

THE MADRAS LEGISLATIVE ASSEMBLY

Saturday, the 5th April 1958.

The House met in the Assembly Chamber, Fort St. George, at half past eight of the clock, Mr. Speaker (THE HON. DR. U. KRISHNA RAU) in the Chair.

I.—QUESTIONS AND ANSWERS.

STARRED QUESTIONS.

MR. SPEAKER : இன்று 45 கேள்விகள் இருக்கின்றன. ஆகவே எல்லாக் கேள்விகளையும் சூறிப்பிட்ட காலத்தில் முடிப்பதற்கு என்னுடன் ஒத்துழைக்க வேண்டுமென்று கனம் அங்கத்தினர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

Terminal Tax

* 37 Q.—**SRI A. A. RASHEED :** Will the Hon. the Minister for Local Administration be pleased to state whether the Government have recommended to the Central Government to notify Madras City under the Terminal Tax on Railway Passengers Act, 1956, to enable the levy of the tax on passengers coming to the City?

THE HON. SRIMATHI LOURDHAMMAL SIMON : The question of addressing the Central Government to notify Madras City under the Terminal Tax on Railway Passengers Act, 1956, is under the consideration of Government.

SRI A. A. RASHEED : Is it not a fact that the Madras Corporation have asked the Government a year back to recommend to the Central Government the issue of such a notification?

THE HON. SRIMATHI LOURDHAMMAL SIMON : It is a fact. But Madras is not a place of pilgrimage. There are however other festivals and exhibitions held here. During these times, the tax could be levied. It is under the consideration of the Central Government.

SRI A. V. P. ASAITHAMBI : மதச் சார்பற்ற சர்க்கார் இந்த வரியை வசூலிப்பது அவ்வளவு சரியல்லலாதலால் இதை கைவிடுவதற்கு சர்க்கார் முன்வருமா?

THE HON. SRIMATHI LOURDHAMMAL SIMON : மதச் சார்பில் இந்த வரியைப் போடவில்லை. ஆனால் அந்த இ-த்தன் நலனுக்காகத்தான் இந்த வரி வசூலிக்கப்படுகிறது.

SRI K. VINAYAKAM : Terminal tax is not levied only in religious centres. The purpose behind it is. . .

MR. SPEAKER : The hon. Member must put the question. Unless he obeys the ruling of the Chair, I will have to pass on to the next question.

[5th April 1958]

SRI K. VINAYAKAM : I have never disobeyed the Chair.

MR. SPEAKER : Then let the hon. Member put the question and not give an explanation.

SRI K. VINAYAKAM : Is the hon. Minister aware that the terminal tax is levied not in religious places only but the purpose of the tax is to augment the finances of the municipal authorities. Therefore will the Government consider the possibility of helping or going to the aid of the Madras Corporation by recommending this kind of taxation to the Central Government?

THE HON. SRIMATHI LOURDHAMMAL SIMON : The Government are aware of the fact and we will try to go to the aid of the Corporation.

Sanskrit

* 38 Q.—SRI N. K. PALANISAMI : Will the hon. the Minister for Finance be pleased to state the steps taken by the Government to teach Sanskrit to all students?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Sanskrit is taught to pupils attending Secondary Schools under Part II of the first language. Pupils who take up Hindi under Part II of the first language can study Sanskrit as a III language in Secondary schools. Besides this, there are oriental schools and colleges which provide for the study of Sanskrit in a more intensified manner. The Government consider that these provisions are sufficient.

SRI N. K. PALANISAMI : சமஸ்கிருதத்தை இன்னும் பரப்பு வதற்காகவும் பலருக்கும் போதிப்பதற்காகவும் அதை அதிகமாக போதிப்பதற்கு சர்க்கார் ஏற்பாடு செய்யுமா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : இது சம்பந்தமாக கனம் அங்கத்தினர் ஏதாவது திட்டம் கொடுத்தால் அதைப் பரிசீலிக்கிறேன்.

Factories at Neyveli

* 39 Q.—SRI N. K. PALANISAMI : Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state—

(a) whether there is a proposal to set up a Fertiliser factory, an Aluminium plant and a Paper Factory at Neyveli under public sector with foreign assistance; and

(b) the capital needed for the starting of these industries and the amount of foreign assistance needed for the same?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : (a) A fertiliser plant forms part of the Integrated Neyveli Lignite Project. There are no proposals to set up an aluminium or a paper factory at Neyveli.

(b) There is no precise information with this Government.

SRI N. K. PALANISAMI : சமீபத்தில் அன்னிய நாட்டிலிருந்து ஒரு தூதுகோஷ்டியினர் இங்கே வந்து கனம் மந்திரியைச் சந்தித்துப் பேசியிருக்கிறார்கள். எவ்வளவு பணச் செலவில் எந்த எந்த இடங்களில் இம்மாதிரித் தொழிற்சாலைகளை அமைப்பதற்கான திட்டங்களை அரசாங்கத்தார் அங்கீகரித்திருக்கிறார்கள்?

5th April 1958]

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : அன்னிய நாட்டிலிருந்து தூது கோஷ்டிகள் இங்கு வருகின்றன. இம்போர்ட் எக்ஸ்போர்ட் பாங்கு தூதுகோஷ்டி இங்கே வந்ததைக் குறித்து கனம் அங்கத்தினர் கேட்கிறாரா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

SRI N. K. PALANISAMI : சமீபத்தில் அமெரிக்காவிலிருந்து இம்போர்ட் எக்ஸ்போர்ட் தூதுகோஷ்டியினர்.....

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : அமெரிக்காவிலிருந்து இங்கு வந்த இம்போர்ட் எக்ஸ்போர்ட் பாங்கு தூதுகோஷ்டியினர் சென்னை ராஜ்யத்தில் இருக்கும் தொழில் நிலைமையை அறிவதற்காக எங்களுடன் நீண்ட நேரம் விவாதம் நடத்தினார்கள். இங்கே என்ன என்ன தொழில்கள் ஆரம்பிக்கப்படவிருக்கின்றன என்பதை அவர்கள் தெரிந்துகொண்டார்கள்.

SRI V. K. KOTHANDARAMAN : கரும்புச் சக்கையிலிருந்து அருமையான பேப்பர்கள் தயாரிக்க முடியும் என்று, ஏற்கெனவே நிபுணர்கள் ஆராய்ச்சி செய்து சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆகவே தென்னாற்காடு ஜில்லாவில் கரும்பு ஏராளமாக.....

MR. SPEAKER : இந்தக் கேள்வி நெய்வேலியைப்பற்றியது.

SRI A. V. P. ASAITHAMBI : நெய்வேலித் தொழிற்சாலைகளிலிருந்து வரும் வருமானத்தில் நமக்கும் மத்திய சர்க்காருக்கும் உள்ள பங்குகள் முறையே 20 சத விதமும் 80 சத விதமும் ஆகும் என்பது உண்மையா? நெய்வேலித் தொழிற்சாலைகள் எல்லாவற்றையும் ராஜ்ய சர்க்காருக்குச் சொந்தமாக்க வேண்டுமென்றால், செலவான பூர்த்தொகையையும் ராஜ்ய சர்க்கார் கட்ட வேண்டுமென்பது உண்மையா? அது உண்மையென்றால், மற்ற ராஜ்யங்களில் நிர்மாணிக்கப்பட்டுள்ள எல்லாத் தொழிற்சாலைகளும் அணைக்கட்டுகளும் இந்த விதிக்கு உட்பட்டவைதானா?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : நெய்வேலித் தொழிற்சாலையில் இந்த சர்க்காருக்கு உள்ள பங்கு, நிகர லாபத்தில் 25 சத விதம். அதற்காக மூலதனம் பூராவையும் மத்திய சர்க்காரே போடுகிறது. அந்த மூலதனம் சுமார் 70 கோடி ரூபாய் என்று மதிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. அவ்வளவு தொகையை நாம் போட முடியாது என்று ராஜ்ய சர்க்கார் நினைக்கிறது. நிகர லாபத்தில் 25 சத விதம் நமக்குக் கிடைப்பது, நமக்கு மிகவும் சாதகமான நிலைமை என்று தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன். இதர ராஜ்யங்களில் இருக்கும் மத்திய சர்க்கார் தொழில்களைப்பற்றி எனக்கு விவரம் தெரியாது.

MR. SPEAKER : Question No. 40 relates to the Home Minister. He has been held up because his train is late by two hours. This will be taken up later.

Scholarship

* 41 Q.—**DR. SRIMATHI SATHIYAVANIMUTHU :** Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state the number of Scheduled Caste students who were benefited by the grant of scholarships last year?

THE HON. SRI P. KAKKAN : 30,121 students belonging to eligible communities were benefited by the grant of scholarships during 1956-57.

[5th April 1958]

SRI P. S. SANTHANAM : கனம் அங்கத்தினர்கள் போடும் மூலக் கேள்விகளுக்குக் கனம் அமைச்சர்கள் தமிழில் பதில் சொன்னால் ஆங்கிலம் தெரியாத அங்கத்தினர்கள் விஷயத்தைப் புரிந்துகொண்டு கேள்விகள் போடுவார்கள்.

MR. SPEAKER : முதலில் தவறாகக் கேள்விகள் போட்டுவிட்டாலும் புரிந்துகொண்ட பிறகு சரியாகக் கேள்வி போடுங்கள் நான் ஆட்சேபிக்கவில்லை.

Professor of Dental Surgery

* 508 Q.—**SRI M. KALYANASUNDARAM :** Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state—

(a) the basis on which the present incumbent in the post of Professor of Dental Surgery in the Dental Wings of the Madras Medical College was selected;

(b) whether the Government have received any protest recently from the State Dental Council that the present incumbent does not possess the required qualifications; and

(c) if so, the action taken thereon?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : (a) Dr. M. G. Rao had higher training in Dentistry in the United States of America under the Scheme sponsored by the Government of India in the Ministry of Health. The post of Professor of Dental Surgery, Madras Medical College, Madras, was vacant from February 1950. The University and the Government considered that the qualifications possessed by him were sufficient and he was accordingly appointed to the post in April, 1950.

(b) & (c) No, Sir.

Madras Medical College

* 563 Q.—**SRI M. KALYANASUNDARAM :** Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state the qualifications prescribed for the post of Professor in the Dental Wing of the Madras Medical College?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : A degree in Dentistry of the University of Bombay or Punjab or any other Indian or foreign University approved by the Dental Council of India or a diploma in Dentistry of the Royal College of Surgeons, England or Edinburgh; and experience in Dental Surgery preferably with teaching in a Dental Institution and preferably also a medical degree of a recognized University.

SRI M. KALYANASUNDARAM : அவருக்கு இருக்கும் தகுதி சம்பந்தமாக அவர் சர்க்காருக்கு ஏதாவது சர்டிபிகேட்டைக் காண்பித்திருக்கிறாரா? அந்த சர்டிபிகேட் உண்மையானதல்ல என்று ஆட்சேபித்து யாராவது சர்க்காருக்குப் புகார் செய்திருக்கிறார்களா? அப்படியானால் அந்தப் புகார் மீது என்ன நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டது?

5th April 1958]

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : முதல் கேள்வியின் (பி) பிரிவுக்குப் பதில் சொல்லும்போது அம்மாதிரியான புகார் ஒன்றும் வரவில்லை என்று சொன்னேன். இந்த டாக்டரை இந்த ஸ்தானத்திற்கு நியமிப்பதை யுனிவர்ஸிட்யும் அங்கீகரித்தது; அவருக்கு இருக்கும் யோக்கியதாம்சம் போதும் என்று யுனிவர்ஸிட்யும் சொல்லிற்று. இன்னொன்று சொல்ல விரும்புகிறேன். அதாவது, அவர் ஆந்திரா ராஜ்யத்திற்கு ஒதுக்கப்பட்டார். முன்னமேயே, தங்கள் ராஜ்யத்திற்கு அவரை அனுப்பும்படி ஆந்திர ராஜ்ய சர்க்கார் கேட்டிருந்தார்கள். காலேஜ் நடந்து கொண்டிருந்தபோது அவரை வருஷ மத்தியில் அங்கே அனுப்பமுடியவில்லை. இந்த பள்ளி வருஷத்தில் (அகடெமிக் இயர்) அவரை அங்கு அனுப்பப்போகிறோம்.

SRI M. KALYANASUNDARAM : என்னுடைய இரண்டாவது கேள்விக்கு கனம் மந்திரி இன்னும் பதில் சொல்லவில்லை. அந்த உத்தியோகத்திற்கு என்னென்ன யோக்கியதாம்சங்கள் வேண்டுமென்று என் இரண்டாவது கேள்வியில் கேட்டிருந்தேன்.

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : Dr. Rao possesses the following qualifications :—

- (a) L.D.Sc. of Calcutta University.
- (b) Post-graduate Course in Prosthetics and Crown and Bridge for one academic year in the University of California, U.S.A.
- (c) Private practice 11 years.
- (d) Officer in the Indian Army Dental Corps for four years and nine months.
- (e) One year's teaching experience as Professor, Sri C.E.M. Dental College, Bombay.
- (f) Professor of Dental Surgery, Madras Medical College.

SRI M. KALYANASUNDARAM : அவருக்கு காலிபோர்னியா யுனிவர்சிட்யில் வழங்கப்பட்ட போஸ்ட்—க்ராடுவேட் டிக்ரி—அதாவது ஒரு வருஷ டிக்ரி கோர்ஸ்—இருக்கிறது என்று அமைச்சர் அவர்கள் எடுத்துச் சொன்னார்கள். காலிபோர்னியா யுனிவர்சிட்யில் அப்படிப்பட்ட போஸ்ட் க்ராடுவேட் கோர்ஸ் கிடையாது என்று சொல்லி யுனிவர்சிட்யிலிருந்து வந்த கடித்தின் நகல் அமைச்சர் அவர்களுக்கு அனுப்பப்பட்டதா? அம்மாதிரி இல்லாத ஒரு கோர்ஸ் இருப்பதாக சொல்லி சர்ட்டிபிகேட் கொடுத்திருப்பதாக அமைச்சருடைய கவனத்திற்கு வந்திருக்கிறதா? நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டிருக்கிறதா?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் தனியாக, குறிப்பாக கேள்வி கேட்டால் பதில் சொல்லமுடியும்.

SRI K. VINAYAKAM : Sir, are these diplomas or degrees which the incumbent seems to have earned, recognised diplomas or degrees or are they frivolous postal degrees that are in vogue now? Also are those universities entitled to give such kind of diplomas?

MR. SPEAKER : The second part of the question is not desirable.

SRI K. VINAYAKAM : There are Universities in America which simply confer postal degrees.

[5th April 1958]

MR. SPEAKER : It is an insinuation.

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : I shall not try to go into insinuations but I wish to state that the Madras University and the Public Service Commission thought that that officer had sufficient qualification to be put in charge of this office. There was no other person available with superior qualifications.

Women employees

* 548 Q.—SRI V. K. KOTHANDARAMAN : Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state the number of—

- (i) Women non-gazetted officers;
- (ii) permanent employees among them;
- (iii) temporary employees among them; and
- (iv) women employees who retired from service in 1956-57 in the Secretariat?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : (i) 98.

(ii) 19.

(iii) 79.

(iv) Nil.

SRI V. K. KOTHANDARAMAN : பெண்கள் கெஜட் பதவியற்ற உத்தியோகத்தில் சேர்ந்து, அவர்கள் கல்யாணம் ஆனவுடன், அடிக்கடி வேலையிலிருந்து போய் விடுகிறார்கள். ஆகையால், அநேகமாக டெம்பரரியாக இருக்கிறார்கள். இப்படி அடிக்கடி வேலையைவிட்டுப் போய்விடுவதனால், ஆபீசிலிருக்கும் வேலைகள் பாதிக்கப்படுகின்றன என்ற காரணத்தினால் கல்யாணமான பெண்களைப் பார்த்து உத்தியோகங்களில் அமர்த்த சர்க்கார் முன்வருமா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : இதிலே, பெண்களுக்கும் சம உரிமை கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆகையால், கல்யாணம் பண்ணிக் கொண்டிருந்தால்தான் இங்கே இந்த வேலை கொடுக்க முடியும் என்ற ஒரு விதியை நாம் ஏற்படுத்த முடியாது. பெண்களை இம்மாதிரி வேலைகளிலே நியமிப்பதினால் ஏற்படக்கூடிய சங்கடங்களைப்பற்றி கனம் அங்கத்தினர் சொன்னார்கள். அந்தச் சங்கடங்களைப் பொறுத்துத்தான் ஆகவேண்டும்; குடும்பங்களிலே நாம் பல சங்கடங்களைப் பொறுத்துக்கொள்வது போல்.

SRI M. C. MUTHUKUMARASWAMY : கனம் மந்திரி அவர்கள் சொல்லிய பதிலிலே, “பெண்களுக்குச் சம உரிமை கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது” என்று சொன்னார்கள். அதே முறையில் உத்தியோகத்திலே அவர்களை எடுத்துக்கொள்ளும்போதும் அவர்களுக்குரிய விகிதாசாரத்தின் படி கொடுக்கப்படுமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : இதிலே பெண்கள் தகுதி உள்ளவர்கள் வந்தால், தகுதி உள்ளவர்களை எடுப்பதற்கு சமவாய்ப்பு கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. பாதி சதவிகிதத்தினரை எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும் என்பதற்காக, தகுதி இல்லாத பெண்கள் இருந்தாலும், அவர்களை நியமிக்கவேண்டும் என்று சொல்ல முடியாது. வேலை செய்வதற்குத் தயாராக முன் வந்தால் தான் எடுத்துக்கொள்ள முடியுமே தவிர, சட்டம் போட்டு விகிதாசாரத்தின்படி அவர்கள் இங்கே வந்துதான் ஆகவேண்டும் என்று செய்யமுடியாது.

5th April 1958]

SRI A. A. RASHEED : How do the Government propose to solve the employment problem among the male population, if women are appointed in large numbers to Government posts?

MR. SPEAKER : The hon. Member may put a separate question.

Secondary Grade teachers

* 549 Q.—**SRI A. VEDARATHNAM :** Will the Hon. the Minister for finance be pleased to state—

(a) whether the Secondary Grade teachers in panchayat schools are paid the same scales of pay as those employed in schools under other managements; and

(b) if not, the action proposed to be taken to remove the disparity?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : (a) No, Sir.

(b) The matter is under active consideration.

SRI A. VEDARATHNAM : பஞ்சாயத்துப் பள்ளிகளில் வேலை செய்கின்ற ஆசிரியர்களுக்கு, இதர பள்ளிகளில் வேலை செய்கின்ற ஆசிரியர்களுக்குக் கொடுக்கப்படும் சம்பளம் கொடுக்கப்படவில்லை என்ற புகார் அரசாங்கத்திற்கு வந்திருக்கிறதா? இவர்கள் பஞ்சாயத்து போர்டின் கீழ் இருக்கிற காரணத்திற்காக இவர்களுக்கு மாத்திரம் குறைத்துக் கொடுப்பது நியாயமா? அதைப் பரிகரிக்க அரசாங்கம் முன்வருமா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : அதனால் தான் இந்தப் பிரச்சனை பரிசீலனையில் இருக்கிறது. கூடிய சீக்கிரத்தில் இதிலே உத்தரவுகள் பிறப்பிக்கப்படும்.

MR. SPEAKER : 550 கேள்வியை கனம் மந்திரி அவர்கள் வந்த பிற்பாடு எடுத்துக்கொள்ளுகிறேன். இப்பொழுது 551-வது கேள்வியை எடுத்துக்கொள்வோம்.

HON. MEMBERS : What about Question No. 550?

MR. SPEAKER : I have just now explained that that question would be taken up later. That question really belongs to the Minister for Home and due to a printer's mistake it has been put in the name of the Minister for Revenue. If hon. Members do not have patience, what can I do?

Kaniyur Panchayat

* 551 Q.—**SRI N. MARUDACHALAM :** Will the Hon. the Minister for Local Administration be pleased to state—

(a) whether the members of the Kaniyur Panchayat have represented to the District Panchayat Officer that panchayat meetings should be held, as panchayat meetings had not been held from 26th March to 25th December 1957; and

(b) if so, the action by the Panchayat Officer against the President of the panchayat for not having held the meetings?

THE HON. SRIMATHI LOURDHAMMAL SIMON : (a) A petition was sent by one member to the District Panchayat Officer, Coimbatore.

[5th April 1958]

(b) The District Panchayat Officer has issued necessary instructions to the President of the Panchayat. The meetings are held regularly from 20th December 1957.

SRI N. MARUDACHALAM : பொது ஜனங்களால் தேர்ந்தெடுக்கப் பட்ட ஒரு சபை அங்கத்தினர் தான் கொடுக்க வேண்டிய வரியைக் குறிப்பிட்ட காலத்தில் கொடுக்காவிட்டால், பதவிக்காலம் முடிந்துவிடும் என்று முனிசிபல் சட்டம் கூறுகிறது. அப்படியிருக்க அவர்கள் இதுவரை வரி கொடுக்காமல் பதவியில் இருப்பதற்கு அரசாங்கம் அனுமதிக்கிறதா?

THE HON. SRIMATHI LOURDHAMMAL SIMON : இந்த கேள்வி வரியைப் பற்றி அல்ல. கூட்டம் நடத்துவதைப்பற்றி கேட்கப்பட்ட கேள்விக்கு நான் பதில் சொன்னேன்.

Puthambur and Manthangudi road

* 552 Q.—**SRI V. ARUNACHALA THEVAR :** Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state—

(a) when the road between Puthambur and Manthangudi in Pudukkottai division was taken up for formation as Local Development Work or National Extension Service Scheme;

(b) how many miles of road work has been so far done by the villagers; and

(c) how many furlongs of road work has not been done?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : (a) A portion of the road work between Puthambur and Manthangudi was taken up under the Local Development Work programme in October 1955 and the rest of the work was taken up under the National Extension Service Scheme in April 1956.

(b) Four miles and 4 furlongs.

(c) One mile and 4 furlongs.

Poet Laureate in Tamil

* 553 Q.—**SRI M. JAGANNATHAN :** Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether any person has been appointed as the Poet Laureate in Tamil for the State;

(b) if so, when; and

(c) the tenure of his office?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : (a) None, Sir.

(b) & (c) Do not arise.

SRI K. ANBAZHAGAN : “ஆஸ்தான கவிஞர்” என்ற பெயரால் முன்னால் ஒரு பெரியவர், நாமக்கல் கவிஞர் அவர்கள் இந்த சென்னை ராஜ்யத்திற்கு உரிய கவிஞராக குறிப்பிடப்பட்டிருந்தார். ஏன் அவருக்கு அளித்த பேருமை தொடர்ந்து அளிக்கப்படவில்லை? “ஆஸ்தான கவிஞர்” என்று அழைக்கப்படுவதற்குப் பதிலாக, இந்தக் குடியரசு காலத்தில் “அரசவைக் கவிஞர்” அல்லது “பேரவைக் கவிஞர்” என்று அழைக்கப்படுவார்களா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : நம் நாட்டிலே எல்லோரும் தங்களைப் பேரவைக் கவிஞர்களாக நினைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். ஒருவரை மட்டும் “பேரவைக் கவிஞர்” என்று சொன்னால், அதனாலே சங்கடங்கள் விளைகின்றன.

5th April 1958]

SRI M. JAGANNATHAN: பழைய ஆஸ்தான கவிஞரை இப்பொழுது ஏன் விலக்கி விட்டார்கள்? புதிதாக ஆஸ்தான கவிஞரை சர்க்கார் நியமனம் செய்வதற்கு ஏற்பாடு செய்வார்களா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: “ஆஸ்தானம்” என்ற பெயரே வேண்டாம் என்று சொல்கிறார் கனம் அங்கத்தினர் திரு. அன்பழகன் அவர்கள். எல்லோருமே பேரவைக் கவிஞர்களாக இருந்து வரட்டும் என்ற கருத்தினால் தனிப்பட்ட ஒருவரை மட்டும் குறித்து இம்மாதிரி செய்ய வேண்டிய அவசியம் இல்லை என்று விடப்பட்டிருக்கிறது.

MR. SPEAKER: The hon. Member, Sri Lazar, is not in his seat and therefore his question Nos. 554 and 555 and the answers thereto will be printed in the proceedings.

Betelnut growers

* 554 Q.—**SRI S. LAZAR:** Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state—

(a) the number of families in the State engaged in betelnut growing;

(b) whether any representation was made to the Government by the Madras State Betelnut Growers' Association in June 1957 that they were hard hit by the provisions of the Madras Cultivating Tenants (Payment of Fair Rent) Act, 1956 and the Madras Cultivating Tenants Protection Act, 1955; and

(c) if so, the action taken thereon?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: (a) 1,400 families are engaged in betelnut cultivation.

(b) No, Sir.

(c) Does not arise.

National Extension Service and Community Development Block

* 555 Q.—**SRI S. LAZAR:** Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state—

(a) whether any priority list of National Extension Service and Community Development Blocks to be started in the Tiruchirappalli district has been drawn up; and

(b) if so, whether a copy of the same will be placed on the Table of the House?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: (a) A tentative list showing priority of extension of the National Extension Service Block for Tiruchirappalli district as sent by the Collector is pending finalisation.

(b) As regards Community Development Blocks, no priority lists are drawn up as the conversion of a National Extension Service block into a Community Development block depends upon the performance of the block.

(c) Does not arise.

MR. SPEAKER: 556, 558, 559 எண்களுள்ள மூன்று கேள்விகளும் சேர்ந்தார்போல் எடுத்துக்கொள்ளப்படும்.

[5th April 1958]

Small Savings Scheme

* 556 Q.—SRI N. K. PALANISAMI: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) the amount collected under Small Savings Scheme during January and February 1958; and

(b) the target fixed for collection?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: (a) Collections made during January and February 1958, in respect of all districts on the efforts of the State Government are about 4 crores.

(b) Rs. 10 crores.

* 588 Q.—SRI T. VELUCHAMI: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state the amount invested by the non-gazetted staff of the Collector's office, Tirunelveli, in the Small Savings Scheme?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: The non-gazetted staff of the Tirunelveli District Collector's Office has invested a sum of Rs. 2,450 in the aggregate in the Small Savings Scheme.

* 559 Q.—SRI K. SATTANATHA KARAYALAR: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state the amount collected so far under the Small Savings Scheme?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: The amount collected under the Small Savings Scheme, as per the progress report received up to 18th March 1958, is Rs. 7,62,41,750. I may also inform hon. Members that on 31st March it is round about Rs. 8½ crores or 9 crores.

SRI N. K. PALANISAMI: டார்ஜெட் என்ற முறையில் எதிர்பார்த்த தொகை பத்து கோடி ரூபாய். கனம் அமைச்சர் அவர்கள் எட்டரை கோடி ரூபாய்தான் வசூலிக்கப்பட்டதாக சொல்லுகிறார்கள். இதனால் நமக்குக் கிடைக்கக்கூடிய பங்குத்தொகை கிடைக்குமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: அதற்கும் இதற்கும் சம்பந்தம் இல்லை. மூன்றில் இரண்டு பங்கு நமக்கு எப்போதும் கிடைக்கிறது. மூன்றில் இரண்டு பங்கு என்ற விதிதாசரத்தில் நமக்குச் சென்ற ஆண்டிலே ஐந்தரை கோடி ரூபாய் கிடைக்குமென்று கணக்கிட்டிருந்தாலும், அதற்குமேலே நமக்கு வருகிறது.

8-50] SRI V. K. RAMASWAMY MUDALIYAR: சிறு சேமிப்புத் திட்டம்
a.m. மானது எவ்வளவு நாளைக்குத் தொடர்ந்து அமுலில் இருக்கும் என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: சிறு சேமிப்புத் திட்டம் என்பது தொடர்ந்து இருக்க வேண்டும். ஆகையால் அதற்குக் காலவரை சொல்ல முடியாது.

SRI K. VINAYAKAM: What was the target fixed for the City of Madras and how much was collected? What is the percentage of collection?

5th April 1958]

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : I think there was a report in the papers to-day. Two crores was the target and round about a crore and a half was collected.

SRI A. V. P. ASAITHAMBI : தலைவர் அவர்களே, இந்தச் சிறு சேமிப்பு திட்டத்தின்படி நிதி தொடர்ந்து வசூல் செய்யப்படும் என்று அறிவித்தார்கள். ஆனால் அதைப்பற்றிச் சொல்லும்போது கட்டாயப் படுத்தி அந்த நிதி வசூலிக்கப்படுவதாக புகார் சொல்லப்பட்டு வருகிறது. ஆகவே இனியாகிலும் கட்டாயப்படுத்தாமல் வசூல் செய்யுமாறு சம்பந்தப் பட்ட அதிகாரிகளுக்கு அரசாங்கத்தார் உத்தரவு போடுவார்களா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : எனக்கும் புகார்கள் வந்திருக்கின்றன. ஆகையால் எந்தவகையில் கட்டாயப்படுத்தாமல் வசூல் செய்வது என்பதைப்பற்றி எல்லாக் கட்சிக்காரர்களையும் அழைத்து வைத்துக்கொண்டு ஆலோசனை செய்து ஒரு முடிவுக்கு வரலாம் என்று முன்பே சொன்னேன்.

SRI M. R. KANDASWAMI MUDALIYAR : சிறு சேமிப்புத்திட்டத்திற்கு கட்டாயம் இல்லாமல் வசூலிக்க எதிர்க்கட்சியிலிருந்து திட்டம் ஏதாவது அமைச்சர் அவைக்கு வந்திருக்கிறதா?

MR. SPEAKER : பதில் இல்லை.

Small Savings Scheme

* 557 Q.—**SRI T. VELUCHAMI :** Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether, in pursuance of the Small Savings Scheme, the Government have taken any new measures for reducing the expenditure of the Government; and

(b) if so, what they are?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : (a) & (b) The Government have appointed a Special Officer, of the rank of a Member of the Board of Revenue, to examine the existing set up of Government offices with a view to reorganise them on a more efficient basis and to reduce expenditure, wherever possible. A copy^a of the Government Order setting out the terms of reference to the Special Officer is placed on the table of the House. He has not yet completed his work.

SRI M. KALYANASUNDARAM : அவருடைய ரிப்போர்ட் முடிந்த பிறகு பிணன்ஸ் கமிஷன் நியமிக்கப்படலாம். ஆனால் பிணன்ஸ் கமிஷன் முன்பாகவே நியமிக்க ஆலோசனை செய்யப்படுமா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : இதையெல்லாம் பரிசீலனை செய்து பார்த்த பிறகுதான் பிணன்ஸ் கமிஷன் அவசியமா என்று ஆலோசித்துப் பார்க்கவேண்டும்.

Rural Dispensary Doctors

* 560 Q.—**SRI V. K. KOTHANDARAMAN :** Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state—

(a) whether any agreement is being entered into annually with the rural dispensary doctors in the North Arcot district; and

(b) if so, the terms thereof?

[5th April 1958]

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : (a) In the case of 'A' class and 'B' class practitioners of Indigenous Medicine in charge of rural dispensaries of Modern Medicine which have been temporarily converted into those of Indigenous Medicine and also in the case of 'B' class practitioners who are in charge of rural dispensaries of Indigenous Medicine sanctioned as such, agreements are being entered into with them annually. In other cases agreements are being entered into only once in three years.

(b) The attention of the Hon. Member is invited to the agreement forms placed in the Legislature Library.

SRI V. K. KOTHANDARAMAN : இதுபோல் ஒரு ஒப்பந்தம் செய்வதற்குக் காரணம் என்ன?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : சில காரியங்களில் கண்டி ராக்சவல் பேலிஸ் என்று சொல்வார்களே, அந்தவகையில் இவர்களுக்கு குறிப்பிட்ட காலம் இருந்தால்தான் நன்றாக இருக்கிறது.

SRI K. R. VISWANATHAN : கிராம வைத்தியசாலைகளில் 'C' வகுப்பு வைத்தியர்களை வேலையில் அமர்த்துவதற்கு சர்க்கார் ஏதாவது ஆலோசித்து முடிவுக்கு வந்திருக்கிறார்களா?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : ஒன்றும் முடிவுக்கு வர வில்லை.

SRI V. K. KOTHANDARAMAN : பஞ்சப்படி மற்ற எல்லா அலவன்ஸ் உட்பட மாதம் 80—90 ரூபாய்தான் கொடுக்கிற காரணத்தினால்தான் அவர்கள் பேரில் நம்பிக்கை இல்லாததனால் அதுபோல் ஒப்பந்தம் செய்யப் படுகிறது என்பதை சர்க்கார் ஒத்துக்கொள்ளுமா?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : நம்பிக்கை இல்லா விட்டால் வேலை எப்படி கொடுக்கமுடியும்?

Teaching staff in Government

* 561 Q.—**SRI T. S. RAMASWAMY PILLAI** (on behalf of Sri S. LAZAR) : Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state whether the scales of pay of the teaching staff in Government Colleges have been fixed in accordance with the recommendations made by the University Pay Commission?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : No, Sir.

SRI T. S. RAMASWAMY PILLAI : May I know whether this is under the Consideration of the Government?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Yes, Sir.

SRI K. VINAYAKAM : What are the scales of pay recommended by the University Grants Commission and how do they compare with existing scales of pay in Government as well as in private colleges?

5th April 1958]

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: The following are the particulars required by the hon. Member:—

Name of post.	Scale of pay recom- mended by the University Grants Commission.	Scale of pay adopted by the Aided Colleges as recom- mended by the University of Madras.	Scale of pay in Government Col- leges.
(1)	(2)	(3)	(4)
1 Principal, I Grade Colleges.	600—40— 800.	400—25—600— 25—800.	500—50/2—800.
2 Heads of Departments or Professors.	400—25— 700.	250—15—100— 25—500.	230—30/2—260— 40/2—500.
3 Lecturers or Assistant Lecturers in Govern- ment Colleges.	200—15— 320—20— 500.	150—150—10— 300.	150—5—200—10 —250 plus Rs. 5 for B.T.
4 Assistant Lecturers, Grade II (language Pandits in Government Colleges).	Nil.	100—5—150—10 —200.	85—5—125—10— 175.
5 Tutors and Demonstrators.	Nil.	85—5—125 140.	80—5—120—10— 140.
6 Physical Director	Nil.	150—150—10— 250.	100—5—140—10— 190.

SRI K. ANBAZHAGAN: சில நாளைக்கு முன்னால் கல்வி அமைச்சர் தெரிவித்திருக்கிற ஒரு கருத்தில் இப்படி கல்லூரி ஆசிரியர்களுடைய சம்பளத்தை உயர்த்துவதற்கு உதவி செய்ய முன்வரும் என்று இருப்பதை யொட்டி அரசாங்க கல்லூரி ஆசிரியர்களுடைய சம்பளத்தையாவது உயர்த்த அரசாங்கம் முன்வருமா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: இந்தப் பிரச்சனை பூராவும் பரிசீலனையில் இருக்கிறது. யுனிவர்ஸிட்டி திராண்டு கமிஷன் ஒரு சிலருக்கு மட்டும் உதவி அளிக்க முன்வந்திருக்கிறார்கள். மற்ற பகுதியினருக்கு எப்படி உதவி செய்வது என்பதும் கவனிக்கப்படவேண்டிய விஷயம். ஆகவே, எல்லாவற்றையும் ஒன்றாகப் பரிசீலனை செய்து முடிவுக்கு வர வேண்டியிருக்கிறது.

Tambaraparani Irrigation System

* 562 Q.—SRI M. S. SELVARAJAN: Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state—

(a) the extent of land, talukwar, on which water-cess is now levied under the Tambaraparani Irrigation System;

(b) whether the feasibility of converting these lands into nanja lands has been examined; and

(c) if so, with what result?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: (a) —

Name of the taluk.	Extent of water- rate lands (in acres).
Tirunelveli	1,500
Trucheendur	1,404
Srivaikuntam	207
Ambasamudram	377

(b) Yes Sir.

[5th April 1958]

(c) It has been decided that the question of converting these lands into wet will have to wait for some years to judge the result of the achievements of the Manimuthar Project.

SRI M. S. SELVARAJAN : மணிமுத்தாறு திட்டம் நிறைவேறியிருக்கிற காரணத்தினால் தாம்பிரவரணி எல்லா ஆயக்கட்டுகளுக்கும் இரண்டு போக அளவுக்கு தண்ணீர் சப்ளை செய்ய முன்பு உத்தரவு கொடுக்கப்படும் என்று சொல்லப்பட்ட கருத்தை உருவாக்க நிச்சயமாக அதற்குரிய வசதியைச் செய்ய அரசாங்கம் முன்வருமா?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : அணைகட்டியாகிவிட்டது. அந்தத் தண்ணீரை எவ்வளவு தூரம் இந்தமாதிரி எல்லா நிலங்களுக்கும் கொடுக்கமுடியும் என்பதைத் தீர ஆலோசிக்கவேண்டும். அதுவரையில் டாக்ஸ் வசூலிப்பதில் இந்தப் பசலிக்குக்கூட சலுகை காட்டி குறைத்துப் போடவேண்டுமென்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

Ramanathapuram and Sivaganga Zamindaris

* 564 Q.—**SRI K. RAMACHANDRAN :** Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state—

(a) the amount of arrears due to zamindars from the ryots at the time of taking over of the Ramanathapuram and Sivaganga zamindaris;

(b) the amount realized up to 31st January 1958; and

(c) whether the Government have any proposals to write off the balance amount of arrears?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : (a) Rs. 20,99,637.

(b) Rs. 16,33,776.

(c) No such proposal is under the consideration of the Government.

Mobile Medical Units

* 565 Q.—**SRI K. RAMACHANDRAN :** Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state—

(a) whether the Government have any scheme to start Mobile Medical Units in the Ramanathapuram district; and

(b) if so, when it will be given effect to?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : (a) No.

(b) Does not arise.

SRI A. V. P. ASAITHAMBI : தலைவர் அவர்களே, ராமநாதபுரம் மாவட்டத்தினுடைய தலைமை மருத்துவ நிலையம் எங்கே இருக்கிறது?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : ராமநாதபுரத்தில்தான் இருக்கிறதென்று நினைக்கிறேன். ஆனால் பெரிய அளவில் இல்லை.

5th April 1958]

Medical College for Karaikudi

* 566 Q.—SRI K. RAMACHANDRAN : Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state the present stage of the proposal to start a Medical College at Karaikudi, Ramanathapuram district?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : There is no proposal at present to start a Medical College at Karaikudi.

SRI A. A. RASHEED : Did any private person come forward to donate large sums of money for the starting of a medical college and if so, have the Government taken advantage of the donation?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : Unfortunately, that person is no more with us.

SRI A. V. P. ASAITHAMBI : விருதுநகரில் மருத்துவக் கல்லூரி 9 a.m. ஒன்று ஆரம்பிக்க யாராவது முயற்சி எடுத்தால் அதற்கு அரசாங்கம் உதவ முன்வருமா ?

MR. SPEAKER : தனி கேள்விதான் போடவேண்டும்.

Military College, Dehra Dun

* 567 Q.—SRI P. S. SANTHANAM : Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state—

(a) the educational qualification prescribed for admission to the Military College, Dehra Dun;

(b) the percentage of seats reserved for each State if any;

(c) the number of Harijan students admitted for training during 1957-58; and

(d) the number of Harijan Christians undergoing the courses of instruction at present?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : (a) No specific educational qualification has been prescribed for admission to the Sainik School, Dehra Dun, known previously as the Prince of Wales Military College. A qualifying written test in English and Mathematics is held twice a year for selection. Only boys between the ages of 11 and 12 years are admitted.

(b) Allocation of vacancies to the various States is made on population basis.

(c) & (d) No information is available with this Government regarding the number of Harijan students (including Harijan Christians) who were admitted for training in the institution during 1957-58

* 568 Q.—MR. SPEAKER : இந்தக் கேள்வி சம்பந்தப்பட்ட கனம் மந்திரி வரவில்லை. ஆகவே, இதை போஸ்ட்போன் செய்யலாம்.

[5th April 1968]

Teachers Training Schools

* 571 Q.—**SRI A. VEDARATHNAM** : Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) the number of (i) Teachers' Training Schools and (ii) Pupil Teachers undergoing training, district-war;

(b) how many of the training schools are under Government management; and

(c) where they are located?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : (a) to (c) A statement * is placed on the table of the House.

SRI A. VEDARATHNAM : இந்தப் பள்ளிகள் எந்த அடிப்படையில் ஏற்படுத்தப்படுகிறது. ஜனத்தொகை அடிப்படையிலா அல்லது தேவைக்குத் தகுந்தபடியா? ஜில்லாவிற்கு ஜில்லா வித்தியாசம் இருப்பதால் இது எந்த அடிப்படையில் ஏற்படுத்தப்படுகிறது என்று கேட்கிறேன்.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : சர்க்கார் ஏற்படுத்துகிற பள்ளிகள் தேவையின் அடிப்படையில் ஏற்படுத்தப்படுகின்றன. தனியார் ஏற்படுத்த முன் வரும்போது, அதற்கு வேண்டிய நிதி வசதி போன்றவை களை சௌகரியமாக அமைத்துக் கொடுக்கிறவர்களுக்கு, இதை ஆரம்பிக்க அனுமதி கொடுக்கப்படுகிறது.

SRI V. K. KOTHANDARAMAN : அம்பாசமுத்திரம் தீர்த்தபதி உயர்தர பாடசாலையில், ஐந்து, ஆறு பாரங்களில், டீச்சிங் ப்ராக்டீஸ் என்று ஆப்ஷனல் சப்ஜெக்ட் எடுத்து படித்து தேறிய பிறகு அதற்கு மேல் ஒரு வருஷம் படித்து டி.எஸ்.எல்.ஸி. சர்ட்டிபிக்கேட் வாங்கி வருகிறார்கள் என்பது அமைச்சருக்குத் தெரியுமா? சம்பந்தத்தில் காலேஜ் எலிஜிபிள் ஸ்டே டன்ட்ஸ் ஒரு வருஷம் ட்ரெய்னிங் சேர வேண்டும் என்ற புதிய உத்தரவை சர்க்கார் இட்டுள்ளதா? அதற்கு காரணம் என்ன?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : இந்தக் கேள்வி மூலக் கேள்வியில் இருந்து எழவில்லை. இருந்தாலும் அங்கத்தினர் அவர்களுக்கு அதை சொல்லிவிடுகிறேன். இந்த டீச்சிங் ப்ராக்டீஸ், டைவர் ஸிபைட் கோர்ஸில் ஒன்று நடத்தி வந்தது சரியாக நடைபெறவில்லை. அதனால் நல்ல பயிற்சி ஏற்படவில்லை என்று நிபுணர்கள் அபிப்பிராயம் சொல்லியிருப்பதால் அதை இப்பொழுது எடுத்து விடுவது என்று முடிவிற்கு வரப்பட்டிருக்கிறது. பரிசீலனை செய்த கமிட்டிகள்கூட அதை சிபார்சு செய்திருக்கிறது. ஆகவே, அதற்கு எந்த விதமான இடமும் கொடுக்காமல் பால் செய்தவர்களை எடுத்து இரண்டு வருஷ பயிற்சி கொடுக்க வேண்டுமென்று இருக்கிறது.

SRI K. ANBAZHAGAN : இந்த மாநிலத்தில் உள்ள ஏராளமான பயிற்சி பள்ளிகளில் இருந்து ஆயிரக்கணக்கான ஆசிரியர்கள் தேர்வு பெற்று வெளி வரும்போது ஒரு ஆசிரியருக்கு 40 மாணவர்கள் இருக்க வேண்டுமென்ற முறையை ஏற்படுத்துவது பல ஆசிரியர்களுக்கு வேலையில்லாத நிலையை உண்டாக்கி விடுகிறது என்பதை அரசாங்கம் உணருமா? அது குறித்து பரிசீலிக்குமா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : அதையெல்லாம் பரிசீலனை செய்துதான் நிர்ணயிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதனால் வேலையில்லாத திண்டாட்டம் ஏற்படாது. எழாயிரத்து எண்ணூறு ஆசிரியர்கள் ஒவ்வொரு வருஷமும் பயிற்சி பெற்று வெளி வருகிறார்கள். அவர்கள் எல்லோருக்கும் வேலை கிடைக்க வாாய்ப்பிருக்கிறது.

5th April 1958]

SRI K. VINAYAKAM : May I know from the Hon. the Minister for Education whether the principle relating to pupil-teacher ratio in high schools and elementary schools is also applicable to the teachers' training schools and if so, what is the ratio between the pupil and teacher in such schools?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Yes, Sir, there is a prescribed ratio as between the number of pupils and the number of teachers in the training schools.

Tapioca

* 572 Q.—**SRI N. K. PALANISAMI :** Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state—

- (a) the steps taken to improve the tapioca industry; and
- (b) whether any facilities have been provided for its export?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : (a) It is presumed that the question relates to the manufacture of sago from tapioca. The recommendations of the Sago Experts Committee for the manufacture of Sago on hygienic lines have been accepted by the Government and are being implemented. The Government of India have extended up to 31st December 1959 the period of protection to Sago Industry against foreign competition by a levy of 35 per cent *ad valorem* import duty on imported Sago. The Sago industry has been made eligible for aid under the State Aid to Industries Act.

The following proposals are also under consideration of the Government :—

- (i) Assignment of lands for the cultivation of tapioca to ensure raw material for the industry.
- (ii) Grant of assistance for the establishment of a laboratory at Salem for quality control.
- (iii) Appointment of an Assistant Director of Industries and Commerce at Salem to be in charge of this industry.
- (iv) The deputation of an officer of the Agricultural Department to study the methods of cultivation of tapioca and the manufacture of globules (Sago) in Malaya.

(b) The Government of India have allowed the export of Sago to all destinations except the Portugese possessions.

SRI N. K. PALANISAMI : நிபுணர்கள் சொன்ன சிபார்சுகளில் பாக்கி எவ்வளவு அமுலாக்கப்படவில்லை ?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : நண்பர் அவர்கள் நிபுணரின் சிபார்சுகளைப் படிக்கவில்லை என்று நினைக்கிறேன். எந்த சிபார்சு வேண்டுமென்று சொன்னால் பதில் சொல்கிறேன்.

SRI V. K. RAMASWAMY MUDALIYAR : அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னபோது, நிபுணர் கமிட்டியின் சிபார்சு பிரகாரம் மத்திய சர்க்கார் ப்யூட்டி போட்டிருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். அதன் காரணமாக மூன்பு இருந்ததைவிட இப்பொழுது அதிகமாக உற்பத்தி பெருகியிருக்கிறதா ?

[5th April 1958]

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : அதற்கான முயற்சிகள்தான் நடக்கிறது. இப்பொழுது 5,000 ஏக்கரில் டாபியோக்கா நம் ராஜ்யத்தில் உற்பத்தி செய்ய முயற்சி எடுத்து வரப்படுகிறது.

SRI A. GOVINDASAMY : இந்த மரவள்ளி பயிரிடுகிறவர்களுக்கு அரசாங்கம் என்ன சலுகை செய்திருக்கிறது, அல்லது அவர்களுக்கு என்ன சலுகை செய்ய உத்தேசித்திருக்கிறது ?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : இப்பொழுதுதான் சொன்னேன், அதிகமாக உற்பத்தி செய்வதற்கு 5,000 ஏக்கர் ஒதுக்கி வைத்து சாகோ மான்யுபாக்சரிங் அலோஸியேஷனுக்கு நாமின்ஸ் ரேட்டில், ஏதோ பெயரளவில் குத்தகை வாங்கிக்கொண்டு கொடுக்க ஏற்பாடு செய்யப் பட்டிருக்கிறது.

SRI M. KALYANASUNDARAM : இந்த கிழங்கை அதிகமாக உற்பத்தி செய்வதற்கு முன் வருவதற்கு வேண்டி குறைந்த பட்ச விலை நிர்ணயிப்பதற்கு சர்க்கார் நடவடிக்கை எடுக்குமா ?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : A separate question may be put, Sir.

Jeeps

* 573 Q.—**SRI M. KALYANASUNDARAM :** Will the Hon. the Minister for Electricity be pleased to state the number of jeeps retrenched in the various departments in pursuance of the recommendations made by the Special Officer for Jeeps Enquiry?

THE HON. SRI V. RAMIAH : Seventeen jeeps have been recommended to be retrenched in the various departments. Orders have since issued for retrenching four of them. As regards others, the matter is under consideration of the Government.

SRI M. KALYANASUNDARAM : தேவையில்லாத இடங்களில் இருந்து எடுக்கப்பட்ட ஜீப்களை தாசில்தார்களுக்கு கொடுக்க சர்க்கார் முன் வருமா ?

THE HON. SRI V. RAMIAH : எந்த ஜீப்பும் இதுவரை எடுக்கப்படவில்லை. எப்படி அவைகளை எடுக்கலாம் என்பது பற்றி சம்பந்தப்பட்ட இலாகாக பரிசீலித்து முடிவு செய்யும்.

SRI S. NAGARAJA MONIGAR : இந்த நாடு முன்னேறுவதற்கு சமீப காலத்தில் ஜீப்கள் நமக்கு அளவுகடந்த உதவியாக இருக்கிறது. ஆங்காங்கு சிலவைகள் சரியாக உபயோகப்படுத்தவில்லை . . .

MR. SPEAKER : The hon. Member is giving his opinion. Let him put the question.

SRI S. NAGARAJA MONIGAR : I am putting the question, Sir.

MR. SPEAKER : No, you are not. Please put it as a question.

SRI S. NAGARAJA MONIGAR : ஆங்காங்கு சிலவைகள் சரியாக உபயோகப்படுத்தவில்லை என்று இருந்தாலும் ஜீப்களை நிறுத்தி இன்னும் அதிகமாக தாசில்தார் போன்றவர்களுக்கு கொடுத்து நாட்டின் முன்னேற்றத்திற்காக எவ்வளவு செலவு வந்தாலும் அதைச் செலவு செய்வார்களா ?

5th April 1958]

THE HON. SRI V. RAMIAH : நாட்டின் முன்னேற்றத்தை தடை செய்யாமல் வேண்டிய ஜீப்புகள் வேண்டிய அளவு கொடுக்க சர்க்கார் எப்பொழுதும் தயாராயிருக்கிறது.

SRI V. K. RAMASWAMY MUDALIYAR : ஒரு டிபார்ட்மெண்டிலிருந்து மற்றொரு டிபார்ட்மெண்டிற்கு மாற்றுவதை ரிட்டுரென்சு மெண்ட் என்று நினைக்கிறீர்களா ?

THE HON. SRI V. RAMIAH : உபரியாக இருக்கக்கூடிய ஜீப்புகளை ஒரு இடத்தில் சேகரித்து வைத்து எப்பொழுது எந்தெந்த இலாகாவிற்குத் தேவையோ அப்படிக் கொடுப்பதுதான் நன்றாகயிருக்கும்.

SRI M. KALYANASUNDARAM : ஜில்லா போலீஸ் அதிகாரிகளிடம் இருக்கும் ஸ்டேஷன் வாகனங்களை குறைக்கும் யோசனை சர்க்காருக்கு உண்டா ?

THE HON. SRI V. RAMIAH : தனி கேள்வி போட வேண்டும்.

SRI A. GOVINDASAMY : பளாக் டெவலப்மெண்ட் ஆபீஸர்களுக்கு கொடுக்கப்பட்டிருக்கும் ஜீப்புகளை “வித்ட்ரா” செய்ய வேண்டுமென்று பல்வந்தராய் மேத்தா அவர்களின் யோசனையை சர்க்கார் ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறதா ?

THE HON. SRI V. RAMIAH : அதையெல்லாம் மனதில் வைத்துத் தான் ஸ்பெஷல் ஆபீஸர் பரிசீலனை செய்து சிபார்சு செய்திருக்கிறார்கள்.

SRI K. PERIANNAN : இம்மாதிரி ஜீப்புகளை ஜில்லா ஹரிஜன அதிகாரிகளுக்கு கொடுத்து ஜில்லாவில் உள்ள ஹரிஜன மக்களின் குறைகளை நிவர்த்திக்க சர்க்கார் யோசிக்குமா ?

THE HON. SRI V. RAMIAH : எந்தெந்த அதிகாரிகளுக்கு தேவையோ அவர்களுக்கு கொடுக்க வேண்டுமென்ற அடிப்படையில் தான் ஜில்லாவில் இருக்கக்கூடிய எல்லா ஜீப்புகளையும் ஒரு இடத்தில் சேகரித்து தேவைக்குத் தகுந்தவாறு கொடுக்கப்படும்.

Community Development Projects

* 574 Q.—**SRI G. ANNAMALAI MUTHURAJA :** Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state—

(a) whether there is any proposal to include Ilupur and Viralimalai areas of the Tiruchirappalli district under the Community Development Project; and

(b) if so, when?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : (a) Yes, Sir.

(b) It is not possible now to say when the National Extension Service Scheme will be extended to the areas in question. They will have to wait for their turn.

SRI G. ANNAMALAI MUTHURAJA : கிராம அபிவிருத்தி திட்டங்களை ஏற்படுத்துவதற்காக வேண்டிய ஆபீஸ்களை அதிகமாக பிற்போக்கான இடங்களில் ஏற்படுத்த வேண்டியிருக்கிறது. இவ்விதம் இப்போது செய்யப்படுவதில்லை. உதாரணமாக திருச்சியிலிருந்து விராலிமலை, இழுப்பூர் போன்ற இடங்களுக்கு செல்லும் 25 மைல் தூரமும் ஒரே காலாக இருந்து கொண்டிருக்கிறது. அப்பேர்ப்பட்ட இடங்களில் போகும் போது அமைச்சர் அவர்களுக்கும் நன்றாக இது தெரிந்திருக்கும் என்று நம்புகிறேன் , . . .

[5th April 1958]

MR. SPEAKER : கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் ஒரு சிறிய பிரச்சனம் செய்யக்கூடாது. கேள்வி மாதிரம் கேட்கவேண்டும்.

SRI G. ANNAMALAI MUTHURAJA : ஆகவே இந்த-இடங்களில் ஆபீஸ்களை ஏற்படுத்துவதற்கு ஏதாவது திட்டங்கள் உண்டா என்பதை அறிய வேண்டுமேன.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : நான் முதலில் சொன்னதற்கு மேல் கூடுதலாக இதில் இப்போது சொல்லுவதற்கு ஒன்றுமில்லை.

Compulsory Elementary Education

* 576 Q.—**SRI M. JAGANNATHAN :** Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) the names of areas in the South Arcot district where compulsory elementary education was introduced during 1956-57; and

(b) the number of attendance officers employed in those areas?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : (a) Compulsory elementary education was not introduced in South Arcot district during 1956-57.

(b) Does not arise.

Co-operative Credit Societies

* 577 Q.—**SRIMATHI A. S. PONNAMMAL :** Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to the state—

(a) the number of co-operative credit societies in Nilakottai;

(b) the number of such societies which have not applied for loan for over one year from the Central Co-operative Bank and the reasons therefor;

(c) the number of Harijan members in those societies ; and

(d) the number among them who have obtained loans?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : (a) 123.

(b) Twenty societies have not applied to the Central Banks for loans during the period as they are either dormant or are having overdues under loans payable to the Central Bank.

(c) & (d) Particulars are not readily available and it may take time to collect the information from all the 123 societies individually.

SRIMATHI A. S. PONNAMMAL : கனம் தலைவர் அவர்களே, ஒரு சில ஸொஸைட்டிகளில் இருந்து பணம் படைத்த விவசாயிகள் சுறைந்த வட்டிக்கு பணத்தை கடனாக வாங்கி அதிக வட்டிக்கு மற்ற விவசாயிகளுக்கு கொடுத்து வருவது அமைச்சர் அவர்களுக்குத் தெரியுமா? அவ்விதமென்றால் அதன் பேரில் என்ன நடவடிக்கை எடுக்கப்படும்?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : அந்த விபரம் எனக்கு தெரியாது. அந்த விதமாக யாராவது செய்வார்களானால், அவர்களுடைய பெயர்களை எழுதி அனுப்பினால் அவர்களுக்கு கொடுக்காமல் இருப்பதற்கு வேண்டிய முயற்சிகளை செய்யலாம்.

5th April 1958]

SRI V. K. KOTHANDARAMAN : இந்த நிலக்கோட்டையில் இருக்க கூடிய நாணய சங்கங்களில் எத்தனை சங்கங்களில் போதிய நாணயம் இருக்கிறது ?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : எல்லா சங்கங்களிலும் போதிய நாணயம் இருக்கிறது. அதை வைத்துக்கொண்டுதான் கடன் கொடுக்கப்பட்டு வருகிறது.

SRI N. MARUDACHALAM : கோவையிலுள்ள சங்கத்திற்கு நாணயம் இருக்கிறதா ?

MR. SPEAKER : கேள்வி அஷ்ட ஆப் ஆர்டர்.

Stage Carriage Buses

* 573 Q.—**SRI M. KALYANASUNDARAM :** Will the Hon. the Minister for Electricity be pleased to state—

(a) whether the daily mileage of stage carriage buses has been revised in January 1958;

(b) if so the details thereof ; and

(c) the reasons for this revision ?

THE HON. SRI V. RAMIAH : (a) Yes, Sir.

(b) (1) Ordinary stage carriages running on roads in the plains and a stage carriage plying partly on roads in the plains and partly on ghat roads shall be allowed a daily mileage not exceeding 180 miles.

(2) A stage carriage used as an Express Bus on a permit for Express Stage Carriage, granted by the State Transport Authority, Madras, shall be allowed a daily mileage not exceeding 250 miles.

(c) The increase was based on the recommendation of the State Transport Advisory Committee meeting held on 26th September 1957.

State Bank of India

* 580 Q.—**SRI A. VEDARATHNAM :** Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state with reference to the answer given to Question No. 109 on 14th February 1958—

(a) the places where the new branches of the State Bank are to be opened in the State;

(b) whether these branches will undertake all banking business;

(c) the number of such branches still to be opened during the Second Five-Year Plan period ; and

(d) the places where they are to be opened?

[5th April 1958]

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : (a) The 17 centres are the following :—

- 1 Ambasamudram.
- 2 Arni.
- 3 Atur.
- 4 Dharapuram.
- 5 Kallakurichi.
- 6 Karaikudi.
- 7 Palni.
- 8 Rajapalaiyam.
- 9 Saidapet.
- 10 Sivaganga.
- 11 Srivaikuntam.
- 12 Tenkasi.
- 13 Tindivanam.
- 14 Tiruthuraiyapundi.
- 15 Tiruvallur.
- 16 Tiruvarur.
- 17 Villupuram.

Out of these, branches have been opened at Arni and Atur with effect from 10th March 1958.

(b) Yes.

(c) & (d) The State Bank of India have informed the Government that some more branches will be opened in the Madras Circle of the Bank, the jurisdiction of which extends over the States of Madras, Andhra Pradesh, Mysore and Kerala and that out of these, no definite number has been specifically allotted for the Madras State.

SRI A. VEDARATHNAM : முன்னமேயே பாங்குகள் இருக்கின்ற இடங்களில் ஸ்டேட் பாங்குகளை ஏற்படுத்துவதற்குப் பதிலாக பாங்குகள் இல்லாத இடத்திலும் இந்த பாங்குகள் தேவைப்படுகிற இடத்திலும், மேஜர் பஞ்சாயத்து, தாலுகா ஸப்-ஹெட்குவார்ட்டர்ஸ் போன்ற இடங்களிலும் ஏற்படுத்துவதற்கு அரசாங்கம் முயற்சி எடுக்குமா ?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : இந்த அரசாங்கத்திற்கும் ஸ்டேட் பாங்கு ஏற்படுத்துவதற்கும் எந்தவிதமான சம்பந்தமும் இல்லை. கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் கேள்வி கேட்டதினால் இந்த பதிலை தயாரித்து கொடுத்திருக்கின்றேன்.

SRI S. B. ADITYAN : இந்த ஸ்டேட் பாங்கு இந்த தமிழ் நாட்டில் சம்பாதிக்கிற லாபத்தை எல்லாம் டெல்லிக்குக்கொண்டுப் போகிறார்களா ? அல்லது தமிழ் நாட்டிலேயே செலவு செய்கிறார்களா ?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Does not arise, Sir.

SRI M. JAGANNATHAN : திண்டிவனத்தில் எப்போது ஸ்டேட் பாங்கு திறக்கப்படும் ?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : ஸ்டேட் பாங்கு எப்போது திறக்கவேண்டும் என்று முடிவு செய்கிறார்களோ அப்போது திறக்கப்படும்.

5th April 1958]

State Transport Advisory Board

* 581 Q.—SRI N. K. PALANISAMI: Will the Hon. the Minister for Electricity be pleased to state whether there is any representative of the students in the State Transport Advisory Board?

THE HON. SRI V. RAMIAH: No, Sir.

SRI N. K. PALANISAMI: இந்த போர்டில் மாணவர்களின் பிரதிநிதிகள் இருக்கவேண்டுமென்றிருக்கிறது, ஆனால்

MR. SPEAKER: The hon. Member must put the question. If not he will resume his seat.

SRI A. A. RASHEED: May I know from the Hon. Minister who are the Members of the Advisory Board?

THE HON. SRI V. RAMIAH: There are a large number of members, Sir. But I shall say that Members of the Legislature find a place there. Transport interests and Class I Officers are also there.

SRI A. GOVINDASAMY: சென்னையில் ஒருகின்ற பஸ்களை சம்பந்தப் பட்ட போர்டில் மாணவர்களின் பிரதிநிதிகள் இருப்பதாக அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். அதில் ஆண் மாணவர்களும் பெண் மாணவர்களும் இருக்கிறார்களா?

THE HON. SRI V. RAMIAH: நான் அப்படி சொல்லவில்லை, இதைப்பற்றி எனது சக மந்திரி அவர்களுக்கு கேள்வி போட்டால் பதில் சொல்லுவார்கள்.

SRI K. VINAYAKAM: Is the Hon. Minister aware of the fact that this State Advisory Transport Board has been doing very good and utilitarian service which has been much appreciated by the Director of Transport, Madras?

THE HON. SRI V. RAMIAH: I would like to know which Board the hon. Member means, whether it is about the Board under my control or under the control of my colleague, Sir?

MR. SPEAKER: Since he has put the question to you, it relates to the Board under your control.

THE HON. SRI V. RAMIAH: Sir, as far as the Board under my control is concerned, it is doing very good work.

SRI K. ANBAZHAGAN: இங்கு இந்த கேள்விக்கு தரப்பட்டிருக்கிற தலைப்பு ஸ்டேட் ட்ரான்ஸ்போர்ட் என்று. இதை ரோட் ட்ரான்ஸ்போர்ட் என்றிருந்தால் இந்த குழப்பம் ஏற்பட்டிருக்காது என்று நம்புகிறேன். ஆகவே இவ்விதம் மாற்றுவதற்கு அரசாங்கம் முன்வருமா? அரசாங்க போக்குவரத்துக்கு ஸ்டேட் ட்ரான்ஸ்போர்ட் என்றும் வெளியிலுள்ளவைகளுக்கு ரோட் ட்ரான்ஸ்போர்ட் என்று வைத்துக்கொள்ள அரசாங்கம் முன்வருமா?

THE HON. SRI V. RAMIAH: இந்த தலைப்பினால் சென்னை யிலிருக்கின்றவர்களுக்குத்தான் இந்த குழப்பம் ஏற்படுகிறது. சென்னைக்கு வெளியே இருக்கின்றவர்களுக்கு இந்த குழப்பம் ஏற்படுவதில்லை.

[5th April 1958]

SRI A. GOVINDASAMY : இந்த கமிட்டியில் சட்டசபை எதிர்க்கட்சி அங்கத்தினர்கள் இடம் பெற்றிருக்கிறார்களா ?

THE HON. SRI V. RAMIAH : நிச்சயம் இடம் பெற்றிருக்கிறார்கள், கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் பக்கத்தில் இருக்கும் கல்யாணசுந்தரம் அவர்கள் இடம் பெற்றிருக்கிறார்கள்.

Salaries of Government employees

* 583 Q.—**SRI A. VEDARATHNAM :** Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) the amount spent by the Government towards the salaries of the State Government employees; and

(b) the percentage of this amount to the total expenditure of the State?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : (a) The total expenditure on the pay and allowances of the State Government employees based on the Revised Estimates for 1957-58 will be about Rs. 1,978 lakhs.

(b) The percentage of this amount to the total expenditure of the State on Revenue Account is about 30 per cent (excluding Travelling Allowance).

SRI A. VEDARATHNAM : இந்த சதவிகிதம் மிக அதிகமாக இருக்கின்ற காரணத்தால் இந்த செலவை குறைப்பதற்கு அரசாங்கம் எதாவது முயற்சி எடுத்துக் கொள்ளுமா என்பதை கேட்க விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : இப்போதிருப்பதை காட்டிலும் கூட்டவேண்டும் என்று எதிர்க்கட்சிகள் எல்லாம் முயற்சி செய்து கொண்டிருக்கின்றன. இந்த நிலையில் எப்படி குறைப்பது என்று தெரியவில்லை.

SRI P. S. CHINNADURAI : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, சர்க்கார் ஊழியர்களுடைய சம்பளங்களை உயர்த்திக்கொடுக்கவேண்டுமென்று இந்த சர்க்கார் பைனான்ஸ் கமிஷனிடம் ரிப்போர்ட் கொடுத்திருக்கின்றார்கள். அதற்கு மத்திய சர்க்கார் அனுமதி கொடுத்தால் இந்த சம்பளத்தை உயர்த்திக் கொடுப்பதற்கு இந்த சர்க்கார் நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளுவார்களா ?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : இந்த கேள்விக்கும் சம்பள உயர்வுக்கும் சம்பந்தம் இல்லை.

MR. SPEAKER : The hon. Member is entitled to put this question, because—I must explain my position clearly—in the last few days I have disallowed certain questions, but the Hon. Ministers were willing to answer them. They were eager to answer. But when I allow a question, the Hon. Minister says “this does not relate or arise”.

Next question No. 584 may now be put.

Traffic signals

9-10 a.m. * 584 Q.—**SRI A. A. RASHEED :** Will the Hon. the Minister for Electricity be pleased to state—

(a) whether there is any proposal to instal automatic traffic signals at different centres in the Madras City; and

(b) if so, when it will be given effect to?

5th April 1958]

THE HON. SRI V. RAMIAH : (a) No, Sir.

(b) Does not arise.

SRI A. A. RASHEED : May I know from the Hon. Minister whether the automatic signal has reduced the number of accidents? Will the Government consider to instal more automatic signals?

THE HON. SRI V. RAMIAH : Sir, automatic signals by themselves have not been very effective. To keep them effective, we have to post a policeman nearby to see that they control properly. After considering these, we are not encouraging this.

SRI S. NAGARAJA MONIGAR : சென்டிர் ரெயில்வே ஸ்டேஷனுக்கு எதிரில் மோட்டார் முதலிய வண்டிகள் வெகுதூரம் சென்று திரும்ப வேண்டியிருக்கிறது. போக்குவரத்து முன்னேற்றத்திற்காக அதை மாற்றி அமைக்கக் கூடிய வழி ஏதாவது உத்தேசத்தில் இருக்கிறதா?

THE HON. SRI V. RAMIAH : இப்பொழுது ஆட்டோமாடிக் லைக்னல்களைப் பற்றித்தான் கேள்வி.

SRI K. ANBAZHAGAN : ஆட்டோமாடிக் லைக்னல் வைக்கப்பட்டுள்ள இடத்தில் சென்னை நகரத்தில் ஒரு போலீஸ்காரரால் அதனுடைய அடைப்பு முறையை ஒழுங்கு செய்யமுடியவில்லையாதலால், இரண்டு பக்கங்களிலும் இரண்டு போலீஸ்காரர்கள் இருந்தால் தவறு ஏற்படாமல் போக்குவரத்தை ஒழுங்கு செய்ய முடிகிறது. ஆகவே அதற்கு ஏற்பாடு செய்வார்களா?

THE HON. SRI V. RAMIAH : இதையெல்லாம் பரிசீலனை செய்து தான் எல்லா இடங்களிலும் வைத்தால் இந்த ஆட்டோமாடிக் லைக்னல் இயங்கி போக்குவரத்துக்கு நன்மை செய்யமுடியாது என்பதால், போலீஸ்காரர்களைப் போட்டிருக்கிறோம்.

SRI K. VINAYAKAM : Were any statistics taken at the particular place where the automatic signal control is located and how does that compare with places where there are no such signals? From these statistics have not the Government come to the view that the mechanical device works much better than the human agency that is expected to control traffic and accidents?

THE HON. SRI V. RAMIAH : As far as statistics are concerned the hon. Member may put a separate question. I will go into it. As far as the utility of these signals is concerned, I believe they are not as effective as we imagined they would be.

SRI A. A. RASHEED : Is the Hon. Minister aware that in Calcutta the entire city is controlled by automatic traffic signals and it has proved very effective in that city?

MR. SPEAKER : How does the hon. Member expect the Minister to answer a question about Calcutta? If the Hon. Minister is prepared to answer the question I have no objection.

THE HON. SRI V. RAMIAH : Sir, during my recent visit to Calcutta, I saw not only the automatic signals, but I also saw policemen standing by the side of these signals.

MR. SPEAKER : As the Hon. the Home Minister has not yet come, we will take up the questions addressed to him on Monday.

Questions are over.

[5th April 1958]

[Note.—An asterisk (*) at the commencement of a speech indicates revision by the Member.]

II.—POINT OF INFORMATION *RE* BUDGET OF THE STATE ELECTRICITY BOARD.

9-20
m.

SRI R. SRINIVASA IYER : Mr. Speaker, Sir, we find that the Second Supplementary Financial Statement for the year 1957-58 of the Madras State Electricity Board has to-day been laid on the table of the House. Earlier, another statement regarding the Electricity Board was also placed on the table of the House. There was a request that the Electricity Demand and the Electricity Board may be discussed in the Assembly during the Budget discussions. I wish to know if the Members of the Assembly would have an opportunity of discussing the Budget for the Electricity Board.

MR. SPEAKER : If the hon. Member would come to my chamber and state his case, I shall consider.

III.—CALLING ATTENTION TO THE FAILURE OF THE GOVERNMENT TO MAINTAIN SENDURAI-JAYANKONDAN ROAD IN TIRUCHIRAP. PALLI DISTRICT IN PROPER REPAIR.

MR. SPEAKER : The hon. Member Sri K. R. Viswanathan has given notice of a motion calling the attention of the Government to a matter of urgent public importance under rule 40 of the Assembly Rules. I would request him to be brief in explaining his case. On a previous occasion he had taken more than ten minutes to explain his case.

SRI K. R. VISWANATHAN : கனம் தலைவர் அவர்களே, உடையார் பாளையம் தாலுகாவில் செந்துரை-ஜெயங்கொண்டான் சாலை தாலுகா தலைநகரத்தையும் செந்துரை ரெயில்வே நிலையத்தையும் இணைக்கிறது. இந்த சாலையின் நீளம் சுமார் 20 மைல். இந்த சாலையில் இரண்டு பஸ் செர்விஸ்கள் ஓடுகின்றன. இந்த சாலை மாவட்ட கழக நிர்வாகத்தில் இருந்தபொழுது, பல தடவை ஜில்லா இன்ஜினியருக்கு மகசர்க்களும் விண்ணப்பங்களும் அனுப்பியும், அதனுடைய பராமரிப்பை சரியானபடி கவனிக் காமல் இருந்தார்கள். 4, 5 ஆண்டுகள் ஆனபிறகு ஜெல்லி போட் வேண்டுமென்று உத்திரவு வந்தது. அதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடு செய்து கொண்டிருந்தார்கள். அந்த சமயத்தில் அந்த சாலையை சர்க்கார் எடுத்துக் கொள்வதாக முடிவு செய்தார்கள். ஆகையால் மாவட்ட கழகத்தார் அந்த சாலையைப் பராமரிக்கும் கடமையை மறந்தார்கள். ஜெல்லிகூட சேர்த்துவைத்தும் அதைப் பரப்புகிற கடமையை விட்டு, சர்க்காரே எடுத்துச் செய்து விடுவார்கள் என்று நினைத்து அதை அப்படியே விட்டு விட்டார்கள். அவர்களும் துரிதமாக அந்த பராமரிப்பு வேலையை எடுத்துக் கொள்ள முன்வந்தார்கள் இல்லை. இந்த நிலைமையில் இந்த சாலையில் ஓடிக்கொண்டிருந்த இரண்டு பஸ் செர்விஸ்களும் அதிலே செல்லும் பிரயாணிகளுக்கு தொல்லை விளைவித்து, நான் தோறும் ஒரு பஸ் செர்விஸைவது ஆபத்துக்குள்ளாகாமல் இருக்கவில்லை என்ற நிலைமை இருக்கிறது. ஒரு பஸ் டெஸர்விஸ்தான் நிரந்தரமாக ஓடிக்கொண்டிருக்கிறது என்று சொல்லும் அளவிலே, ஒன்று ஆபத்துக்குள்ளாகியிருந்தால், அடுத்த நாளிலே அடுத்த பஸ் ஆபத்துக்குள்ளாகும். இம்மாதிரி நிலையில் பல விண்ணப்பங்களெய்தும் கூட அங்கு இருந்த ஜில்லா இன்ஜினியர் கவனிக்காமல் இருந்தார். 3-10-1957-ம் தேதியன்று ஒரு பஸ்ஸுக்கு கவிழ்க்கூடிய நிலையில் ஆபத்து நேர்ந்து, 4, 5 பிரயாணிகளுக்கு காயம் ஏற்பட்டது. இந்த சமசாரத்தை கனம் அமைச்சர் அவர்களின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வருவதுடன், உடனடியாக அந்த சாலையை பராமரிப்பு செய்யும்படிக் கேட்டுக்கொள் கிறேன்.

5th April 1958]

THE HON. SRI P. KAKKAN : Mr. Speaker Sir, in April 1956 the Government took over the Sendurai-Jayankondan Road from the control of the Tiruchirappalli District Board. The length of the road is 15 miles seven furlongs. The surface of the road is of Kankar metal for the first eight miles and of laterite metal for the remaining distance. During 1956-57 a sum of Rs. 15,393 was spent by the Highways Department on the maintenance of the road against an average annual expenditure of Rs. 13,500 incurred by the District Board during 1954-55 and 1955-56. During the current year (1957-58) an estimate for Rs. 27,000 for the first eight miles and another for Rs. 14,000 for the second stretch of eight miles of the road have been sanctioned with a total allotment of Rs. 25,712 for expenditure during the current year. The balance of Rs. 15,000 and odd will be spent during the next financial year. The pace of improvement to the road is being stepped up, consistent with the amount available under the maintenance allotment and without detriment to other roads in the area.

The Divisional Engineer (Highways) personally inspected the road on 28th February 1958 and found the road surface to be fair except in certain stretches. The repairs now under execution are in respect of these bad stretches. An expenditure of Rs. 19,112 has been incurred up to 31st January 1958. The Department has taken steps to push through the work and to restore the road to a fair condition.

MR. SPEAKER : The hon. the Home Minister has come. Since I have already announced that his questions would be taken up on Monday. There are six or seven questions and we cannot finish them to-day. If the Hon. Minister has no objection we will take them up on Monday.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Yes, Sir. I am sorry my train was late by three hours.

MR. SPEAKER : I have already explained your predicament to the House.

IV. ADOPTION OF THE REPORT OF THE COMMITTEE OF PRIVILEGES
('WHAT HAPPENED IN MUDUKALATHUR?' CASE)".

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Mr. Speaker Sir, I move—

"That the Report of the Committee of Privileges ('What happened in Mudukalathur?' Case), laid on the Table on 31st March 1958, be approved."

MR. SPEAKER : Motion moved—

"That the Report of the Committee of Privileges ('What happened in Mudukalathur?' Case), laid on the Table on 31st March 1958, be approved."

I am sure we are not going to have a big discussion over this.

[5th April 1958]

SRI M. KALYANASUNDARAM : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இதைப்பற்றி நீண்ட விவாதம் செய்வதற்காக அல்ல நான் இப்பொழுது பேசுவது. இந்த உரிமைப் பிரேரணையை பிரேரேபித்தவன் என்கிற முறையில் இரண்டொரு வார்த்தைகளைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். இந்த ரிப்போர்ட்டை நான் வரவேற்கிறேன். ஓரளவுக்கு நான் கொடுத்திருக்கிற கருத்துக்களை நிராகரித்திருந்த போதிலும், சில நல்ல யோசனைகளை அந்த ரிப்போர்ட்டிலே கூறியிருக்கிறார்கள். The Committee also desires in order that no *mala fide* intention might be attributed, such reports of speeches made in the House should be published without any comments.

இந்த சபையில் நடைபெறும் பிரசங்கங்களை பிரசுரிக்கக் கூடிய சமயத்தில், அவற்றை எவ்வாறு பிரசுரிக்க வேண்டுமென்பதற்கு யோசனை சொல்லியிருப்பதோடு கூட, பத்திரிகைகளின் கவலையைப் போக்கக் கூடிய முறையில் சில முடிவுகளைக் கூறியிருக்கிறார்கள். சமீப காலத்தில் இங்கே உரிமைப் பிரேரணைகள் எழுப்பப்பட்டிருப்பதை முன்னிட்டு பத்திரிகைகளுக்குப் பேச்சுக்களை எப்படி பிரசுரிப்பது என்பது சம்பந்தமாக பத்திரிகைகளுக்கு கவலை ஏற்பட்டது. அந்தக் கவலையைப் போக்கக் கூடிய முறையில் இந்தப் பகுதியில் : ' Whilst recognising that it is the duty of the House to intervene in case of attacks which may tend to undermine public confidence in and support of the institution of the Assembly itself, this Committee is of opinion that it is also important that the law of Parliamentary privilege should not be administered in a way which would fetter or discourage the free expression of opinion or criticism, however prejudiced or exaggerated such opinion or criticism may be, and the process of Parliamentary investigation should not be used in a way which would give importance to irresponsible statements' இந்தப் பகுதியும் வரவேற்கக்கூடிய அம்சமாக இருக்கிறது. பத்திரிகைகளின் உரிமையை பாதுகாக்கக்கூடிய அம்சமாக இருக்கிறது. நான் பிரேரேபணை கொண்டு வந்ததன் நோக்கம் யாரையும் குற்றம் கண்டு பிடிக்க வேண்டும் என்ற நோக்கத்தோடு அல்ல, இந்த சட்ட சபை நடவடிக்கைகளின் அந்தஸ்தை உயர்த்த வேண்டும் என்பதற்காகத் தான். இந்த ரிப்போர்ட்டை சிறந்த முறையில் தயாரித்த கமிட்டியாரை பாராட்டிக் கொண்டு, இதை ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டும் என்று நிதி அமைச்சர் கூறியதை நானும் ஆமோதிக்கிறேன்.

9-30
a.m.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : கனம் அங்கத்தினர் கல்யாணசுந்தரம் இந்த அறிக்கையை ஆதரித்ததற்கு நான் நன்றி செலுத்துகிறேன். இது சம்பந்தப்பட்ட உரிமைப் பிரச்சனை எழுப்பப்பட்ட பிற்பாடு ஜன சக்தி சம்பந்தப்பட்ட உரிமைப் பிரச்சனையும் எழுப்பப்பட்டது. அதன் காரணமாக கனம் கல்யாணசுந்தரம் தங்களுடைய அபிப்பிராயத்தை மாற்றிக்கொண்டு இந்த அறிக்கையை வரவேற்கக்கூடிய நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. பிறரைப் பற்றி குற்றம் சொல்லி விடுவது சபைப் தாங்கள் அதில் சம்பந்தப்படும்போதுதான் இந்த உரிமைகளைப் பற்றி சரியாக உணர முடிகிறது.

இவைகள் எல்லாம் சபையின் முன் வந்ததன் காரணமாக தெளிவு ஏற்பட்டது பற்றி நான் மிகவும் வரவேற்கிறேன்.

MR. SPEAKER : The question is—

" That the Report of the Committee of Privileges (' What happened in Mudukalathur? ' Case), laid on the Table on 31st March 1958, be approved."

The motion was put and carried.

5th April 1958]

**V.—ADOPTION OF THE REPORT OF THE COMMITTEE OF PRIVILEGES
RE THE DEFINITION OF THE TERM "PRECINCTS OF THE HOUSE".**

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: Mr. Speaker, Sir, I move—

"That the Report of the Committee of Privileges regarding the definition of the term 'Precincts of the House', laid on the Table on 31st March 1958, be approved."

MR. SPEAKER: Motion moved—

"That the Report of the Committee of Privileges regarding the definition of the term 'Precincts of the House', laid on the Table on 31st March 1958, be approved."

SRI M. KALYANASUNDARAM: இதில் ஒரு யோசனை மட்டும் சொல்ல வேண்டியிருக்கிறது. இந்த ரிபோர்ட் நல்ல முறையில் அமைந்திருக்கிறது என்பதில் யாதொரு ஆட்சேபமும் இல்லை. இந்த செக்ரிடேரியட் கட்டிடத்தில் ஒவ்வொரு பகுதியும் குறிப்பிட்டிருக்கிறபொழுது எதிர் கட்சித் தலைவர் அறையை குறிப்பிட்டவில்லை. சட்ட மன்றம், கமிட்டிகள் அறை, கான்பன்ஸ் என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறபொழுது எதிர் கட்சித் தலைவர் அறையும் சேர்க்கும் முறையில் இதை திருத்த வேண்டும். இதற்காக அதிகாரம் சபாநாயகரிடத்தில் இருக்கிறது.

சட்ட சபை கூடும்போது அங்கத்தினர்கள் இருக்கக்கூடிய அறையை இதில் சேர்க்கவேண்டும். சபாநாயகருக்கு அதிகாரம் இருப்பதால், இவைகளை சேர்த்துக் கொள்ளலாம் என்று சொல்லிக்கொண்டு இதை நான் வரவேற்கிறேன்.

MR. SPEAKER: The hon. Member must have come to my room and explained all these points to me. Anyhow, I shall consider them.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: இந்த அறிக்கையைப் பற்றி பொதுவாக நான் ஒன்றும் சொல்லப்போவது இல்லை. இந்த இரண்டு அறிக்கையையும் சமர்ப்பித்த கமிட்டியின் பதவி காலம் முடிவடைந்து ஒரு புதிய கமிட்டி நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறது. சென்ற ஒரு வருஷ காலமாக நல்ல முறையில் இயங்கி வந்த இந்த கமிட்டிக்கு சபையின் சார்பாக பாராட்டுதல்களை தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

MR. SPEAKER: The question is—

"That the Report of the Committee of Privileges regarding the definition of the term 'Precincts of the House', laid on the Table on 31st March 1958, be approved."

The motion was put and carried.

VI.—GOVERNMENT BILLS.

(1) THE MADRAS GENERAL SALES TAX BILL, 1958 (L.A. BILL NO. 6 OF 1958).

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: Mr. Speaker, Sir, I beg to move—

"That the time appointed for the presentation of the Report of the Select Committee on the Madras General Sales Tax Bill, 1958 (L.A. Bill No. 8 of 1958), be extended till the middle of November 1958."

[Sri R. Venkataraman]

[5th April 1958]

கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த மசோதாவைப் பற்றி இரண்டொரு விளக்கங்கள் கூற கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். இந்த மசோதாவை பிரேரே பிக்கின்ற போது புது சட்டம் இந்த வருஷம் ஏப்ரல் மாதம் முதல் தேதி அமுலுக்கு வரவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டேன். ஆனால் திருத்தக் கமிட்டி கூடிய காலத்தில், அங்கு வந்து சாட்சியம் சொன்னவர்கள் “இதை அவசரமாக நிறைவேற்றக்கூடாது, சிறந்த முறையில் நன்றாக பரிசீலனை செய்த பிறகு தான் கொண்டு வரவேண்டும்” என்று அவர்கள் அபிப்பிராயம் கூறினார்கள். இந்த புது சட்டமானது 1959-ம் வருஷம் ஏப்ரல் மாதம் 1-ந் தேதி அமுலுக்கு வந்தால் போதும் என்றும் அபிப்பிராயம் சொல்லப்பட்டது. ஆகவே இப்பொழுது அவகாசம் கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

SRI M. KALYANASUNDARAM : “ஆன் ஏ பாயிண்ட் ஆப் இன் பர்மேஷன்”. 1-4-1959-ல் புது சட்டம் அமலுக்கு வரும் என்று சொல்வதனால் வியாபாரிகள் பழைய முறையிலேயே கணக்குகளை வைத்திருந்தால் போதுமா என்கிற விவரத்தை தெளிவாக்க வேண்டும்.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இப்போது 1939-ம் வருஷத்திய சட்டம் அமலில் இருக்கும் என்று சர்க்கார் ஒரு அறிக்கையை வெளியிட்டிருக்கிறார்கள். இதைப்பற்றி எந்த விதமான குழப்பமும் இருப்பதற்கு இடம் இல்லை. புது சட்டம் வருகின்ற வரையில் பழைய சட்டமே அமலில் இருக்கும் என்று திட்டவப்பமாக சர்க்கார் அறிக்கையில் வெளியிட்டிருக்கிறார்கள்.

இரண்டாவதாக, ஒரு வருஷத்தில் நடுவில் கணக்குகளை மாற்ற வேண்டும் என்று சொன்னால் அதனால் கஷ்டங்கள் வரும் என்ற காரணத்தினால் புது சட்டம் 1959-ம் வருஷம் ஏப்ரல் மாதம் முதல் தேதியிலிருந்து அமுலுக்கு வரும் என்பதை தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

MR. SPEAKER : The question is—

“That the time appointed for the presentation of the Report of the Select Committee on the Madras General Sales Tax Bill, 1958 (L.A. Bill No. 6 of 1958), be extended till the middle of November 1958.”

The motion was put and carried.

VII.—BUDGET FOR THE YEAR 1958-59—VOTING OF DEMANDS FOR GRANTS FOR THE YEAR 1958-59—cont.

DEMAND IV—FOREST DEPARTMENT AND DEMAND XXXIV—CAPITAL OUTLAY ON FORESTS.

MR. SPEAKER : Now, Demand IV—Forest Department and Demand XXXIV—Capital Outlay on Forests will be taken up for discussion and two hours are allotted to them. At 11-30 I will put them to the vote. Then Demand VI—Motor Vehicles Act Administration will be taken up for discussion. Now the Hon. Minister concerned will move his Demand.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Mr. Speaker, Sir, on the recommendation of the Governor, I move—

“That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 56,56,400 under Demand IV—Forest Department.”

“That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 19,13,000 under Demand XXXIV—Capital Outlay on Forests.”

5th April 1958]

Mr. SPEAKER : Motion moved—

“ That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 56,56,400 under Demand IV—Forest Department.”

“ That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 19,13,000 under Demand XXXIV—Capital Outlay on Forests.”

I understand that the Opposition parties have agreed that Sri S. M. Annamalai will move a cut motion to Demand IV—Forest Department and Sri K. Sattanatha Karayalar will move a cut motion to Demand XXXIV—Capital Outlay on Forests. Now they will move their respective motions.

SRI S. M. ANNAMALAI : Sir, I move—

“ That the allotment of Rs. 56,56,400 under Demand IV—Forest Department be reduced by Rs. 100.”

SRI K. SATTANATHA KARAYALAR : Sir, I move—

“ That the allotment of Rs. 19,13,000 under Demand XXXIV—Capital Outlay on Forests be reduced by Rs. 100.”

Mr. SPEAKER : Cut motions moved—

“ That the allotment of Rs. 56,56,400 under Demand IV—Forest Department be reduced by Rs. 100.”

“ That the allotment of Rs. 19,13,000 under Demand XXXIV—Capital Outlay on Forests be reduced by Rs. 100.”

Now the Demand and the cut motions are before the House for discussion.

How much time does the Hon. Minister require for his reply?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : 20 minutes.

Mr. SPEAKER : According to the agreement, one Leader from the Opposition can speak for 15 minutes. About one hour and 20 minutes are available for discussion and now the hon. Member Sri S. M. Annamalai will speak.

SRI S. M. ANNAMALAI : சட்ட மன்றத் தலைவர் அவர்களே, காட்டு இலாகா மான்யக் கோரிக்கையின் மீது கொடுத்த வெட்டுப்பிரேரே பீணையைப் பற்றி சில வார்த்தைகள் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். இது குறிப்பாக ஜவ்வாது மலையில் வாழும் மக்களைப் பற்றிய பிரச்சினையைப் பொறுத்தது. இந்தப் பிரச்சினை 2, 3 ஆண்டுகளாக சர்க்காரின் கவனத்துக்கு கொண்டு வரப்பட்டது. 1954-ம் ஆண்டிலே ரெவினியூ அமைச்சர் அவர்களிடம் ஒரு தூது கோஷ்டி வந்து தங்களுடைய பிரச்சினைகளைச் சொன்னார்கள். காட்டு இலாகாவுக்கும் சொந்தமான நிலங்களை பட்டா செய்து கொடுக்க வேண்டும் என்று சொன்ன போதிலும், இது வரையிலும் ஒன்றும் கவனிக்கப்படவில்லை. இதைப்பற்றி காட்டு இலாகா அமைச்சர் அவர்களிடம் சென்ற ஆண்டு பல மனுக்கள் கொடுக்கப்பட்டன. அவைகளும் இது வரை கவனிக்கப்படவில்லை. இப்பொழுதும் அங்கு வசிக்கின்றவர்கள் ஒரு தூது கோஷ்டியாக வந்து தங்கள் குறைகளைச் சொல்லத் தயாராய் இருக்கிறார்கள். அங்கு இருக்கக்கூடிய மக்களைப்பற்றி, அவர்கள் வாழ்க்கையைப் பற்றி ஒரு சில உதாரணங்கள் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

[Sri S. M. Annamalai]

[5th April 1958]

அங்கு இருக்கும் மக்கள் உண்மையிலேயே கல்வி அறிவு இல்லாதவர்கள். 100-க்கு 99 பேர் படிக்காதவர்கள். அங்கு உள்ள மக்கள் நம் முடைய சட்ட திட்டங்கள் தெரியாதவர்கள். அதற்கு உட்படாமல் இருப்பவர்கள். அங்கு 25,000 பேர் இருக்கிறார்கள் என்று நிதி அமைச்சர் சொன்னார்கள். ஆனால் வாக்காளர் பட்டியலில் 1,000, 1,500 பேர் தான் இருக்கிறார்கள்.

9-40
a.m.

அவர்கள் நம்முடைய சட்ட திட்டங்களுக்கு அப்பார்ப்பட்டவர்கள். உதாரணமாக, ஒருவனுடைய மனைவியை வேறொருவன் மணந்தால், அவளுக்குப் பிறந்த குழைந்தைகள், முதலில் மணந்து கொண்டவனின் சொத்துக்களுக்கு உரிமை கொள்ளும். ஆகவே அவர்கள் நம்மிடமுள்ள பந்தங்களுக்கு உட்படாமல் வாழ்க்கை நடத்துபவர்கள்.

ஜவ்வாது மலைமீது ஏறத்தாழ ரூ. 15,000-க்கு சந்தனத் தேன் திட்டம் ஒன்று தயாரிக்கப்பட்டு இருப்பதாகப் பத்திரிகையில் பார்த்தேன். உண்மையிலேயே அப்படிப்பட்ட திட்டம் ஒன்று இருந்தால், அதை நான் வெகுவாக வரவேற்கிறேன். அந்த இடங்களில் சந்தன மரங்கள் அதிகமாக இருக்கிறது. ஆகையால் சந்தனத் தேன் அதிகமாகக் கிடைக்கும். ரூ. 15,000 ஏன், அதற்குப் பல இலட்ச ரூபாய்களையே ஒதுக்கலாம். வேறொன்றும் நான் சொல்லுவேன். அந்தக் காட்டுப் பிரதேசத்தில் நிறைய கடுக்காய் கிடைக்கிறது. ஜவ்வாது மலை வாசிகள் இந்தக் கடுக்காய்களை, கண்டிராக்டர்களுக்கு குறைந்த விலைக்கு கொடுத்து விடுகிறார்கள். ஆதலால் அவர்களுக்குக் கிடைக்கவேண்டிய நல்ல லாபமும் கிடைப்பதில்லை. கண்டிராக்டர்கள் கொள்ளை லாபம் அடைகிறார்கள். ஆகவே, நமது சர்க்கார், தாங்களே இந்தக் கடுக்காய்களை வாங்கி அவர்களுக்கு நல்ல விலை கிடைக்கச் செய்ய வேண்டும். மேலும், இந்தக் கடுக்காய்களைக் கொண்டு நல்ல மருந்துகள் கூடச் செய்யலாம் என்று சொல்லுகிறார்கள்.

இன்னொன்று. பல ஆண்டுகளாக புறம்போக்கு நிலங்களை இந்த மக்கள் பயிரிட்டு வந்திருக்கிறார்கள். அவைகளை, அதாவது காட்டிலாகா புரம் போக்குகளை, ரிவினியூ புரம்போக்காக மாற்றி, உடனடியாக அவர்களுக்கு பட்டா செய்து கொடுக்கவேண்டுமென்று அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். மந்திரியவர்கள் காடுகளை வளர்க்க வேண்டும் வளர்க்க வேண்டும் என்று சொல்லுகிறார்கள். இங்கே நான் குறிப்பிடும் பிரதேசம் காடு வளர்க்க தகுந்த பிரதேசம் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன். இரண்டு, மூன்று தினங்களுக்கு முன்பு சொன்னார்கள், தான் 16, 17, 18 தேதிகளில் ஜவ்வாது மலைக்குப் போகிறேன் என்று. அவர்கள் போய்ப்பார்க்கட்டும். பார்த்தால் மட்டும் போதாது. ஒரு இரவாவது, அல்லது இரண்டு நாட்களாவது அங்கே தங்கி, அங்கு இருக்கும் மக்களின் வாழ்க்கையை நேரிடையாகப் பார்க்க வேண்டும் என்று விரும்புகிறேன். அங்கு வாழும் மக்களின் வாழ்க்கைத்தரத்தை உயர்த்த அங்கு கிடைக்கும் காட்டுப் பொருள்களைக் கொண்டு அங்கு ஒரு நல்ல தொழிற்சாலைவை ஆரம்பிக்க முயற்சிக்க வேண்டும். அவர்கள் வாழ்க்கைக்கு வேண்டிய வசதிகளைச் செய்து கொடுக்க வேண்டிய ஏற்பாடுகளைச் செய்து தரவேண்டும். அமைச்சருடைய வரவை அந்த மக்கள் ஆவலோடு எதிர்பார்க்கிறார்கள்.

சில சமயங்களில் காட்டு விரகுகளை எலம் போடுகிறார்கள். அவர்கள் தனியாக விரகுகளை எலம் விடுவது கிடையாது. சில பகுதிகளிலுள்ள பெரிய பெரிய மரங்களை எலம் விடுகிறார்கள். ஆனால் எலம் எடுப்பவர்கள், எலம் விட்ட மரங்களோடு இல்லாமல், அங்கு இருக்கக்கூடிய அதிகாரிகளின் உதவியைக் கொண்டு பக்கங்களிலுள்ள பெரிய பெரிய பச்சை மரங்களையும் வெட்டி விடுகிறார்கள். அப்படிப்பட்ட வியாபாரிகளை, உடனடியாகக் கண்காணித்து, காட்டிலாகா அதிகாரிகளுக்கும் கூடத் தெரியாமல், லி.ஐ.டி.-க்களைப் போட்டு கண்டு பிடித்தால், அவர்கள் பச்சை மரங்களை வெட்டுவதை தடுக்க நம் மானில சர்க்காரால் முடியும். சேந்தவாசலிலிருந்து சண்பகத்தோப்புக்கு ஒரு பாதை போகிறது. அது படு மோசமாக

5th April 1958]

[Sri S. M. Annamalai]

இருக்கிறது. காட்டிலுள்ளே போகச் சரியான பாதையாக அதை அமைக்க வேண்டும். அது சண்பகத் தோப்பையும் தாண்டி, வாணியம்பாடி வரைக்கும் போகிறது. அங்கு நிறைய லாரி போக்கு வரத்து இருக்கிறது. ஆகவே, உடனடியாக அந்தப் பாதையை செப்பனிட்டு, அந்த ரோட்டைச் செப்பனிட்டு, நல்ல முறையில் திருத்தினால், மிகுந்த சௌகரியமாக இருக்கும். அங்கு ஒரு டிராவலர்ஸ் பங்களாக்கூட இருக்கிறது, அதுவும் இந்த ரோடு மூலம் தான் சென்று அடைய முடியும். ஆகவே இந்த ரோட்டை நல்ல முறையிலே செப்பனிட்டு வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

தழை உரம் வெட்டுவதற்காக மரங்களை எலம் விடுகிறார்கள். ஆனால் எலம் எடுப்பவர்கள், ரேஞ்ஜர்களுக்கோ, அல்லது மற்ற அதிகாரிகளுக்கோ, வண்டிக்கு ரூ. 1 அல்லது 2 வீதம் கொடுத்துவிட்டு, மறை நாகமாக, மற்ற மரங்களிலிருந்தும் வெட்டிச் செல்லுகிறார்கள். ஆனால் நான் ஒன்று சொல்லுவேன். விவசாய மக்களுக்கு தழை உரங்களை எடுத்துச்செல்ல, பரமிஷன் கொடுத்தால் போதுமானது. பாகுபாடுகளை நீக்கி, விவசாய மக்களுக்கு, தழைகள் கிடைக்கச் செய்வது மிக முக்கியமான விஷயம் என்பதைக் கூறிக்கொள்கிறேன். சில சமயங்களில், விவசாயிகள், தும்பைச் செடிகளையும், எருக்கஞ்செடிகளையும் தழைக்கு எடுத்துச் செல்வதை காட்டிலாகா அதிகாரிகள் தடுத்து விடுகின்றனர். விவசாயிகள் தும்பை, எருக்கு போன்ற செடிகளைத் தாராளமாக எடுத்துச் செல்ல அனுமதி கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இதற்குக் கூட இந்த சர்க்கார் விலை வாங்குகிறார்கள். இதை விட்டு விவசாயிகள் தாராளமாக இவற்றை எடுத்துச்செல்ல அனுமதிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு என் உரையை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

* SRI M. S. SELVARAJAN : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, காட்டிலாகா மானியத்தை வரவேற்று சில வார்த்தைகள் பேச விரும்புகிறேன். லார், சில தினைங்களுக்கு முன்பு, இலங்கை சென்று இருந்த போது அங்கு ஒரு இடத்தில் காடுகொன்று நாடாக்கும் முயற்சி நடந்து கொண்டிருப்பதைக் காண நேர்ந்தது. மனிதன் நாகரீகம் அடைவதற்கு எப்படி ஆரம்ப காலத்தில், காடுகளை அழித்து நாடாக்கினதோ, அதே போன்று, இன்றும் நடக்கும் நிகழ்ச்சியை நான் அங்கு பார்த்தேன், இங்கும் பார்க்கிறேன். இந்த நாட்டின் நிலைமை, காட்டை அழிப்பதற்குப் பதிலாக, “நாடு வாழ்வதற்கு, காடு வாழ்க” என்ற சலோகன், அதிலும் முக்கியமாக தமிழ்நாட்டிற்கு ஏற்ப அமைந்து இருக்கிறது. நமக்கு அமைந்து இருக்கக்கூடிய வசதிகளை நாம் பயன்படுத்திக்கொள்வதற்கு, காடுகள் இருக்கும் பகுதிகளில் என்னென்ன மரங்களை வளர்த்து, அவைகளிலிருந்து கிடைக்கும் பொருள்களை, மதிப்புள்ள பொருள்களாக மாற்றி வாழ்க்கைக்கு உதவியாகவும் விஷயத்திலும், நம் காட்டிலாகா தகுந்த நடவடிக்கைகள் எடுத்து வருகிறார்கள் என்பதைப் பாராட்டுகிறேன். இந்த முயற்சியில், மலைப் பகுதிகள் தவிர, நீர்த்துறைகளில், ஆற்றோரங்களில், இங்கெல்லாம் கூட மரம் வளர்க்கும் முயற்சி எடுத்துக்கொண்டிருப்பதை நான் பாராட்டுகிறேன். தாம்பிரவணி, கால்வாய் ஓரங்களில்கூட தேக்கு மரம் பயிர் செய்யப்படுவதை நான் வரவேற்கிறேன். மற்ற கால்வாய் பகுதிகளிலும் இந்த முயற்சியை தொடர்ந்து நடத்தினால், நல்ல பலன் கிடைக்கும். திருநெல்வேலி ஜில்லாவில் பல மைல்கள் நீளமுள்ள, சமீபத்தில் நிறைவேற்றப்பட்ட மணிமுத்தாள் கால்வாய் பிரதேசங்களில் மரம் வளர்க்கும் முயற்சியைக் கைக்கொள்ள வேண்டும் என்று கூறிக் கொள்ளுகிறேன். மலைப் பகுதியை மட்டும் நம்பாமல், வேறு பகுதியையும் ரிஸர்வ் பாரஸ்டாக கண்காணிக்கப்படுகிறது. உதாரணமாக, திருச் செந்தூரில் உள்ள குதிரைமொழிக் காடு. அங்கு, அண்டிப் பருப்பு மரங்கள் வளருகின்றன. ஆனால் அது இப்பொழுது டிபார்ட்மெண்ட்பரால் நடத்தப்பட்டு வருகிறது. அதனால் அதிகப் பலன் இல்லை என்று தோன்றுகிறது. அதற்குப் பதிலாக, பொது ஜனங்களை தாங்களாகவே முயற்சி செய்து வளர்க்கக்கூடிய ஒரு சூழ்நிலையை ஏற்படுத்தலாம். அவர்கள் வளர்க்கும் ஒவ்வொரு மரத்திற்கும் இவ்வளவு ரூபாய் தந்து விடுவது என்றால், உற்சாகம் ஏற்பட்டு பொருப்போடு செய்வார்கள்.

[Sri M. S. Selvarajan]

[5th April 1958]

9-50
a.m.

குதிரைமொழி ரிசர்வ் பாரஸ்ட் மண்டல் பகுதியான இடம். அந்தப் பிரதேசம் நல்ல விதமாக பாதுகாக்கப்பட்டு வருகிறது. இதைப்போலவே தென்னாட்டிலுள்ள நல்ல மண்டல் பாங்கான பிரதேசத்தை பாதுகாத்து வருவது ரொம்பவும் அவசியமாக இருக்கிறது. இப்பொழுது மழைகாலங்களில் குதிரைமொழித் தேரியில் அநேகம் இடங்களில் மழை பெய்து அந்த தண்ணீர் வீணாக கடலில் போய் விழுகிறது. அவை களையெல்லாம் அங்கங்கே அணைக்கட்டி தடுத்து நிறுத்தி வைத்துக்கொண்டால் எவ்வளவோ உதவியாக இருக்கும். அப்படித் தடுத்து வைக்காமல் இருப்பதால் அவைகள் அங்குள்ள தரிசு நிலங்களுக்கு பயன் இல்லாமல் வீணாகப் போய் கடலில் விழுகிறது. அதனால் அங்கங்கே காண்டூர் பண்டுகள் கட்டி அவைகளைத் தேக்கி வைத்து அங்கங்கே பல மண் அணைகளைக் கட்ட வேண்டும். இதைப் பற்றி பல வருஷங்களாக அரசாங்கம் பரிசீலனை செய்து வந்தும் இது வரையிலும் எந்த விதமான நடவடிக்கையும் எடுத்துக்கொண்டதாகத் தெரியவில்லை. வருஷா வருஷம் எந்த அளவுக்கு அதை பாதுகாத்து வைக்க முடியுமோ அந்த அளவுக்கு பாதுகாத்து வைத்தால் எவ்வளவோ நன்மையாக இருக்கும். அவைகளை எந்த அளவுக்கு இது வரையிலும் நிறைவேற்றி இருக்க வேண்டுமோ அந்த அளவுக்கு நிறைவேற்றப்படவில்லை. அதனால் மழை காலங்களில் பெய்யும் மழைத் தண்ணீர் வீணாக கடலில் போய் விழுகிறது. யாதொரு பயனையும் அளவு முடியாமல் அந்தத் தண்ணீர் வீணாகிறது. ஆகவே குறுகிய கால திட்டங்களை அமைத்து அப்படிப்பட்ட தண்ணீர் வீணாகாமல் போவதைத் தடுத்து நிறுத்துவதற்கு தக்க நடவடிக்கைகளை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

மற்றொரு ஆலோசனையையும் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். ஸ்ரீவைகுண்டம் அணைக்கட்டுப் பிரதேசத்தில் மற்ற எல்லா வருஷங்களையும் விட இந்த வருஷம் அதிகப்படியாக மழை பெய்து அந்தத் தண்ணீர் எல்லாம் பயன்பாடில் வீணாகப்போய் கடலில் விழுந்தவிட்டது. மணிமுத்தாள் அணை கட்டியபின்பும் பெரும் அளவு தண்ணீர் வீணாக கடலில் போய்விட்டது. எந்தவிதமான பிரயோசனமும் இல்லாமல் போய்விட்டது. அந்தத் தண்ணீரைக் குதிரைமொழித் தேரியில் வைத்து பக்கங்களிலுள்ள தேரியின் சுற்று வட்டாரங்களிலுள்ள ஊற்று களுக்கு அதை பயன் படுத்திக் கொண்டு அதிகப்படியான மரங்களை வளர்ப்பதற்கு பயன் படுத்திக்கொள்ளலாம். அங்கு சுற்றிலுமுள்ள கிராமங்களுக்கு வசதியாக அந்த தண்ணீரை தேக்கி வைத்துக்கொண்டு ஊற்றுகளின் மூலமாக மரங்கள் வளர்ச்சிக்கு உபயோகப்படுத்திக்கொள்ளலாம். மருதூர் அணைக்கட்டிற்கு மேலே மருதூர் மேலக்காடு அடுத்து ஒரு தனி கால்வாயின் மூலம் வீணாகும் தண்ணீரை குதிரைமொழித் தேரியில் கொண்டு தேக்குவதற்கு ஒரு திட்டத்தினால் பரிசீலனை செய்து குதிரை மொழித் தேரியில் மரங்களை நடுவதற்கு நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

இப்பொழுது பல மரங்களின் மகசூல்களை அனுபவிக்கலாம். மட்டை, ஜலை வெட்டிக்கொள்வதற்கும் குத்தகைக்கு விரிகிறார்கள். அப்படி குத்தகைக்கு விரும்போது ஒரு வருஷத்திற்கு என்று குத்தகைக்கு விரிகிறார்கள். பல வருஷங்களுக்கு குத்தகைக்கு விட்டால் அதனால் அவர்கள் நல்ல பலனை அடைவதோடு அரசாங்கத்திற்கும் நல்ல பயன் கிடைக்கும். ஒரு வருஷத்திற்குக் குத்தகைக்கு விரிவதால் குத்தகைக்காரர்கள் தங்களுடைய ஒரு வருஷ காலத்திற்கு எல்லாவற்றையும் வெட்டிக் கொண்டு விடலாம் என்று மரத்தின் குருத்து முதலிய எல்லா பாகங்களையும் சேர்த்து வெட்டிக்கொண்டு போய் விரிகிறார்கள். அப்படி இல்லாமல் பல வருஷங்களுக்கு அவர்களுக்குக் குத்தகைக்கு விட்டால் ஒவ்வொரு வருஷமும் கொஞ்சம் கொஞ்சமாக ஜலை, மட்டைகளை வெட்டிக் கொள்ளுவார்கள். அதனால் மரத்திற்கும் நல்லது. அவர்கள் கொஞ்சம் சாவதானமாக வெட்டிக்கொள்ளலாம் என்றும் நினைத்துக்கொண்டு மரத்திற்கு சேதம் வரக்கூடிய வகையில் வெட்டி விட மாட்டார்கள். அதனால் ஒரு வருஷ குத்தகைக்கு விரிவதை விட்டுவிட்டு பல வருஷங்களுக்கு

5th April 1958]

[Sri M. S. Selvarajan]

குத்தகைக்கு விட வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அப்படி விட்டால்தான் மரங்கள் வளருவதற்கு ஏதுவாக இருக்கும். அதிகப்படியான மரங்களையும் பாதுகாத்துக்கொள்ள வசதி ஏற்படும்.

நம்முடைய ராஜ்யம் நீண்ட கடற் கரையுள்ள பிரதேசம். மலைப் பிரதேசம் குறைந்த பகுதியில் தான் இருக்கிறது. இந்த மணல் பாங்கான இடங்களில் அதிகப்படியான சவுக்கு முதலிய மரங்களை வளர்ப்பதற்கு இந்த அரசாங்கம் தக்க நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். ஒன்று அரசாங்கமே அந்த வேலையை எடுத்து நடத்தலாம். அல்லது அந்த இடங்களைக் குத்தகைக்கு விட்டு அங்கே யெல்லாம் இந்த மரங்களை வளர்ப்பதற்கு ஏற்பாடுகளைச் செய்யலாம். மற்றும் அந்த இடங்களில் எந்த விதமான மரங்களை வளர்க்கலாமோ அந்த அந்த அளவுக்கு மானியம் கொடுத்து மரங்களை வளர்ப்பதற்கு அரசாங்கம் தக்க நடவடிக்கைகள் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். கன்யாகுமரி ஜில்லா, விளவங்கோடு பகுதி, செங்கோட்டை முதலிய இடங்களில் ஏழை ஜனங்கள் காட்டை நம்பி கொண்டு தான் தங்களுடைய ஜீவனத்தை நிரந்தரமாக நடத்திக்கொண்டு வருகிறார்கள். காட்டை நம்பித்தான் அவர்கள் வாழ வேண்டியதாக இருக்கிறது. அங்கிருந்து அவர்கள் விறகுகளைக் கொண்டு அன்றாடம் அன்னங்காச்சி சாப்பிட வேண்டியதாக இருக்கிறது. வேறு எந்த விதத் திலும் அவர்கள் தங்களுடைய ஜீவனத்தை நடத்த வில்லை. அவர்களை எந்த விதமாகவும் சட்டமிட்டு காட்டிற்குள் போகக்கூடாது என்று தடுத்த விட முடியாது. காடு இல்லாமல் அவர்களால் ஜீவிக் முடியாது. அவர்களை நாம் எவ்வளவோ தடுக்கிறோம். அப்படித் தடுத்தும் அவர்களை நிறுத்த முடியவில்லை அதனால் அவர்கள் தவறான முறையில் செல்லுகிறார்கள். அவர்களுக்கு எந்த விதமான மாற்று வழிகளைச் சொன்னாலும் அவர்களால் காட்டிற்குச் செல்லாமல் இருக்க முடியாது. அவர்களுடைய ஜீவனம் பூராவும் காட்டில் தான் இருக்கிறது. அதனால் அவர்களுக்கு ஒரு லைசென்சு முறை என்று ஒன்றை வைத்து அதன் மூலம் அவர்கள் காட்டிற்கு சென்று விறகுகளைக்கொண்டு வந்து விற்றுக்கொள்ள ஏற்பாடு செய்யலாம். ஒரு சமைக்க ஒரு அணு அல்லது இரண்டு அணு என்று வைத்து வசூல் செய்தால் அதைக் கொண்டு அவர்கள் தங்களுடைய ஜீவனத்தை நடத்திக்கொள்ள வசதியாக இருக்கும். அதைத் தவிர நமக்குக் கிடைத்த கன்யாகுமரி ஜில்லாவில் சிற்சில பகுதிகளில் நல்ல ரகமுள்ள ரப்பர் விளைவதாகத் தெரியவருகிறது. அங்குள்ள எல்டிட் காரங்களும் இப்படிப்பட்ட நல்ல ரக ரப்பர்களை வளர்ப்பதற்கு முயற்சிக் கிறார்கள் என்றும் தெரிய வருகிறது. அந்த ரப்பர் மற்ற தேசங்களில் கிடைப்பதைவிட முதல்தரமான ரப்பர் என்றும் சொல்லப்படுகிறது. ஆகவே அப்படிப்பட்ட ரப்பரை வளர்ப்பதற்கு இந்த அரசாங்கம் தக்க நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்றும் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அந்த ரப்பரை வளர்ப்பவர்களுக்கும் நல்ல உதவியும் ஊக்கமும் அளிக்க வேண்டும் என்றும் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

காட்டிலாகாவில் சிற்சில இடங்களில் தைர்யமுள்ள அதிகாரிகள் இருக்கிறார்கள். சில இடங்களில் இப்படிப்பட்ட அதிகாரிகள் கிடையாது. அப்படி தைர்யம் இல்லாதவர்கள் அந்த இலாகாவில் பொறுப்பை ஏற்று நடத்தக் கூடியவர்களாக இல்லை. பல இடங்களில் தைர்யமாகவும், உத்சாகமுள்ளவர்களாகவும் உள்ள அதிகாரிகள் தேவையாக இருக்கிறது. உத்சாகம் இருக்கக்கூடிய அதிகாரிகள் அதிகப்படியாக தேவைப்படுகிறது. குதிரைமொழி பிரதேசத்தில் இதற்கு முன்னதாக அதிகாரிகள் இருந்தபோது மரங்கள் நல்ல முறையில் வளர்க்கப்பட்டு வந்தது. ஆனால் ஒரு வருஷ காலமாக வேறு சில பகுதிகளில் தவறான முறையில் அனாவசியமாக மரங்கள் அழிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்த வருஷத்தில் அனாவசியமாக மரங்கள் அழிக்கப்பட்டிருப்பதாகத் தெரிய வருகிறது. இதை அரசாங்கம் ஜாக்கிரதையாக கண்காணிக்க வேண்டியது அவசியமாக இருக்கிறது. இப்படிப்பட்டவைகளை கண்காணிக்க நான் ஒரு யோசனையைச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். ஆகவே இம்மாதிரியான அதிகாரிகளுக்கு

[Sri M. S. Selvarajan]

[5th, April 1958]

யோசனை சொல்வதற்கு என்று ஒரு ஆலோசனைக் கமிட்டியை அமைக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இப்படிப்பட்ட ஒரு ஆலோசனைக் கமிட்டி எல்லா ஜில்லாக்களுக்கும் தேவைப்படாவிட்டாலும் சில ஜில்லாக்களுக்கு தேவையாக இருக்கும் என்று நான் கருதுகிறேன். இப்படிப்பட்ட ஒரு ஆலோசனைக் கமிட்டியை அமைத்து அங்கங்கே ஜில்லா முழுமைக்கும் ஆலோசனை கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அவர்களுடைய ஆலோசனையைக் கேட்டு வேலைகளைச் செய்வதோடு மரங்கள் அழிக்கப்படுவதையும் தடுப்பதற்கு நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ளவேண்டும். இப்படிப்பட்ட ஒரு சபையை ஜில்லாவிற்கு ஏற்படுத்துவது ஒருபுறம் இருக்க ஸ்டேட் முழுமைக்கும் ஒரு சபையை அமைத்து இந்த காட்டிலாகாவை பராமரிக்க ஏற்பாடு செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அப்படி ராஜ்யம் பூராவுக்கும் ஒரு கமிட்டியை அமைத்தால் ரொம்பவும் உபயோகமாக இருக்கும் என்பதையும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அப்படி அமைப்பதால் எந்த விதமான தவறும் இல்லை என்று கருதுகிறேன்.

இந்தக் காட்டுப் பகுதியிலும் சரி, மலைப் பகுதியிலும் சரி எவ்வளவோ நல்ல பொருள்களை வளர்ப்பதற்கு நம்முடைய அரசாங்கம் எல்லா விதத்திலும் முயற்சி எடுத்துக்கொண்டு வருகிறார்கள் என்பது மிகவும் பாராட்டத்தகுந்தது. அந்த முறையில் ஒரு ஆலோசனையையும் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன். இப்பொழுது கொச்சின் கொல்லம் போன்ற இடங்களில் வளத்திற்குரிய காட்டுமரங்களை வளர்த்து வருகிறார்கள். நம் பிரதேசத்தில் அவ்வளவு வளர்க்கவில்லை. அவைகள் அங்கிருந்து கீழ் கடற்கரைப் பகுதிக்கு ரயிலிலோ தோணிகளிலோ வருவதனால் அதிகப்படியான செலவு ஆகிறது. அந்தக் காட்டுமரங்கள் நமக்கு அவசியமாக இருக்கிறது. ரயில் மூலமாகவும், தோணிகளின் மூலமாகவும் அவைகள் நமக்கு வருவதால் அதிகப்படியான விலை கொடுக்கக்கூடிய நிர்வாகம் நமக்கு ஏற்படுகிறது. அதைப்போன்ற மரங்கள் கீழ் திசையிலேயே நாம் வளர்ப்பதற்கு நடவடிக்கை எடுத்துக் கொண்டால் நலமாக இருக்கும். கீழ்க்கு தொடர்ச்சி மலையிலும் மூலைய குண்டம், வல்ல நாட்டுப் பொற்றை முதலிய இடங்களிலும் இது போன்ற மரங்களை வளர்ப்பதற்கு ஏதுக்கள் இருக்கிறது. இதை ஜாக்கிரதையாக பரிசீலனை செய்து அந்த மரங்களை வளர்ப்பதற்கு நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ளவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு முடித்துக்கொள்கிறேன்.

10
a.m.

* SRI P. M. MUNUSAMI GOUNDER : கனம் சபாநாயகர்

அவர்களே, இன்றைய தினம் நமது மந்திரி அவர்கள் கொண்டுவந்திருக்கும் காட்டிலாகா மானியத்தை ஆதரித்து சில வார்த்தைகளைக் குறிப்பிட ஆசைப்படுகிறேன். முக்கியமாக நமக்கு விவசாயம் அவசியம். நமது நாடு விவசாயத்தை நம்பிய நாடு. நம் நாட்டில் விவசாயம்தான் அதிகமாக நடந்து வருகிறது. அதை நாம் நல்ல முறையில் முன்னேற்றத் திற்குக் கொண்டுவரவேண்டும். நல்ல முறையில் அதிகமாக வீணாக்கல் உண்டாக்க வேண்டியதற்கு நாம் பல வழியில் முயற்சி செய்து கொண்டிருக்கிறோம். அதற்கு நமக்கு காட்டு இலாகா மிகவும் முக்கியமாக இருக்கிறது. அதனால் அந்த இலாகா நமக்கு ரொம்பவும் அவசியம் என்பது எல்லா அங்கத்தினர்களுக்கும் நன்றாகத் தெரியும். இந்த சந்தர்ப்பத்தில் நமக்கு காட்டிலாகாவில் இருக்கும் நிலங்களையும் மற்ற நிலங்களையும் எடுத்து காட்டாகச் செய்யவேண்டும் என்று சொல்லிக் கொண்டு வருகிறோம். இன்னும் காடுகளை அதிகப்படுத்தவேண்டும் என்று சொல்லிக்கொண்டு வருகிறோம். அப்படி நாம் அதிகப்படுத்த வேண்டும் என்று சொல்லிக்கொண்டு வரும்போது கனம் செல்வராஜ் என்ன சொல்லுகிறார்கள் என்றால் சிலோனில் காட்டை காட்டாக அழித்து நகரங்களாகவும், கிராமங்களாகவும் ஆக்க முயன்று வருவதாக தெரிகிறது, ஏன் அதே மாதிரி நாமும் செய்யக்கூடாது என்று சொல்லுகிறார். அம்மாதிரி நாமும் செய்யவேண்டுமா என்று கேட்கிறேன்.

SRI M. S. SELVARAJAN : ஆன் எ பாயின்ட் ஆப் பர்சனல் எக்ஸ்ப்ளனேஷன். சிலோனில் காட்டை அழித்து நாடாக்கவேண்டும் என்று ஒரு சுலோகத்தைச் சொல்லிக்கொண்டு காட்டை அழித்து நாடாக்கிக்

5th April 1958] [Sri M. S. Selvarajan]

கொண்டு வருகிறார்கள். அப்படி இல்லாமல் அதற்கு மாற்று சலோகத்தை அமைத்து நாம் காட்டை வளர்த்தால் நாடு வளரும். நாட்டிலுள்ள காரும் வாழவேண்டும், நாடும் வாழவேண்டும் என்ற சலோகத்தை நாம் கடைப்பிடிக்கவேண்டும் என்றுதான் சொன்னேன்.

SRI P. M. MUNUSAMI GOUNDER : அப்படி அவர் சொல்லியிருந்தால் அதை நான் ஒப்புக்கொண்டு நான் சொன்னதை வாபஸ் பெற்றுக்கொள்ளுகிறேன். காட்டை வளர்த்து நாட்டை முன்னேற்றத்திற்குக் கொண்டு வரவேண்டும் என்பதற்கு நாம் முயற்சிக்கவேண்டும் என்பதை நான் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். முக்கியமாக சென்னை மாகாணத்திலிருந்து ஆந்திரா, கேரளம் ஆகிய ராஜ்யங்கள் பிரிவதற்கு முன்னால் நமக்கு காடு எந்த அளவில் இருந்தது, தற்போது நமக்கு அது எந்த அளவில் இருக்கிறது என்பதை பார்க்கும்போது, நாம் ஆயிரக்கணக்கான ஏக்கர்கள் காடுகளை அந்த ராஜ்யங்களுக்கு கொடுத்துவிட்டு, குறைந்த அளவு காட்டு பிரதேசத்தைத்தான் நாம் வைத்திருக்கிறோம் என்பதை நம்முடைய புள்ளி விவரங்களிலிருந்து நன்றாக அறிகிறோம். விவசாயத்திற்கு மழை மிகவும் தேவை. தற்போது விஞ்ஞானிகள் காடுகள் இருக்கும் இடங்களில்தான் அதிகமான மழை பெய்கிறது என்பதை எடுத்துக்காட்டியிருக்கிறார்கள். நாமும் அதை அனுபவத்தில் பார்க்கிறோம். அப்படியிருக்கும்போது காட்டை அதிகமான அளவிற்கு உற்பத்தி செய்வதோடு, அதை மேம்படுத்தவேண்டியது நம்முடைய கடமை என்பதை நான் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். மலைப் பிரதேசங்களிலும், காட்டு பிரதேசங்களிலும் நாளுக்கு நான் வளர்ச்சி குறைகிறதே ஒழிய, வளர்ச்சி அதிகமாக வேண்டிய வசதியில்லை, அதற்கான ஒரு அறியுபயம் இல்லை என்பதை நாம் பார்க்கிறோம். இந்த காடுகளை பராமரிப்பதற்கு போதுமான மான்யம் கோரப்படவில்லை, இன்னும் இதற்காக அதிகப்படியான மான்யத்தை கோரியிருக்க வேண்டுமென்பதுதான் என்னுடைய அபிப்பிராயம். காரணம் விவசாயத்திற்கு மட்டுமல்ல, எதை எடுத்துக்கொண்டாலும் மரம் மிக மிக அவசியம் என்பதை நமக்கு நன்றாக தெரியும். நாம் இன்றைக்கு தேக்க மரத்தை வெளி நாடுகளிலிருந்து தருவிக்கக்கூடிய நிலையில் இருக்கிறோம். அந்த மாதிரி இல்லாமல் நமக்கு இருக்கும் வசதிகளை வைத்துக்கொண்டு, இன்னும் அதிகமான முயற்சி செய்து காடுகளை முன்னேற்றத்திற்கு கொண்டு வரவேண்டுமென்பதை நான் வற்புறுத்திச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். இந்தக் காட்டிலாகா இதற்கான முயற்சிகளை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று வலியுறுத்துகிறேன். ஆனால் சர்க்கார் செய்து வரும் வளர்ச்சியில் நமக்கு சிறிது பலன் குறைவாக இருக்கிறது. அதற்கான ஒரு உபாயத்தை கனம் அங்கத்தினர் ஒருவர் சொல்லிக் காட்டினார். காட்டிற்கு அருகாமையில் இருப்பவர்களிடமே காடுகளை வளர்க்கும் பொருப்பை கொடுத்து விடுவோமானால், அல்லது காடு உற்பத்தி செய்வதை எலத்தில் விட்டால் அது நல்ல முறையில் நடக்கும் என்று அந்த அங்கத்தினர் கூறினார். அது வாஸ்தவம். தனி நபர்களுக்கு கூப்புகளை எலத்திற்கு விடுவது போல, காடு உற்பத்தி செய்வதையும், ஒரு ஏக்கருக்கு இவ்வளவு என்பதையும், 5 வருஷம் 10 வருஷம் என்ற காலத்தையும் நிர்ணயித்து அதற்குள் காட்டை வளர்த்துக் கொடுக்கவேண்டுமென்று நிபந்தனையுடன் தனி நபர்களிடத்தில் எலத்தில் விட்டால், நல்ல முறையில் காடுகள் வளர்க்கப்படும் என்பதில் சந்தேகம் இல்லை. தற்பொழுது “காடுகள், வாட்சர்கள்” போன்ற அதிகாரிகளை வைத்து காடுகளை பராமரித்தாலும் அது போதாது. ஏனென்றால், அக்கம்பக்கத்திலிருக்கும் கிராமங்களில் உள்ளவர்கள் மேற்கொண்டு அந்தக் காடுகளை பராமரிக்க வேண்டுமென்ற அக்கரை இல்லாமல் இருக்கிறார்கள். அது சர்க்காரின் சொத்து, தங்களுடைய சொத்து அல்ல என்ற ஒரு மனப்பான்மை அவர்களிடம் இருப்பதனால், இது மாதிரியான சங்கடங்கள் ஏற்படுகின்றன. சர்க்காருடைய சொத்தாக இருந்தாலும் அது தங்களுடைய சொத்துதான் என்ற ஒரு மாற்று மனப்பான்மை அவர்களிடம் ஏற்படும் அளவுக்கு நாம் எந்த ஏற்பாட்டையும் செய்யவேண்டும்.

[Sri P. M. Munusami Gounder] [5th April 1958]

அநேக இடங்களில் முக்கியமாக சேலம் ஜில்லா போன்ற இடங்களில் அதிகமான மலைப் பிரதேசங்கள்தான் காட்டுப் பிரதேசம் என்பது அமைச்சர் அவர்களுக்கு நன்றாகத் தெரியும். ஆனாலும் காட்டுப் பிரதேசங்களுக்கும், மலைப் பிரதேசங்களுக்கும் வித்தியாசம் நன்றாக இருக்கிறது. மலைப் பிரதேசங்களைக் காட்டுப் பிரதேசங்கள் என்று சொல்லக்கூடிய அளவிற்கு இல்லை. ஆனால் காட்டிலாகா அதிகாரிகள் கொடுத்திருக்கும் புள்ளி விவரங்களிலிருந்து மலைப் பிரதேசங்களைக் கூட காட்டுப் பிரதேசங்கள் என்று ஒதுக்கக்கூடிய நிலைமை ஏற்பட்டிருப்பதாகத் தெரிகிறது. அமைச்சர் அவர்களுக்கு சேலம் ஜில்லாவில் சுற்றுப் பிரயாணம் செய்தபோதுகூட தெரிய வந்திருக்கும். அந்தப் பகுதியில் ஜமீன்தார்கள் அதிகமாக இருந்தார்கள். ஜமீன்தார்கள் ஏகபோகமாக இருந்த காலத்தில்கூட மக்கள் அந்த மலைப் பிரதேசங்களை நல்ல முறையில் ஆடுமாடு மேய்ப்பதற்கு பயன்படுத்தி வந்தார்கள். தற்போழுது அவர்கள் அந்தப் பிரதேசங்களை பயன்படுத்திக்கொள்ள முடியாமல் இருப்பதால் அவர்கள் மிகவும் கஷ்டத்தை அனுபவிக்கிறார்கள். காரணம் என்னவென்றால், மலைப் பிரதேசங்களாக இருந்தாலும், சர்க்கார் அதிகாரிகள் அவைகள் காட்டுப் பிரதேசம் என்று காட்டிலாகாவில் எடுத்துக்கொண்டுவிட்டார்கள். அதனால் ஆடு மாடுகள் அந்தப் பிரதேசங்களில் உள்ளே நுழைந்து மேய்வதற்கு அனுமதிக்கப்படுவதில்லை. அதனால் ஏழை மக்கள் மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள் என்பது மேய்ச்சலாருக்கும் நன்றாகத்தெரியும். மலைப் பிரதேசங்களாக இருக்கும் இடங்களை காடு என்று ஒதுக்கவேண்டிய வேலையே இல்லை. சர்க்காருடைய சொத்தாக இருந்த போதிலும் கூட, ஆங்காங்குள்ள மலைப்பிரதேசங்களில் ஒன்றிரண்டு புல் பூண்டுகள் வளர்ந்தால் கூட அதை பொது மக்கள் ஆடுமாடுகள் மேய்ப்பதற்கு வேண்டி உபயோகப்படுத்துவதற்கு விட்டுவிடவேண்டும். அந்தப் பிரதேசங்களை காட்டிலாகா உத்தியோகஸ்தர்களுடைய மேற்பார்வையில் வைத்து அதனால் மக்களுக்கு துன்பம் விளைவிக்கக்கூடிய ஒரு நிலைமையை உண்டாக்கக்கூடாது. சேலம் ஜில்லாவில், அதிலும் வடபகுதியில் ஹோசூர், கிருஷ்ணகிரி தாலுகாக்களில் ஆடு வளர்ப்பது முக்கியமான தொழில். நூற்றுக் கணக்கான வருஷங்களாக அங்கிருக்கும் மக்கள் இந்த ஆடு வளர்க்கும் தொழிலில் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் முன்னதாக இந்த மலைப் பிரதேசங்களில் ஆடுமாடுகளை மேய்த்துக்கொண்டிருந்ததுபோல், இப்பொழுது அந்தப் பிரதேசங்களை அவர்களுக்கே ஆடுமாடுகளை மேய்ப்பதற்கு விட்டுவிட்டால், மிகவும் நன்றாக இருக்கும் என்று சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். அப்படியில்லை என்றால், காட்டிலாகா உத்தியோகஸ்தர்கள் இந்தப் பிரதேசங்கள் செடிகொட்களை வைத்து வளர்ப்பதற்கு வாய்க்காக இருக்கின்றன என்று கருதுவார்களேயானால், அந்தப் பிரதேசங்களில் ஒரு பகுதியை யாவது தனியாக ஆடுமாடுகள் மேய்ப்பதற்கு என்று ஒதுக்கிவிடவேண்டும். மற்ற பகுதிகளை காட்டிலாகா உத்தியோகஸ்தர்கள் பராமரித்துக்கொள்ளும். அப்படிச் செய்தால்தான் இந்த மக்களுக்குத் தொந்தரவு இல்லாமல் இருக்கும் என்பதை சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். ஏனென்றால் இந்தப் பிரதேசங்களில் பிற்போக்கான மக்களும், ஹரிஜன மக்களும் அதிகமாக வாழ்கிறார்கள். அவர்கள் அன்றாடம் கூலி வேலை செய்து பிழைப்பவர்கள். அவர்கள் கூலி வேலை செய்யும்போது அங்கிருக்கும் சில சுள்ளிகளையும், புல் போன்றவைகளையும் தலையில் தூக்கிக்கொண்டு வந்து விற்று ஜீவனம் செய்வார்கள். அவர்களுக்கு இதை விட்டால் பிழைப்பதற்கு வேறு வழியில்லை. ஆகவே, சர்க்கார் இந்த விஷயத்தில் தீவிர கவனம் செலுத்தவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இதனால் இந்த ஏழை மக்களுக்கு பிழைப்பதற்கு ஒரு நல்ல வழி செய்ததுபோல் ஆகும் என்று சொல்லிக்கொண்டு காட்டு இலாகாவில் அதிகமான பட்டாக்கள் கொடுக்காமல் காடுகளை நல்ல முறையில் பாதுகாத்து மேலும் மேலும் வளர்க்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, இந்த மான்யத்தை ஆதரித்து என்னுடைய பேச்சை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

SRI K. SATTANATHA KARAYALAR : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த காட்டிலாகா மான்யக் கோரிக்கையிலே எனது வெட்டுப் பிரேரேபணையின் மீது ஒன்றிரண்டு வார்த்தைகள் சொல்ல அவா

5th April 1958] [Sri K. Sattanatha Karayalar]

உறுகின்றேன். குறிப்பாக நான் இந்த வெட்டுப் பிரேரேபீணையை கொடுத்த நோக்கம் காட்டிலாகாவில் வனம் வளர்ப்பதற்காக ஒதுக்கப்பட்டிருக்கக் கூடிய நிதி மிகவும் குறைவாக இருக்கிறது என்பதை சுட்டிக் காட்டுவதற்காகத்தான். ஏனென்றால், இன்று எந்த அளவு வனம் வளர்க்கப்பட வேண்டிய அவசியம் நமக்கு இருக்கிறதோ, அந்த அளவுக்கு இந்த நிதி பயன்படுமா என்று சந்தேகம் எனக்கு இருக்கிறது. விறகு விலைவாசி இந்த நாட்டில் மிக உயர்ந்திருக்கிறது. சாதாரணமாக மனிதனுடைய வாழ்க்கைத் தரத்தில் மிகப் பெறும் அளவிற்கு பாதிக்கக்கூடிய ஒரு பொருளாக இருப்பது விறகு. அதுடன் ஒன்றுக்கு சுமார் ரூ. 80 விலைக்கு மார்கட்டில் தற்பொழுது விற்கப்படுகிறது. இந்த நிலைமையில் விலை கணிசமாக குறைக்கப்படவேண்டுமானால், குறைந்த விலைக்கு விறகு கிடைக்கக்கூடிய ஒரு சௌகரியம் செய்ய வேண்டுமானால், நாம் வன இலாகாவிலிருந்து எலத்தில் கொடுக்கக்கூடிய விறகை குறைந்த விலைக்கு மார்கட்டில் கிடைக்கும்படி செய்ய வேண்டும். முன்பு திருவாங்கூர்-கொச்சி ராஜ்யத்தில் விறகை கூட்டுறு சங்கங்களின் மூலம் டன் ஒன்றுக்கு ரூ. 22 விலை கொடுத்துக் கொண்டிருந்தார்கள். இன்றும் கொடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். காட்டிலாகாவிலிருந்து விறகை எலம் எடுக்கக் கூடிய தனி நபர்கள் அதை இந்த விலைக்குத் தான் விற்கவேண்டுமென்று நிர்ப்பந்தப்படுத்தப்படவேண்டும். வன இலாகாவிலிருந்து விறகை எலத்தில் விற்கும் பொழுது முக்கியமாக கூட்டுறுவு சங்கங்கள் மொத்தத்தில் அவர்கள் எலத்தில் எடுக்கக்கூடிய விறகில் 75 சதவிகிதம் குறைந்த விலைக்கு விற்கவேண்டுமென்ற ஒரு நிர்ப்பந்தம் இருக்க வேண்டும். அந்த கண்டிஷனில் எலம் போடப்பட்டால் ஒரு வேளை சர்க்காருக்கு கிடைக்கக்கூடிய வருவாயில் ஓரளவுக்கு குறைவு ஏற்பட்டாலும், மொத்தத்தில் விறகின் விலை கணிசமான அளவுக்கு இறங்கக்கூடிய நிலைமை ஏற்படும்.

கன்யாகுமரி, செங்கோட்டை தாலுகாக்களில் சந்தனக் காடுகள் மிகவும் குறைந்த அளவிற்குத்தான் வளர்க்கப்படுகின்றன. இயற்கையாக பறவைகள் மூலம் பரப்பப்படும் விதைகளினால் மாத்திரம்தான் சந்தனக் காடு வளர்கிறது என்று சொல்லப்படுகிறது. அது ஓரளவு சரியல்ல என்று நினைக்கிறேன். சந்தனக் காடுகள் பல இடங்களிலே சில குறிப்பிட்ட நபர்களால் வளர்க்கப்படுவது எனக்குத் தெரியும். அப்படியிருக்க, அதை வளர்ப்பதற்கான மார்க்கத்தைக் கண்காணக்கவேண்டுமென்று சர்க்காரைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இப்போது சர்க்கார் முந்திரிக் காடுகளை வளர்ப்பதற்குத் திட்டமிட்டிருக்கிறார்கள். முந்திரி பயிர் செய்பவர்களுக்கு ஏக்கருக்கு 200 ரூபாய் வீதம் 10-10 a.m. நிண்டகால கடன்கள் கொடுக்கப்படுகின்றன. அதை 5 வருஷங்களில் திருப்பிக் கொடுக்கவேண்டுமென்றும் விதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஐந்து வருஷங்களில், முந்திரிப் பருப்பு கொடுக்கக்கூடிய மரமாக முந்திரிச் செடி வளர்ந்துவிடாது. ஆகவே இந்தத் காலத்தை 10 ஆண்டுகளாகவாவது நிர்ணயித்தால்தான் விவசாயிகளுக்கு சௌகரியமாக இருக்கும். அது தான் அவர்களுக்கு சௌகரியமான தவணையாக இருக்கும். பயிரிலிருந்து பலன் எடுப்பதற்கு முன்பு அவர்கள் கடனைத் திருப்பிக் கொடுக்க வேண்டுமென்றால், இது கடன் உதவியாகவே ஆகாது. விவசாயிகள், நிலத்தில் குழிகள் தோண்டுவவர்களுக்கும், நிலத்திற்கு வேலி போடுபவர்களுக்கும் இதர வேலையாட்களுக்கும் ஆரம்பத்திலேயே பணம் கொடுக்க வேண்டியிருக்கிறது. ஆகவே இந்தக் கடன்களை முன்னதாகக் கொடுத்தால் நன்றாக இருக்கும். அவ்வாறு செய்யவேண்டும். லெக்யூரிடி வாங்கிக் கொண்டுதான் சர்க்கார் கடன் கொடுக்கிறார்கள். அவ்வாறு கொடுக்கும் கடனை முன்னதாகக் கொடுக்கவேண்டும். கடன் தொகையை 200 ரூபாயாக நிர்ணயித்திருப்பது சரியல்ல. இது மிகவும் குறைவான தொகை. இதை 300-400 ரூபாயாக உயர்த்த வேண்டும்.

மேலும் ரப்பர் செடிகளை வாங்குவதற்கு, முன்னதாகப் பணம் கொடுக்கப்படுகிறது. ரப்பர் வளராத இடங்களில் ரப்பரைப் பயிரிடுவதற்கு முயற்சிகள் நடக்கின்றன. இதன் காரணமாக, வாழைபோன்றவைகளைப் பயிரிடுபவர்கள்

[Sri K. Sattanatha Karayalar] [5th April 1958]

பலர் நிலங்களிலிருந்து அப்புறப்படுத்தப்படுகிறார்கள். அந்த நிலங்களில் நெடுநாட்களாகப் பயிரிட்டு வந்தவர்கள் வெளியேற்றப் படுகிறார்கள். கன்னியாகுமரியிலும் செங்கோட்டையிலும் தனிப்பட்டோரின் காடுகள் இருக்கின்றன. அந்தக் காடுகள் வீணாகாதபடி அவைகளில் முந்திரி மரங்களையும் சந்தன மரங்களையும் வளர்க்க வேண்டுமென்று சம்பந்தப்பட்ட தனி நபர்களை சர்க்கார் கேட்டுக்கொள்ளவேண்டும். இல்லா விட்டால் அவைகளை சர்க்காரே எடுத்துக்கொண்டு அவைகளில் இந்த மரங்களை வளர்க்கலாம். அதற்குரிய சட்டத்தைக் கொண்டு வரலாம். மேலும், பல மலைகளில் பாறைகளின்மீது மண் மேட்டிடுருக்கிறது. அங்கெல்லாம் நிறையப் புட்கள் முளைத்திருக்கின்றன. அங்கே கன்றுகாளைப் பலர் மேய்ச்சலுக்காகக் கொண்டு போகிறார்கள். அந்தப் புட்களை தீயிட்டு அப்புறப்படுத்தி விடுகிறார்கள். கோடை மழை பெய்தால் மலையில் வெறும் பாறைகள்தான் தெரிகின்றன. அங்கே பசுமையான பயிர்கள் இல்லை. தனி நபர்களின் காடுகளில் மண் அரிப்பை நீக்கி அவைகளை அபிவிருத்தி செய்வதற்கு சர்க்கார் நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும். இன்னொன்று சொல்ல விரும்புகிறேன். ஏழை எளியவர்கள் பலர் காடுகளிலிருந்து விறகு வெட்டி ஊருக்குக் கொண்டு வந்து அவைகளை விற்பனைப்பிழைக்கிறார்கள். அவர்கள் காடுகளில் விறகு வெட்டி அதை தலைச் சமையாகக்கொண்டுவந்து ஊர்களில் 3-4 அணுவிற்கு விற்கிறார்கள். அவர்களுக்கு நான் ஒன்றிற்கு உயர்ந்த பட்சம் 8 அணுதான் கிடைக்கும். அவர்களைப் பொறுத்தவரையில் அரசாங்கத்தார் கருணையுடன் நடந்துகொள்ள வேண்டும்; அவர்கள் காட்டில் விறகு எடுப்பதை அனுமதிக்க வேண்டும். பச்சை மரங்களை வெட்டுவதைத் தடுத்து நிறுத்தத்தான் வேண்டும். உலர்ந்துபோன, பட்டுப்போன, மக்கிப்போன, மரங்களை இவர்கள் காடுகளிலிருந்து கொண்டு போவதை அனுமதிக்க வேண்டும். வேண்டுமானால் இதற்கு “பாஸ்” கொடுக்கும் முறையைக் கொண்டு வரலாம். உலர்ந்து போன மரங்களைத்தான் கொண்டு போகிறார்களா என்று கண்காணித்து அனுமதிக்கலாம். இப்படிப்பட்ட மரங்களை இவர்கள் காடுகளிலிருந்து கொண்டுபோவதால் காடுகள் அழிந்து விடும் என்று சொல்வது சரியல்ல. ஆயிரக்கணக்கான ஏழைப் பெண்மணிகள் இவ்வாறு விறகு விற்பனை கஷ்ட ஜீவனம் செய்கிறார்கள். அவர்களுடைய பிழைப்பைக் கெடுக்கும் காரியம் எதையும் செய்யக்கூடாது. காடுகளிலிருந்து ஏழை மக்கள் பட்டுப் போன மரங்களை எடுத்துச் செல்வதை அனுமதிக்க வேண்டுமென்று கூறிக்கொண்டு என் வார்த்தையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

***SRI T. KARIA GOUNDER :** கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, காட்டிலாகாவிற்கான மானிய கோரிக்கையை ஆதரிக்கிறேன். வட ஆற்காடு ஜில்லாவில் என் தொகுதியானது பெரும்பாலும் மலைச் சாரலைச் சார்ந்திருக்கிறது. அங்குள்ள ஜவ்வாறு மலையில் பெருவாரியான சந்தன மரங்கள் வளருகின்றன என்பது அரசாங்கத்திற்கு தெரியும். இந்தக் காடுகளின்மூலம் சர்க்காருக்கு 50 லட்ச ரூபாய்க்கு மேல் வருமானம் வருகிறது என்பதும் சர்க்கார் கொடுத்துள்ள கணக்கிலிருந்தே தெரிகிறது. அங்கே மாநில முதலமைச்சர் சுற்றுப்பிரயாணம் செய்த போது, அங்கு வாழும் மலைவாசிகளுடைய பல குறைகள் அவருக்குத் தெரிவிக்கப்பட்டன. அந்தக் குறைகள் நாளது வரையில் நிவர்த்தி செய்யப்படவில்லை என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். கனம் அமைச்சர் இன்னும் சில தினங்களில் அங்கே சுற்றுப்பிரயாணம் செய்யப் போவதாக எங்களிடம் சொன்னார். இது குறித்து சந்தோஷப்படுகிறேன். அங்குள்ள பல்லாயிரக் கணக்கான மக்களுக்கு வைத்திய வசதி கிடையாது. மேலும், அவர்களுக்கு போதிய கல்வி வசதியும் இல்லை. காட்டிலாகா வினால ஒன்றிரண்டு பள்ளிக்கூடங்கள்தான் நடத்தப்படுகின்றன. பல கிராமங்களில் ஆயிரக்கணக்கான பிள்ளைகள் கல்வி வசதியின்றி இருக்கிறார்கள். மேலும், குடி தண்ணீர் வசதியில்லாமலும் அங்குள்ள மக்கள் மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். மலைவாசிகளுக்கு இருக்கும் இந்தக் குறைகளை உடனடியாக நிவர்த்தி செய்யவேண்டுமென்று அரசாங்கத்தாரைப் பணிவுடன் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். மேலும், அங்கே நீலகிரி மலைமையப் போல் 7,000 அடி உயரமுள்ள எலகிரி மலையிலும் பாதை போடுவதற்கான

5th April 1958]

[Sri T. Karia Gounder]

திட்டம் தயாரிக்கப்பட்டுள்ளதாகத் தெரிகிறது. அது 13 லட்ச ரூபாய் செலவுள்ள திட்டம். அது கனம் மராமத்து அமைச்சரிடத்தில் தங்கியிருக்கிறது என்றும் அதன் காரணமாக நடவடிக்கை எடுக்கப்படாமல் இருக்கிறது என்றும் நினைக்கிறேன். இந்த வருஷமாவது அங்குள்ள பாடுதையை செப்பனிட வேண்டுமென்று கனம் அமைச்சரைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தப்படியாக, காடுகளிலிருந்து சந்தனக்கட்டைகளை சிலர் திருட்டுத் தனமாக வெட்டி எடுத்துக்கொண்டுபோவது கனம் அமைச்சருக்குத் தெரியும். இதைத் தடுப்பதற்கு தீவிர முயற்சி எடுக்க வேண்டுமென்று சர்க்காரைக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இது சம்பந்தமாக கோர்ட்டுகளில் பல வழக்குகள் போடப்படுகின்றன. ஆனால் சம்பந்தப்பட்டவர்கள் திறமையாக வாதாடும் வக்கீல்களை வைத்து தப்பித்துக்கொண்டு வந்து விடுகின்றனர். அவர்கள் தப்ப முடியாத வகையில் சட்டத்தைத் திருத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். சந்தன மரங்களை ஏராளமாக வளர்க்க வேண்டுமென்று ஸ்ரீ கரையாளர் சொன்னார். சந்தன மரங்கள் இயற்கையாகத்தான் வளருகின்றன. எங்கள் ஜில்லாவில் பல இடங்களில் சந்தன மரங்களை வளர்ப்பதற்கு காட்டிலாகாவின் முயற்சி செய்தார்கள். அவர்கள் லட்சக்கணக்கான சந்தனச் செடிகளை நட்பார்கள். அவை வளர வில்லை. சில இடங்களில் அவை இயற்கையாகவே வளருகின்றன. எங்கள் ஜில்லாவில் அதிகமாக வருவாய் தரும் ஜவ்வாது மலைக்காடுகளில் அவை இயற்கையாகவே ஏராளமாக உண்டாகி வளருகின்றன. அங்கே வந்து நேரில் அந்த சந்தன மரங்களைப் பார்க்க வேண்டுமென்று கனம் அமைச்சரைக் கேட்டுக்கொண்டிருந்தேன். இம்மாதம் 14-ம் தேதி காலை அங்கே வந்து மலை மேல் ஏறி அவைகளைப் பார்க்கப் போவதாக அவர் எங்களுக்குத் தெரிவித்திருக்கிறார்; அது சம்பந்தமாக “ப்ரோக்ராம்” கொடுத்திருக்கிறார். காடுகளில் எல்லா மரங்களையும் ஏராளமாக வளர்ப்பதற்கு தீவிர நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று சர்க்காரைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதோடு கூட, இந்தக் காட்டிலேயுள்ள புறம்போக்கு நிலங்களைக் கொடுக்க வேண்டுமென்று அங்கேயுள்ள மலை ஜாதியார்கள் தொந்தரவு செய்கிறார்கள். காட்டை அழித்துக் கொடுப்பது சிரமம் என்று சில நாட்களுக்கு முன்பு ரெவினியூ அமைச்சர் அவர்கள் பதில் சொன்னார்கள். காட்டின் ஓரப் பகுதியில் காட்டிலாகா சம்பந்தப்பட்ட பல தரிசு நிலங்கள் காடி லாகாவுக்குத் தேவை இல்லை என்று ஒதுக்கியுள்ள பல ஆயிரக் கணக்கான ஏக்கர் நிலம் உள்ள வடாற்காடு ஜில்லாவிலே சாகுபடிக்கு லாயக்கான நிலங்களை ஏழை எளிய விவசாயிகளுக்குப் பட்டா செய்து தருமாறு கூட அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அவை காட்டிலாகா சம்பந்தப்பட்ட நிலங்கள். காட்டிலாகா சம்பந்தப்பட்ட நிலங்களை ரெவினியூ இலாகாவுக்கு மாற்றி, ஏழை விவசாயிகளுக்கு மேற்படி நிலங்களைப் பட்டா செய்து தந்தால் உணவு உற்பத்திப் பெருக்கத்திற்கு அது அனுகூலமாக இருக்கும் என்பதையும் அமைச்சர் அவர்களிடத்தில் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

(இத் தருணத்தில் ஸ்ரீ கே. சட்டநாதக் கரையாளர் தலைமை வகித்தார்.)

பெருவாரியாக அன்ரிசர்வீட் காடாக இருந்தாலும் சரி, ரிசர்வீட் காடாக இருந்தாலும் சரி, பசுந்தழை உரத்திற்கு மத்தியிலே கொஞ்ச காலம் பண வசதி செய்யப்படாமலிருந்தது. பசுந்தழை உரம் எவ்வளவு விவசாயத்திற்குத் தேவை என்பது நான் சொல்லாமலேயே நமது விவசாய அமைச்சர் அவர்களுக்கு நன்றாகத் தெரியும். பசுந்தழை உரத்திற்கு அந்த இலாகாவிலேயிருந்து பர்மிட் கொடுக்கும்போது கட்டணம் இல்லாமல் விவசாயிகளுக்கு இலவசமாக வழங்கிவர சர்க்கார் உத்தரவு செய்யவேண்டும் என்பதுதான் எங்களுடைய எண்ணம். எங்களுக்கெல்லாம் காடு வெகுதூரமாக இருந்தாலுங்கூட, நாங்கள் எவ்வளவு தூரமாக இருந்தாலும் சரி தற்சமயம் விவசாயத்திற்கு உபயோகப்படுத்துகிறோம் என்றால் போட்டா போட்டி ஏற்படுகிறது. காடு ஏலம் போகும் காலத்தில் ஒரு வருஷம் வண்டியொன்றுக்கு ஒரு ரூபாய் என்று வசூலிக்கிறார்கள்.

[Sri T. Karia Gounder]

[5th April 1958]

இப்பொழுது இரண்டு ரூபாய் என்று வசூலிக்கிறார்கள். மூன்று ரூபாய் என்று கூட வசூலிக்கிறார்கள். அல்லது அப்படி இலவசமாகக் கொடுக்கத் தவறினாலுங்கூட சர்க்கார் ஏதாவது திட்டமாக வரையறுத்து எவ்வளவு தான் வசூல் செய்யவேண்டுமென்று செய்வார்களானால், அந்த ஒரு தொந்தரவு நீங்கும் என்பதையும் அமைச்சர் அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

பல இடங்களிலே சர்க்காருக்குச் சொந்தமாக உள்ள காடுகளை அழித்து—நண்பர் திரு. எஸ். எம். அண்ணாமலை அவர்கள் சொன்னதாக எனக்கு ரூபகம் இருக்கிறது—எலம் எடுப்பதை விட்டு, எலம் எடுக்காத பகுதிகளில் கண்டிராக்கர்கள் வேலை செய்கிறார்கள் என்பது எண்ணிடத்திலே கூட, புகார் செய்யப்பட்டது. நான் அந்த இலாகா சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகளிடத்திலே நேரில் பேசினேன். அவர்களும் திடீரென்று சென்று பார்த்தார்கள். ஜீவிர நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளும்படி அமைச்சர் அவர்களிடமும் தனியாகச் சொல்லியிருக்கிறேன். இம்மாதிரி பொதுமக்களுடைய சொத்தை, சர்க்காருடைய சொத்தை, தவறுதலாக உபயோகப்படுத்துபவர்களுக்குத் தகுந்த தண்டனை விதிக்க சர்க்கார் ஜீவிர நடவடிக்கை போலீஸ் இலாகா மூலமாகவாவது எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

ஆனால், நாம் எதற்கெடுத்தாலும் போலீஸ் அமைச்சர் அவர்களிடம் ஒவ்வொரு இலாகாவுக்கும் போலீஸ் பாதுகாப்பு வேண்டுமென்று சொல்வதாக நினைக்கவே கூடாது. அந்த இலாகாவிலே சில தவறுதல் இருக்கலாம். இருந்தாலுங்கூட போலீஸ் பாதுகாப்பு இருப்பதாக அவர்களுக்குத் தெரிந்தால் கண்டிப்பாக அவர்கள் அம்மாதிரி செய்யமாட்டார்கள் என்று நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இது விஷயமாக ரெவினியூ அதிகாரிகளிடம் பல தடவை புகார் சொல்லப் பட்டிருக்கிறது. அவர்களுக்கு இருக்கும் வேலையின் நிமித்தம் சரிவர வேலையைக் கவனிக்காமல் விட்டுவிட்டார்கள் என்றுதான் தெரிந்த அளவிலே சொல்லிக்கொள்வேன். இந்த அளவில் அங்கே காடு அழிந்து விட்டால், மழை தவறுதல்தற்கு அது காரணமாக அமையும். மழை தவறுதலுக்குக்கூட காடு அழிவுதான் காரணம் என்று சொல்கிறார்கள். கனம் அங்கத்தினர் செல்வராஜன் அவர்கள் சொன்னார்கள். இயற்கை யாகவே, இலங்கை நாட்டில் கொழும்பு நகரத்தில் மட்டுமல்ல—மழை அதிகமாகப் பெய்கிறதென்றால், ஒரே பச்சைப் பச்சை என்று தேயிலைத் தோட்ட விருத்திதான் காரணம் என்பதை நான் கொழும்பு நகரம் சென்று பார்த்தபோது உணர்ந்தேன். வருஷத்திற்கு 20 அங்குலம், 30 அங்குலம் இங்கே மழை பெய்யும்போது, அங்கே 300 அங்குலத்துக்கு மேல் மழை பெய்கிறது என்றால், அதற்குக் காரணம் அங்கே காடுகள் அழிக்கப்படாமல் இருப்பதுதான் என்று நான் தெரிவித்துக்கொள்ளுகின்றேன்.

என்னுடைய தொகுதியிலே உள்ள ஏழை மலைவாசிகளுக்குத் தகுந்த முயற்சியை அமைச்சர் அவர்கள் அந்தப் பகுதிக்கு வரும்போது எடுத்துக் கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்வதோடு, இந்த சந்தர்ப்பத்தை அடுத்த தலைவர் அவர்களுக்கு என்னுடைய நன்றியைத் தெரிவித்து அமைச்சர் அவர்களுக்கும் நன்றியைத் தெரிவித்து என்னுடைய சிறிய உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

10-25
a.m.

* SRI K. GOPALA KOUNDER : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே,

இந்தக் காட்டிலாகா மான்யத்தில் நான் சில வார்த்தைகள் பேச விரும்புகிறேன். எங்கள் தாலுகாவில் 32 ஆயிரத்துக்கு மேற்பட்ட ஏக்கர் விஸ் திரணமுள்ள காடுகள் இருக்கின்றன. மேற்படி காடுகள் பஞ்சாயத்தாக இருந்தபோது பத்து காடுகளாகப் பிரிக்கப்பட்டிருந்தது. ஒவ்வொரு காட்டுக்கும் இரண்டு வாச்சர்களும் ஏழு மெம்பர்களும் நியமிக்கப்பட்டு நல்ல முறையில் பராமரிக்கப்பட்டு வந்தது. பஞ்சாயத்து நிர்வாகத்திலிருந்து இப்பொழுது காட்டிலாகா நிர்வாகத்திற்கு விடப்பட்டிருக்கிறது.

5th April 1958] [Sri K. Gopala Kounder]

எங்கள் தாலுகாவில் நான்கு வாட்சர்களும் இரண்டு கார்டுகளும் நியமித்திருக்கிறார்கள். இந்த 32 ஆயிரம் ஏக்கரா காடுகளை நான்கு கார்டுகளும் நான்கு வாட்சர்களும் பராமரிக்கவேண்டியிருப்பதால், அவர்களால், பராமரிக்கமுடியவில்லை. ஏனென்றால், 20 வாட்சர்களும் 70 மெம்பர்களும் பார்த்துவந்தபோது இருந்த காட்டின் நிலைமை, இப்பொழுது இருக்கவில்லை. காடுகள் பூராவும் அழிந்துவிட்டன. எங்கள் காடுகளில் தேக்க மரமும், செம்மரமும், இன்னும் பல மரங்களும் நல்ல முறையில் இருந்தன. அந்த மரங்களில் ஒன்றுகூட இப்பொழுது இருக்கவில்லை. இப்பொழுது இருக்கும் கார்டுகளும், வாட்சர்களும் இவ்வளவு பெரிய விஸ்தீரணமுள்ள காட்டைப் பராமரிக்க இயலாமலிருப்பதால், ஏற்கெனவே இருந்த எண்ணிக்கையில் கார்டுகளையும் வாட்சர்களையும் அதிகப்படுத்த வேண்டுமென்று நான் சர்க்காரைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கூப் விடுவதிலே ஒரு காட்டில் 400, 500 ஏக்கர் என்று விடுகிறார்கள். அதை இந்த பாரஸ்டர்கள் பார்ப்பதா, அல்லது கன்று வளர்ப்பதை பார்ப்பதா என்று தெரியவில்லை. கன்று வளர்ப்பை அவர்கள் பந்தோபஸ்து செய்யவேண்டியிருக்கிறது. அவைகளுக்குத் தண்ணீர் விட்டும், அவைகளுக்கு ஆபத்து வராமலும் பார்த்துக்கொள்ள வேண்டியிருக்கிறது. ஆகவே, இதற்கெல்லாம் அதிகமான ஆட்கள் தேவையாக இருக்கிறது.

ஏற்கெனவே பஞ்சாயத்தில் இருந்தபோது காய்ந்த விறகு சள்ளிகளைப் பொறுக்கவேண்டுமானால், அதற்கு அரையண வீதம் கொடுத்து பாஸ் பெற வேண்டியிருந்தது. இது எழை ஹரிஜனங்களுக்கு சௌகரியமாக இருந்தது. பாஸ் வாங்கி ஒரு சமை காய்ந்த விறகு சள்ளிகளைப் பொறுக்கி, அதை விற்பது ஜீவனம் செய்ய நல்ல முறையாக இருந்தது. ஆனால், இப்பொழுது அந்த பாஸ் முறை நீக்கப்பட்டிருக்கிறது. அந்த முறையைத் திரும்பவும் கொண்டுவரவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

கூப் எடுக்கும் குத்தகைக்காரர் தன் கூப்பை வெட்டுவதோடுகூட, அக்கம்பக்கத்தில் இருக்கும் காட்டு மரங்களை வெட்டி விற்பனை செய்வதற்குப் பயன்படுத்திக்கொள்கிறார்கள். அதையும் சர்க்கார் நல்ல முறையில் கண்காணிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

காடுகளில் வேலை செய்யக்கூடிய வாட்சர்களுக்கும் சம்பளம் ரொம்பவும் குறைவாக இருப்பதால் அவர்கள் வேறுவிதமாகப் பயன்படுத்துவதற்கு அவர்களுக்கு வழி ஏற்படுகிறது. அதேபோல் எங்கள் தாலுகாவில்கூட, நான்கு நாட்களுக்கு முன்னாடி ஒரு கார்டு ஒருவர் சஸ்பெண்டு செய்யப் பட்டிருக்கிறார். அவர் காட்டுப் பகுதியை விற்பவரிடம் என்று ஏராளமாக அவர்கள் பேரிலே பெட்டிஷன் போட்டு, நடவடிக்கை எடுத்து நான்கு நாட்கள் சஸ்பெண்டு செய்யப்பட்டிருக்கிறார். அம்மாதிரி வெளி ஊரிலே விரும்புதல் பாரஸ்டு கார்டுகளைப் போட்டால் அந்தந்தப் பகுதியில் உள்ள வர்களையே போட்டால் அவர்கள் பொதுஜனங்களுக்காவது கொஞ்சம் அச்சப்பட்டு இம்மாதிரி காடுகளை விற்பனை செய்வதற்கு வசதி இருக்காது.

அதோடுகூட, கிழக்கு மேற்கு பகுதிகள் என்று பிரிக்கப்பட்டு, மேற்குப் பகுதியைவிட கிழக்குப் பகுதியில் இருப்பவருக்கு ரூபாய் 12 அதிகச் சம்பளம் போட்டிருப்பதாகத் தெரிகிறது. அதையும் சம பாகமாகக் கொடுக்கவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். எங்கள் தாலுகாவில் காடுகள் அதிகமாக இருப்பதால் அங்கு ஒரு கால்நடைப் பண்ணை வைத்து நடத்தினால் கால்நடை உற்பத்தியாவதற்கு நல்ல வசதியாக இருக்குமென்று நான் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். எங்கள் தாலுகாவில் இருந்து தினாபுவனம் தாலுக்காவிற்கு தழை பர்மிட் வாங்க போகவேண்டியதாக இருக்கிறது. தினாபுவனத்திலுள்ள பாரஸ்ட் ஆபீசர் அடிக்கடி காம்பு போய்விடுகிறார். அதனால் விவசாயிகளுக்கு கஷ்டமாகிறது. தழை பர்மிட் கொடுக்கும் விஷயத்தில் அங்கங்கேயுள்ள பாரஸ்ட் கார்டு கொடுக்கும்படியாகச் செய்யவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். விறகு சள்ளி பொறுக்கும் விஷயத்திலும் கவனம் செலுத்தி அனுமதி கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு இத்துடன் என் சிறுநரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

[5th April 1958]

* **SRI G. G. GURUMURTHI :** கனம் சார்மென் அவர்களே, சபைமுன்பு இருக்கும் காட்டு இலாகா மானியத்தை ஆதரித்துச் சில வார்த்தைகள் பேச விரும்புகிறேன். மாகாணப் பிரிவினைக்குப் பிறகு சென்னை மாகாணத்தில் இருந்த காட்டுச் செல்வம் மிகவும் குறைந்து அண்டை மாகாணங்களுக்குப் போய்விட்டன. இருக்கக்கூடிய காட்டுப் பிரதேசங்களில் எல்லாம் உண்டாகக்கூடிய காட்டுப் பொருள்கள் நம் ராஜ்யத் தினுடைய ஜனத்தொகையைப் பொறுத்துப் பார்த்தால் போதுமானதாக இல்லை. நம் ராஜ்ய மக்களுக்கு தேவைப்படுகிற எரிபொருள்களை காட்டிலிருந்து எதிர்பார்க்கும்போது போதுமானதாக இல்லை. பலபல மரங்கள் வெட்டப்பட்டு காட்டுச் செல்வம் குறைந்துவருகிறது.

இப்போது இன்னும் ஒருவிதமான ஆபத்தும் ஏற்பட்டிருக்கிறது. அதாவது நகரங்களின் தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்வதற்காக கிராமப் புரங்களில் உள்ள புளிய மரங்கள் போன்ற பெரிய மரங்கள் எல்லாம் வெட்டப்பட்டு வருகின்றன. அதிக விலை வருகிறது என்று விவசாயிகளும் அவற்றை விற்றுவிடுகிறார்கள். ஆகவே எரிபொருளுக்கு வேண்டிய இதர உபகரங்களைப்பற்றி கிராமப்புறங்களில் பிரசாரம் செய்து பெரிய மரங்களை வெட்டாமலும், அதிக மரங்களை வளர்ப்பதற்கு வேண்டிய பிரசாரத்தையும் செய்யவேண்டும் என்றுக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதோடு இன்னொரு விஷயம். பத்து மைல் சுற்றளவுக்கு பாரஸ்ட் காடுகளைப் பார்த்துக்கொள்ளவேண்டுமென்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அவர்களால் காட்டில் மரங்களை வெட்டாமல் அவ்வளவு தூரம் பார்த்துக்கொள்ள முடிவதில்லை. மரங்களை திருட்டுத்தனமாகப் பலர் வெட்டுகிறார்களே என்று அதிகாரிகளிடத்தில் சொன்னால் பெரிய தொகுதியாக இருக்கிறது, நாங்கள் எப்படிக் கண்காணிப்பது என்கிறார்கள். அதோடு சட்டத்தில் உள்ள ஒரு குறைபாடு சாதகமாக இருக்கிறது. அதாவது பாரஸ்ட் எரியாவைத் தாண்டிவிட்டால் அப்படி மரங்களை வெட்டிக் கொண்டு போகிறவர்களைத் தடுக்க முடியாது, அரெஸ்ட் செய்ய முடியாது என்கிறார்கள். அதோடு அந்த இலாகாவிலுள்ள ஊழியர்களுக்கு மிகவும் குறைந்த சம்பளம் கொடுக்கப்படுகிறது. அந்தச் சம்பளத்தை வைத்துக் கொண்டு அவர்கள் வேலையை ஒழுங்காகச் செய்வார்கள் என்று நாம் எதிர்பார்ப்பதற்கில்லை. அவர்களை சொந்தமாக வெட்டி விற்பனை செய்கிறார்கள் என்றும் சொல்லப்படுகிறது. இவர்களுடைய சம்பளத்தை அதிகப் படுத்தியாவது சரியான முறையில் காட்டு வளத்தைப் பெருக்க இவர்களை வேலை செய்யும்படியாக நமது சர்க்கார் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

என்னுடைய தொகுதியைப் பொறுத்தவரையில் பர்ஷூர் காடுகள் அடர்ந்த பிரதேசம். அங்கே முன்பு பழங்குடி மக்கள் எவ்வாறு விவசாயம் செய்து வந்தார்களோ அதுபோலத்தான் இப்போதும் விவசாயம் செய்து வருகிறார்கள். ஐந்து ஏக்கருக்குமேல் விவசாயம் செய்யக்கூடாது, மேற்பட்டு இருந்தால் அவர்களை நிலத்திலிருந்து வெளியேற்றவேண்டுமென்பதாக சமீபத்தில் ஒரு சர்க்கார் உத்தரவு வந்திருக்கிறது. இதனால் பெரும்பாலானவர்கள் பாதிக்கப்படுகிறார்கள். மலைப்பிரதேசத்தில் ஐந்து ஏக்கரில் ஒரு போகம் மாத்திரம் சாகுபடி செய்து வாழ்க்கை நடத்துவது என்பது மிகவும் கஷ்டமான காரியமாகும். அங்கே ஜனப்பெருக்கமும் அதிகமாகிவிட்டது. ஆகவே அவர்கள் நல்லமுறையில் விவசாயம் செய்வதற்குப் போதுமான நிலங்கள் அனுமதிக்கப்பட வேண்டுமென்றுக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். புறம்போக்கு நிலங்கள் இருந்தாலும் அவைகளையும் பட்டா செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்றுக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதோடு மலைப்பிரதேசத்தில் கிடைக்கக்கூடிய பொருள்களை வைத்து கைத்தொழில் நடக்க ஏற்பாடு செய்தால் தான் அங்குள்ள மக்களுடைய வாழ்க்கைத்தரம் உயரக்கூடும். என்னுடைய தொகுதியைப் பொறுத்த வரையில் கால்நடை மிகவும் விசேஷமானது. பர்ஷூர் காளைகள் என்று மிகவும் உபயோகமான ஒரு வகை இருக்கிறது. தற்சமயம் அதை சரியான முறையில் பராமரிக்க தக்க ஏற்பாடு இல்லாததால் அழிந்து வருகிறது. இதற்கு அமைச்சர் அவர்கள் கவனித்து ஒரு பண்ணையை ஏற்படுத்தி அந்த வர்க்க மாடுகளைப்

5th April 1958] [Sri G. G. Gurumurthi]

பராமரிக்க தக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்றுக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதோடு பர்ஹூர் மலையிலிருந்து வருகிற பொருள்களை அந்தியூர் வழியாகத்தான் கொண்டுவரவேண்டியிருக்கிறது. சரியான போக்குவரத்து வசதி கிடையாது. பாரஸ்ட் ரோடில் லாரிகள், மற்ற வண்டிகள் செல்வதற்கு வசதி இல்லை. ஆகவே அந்தியூரிலிருந்து கிர்க்கண்டி வரை பர்ஹூர் வழியாக ரோடு போடப்படவேண்டும். ராமபுரம், கிர்க்கண்டி பள்ள வரைக்கும் மைசூர் சர்க்கார் ரோடு இருப்பதால் கொள்ளைகாலத்திற்கு நேரான வழி, குறுக்கு வழி ஏற்படும். இதையும் நமது அரசாங்கத்தார் கவனிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். காட்டுச் செல்வத்தை நல்ல முறையில் பராமரிக்க தக்க ஏற்பாடு செய்யவேண்டும் என்றுக் கேட்டுக் கொண்டு என் பேச்சை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

SRI M. ANANDAN : கனம் சார்மென் அவர்களே, இந்த இலாகா மானியத்தின்மீது கொண்டு வந்திருக்கும் வெட்டுப்பிரேரணையை ஆதரித்து நான் சில கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். அதாவது நமது ராஜ்யத்திலே ஏராளமான காடுகள் இருக்கின்றன. அந்தக் காடுகளை நல்ல முறையில் நமது ராஜாங்கம் பாதுகாக்க வேண்டும். ஏனென்றால் குறிப்பாக தென்னாற்காடு மாவட்டம், கள்ளக்குறிச்சி தாலுகாவில் ஏராளமான காடுகளும், மலைகளும் இருக்கின்றன. புறம்போக்கு நிலங்கள், தரிசு நிலங்கள் எல்லாம் இருக்கின்றன. அப்பேர்ப்பட்ட நிலங்களை நமது அரசாங்கம் ஏழை விவசாயிகளுக்கு சாகுபடி செய்யக் கொடுக்கவேண்டும். அடுத்தபடியாக என்னுடைய தொகுதியில் பழிஞ்சுபட்டு மலைக்காடு இருக்கிறது. வடக்கே சவாமிமலை என்று காடு இருக்கிறது. தெற்கே தலைவாசல் வரையில் 50 மைல் தூரத்தில் ஜாகீர்மலை இருக்கிறது. அந்த மலையில் இயற்கையாக, தேக்கு, தென்னை, கமுகு, சந்தனம், எலுமிச்சை, இஞ்சி, மாங்கனம் இருக்கின்றன. ஏழை ஹரிஜனங்களும், பின்தங்கிய வகுப்பினரும் ஜாகீர்மலைக்கு மேல் சென்று சள்ளி பொறுக்கி விற்பது வழக்கம். அப்படி அவர்கள் செய்துகொண்டு வரும்போது, பாரஸ்ட் வாச்சர்களும் காட்டிலும் அப்படி தலைச்சுமையாய் சள்ளிகளைக் கொண்டுவருகிறவர்களிடம் இருந்து கோடாலி, கொடுவான், வெட்டறிவான் இவைகளைப் பிடுங்கிக்கொண்டு விடுகிறார்கள். ஆனால் சர்க்கார் சொல்கிறார்கள், சர்க்கார் ஏழை ஹரிஜனங்களையும், பின்தங்கிய மக்களுக்கும் சலுகை காட்டுகிறார்கள் என்று. இப்படி பட்டினியாலும் பஞ்சத்தாலும் வாடுகிற மக்களிடம் இருந்து கோடாலி, கொடுவான் இவைகளைப் பிடுங்கிக்கொண்டு விட்டால் அவர்கள் எப்படி ஜீவனம் நடத்த முடியும். அவர்களுக்கு இந்தச் சள்ளி முதலியவைகளை விற்பதால் ஒரு எட்டணை கிடைக்கும். ஆனால் இந்த வெட்டறிவான், கோடாலி இவைகளுக்கு எவ்வளவு ரூபாயாகும் என்று பாருங்கள். ஆகவே, இந்த ஏழை ஹரிஜனங்களும், பின்தங்கிய வகுப்பினரும் இம்மாதிரி சள்ளி, முள் இவைகளை எடுத்து வருவதற்கு அனுமதிக்கப் பட்ட வேண்டுமென்று சர்க்காரை நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். அடுத்தபடியாகக், காட்டு வாச்சர்கள், காலை ஆறு மணியில் இருந்து மாலை ஐந்து மணி வரை காட்டில் சுற்றுவது வழக்கம். காட்டிலே கானல் அதிகம். ஆகவே, அவர்களுக்கு கொடுக்கக் கூடிய சம்பளம் போதாது. ஆகவே அரசாங்கம் அவர்களது சம்பளத்தை உயர்த்த வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். நல்ல உடுப்புகளும் குல்லாவும் கொடுக்க வேண்டும். அடுத்தபடியாக, என் தொகுதியில் காண்காடு என்ற காடு இருக்கிறது. அதை நல்ல முறையில் பாதுகாக்க வேண்டும். அதேபோல் கண்ணாலகுன்றுமலை சின்ன மோரை என்ற காடு இருக்கிறது. அது பயனற்றதாகும். அங்கு சர்க்கார் மாங்கள் வைப்பதற்கு லாயக்கற்றதாக அவை இருக்கிறது. அது மண்ணால் அரிக்கப்பட்டு இடமாகும். முன்பு அதில் இப்பொழுது மக்கள் புத்திராம்பட்டு ஹரிஜன முன்னேற்றிகள் ஏறி, மதகுக் கட்டி விவசாயம் செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள். முன்வந்த பஞ்சத்தால் அவர்கள் பசியாலும், பட்டினியாலும் அந்த இடங்களைப் பயிர் இட முடியாமல் முன் செடிகள் முளைத்து காடாக இருக்கிறது. அதை ரிசர்வ் பாரஸ்டுக்கு மாற்றி விட்டார்கள். அங்கு ஹரிஜனங்களுக்கும், வன்னியர்களுக்கும் புறம்போக்கு தரிசு நிலம் கிடையாது; அவர்கள் மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். அவர்களின் முன்னேற்றிகள் கட்டிய எரி, மதகு இவைகள் இருக்கும் இடத்தை

10-40
a.m.

[Sri M. Anandan]

[5th April 1958]

பார்த்து அரசாங்கம் அதை அந்த ஏழை ஹரிஜன மக்களுக்கும், மற்ற வர்களுக்கும் விவசாயம் செய்து கொடுக்கவேண்டும். ரிசிவந்தம் பிரீக் காவில் ஏராளமான காடுகள் இருக்கிறது. அங்கு சில பகுதிகளில், பரிசல் ஊற்றங்கால் காடாய் இருக்கிறது. அங்கு மரங்களை வைத்து உற்பத்திசெய்யலாம் என்றால் அங்கு மரங்கள் நன்கு வளராது. செலவுதான் ஆகுமே தவிர பலன் ஒன்றும் கிடைக்காது. துர்க்கம் பிரீக்காவில் வலஞ்சாங் காடுகள் என்று இருக்கிறது. நான் சொல்வது, பழைய காடுகளை அழித்துவிட்டு புதிய காடுகள் வைப்பதை விட பழைய காடுகள் இருப்பதே நல்லது. மேற் சொன்ன வலஞ்சரம் காடுகளை ஏழைகளுக்கு விவசாயம் செய்ய கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அடுத்தபடியாக, வடக்காநந்தம் பிரீக்காவில் மலைஜாதி மக்கள், சுமார் 2,000 வாக்காளர்கள் மலைமேல் வசிக்கிறார்கள். அவர்கள் நல்ல முறையில் வாசம் செய்வதற்கு அரசாங்கம் வேண்டியதைச் செய்து கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அங்கு ஒரு ஜாகீர்தார், மாயம்பாடி பொட்டியத்தில் இருக்கிறார். அதேபோல் வடக்கு நத்தத்தில் ஒரு ஜமீந்தாரும் இருக்கிறார். அவர்களும், அவர்களது நண்பர்களும் போலி சதர் உடுத்திக் கொண்டு நாங்கள் காங்கிரஸ் அனுதாபிகள் என்று சொல்லிக் கொண்டு மலை ஜாதி மக்களைத் துன்புறுத்தி, அவர்களின் வயிற்றில் அடிப்பதுமாதிரி, அவர்கள் விவசாயம் செய்யும் பொருள்களை, கடுக்காய் போன்ற பொருள்களை, ஒரு மரக்கால் கடுக்காய் இரண்டு ரூபாய்க்கு விற்கப்படுமாலை அதை நாலாவிற்கு தா என்று வற்புறுத்திக் கேட்கிறார்கள். இப்படி அவர்கள் கொடுக்க மறுத்தால் கீழ்ப்புறத்தில் இருக்கும் ஹரிஜனங்களையும் வன்னியர்களையும் லஞ்சம் கொடுத்துக் கூட்டிச் சென்று அங்கே போய் அந்த மலையில் வாழும் மக்களை பலவிதத்திலும் துன்பப்படுத்துகிறார்கள். அதை அரசாங்கம் உடனடியாக தடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அடுத்தபடியாக, எங்கள் ஜாகீர் மலையின் கீழ் ஏராளமான நிலங்கள் இருக்கிறது. அங்கு, மரங்களும் தழைகளும் மற்ற முள்ள சருகுகளும் படிந்து வண்டல் மண் இருக்கிறது. அங்கு நல்ல சவுக்ஞ், தீக்குச்சி மரங்களை பயிர் செய்தால் அது நன்றாக தழைத்தோங்கி வளர்ந்து நம் நாட்டிற்கும் நல்ல பலனைத்தரும். அடுத்தபடியாக, புறம்போக்கு, வளர்களை ஏழை மக்களுக்கு கொடுக்க வேண்டுமென்றும் நான் சர்க்காண்டு கேட்டுக்கொள்கிறேன். அடுத்தபடியாக, திருவண்ணாமலை தாலுகாவில், தானிப்பாடி பிரீக்காவில் பல கிராமங்கள் இருக்கின்றன. அங்கு ஏழு மதுரை காடுகள் ஏராளமாக இருக்கிறது. நான் சொல்வது என்னவென்றால், அந்தப் பழைய காடுகளை எல்லாம் வெட்டி புதுக்காடுகள் வளப்பதற்கு பதிலாக இருக்கும் பழைய காடுகளையே நல்லமுறையில் பாதுகாக்கலாம், அப்படி பாதுகாக்க வேண்டுமென்றும் சொல்லிக் கொள்கிறேன். அதோடு அவைகளில் இருந்து ஏழை மக்கள் சள்ளி இலைகளைப் பொறுக்கிக்கொள்ள சர்க்கார் அனுமதி கொடுக்க வேண்டுமென்றும் கேட்டுக்கொள்கிறேன். அடுத்தபடியாக, வேட்டவலம் பிரீக்காவில் மலைகள் ஏராளம் இருக்கின்றன. அங்கு ஒரு ஜமீந்தார் இருக்கிறார். அவர் விவசாயிகளுக்கு நல்ல முறையில் காச கொடுப்பதாகத் தெரியவில்லை. விவசாயிகள் மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். அந்த ஜமீந்தாருக்கும், பாரஸ்ட்டாருக்கும் அதைப்பற்றி கண்டிப்பான ஒரு உத்தரவை அரசாங்கம் இட வேண்டுமென்றும் கேட்டுக்கொள்கிறேன். சார மலைக்காரும் லாயக்கற்ற காடுகளாகத்தான் இருக்கிறது. அதையும் ஏழைகளுக்கு பயிர் இட கொடுக்க அரசாங்கம் முன்வரவேண்டும்.

MR. SPEAKER : Your time is up.

* SRI S. T. SUBBAYYA GOUNDER : தலைவர் அவர்களே, இந்த காட்டிலாகா மான்யத்தின் பேரில் நான் சில குறிப்புகள் கூற விரும்புகிறேன். ராஜ்யபிரிவினைக்குப் பிற்ரு, ஆனமலை ரேஞ்சிலிருந்து நமக்கு கிடைத்துக்கொண்டிருந்த நல்ல வருமானம் கிடைக்கக் கூடிய தேக்கங்காடுகள் எல்லாம் இப்பொழுது கேரள அரசாங்கத்திற்குப் போய் விட்டது. அங்கு இப்பொழுது நமக்கு 2,000 ஏக்கர்தான் தேக் வைத்து பயிர் செய்ய இடமிருக்கிறது. வீட்டு வேலைகளுக்கும், மற்ற வேலைகளுக்கும் இப்பொழுது தேக்கு கிடைப்பது என்பது மிகவும் அரிதாகி விட்டது. அதனால் இப்பொழுது ஆனமலை, உடுமலைப்பேட்டை ரேஞ்சில்

5th April 1958] [Sri S. T. Subbayya Gounder]

அட்டக்கட்டியில் இருந்து தனிஞ்சி வரை ஒரு இடம் இருக்கிறது. அது, உடுமலைப்பேட்டை ரேஞ்சைத் சேர்ந்ததுதான். அது சுமார் 10,000 ஏக்கர் தேக்கு பயிர் செய்ய நல்ல இடமாக இருக்கிறது. அங்கு 2,000 மலைவாசிகள் இப்பொழுது வசித்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். பன்றிமலை, பூண்டி, தனிஞ்சி போன்ற இடங்களில் இவர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் அங்குள்ள காடுகளை வெட்டித் திருத்தி ராசி பயிர் செய்துகொண்டு வருகிறார்கள். அதனால் காடுகள் சேதம் அடைகின்றன. ஆகவே, அவர்கள் எல்லோரும் ஒரேயிடத்தில் இருந்துகொண்டு பயிர் செய்ய அவர்களுக்குப் புதிது ஒதுக்கிக் கொடுக்கவேண்டுமென்று அரசாங்கத்தை நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன். இரண்டாவதாக, அங்கு நல்ல மரங்கள் எல்லாம் இருக்கின்றன. அவைகளை, கிராம மக்கள் ஒருவருக்கும் தெரியாமல் பகல் வேளையிலும், இரவு நேரத்திலும் சென்று பலர் வெட்டிக்கொண்டு போகிறார்கள். அங்கு சாதாரணமாக பார்ஸ்ட் டிப்பார்ட்மென்ட்டில் உள்ள வர்களை போய்ச் சேர முடியாது.

அந்த மாதிரி இருக்கிற இடம் அது. அந்த இடத்தில் எந்தவிதமான போக்குவரத்திற்கும் சௌகரியம் கிடைக்காது. அந்த இடத்தில் சுமார் 20 வீடுகள் கட்டவேண்டுமென்று ஏற்பாடு செய்வதற்காக நாங்கள் அங்கே போனோம். ரேஞ்சு ஆபீஸர், நான் இன்னும் சில பேர்கள் அங்கு இரண்டு வாரத்திற்கு முன்னாலேயே இருந்தோம். அந்த இடம் என்னுடைய தொகுதியிலிருந்து, அதாவது அடிவாரத்திற்கு ஐந்து மைல் போக வேண்டும். அங்கிருந்து இரண்டரை மைல் காட்டுக்குள் போகவேண்டும். அந்த இடம் நல்ல இடமாக இருக்கிறது. அங்கு சுமார் 4 ஆயிரம் 5 ஆயிரம் ஏக்கர்களில் சர்க்கார் தேக்கு பயிர் செய்யலாம். அங்கு இப்போது இருக்கக்கூடியவர்கள் விவசாயம் செய்வதற்காக அதிகமான மரங்களை வெட்டிப் போட்டிருக்கிறார்கள். அதை எல்லாம் சேகரம் பண்ணினால் கூட சுமார் பத்தாயிரம் அல்லது இருபதினாயிரம் அடி மரத்திற்கு மேல் கிடைக்கும். அவ்வளவு தூரத்திற்குக் கீழே சேர்ந்து கிடக்கிறது. நாங்கள் வீடுகட்டுவதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகளை பார்த்துவிட்டு, ரொம்ப நேரமாய்விட்டதால் திரும்பி வந்து விட்டோம். இரண்டரை மைல் காட்டில் நடந்து போகவேண்டும். அந்தக் காடு நல்ல காடாக இருக்கிறது. அங்கிருக்கக்கூடிய விறகை எல்லாம் வெளியே உபயோகத்திற்குக் கொண்டுவரவேண்டுமென்றால் பொன்னாரம்மன் கோவிலிலிருந்து இரண்டு மைல் தூரத்திற்கு ரோடு போட்டால் சௌகரியமாக இருக்கும். நானுக்கு நான் நகரங்களிலும் சரி, மற்ற இடங்களிலும் சரி விறகின் விலை உயர்ந்தகொண்டே வருகிறது என்று குரமுர்த்தி அவர்கள் சொன்னார்கள். இப்போது டன் 40, 45 ரூபாய் என்று விற்கிறார்கள். இதில் இரண்டரை மைல் தூரத்திற்கு ரோடு போடுவதாயிருந்தால் விறகுகளையும் மூங்கில்களையும் கொண்டுவருவதற்கு ஏற்பாடு செய்ய முடியும். சர்க்காருக்கும் அதனால் அதிக வருமானம் கிடைக்கக்கூடும். மேலும் அதில் பார்ஸ்ட் ஆபீஸர்களைப் போட்டு இன்னும் அதிகம் தேக்கு பயிர் செய்ய முடியும். இதில் போடப்படுகிற ரோட்டை கீழ்ப்புணச்சி என்ற இடத்தில் கொண்டுவந்து சேர்த்துவிடலாம். இதன் மூலம் அங்கு இருக்கிற மலைவாசிகளும் பலன் அடைவார்கள். மேலும் கிராமங்களில் இருக்கிற விறகுப் பஞ்சத்தையும் போக்க முடியும். மேலும் விறகு கஷ்டம் இன்னும் 10, 15 வருஷத்திற்கு இல்லாமல் ஆக்கலாம். அதோடு வேண்டிய அளவு மூங்கிலும் இருக்கிறது. இப்போது போக்குவரத்து சௌகரியம் இல்லாமல் இருப்பதினால்தான் ஒருவரும் காண்ட்ராக்ட் எடுக்காமல் இருக்கிறார்கள். இப்போது இருக்கிற பார்ஸ்ட் தடிஞ்சலியிலிருந்து கீழ்ப்புணச்சி வரையிலும் இருக்கிறது. இதில் எல்லாம் அவர்கள் இப்போது விவசாயம் செய்கிறார்கள். நானும் ஒரு விவசாயிதான். இருந்தாலும் நாம் எல்லாம் இம்மாதிரி விவசாயத்தைப் பார்த்திருக்க முடியாது. அந்தக் காடுகளில் ஒன்றிரண்டு கொத்துக் கொத்திவிட்டு இரண்டு ராசிகளை போட்டு விற்கிறார்கள். அதில் பின்னால் நல்ல பயிர் பிடித்துவிடுகிறது. போன வருஷம் இரண்டாயிரம் மூட்டை ராசியை அவர்களிடமிருந்து வாங்கியிருக்கிறார்கள். இப்போது இதில் ரோட்டையும் போட்டு கூப்பு களையும் பிரித்துக்கொடுத்துவிட்டால், கிராமத்தில் இப்போது இருக்கும்

10-50
a.m.

[Sri S. T. Subbayya Gounder] [5th April 1958]

விறகுக்கும் மூங்கிலுக்கும் பஞ்சமே ஏற்படாது. அதோடு அங்கு நமது ராஜ்யத்திற்கு வேண்டிய அளவுக்கு 4 ஆயிரம், 5 ஆயிரம் ஏக்கர் களில் தேக்கும் பயிரிடலாம். இதைப்பற்றி கெவர்மெண்டுக்கும் எழுதுகிறேன் என்று அன்றைக்கு எங்கன்கூட வந்த ரோஞ்ச ஆபீஸரும் சொன்னார்கள். ஆகவே இதில் கூடுமானவரைக்கும் சர்க்கார் வேண்டிய நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு, அதோடு தேக்கு அந்த இடத்தில் பயிர் செய்தால் கூடுதலான ஊதியம் கிடைக்கும் என்பதையும் தெரிவித்துக்கொண்டு என் பேச்சை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

SRI J. MATHA GOWDER: கனம் உதவித் தலைவர் அவர்களே, அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கும் மான்யத்தை ஆதரித்து சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். நீலகிரி ஜில்லாவில் முதாமலை போன்ற திட்டங்களை சர்க்கார் நல்லவிதத்தில் நிறுவியிருக்கிறார்கள். நீலகிரியில் நல்ல விலையுயர்ந்த மரங்கள் எல்லாம் பயிராகிறது. ஈக்கலிப்ட்ஸ், தேக்கு, சந்தனம், ரோஸ்வுட் முதலிய மரங்களும், ஆஸ்டிரேலியாவில் பயிராகக்கூடிய மரங்களும் பயிரிடலாம் என்பதை அறிந்து சந்தோஷப்படுகிறேன். இப்போது ஈக்கலிப்ட்ஸ், தேக்கு முதலிய மரங்கள் பயிரிடப் பட்டு வருகிறது. மேலும் நல்ல முறையில் மரங்களும் பயிரிடமுடியும் என்று ஸ்பெஷலிஸ்ட்கள் கண்டு பிடித்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆகவே நல்ல ஜாதி மரங்களைப் பயிரிடுவதற்கு முயற்சி எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஈக்கலிப்ட்ஸ் மரங்களிலிருந்து கற்பூரத் தைலத்தையும் உற்பத்தி செய்துகொண்டு வருகிறோம். இவ்விதம் இரண்டுக்கும் இது உபயோகமாக இருக்கிறது. இதை அதிகமாகப் பயிரிடுவதற்கு உற்சாகம் கொடுக்க வேண்டும். சர்க்கார் துறையில் மாத்திரமல்லாமல் தனியார் துறையிலும் இதைப் பயிரிடுவதற்கு உற்சாகம் காட்ட வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். மேலும் மைசூர் பார்டர் பக்கத்திலும் கேரள பார்டர் பக்கத்திலும் பாரஸ்டாக ஆக்குவதற்கு லாயக் கில்லாமல் பல ஏக்கர் பூமிகள் இருக்கின்றன. காரணம் அந்த இடங்களில் ரெயின்பால்ட் குறைவாக இருக்கிறது. அந்த இடங்களை அங்குள்ள மக்கள் நெல் பயிரிடுவதற்காக வேண்டி தேர்ந்து எடுத்திருக்கிறார்கள். அந்த இடங்களை நெல் பயிர் செய்வதற்கு கொடுக்கவேண்டும். காடுகளை மேலும் வளர்க்கவேண்டுமென்றால் இவையல்லாமல் வேறு அதிகமாக 30 ஆயிரம், 40 ஆயிரம் ஏக்கர்கள் இருக்கின்றன. இவைகளை பாரஸ்டாக ஆக்குவதற்கு எடுத்துக்கொள்ளலாம். அதோடு பாரஸ்டுகளில் இருக்கும் ரோடுகள் எல்லாம் ரொம்பவும் மோசமாக இருக்கிறது. அவைகளை எல்லாம் செப்பனிடவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதோடு நீலகிரி பாரஸ்டு கார்டுகளுக்கு கொடுக்கப்படும் சம்பளம் மிக குறைவாக இருக்கிறது. அவர்கள் பகல் பூராவும் காடுகளில் செல்லவேண்டியிருக்கிறது. அவர்கள் குளிரில் கஷ்டப்பட்டுவேண்டியிருக்கிறது. ஆகவே அவர்களுக்குக் குறிப்பாக மலைப்பிரதேசங்களிலுள்ள கார்டுகளுக்கு சம்பளத்தை உயர்த்தினால் நல்லதாக இருக்கும் என்பதை அமைச்சர் அவர்களுக்கு ஒரு யோசனையாகத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். மேலும் கிராமங்களில் குடியிருப்பு இருக்கக்கூடிய இடத்திலிருந்து 50 கஜ தூரத்திற்கு பாரஸ்டுகளை ஏற்படுத்துவதால் அந்தக் காடுகளில் உள்ள காட்டு மிருகங்கள் ஊருக்குள் வந்துவிடுமோ என்கிற பயம் அவர்களுக்கு இருந்துகொண்டிருக்கிறது. ஆகவே குடியிருப்பு இருக்கக்கூடிய இடத்திலிருந்து குறைந்தது தான்கு பரலாங் தூரத்திற்குள் பாரஸ்டுகளை அமைக்கக் கூடாது என்று சர்க்கார் உத்தரவு போடவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதோடு கால்நடைகளைப் பொறுத்தவரையில், நாம் கால்நடைகளை அபிவிருத்தி செய்யவேண்டும் என்று திட்டம் போட்டிருக்கிறோம். இந்த நிலையில் கால்நடைகள் பாரஸ்டுக்குள் போவதற்கு பாஸ் வேண்டும் என்று இப்போது வைத்திருக்கிறோம். இந்தக் கட்டணம் இப்போது மூன்று ரூபாய், தான்கு ரூபாய் ஐந்து ரூபாய் என்றிருக்கிறது. இவைகளை அடியோடு ரத்துசெய்துவிடவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். பாரஸ்டுக்குள் பாலை வைத்துக்கொண்டு அவர்கள் எல்லா இடங்களிலும் கால்நடைகளை ஓட்டிக்கொண்டு போகிறார்கள். மேலும் இவைகளை வாங்குபவர்கள் எல்லாம் எழை மக்கள். இதன் மூலம் சர்க்காருக்குப் பெரிய

5th April 1958]. [Sri J. Matha Gowder]

நஷ்டம் ஒன்றும் ஏற்பட்டு விடாது. ஆகவே இந்த பாஸ் முறையை ரத்து செய்துவிடவேண்டும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொண்டு முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* **SRI V. K. RAMASWAMY MUDALIYAR :** தலைவர் அவர்களே, இந்தக் காட்டு இலாகாவின் பேரில் கொண்டு வந்திருக்கும் வெட்டுப்பிரேரணையை ஆதரித்துச் சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். நம்முடைய வனச் செல்வமானது நம்முடைய நாட்டில் அதிகமாக விருத்தியாக வேண்டும் என்பது எல்லோருடைய கோரிக்கையாகும். இதைப்பற்றி சர்க்கார் பல நடவடிக்கைகளும் எடுத்துக் கொண்டு வருகிறது. இதற்காக இந்த மான்யத்தில் இரண்டு ஐட்டத்தின் கீழும் சுமார் 79 லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். முக்கியமாக இந்தக் காடுகளை வளர்ப்பதில் எல்லோரும் கண்ணும் கருத்துமாக இருக்கவேண்டும். அதன் மூலமாக நம்முடைய சர்க்காருக்கு வனச் செல்வம் பெருக வேண்டும். மக்களுக்கு பல விதத்திலும் இந்த இலாக்காவானது உதவி அளிக்கும்படியான வாய்ப்பு ஏற்படவேண்டுமென்றுதான் சொல்லுகிறேன். இப்பொழுது நம்முடைய ராஜ்யத்தில் விறகுப் பற்றாக்குறை இருந்து கொண்டிருக்கிறது. குறிப்பாக, சென்னை நகரை எடுத்துக்கொண்டால், விறகின் விலை நாளுக்கு நாள் ஏறிக்கொண்டே போகிறது. சில சமயங்களில் விறகு கிடைப்பதே இல்லை. இதே நிலைமை நீடித்துக்கொண்டிருந்தால், பழையபடி “ரேஷன்” முறையைக் கொண்டுவந்து விநியோகம் செய்யும்படியான நிலைமை வரக் கூடுமோ என்று பயமாயிருக்கிறது. காட்டு இலாக்காவின் இது விஷயத்தில் அதிக கவனம் செலுத்த வேண்டும். விறகுகளின் உற்பத்தியை எவ்வளவு தூரம் அதிகரிக்க முடியுமோ அந்த அளவுக்கு அதிகரிக்கவேண்டும். சில ஜில்லாக்களில் காட்டு இலாக்காவின் சவுக்கு உற்பத்தி செய்து வருகிறார்கள். அது எவ்வளவு துரிதமாக நடக்க வேண்டுமோ அவ்வளவு துரிதமாக நடக்கவில்லை யென்று தான் சொல்ல விரும்புகிறேன். என்னுடைய யோசனை என்னவென்றால், சில ரயத்துகளுக்கு இந்தக் காட்டு இலாக்காவின் சில ஏக்கர்களைப் பிரித்துக் கொடுத்து, 7 வருஷத் திட்டம் என்று ஒரு திட்டத்தைப் போட்டு, அவர்கள் மூலம் சவுக்கு உற்பத்தி பெருக்குவதற்கு ஊக்கம் அளிக்கும் முறையில் சில சலுகைகளைக் கொடுத்தால், அநேக பிராந்தியங்களில் சவுக்கு உற்பத்தி அதிகரிக்கும் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அவர்களுக்குத் தீர்வையைக் குறைத்துக் கொடுத்து, ரயத்துவாரித் தீர்வையை அதாவது அயன் தீர்வைக்கு மேல் இரண்டு பங்காக வேண்டுமானாலும் போட்டுக்கொள்ளலாம். சில ஏக்கர்களைப் பிரித்துக் கொடுத்து, இன்னும் ரயத்துகளுக்கு வேண்டிய உதவியை காட்டிலாக்காவின் செய்து கொடுத்தால், ஆயிரக்கணக்கான ஏக்கர்களில் சவுக்கு வைக்கப்பட்டு, சென்னை நகரத்திலும் சரி, மற்ற பிராந்தியங்களிலும் சரி, சரியான காலத்தில் அதை வெட்டிக்கொடுத்தால், விறகுப் பிரச்சனை தீர்ந்து விடும் என்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம்.

அடுத்தப்படியாக மேய்கால் பிரச்சனையைப் பற்றிச் சொல்ல வேண்டியிருக்கிறது. காடுகள் அழியாமல் பார்த்துக்கொள்ள வேண்டியது எல்லோருடைய கடமை. ஆனால் குடியானவர்களுக்கு மேய்கால் வசதி எவ்வளவு தூரம் செய்யவேண்டுமோ, அதைக் காட்டு இலாக்கா செய்ய முன்வர வேண்டும். சில பிராந்தியங்களில் எழைக் குடியானவர்களுக்கு ரொம்பவும் தொந்தரவு ஏற்படுகிறது. அதுவும் மேய்கால் வசதியில்லாத பல கிராமங்கள் இருக்கின்றன. பக்கத்தில் 3, 4 மைல்களுக்கு அப்பால் காட்டு இலாக்கா இருந்த போதிலும், அந்த ரயத்துக்களுக்குப் போதுமான உதவி செய்ய முன்வருவது இல்லை. அங்கெல்லாம் அநேகவிதமான ஊழல்கள், லஞ்சப் பழக்கங்கள் எல்லாம் இருந்துகொண்டிருக்கின்றன. நம்முடைய மாகாண மொழியில், அதாவது தமிழில், இந்தக் காட்டு இலாக்கா விதிகளை அச்சிட்டு கிராம உத்தியோகஸ்தர்களின் மூலம் குடியானவர்களுக்கு விநியோகம் செய்ய வேண்டுமென்று சர்க்காரை கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

விறகு மரம் உற்பத்தி செய்வது ஒருபுறமிருக்க, காட்டிலாக்காவின் முந்திரியைப் பயிரிட்டுத் தருகிறார்கள். போகப் போக இது எப்படியிருக்கும் என்பதைப் பார்த்துத்தான் சொல்லவேண்டும். சில பிராந்தியங்களிலே

11
a.m.

[Sri V. K. Ramaswamy Mudaliar] [5th April 1958]

இது நன்றாக வளருமா, வளராதா என்று சந்தேகிக் வேண்டியிருக்கிறது. இதனால் அந்நியச் செலாவணி வசதி கிடைக்கும் என்று இருந்தாலும், இன்னும் வீடு கட்டுவதற்காக வேண்டிய தேக்கு மரங்களையும், மற்ற காட்டு மரங்களையும் விருத்தி செய்வதில் காட்டு இலாக்கா அக்கறை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். இப்பொழுது வீடு கட்டுவதற்காக உபயோகப் படும் அநேக விதமான மரங்கள் மலையாளப் பிராந்தியத்திலிருந்து நமக்கு வருகின்றன. சில மட்டரகத் தேக்கு மரங்களும் வந்து கொண்டிருக்கின்றன. இந்த மாதிரி மரங்களை எல்லாம் காட்டு இலாக்காவின் நம்முடைய ராஜ்யத்தில் விருத்தி செய்தால் ஏழை மக்கள் வீடு கட்டுவதற்கு வேண்டிய வசதிகள் ஏற்படும். அதன் காரணமாக அவற்றின் விலை குறையக்கூடுமென்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இன்னும் வாட்டில், புளூ கம் (Blue gum) போன்ற மரங்களை நடுவதற்காக சர்க்கார் பணம் ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். அவைகளை இன்னும் அதிகமாக இருத்தி செய்வதற்கு முன்வரவேண்டும். நீலகிரிப் பிராந்தியத்திலே “வென்லாக் டௌன்ஸ்” என்ற பகுதி இருக்கிறது. அமுருக்காகவும், மிலிட்டரி அதிகாரிகள் எழுதி அனுப்பியதன் காரணமாகவும், அநேக பிராந்தியங்களில் மரம் வளர்ச்சி செய்யாமல் இருக்கிறார்கள். இதற்காக எவ்வளவு தேவையோ அந்தப் பகுதியை மட்டிலும் வைத்துக்கொண்டு, மீதி இடங்களில் எல்லாம் புளூ கம், வாட்டில், தேக்கு, இன்னும் என்னென்ன மரங்கள் முக்கியமோ அவற்றையெல்லாம் விருத்தி செய்வதுடன், ஆயுர்வேத முறை மருந்துச் செடிகளையும் (மெடிசனல் ஹெர்ப்ஸ்) வளரச் செய்வதற்கு காட்டு இலாக்காவின் முன் வரவேண்டும். கோடைக்காலம் மலைப் பகுதிகளிலும், மேட்போளையத்திலிருந்து நீலகிரி வரையிலுள்ள மலைப் பகுதிகளிலும் இந்த ஆயுர்வேத முறை மருந்துச் செடிகளையும், மூலிகைகளையும் உற்பத்தி செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

தவிர, மெழுகு, அரக்கு, தேன், இவைகளை இன்னும் அதிகமாக உற்பத்தி செய்ய வேண்டும். ஹோசூர் பிராந்தியத்தில் சில இடங்களில் இவற்றை உற்பத்தி செய்கிறார்கள். நம்முடைய பிராந்தியத்திலும் பல இடங்களில் இவற்றை உற்பத்தி செய்தால், அதன் காரணமாக அந்நியச் செலாவணி வசதி ஏற்படும். இதற்காக நாம் அதிகமாகச் செலவு செய்ய வேண்டியதில்லை.

சந்தன மரத்தில் அதிகமாக கள்ள வியாபாரம் நடந்து கொண்டிருக்கிறது என்று அடிக்கடி புகார்கள் வந்தகொண்டிருக்கின்றன. அதைத் தடுப்பதற்கு காட்டு இலாக்கா தக்க நடவடிக்கைகள் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். சந்தன மரத்தை இன்னும் அதிகமாக எல்லா இடங்களிலும் உற்பத்தி செய்வதற்கு முயற்சிகள் எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும்.

கடைசியாக “Timber Transport Rules” சம்பந்தமாக பல தடவைகள் அமைச்சர் அவர்களிடம் சொல்லியிருக்கிறேன். இப்பொழுதும் சொல்ல விரும்புகிறேன். கேரள ராஜ்யம் போன பிறகு, அதாவது ஷோரனூர், நீலாம்பூர் கால்கள் எல்லாம் நம் ராஜ்யத்தை விட்டு போன பிறகு, இங்கே பெரிய கால்கள் இல்லை. காட்டில் முக்கியமான மரங்கள் இருந்தால்தான் இது சம்பந்தமான விதிகளை கடுமையாக அமல் செய்ய வேண்டும். குறிப்பாக, செங்கற்பட்டு, வட ஆற்காடு மாவட்டங்களிலே, இந்தச் சட்டத்தை கடுமையாக அமல் நடத்த வேண்டியது அவசியமில்லை என்பதை வற்புறுத்திச் சொல்ல விரும்புகிறேன். இதனால் காட்டு இலாக்காவில் இருக்கும் சிப்பந்திகள் அதிகமாக லஞ்சம் வாங்கிக் கொண்டு, எவ்வளவு தூரம் கீழ்த்தரமாக நடந்துகொள்ள முடியுமோ, அவ்வளவு மோசமாக நடந்து கொள்கிறார்கள். இதனால் ஏழை மக்களுக்கு ரொம்பவும் கஷ்டம் ஏற்படுகிறது. சென்னைக்கு ஒரு வண்டி, இரண்டு வண்டி விறகு கொண்டு வருபவர்கள் எல்லோரையும் துன்புறுத்துகிறார்கள். அமைச்சர் அவர்கள் இந்த விதிகளையெல்லாம் திருத்தி அமைத்து கஷ்டமில்லாமல் செய்திருந்த போதிலும், ஒரு தாலுகாவிலுள்ள

5th April 1958] [Sri V. K. Ramaswamy Mudaliyar]

ரேஞ்சரை ஏழை மக்கள் பார்க்க வேண்டுமென்றால், அவர்களால் அவரை சுலபமாகக் கண்டு பிடிக்க முடியவில்லை. (இந்த சமயத்தில் சபாநாயகர் ஆசனத்தில் அமர்ந்தார்).

அவரைச் சுற்றிப் பார்த்துக் கண்டுபிடிக்க ஒரு வாரம் அல்லது 10 நாள் ஆகிறது. ஆகவே இந்த பெர்மிட் கொடுக்கும் அதிகாரத்தை ரெவினியூ இன்ஸ்பெக்டர்க்கோ, தாசில்தாருக்கோ கொடுத்துவிடால் மிகவும் நலமாயிருக்குமென்று சொல்லிக்கொள்கிறேன். ரெவினியூ இலாக்காவும் இந்தச் சர்க்காரின் கீழ்தான் இருக்கிறது. காட்டு இலாக்காவைத்தான் நம்பவேண்டும், மற்ற இலாக்காக்களை நம்பக் கூடாது என்பதல்ல. இந்த மாதிரி சில்லரை பெர்மிட்டுகள் கொடுப்பதை ரெவென்யூ இலக்காவின்விடம் ஒப்புவிக்கலாம் என்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம்.

“ஸாயில் கன்ஸர்வேஷன்” நில 11-10, a.m.

அரிப்புத் திட்டங்கள் மிகவும் முக்கியம். இப்பொழுது சில பிராந்தியங்களில் அந்த வேலைகள் நடந்து கொண்டிருக்கின்றன. மற்ற பிராந்தியங்களிலும் இவைகளைத் துரிதமாக எடுத்துக்கொண்டு உடனடியாக இந்தத் திட்டங்களை அமல் செய்து, நிலங்களை நன்றாக உபயோகப்படுத்திக்கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். Wild life preservation (துஷ்ட மிருகங்கள் பாதுகாப்பு) மிகவும் முக்கியம். இந்தப் பிரச்சினையப்பற்றி நம்முடைய சர்க்கார் மற்ற சர்க்கார்களுடன் சில பீட்டிங்குகள் போட்டுப் பேசி வருகின்றனர். இங்கு இருக்கக்கூடிய மிருகங்களை சரிவர பாதுகாக்கப்படுவது இல்லை. அநேக ஷிகாரிகளை திருட்டுத்தனமாக சிலர் அழித்து விடுகிறார்கள். இவர்களுக்கு கடும் தண்டனை கொடுக்கவேண்டும். wild life preservation நமது மாகாணத்திற்கு மிகவும் முக்கியம். இதற்கான சட்டங்களை சரியாக அமல் நடத்தி எல்லா மிருகங்களையும் பாதுகாக்க வேண்டும்.

காடுகளில் சரியான ரோடுகள் இருப்பது மிகவும் அவசியம். அப்படி இருந்தால் தான் காட்டிலாக உத்தியோகஸ்தர்களைத் தவிர மற்றவர்களும் போய்ப் பார்ப்பதற்கு வசதியாக இருக்கும். வெளியூர்களிலிருந்தும் அநேகர் அதை வந்து பார்வையிடுவதற்கு வசதிகள் செய்து கொடுக்க வேண்டும்.

நத்தம், கரந்த மலை, செங்குறிச்சி, முதுமலை போன்ற காட்டு இலாகா இடங்களில் சரியான ரோடுகள் இல்லை. அங்கு ரோடுகள் போடுப்படி நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். இந்த வெட்டுப் பிரேரேபணையை ஆதரித்து என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : கணம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த விவாதத்தில் கலந்து கொண்டு, காட்டுச் செல்வத்தின் பெருமையை உணர்ந்து, அதை பாதுகாப்பதற்கும், மேலும், அபிவிருத்தி செய்வதற்கும் நல்ல கருத்துக்களை தெரிவித்த அங்கத்தினர்களுக்கு என்னுடைய பாராட்டுதல்களை தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

நம்முடைய நாட்டில் காட்டுச் செல்வம் மிகவும் குறைவு என்பதை சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். தேசிய தேவை மதிப்போடு ஒப்பிட்டுப் பார்த்தால் நம் காட்டுச் செல்வம் பாதி கூடத் தேரது. ஆகவே இங்கு இருக்கும் காட்டுச் செல்வத்தை நாம் பாதுகாக்கவேண்டும். அதோடு மட்டும் அல்லாமல் மேலும் காடுகளை வளர்க்கவேண்டி இருக்கிறது. காடுகள் மழை பெய்வுதற்கு அனுகூலமாக இருக்கிறது. ஆனால் காடுகள் நன்றாக வளர்வதற்கும் மழை தேவையாக இருக்கிறது. இலங்கைக் காடுகளைப் பற்றி சிலர் குறிப்பிட்டார்கள். இலங்கையில் ஒரு வருஷத்தில் ஏராளமாக மழை பெய்கிறது. ஆகையால் அங்கு காடுகள் அதிகமாக இருக்கின்றன. காடுகள் அதிகமாக இருந்தாலும் ஒரு விதமான வெறுப்பு ஏற்படும். நம் நாட்டில் மழை குறைவு. இப்பொழுது உள்ள காடுகளை அழியாமல் பாதுகாக்க வேண்டியது மிகவும் அவசியம். அதாவே சர்க்காரின் கொள்கை. நிலம் இல்லாதவர்களுக்கு ஏன் காடுகளில் சாகுபடி செய்வதற்கு நிலம் கொடுக்கக்கூடாது என்று சில அங்கத்தினர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். காடுகளைப் பற்றி சேலத்திலிருந்து வந்த

[Sri M. Bhaktavatsalam]

[5th April 1958]

அங்கத்தினர் குறிப்பிட்டு, மலையில் உள்ள காடுகளை எதற்காக எடுத்துக் கொள்ளவேண்டும், கீழே இருக்கும் காடுகளை பாதுகாத்தாலே போதும் என்று சொன்னார்கள். முன்பு இவைகள் மிட்டாதார்களின் வசத்தில் இருந்தது. இப்போது மிட்டாகளை எல்லாம் எடுத்துக்கொண்ட பிறகு, சரவே செய்யப்பட்டது. அப்படியிருக்கும்போது மலைப் பிரதேசங்களை விட்டு விட முடியாது. காடுகளை எங்கெல்லாம் வளர்க்க வேண்டுமோ அங்கெல்லாம் வளர்க்க வேண்டும் என்று நாம் சொல்லும்போது, இந்த மலையில் உள்ள காடுகளையும் எடுத்து கவனம் செலுத்த வேண்டியது மிகவும் அவசியம் என்பதை கனம் அங்கத்தினர் உணர்வார்கள். மேய்க்கால் வசதிக்குக் குந்தகம் ஏற்படும் வகையில் இந்த மலைப் பிரதேசங்களில் உள்ள காடுகளை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்கின்ற எண்ணம் இல்லை. மேய்க்காலுக்கு என்று சில பகுதிகளை ஒதுக்கி வைத்து மற்ற இடங்களில் மரங்களை வளர்ப்பது என்பது தான் அரசாங்கத்தின் நோக்கம்.

காடுகளை வளர்ப்பதிலும், அபிவிருத்தி செய்வதிலும், பல தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்யும் வகையில் கவனம் செலுத்த வேண்டும். முக்கியமாக விறகைப் பற்றி குறிப்பிட வேண்டும். நம் நாட்டில் விறகு பற்றாக்குறை அதிகம். அதனால் சில சமயங்களில் விலை அதிகமாக ஏறிவிடுகிறது.

சவுக்கைப் பற்றி எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். சவுக்கு மட்டும் அல்ல, வேறு விறகுக்கு பயன் படக்கூடிய மரங்களையும் சில பிராந்தியங்களில் காட்டு இலாகா மூலம் வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. சில இடங்களில் தனிப்பட்டவர்களே, சவுக்கு பயிர் செய்து விற்கிறார்கள். அரசாங்கம் சவுக்கு பயிர் செய்வது என்றால் காட்டு இலாகா நேரிடையாகவே பயிர் செய்வது தான் நல்லது என்பது என் அபிப்பிராயம். காட்டிலாகா அதைக் குத்தகைக்கு விட வேண்டும். என்று சொல்வது அனுசூலமானதாக இராது என்று நான் கருதுகின்றேன்.

முந்திரி செடி வைப்பது பற்றி சிலர் குறிப்பிட்டார்கள், இது ஒரு நல்ல திட்டம். இப்பொழுது 45,000 ஏக்கர் முந்திரி இருக்கிறது. இது மிகவும் திருப்திகரமாகவே இருக்கிறது என்று நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். “தனிப்பட்ட நபர்கள் முந்திரி பயிரிட்டால் அவர்களுக்கு 100 ரூபாய் கடன் கொடுக்கப்படுவதாகவும் அந்தத் தொகை குறைவு, அதை 200 ரூபாயாக உயர்த்த வேண்டும்” என்று கனம் அங்கத்தினர் சட்டநாத கரையாளர் சொன்னார்கள். ஆனால் தனிப்பட்ட நபர்களின் நிலங்களில் முந்திரி பயிரிடுவது என்கிற திட்டம் காட்டிலாகாவில் இல்லை. இது விவசாய இலாகாவைச் சேர்ந்தது. மற்ற பயிர்களுக்கு எவ்வாறு கடன் கொடுக்கப்படுகிறதோ அவ்வாறு முந்திரிக்கும் கடன் கொடுக்கப்படுகிறது. 100 ரூபாய் போதாது, 200 ரூபாய் வேண்டும் என்று அவர்கள் சொல்லும் போது ஒரு விஷயத்தைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். காட்டிலாகாவில் பயிரிடப்படுகின்ற முந்திரி செடிக்கு ஏகருக்கு 30 ரூபாய் செலவாகிறது. அதற்கு அதிக கவனம் செலுத்த வேண்டிய அவசியம் இல்லை. மழை அதிகம் தேவையில்லை. அது தானாகவே வளர்ந்து வருகிறது. ஆகையால் விவசாய இலாகா கொடுத்து வரும் கடன் தொகையை அதிகப்படுத்த வேண்டும் என்று நான் கருதவில்லை. இருந்தாலும் மேற்கொண்டு பரிசீலனை செய்து பார்க்கலாம். காடுகளை பயன்படுத்திக்கொள்வதில் விறகுத் தேவை முக்கியமானது. தேக்கு மரம் வீடுகள் கட்டுவதற்கு வேண்டியிருக்கிறது. இப்பொழுது தேக்கு பற்றாக்குறை நிறைய இருக்கிறது. ஆகையால் அதை இறக்கும்தி செய்ய வேண்டி இருக்கிறது. ஆகையால் தேக்கு பயிரிட வேண்டும். ஆனால் தேக்கு பயிரிடுவதற்கு அதற்குத் தகுதியான சீதோஷ்ண ஸ்திதி வேண்டியிருக்கிறது. நீலகிரி அதிக உயரத்தில் இருப்பதனால் அங்கு அது பயிராகாது. சமவெளிகளிலும், குறைந்த உயரமுள்ள இடங்களிலும் அதைப் பயிர் செய்வதற்கு மழை வேண்டும். மழை இருக்கும் பிராந்தியத்திலே தான் தேக்கு பயிரிடலாம். ஆனாலும் தேக்கு பயிரிடக்கூடிய இடங்களில் மழை ஈரத்தை வைத்துக்கொண்டே பயிரிடலாம் என்ற யோசனையை காட்டிலாகா அதிகாரிகள் பரிசீலனை செய்து, நதி தீரங்களிலும் அவ்வாறு பயிரிடுவது என்ற ஒரு திட்டத்தை அமல் நடத்தி வருகிறார்கள். தாமிரபரணி, காவேரி போன்ற நதி,

5th April 1958]

[Sri M. Bhaktavatsalam]

திரங்களில் படுகை நிலங்களில் தேக்கு பயிரிடுவது சாத்தியமாகிறது. ஆனால் இதிலும் சாகுபடியாளர்கள் 'நாங்கள் சாகுபடி செய்து கொண்டிருந்தோம், இப்பொழுது இவர்கள் தேக்கு பயிரிடுகிறார்களே' என்று நினைக்கிறார்கள். நாம் எடுத்துக்கொள்ளும் திட்டம் பலன் தரக்கூடிய வையாக என்பதை அங்கத்தினர்கள் கவனிக்க வேண்டும். எந்த இடங்களில் வேறு வகையிலே எதுவும் செய்ய முடியாதோ அந்த இடங்களிலே தேக்கு பயிரிடக்கூடுமானால் நல்லது அம்மாதிரி செய்யப்படுகிறது. மழை அதிகமாக இருக்கும் சில இடங்களிலே கன்னியாகுமரி பிரதேசங்களிலே இப்பொழுது கவனம் செலுத்தப்பட்டு வருகிறது. பயிர் செய்யப்படும் வருகிறது. அதே மாதிரி திருநெல்வேலி குற்றாலம் முதலிய பிராந்தியங்களிலும் தேக்கு பயிரிடப்பட்டு வருகிறது.

ஆனைமலைக் காடுகளைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். அங்கே காடுகள் இருந்த பிரதேசங்கள் கேரளநாடு ஏற்பட்ட பிறகு அந்த நாட்டுக்கு போய்விட்டது. மேலும் ஆனைமலை காடுகள் ரொம்பக்குறைவு உளந்திவாளி என்ற பிராந்தியம் இருக்கிறது. அங்கே மழையும் பெய்கிறது. ஆனால் அங்கு இது வரை தேக்கு பயிரிடவேண்டிய முயற்சி எடுக்கப்படாததற்குக் காரணம் அங்கு சரியான போக்கு வரத்து இல்லை என்பது தான். இரண்டு ஆண்டுக்கு முன்பு காட்டிலாகா ரோடு போடும் திட்டத்தை எடுத்துக் கொண்டார்கள் சில அங்கத்தினர்களும் ரோடுகளைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். இந்த வேலை இப்பொழுது முடிந்து விட்டது. ஐந்து ஆயிரம் ஏக்கராவரை தேக்கு பயிரிடலாம் என்று இப்பொழுது ஏற்பட்டிருக்கிறது.

வாட்டில், புளூ கம் பயிரிடுவதைப் பற்றி அங்கத்தினர்கள் சொன்னார்கள். அதற்குக் கொஞ்சம் உயரம் வேண்டும். நீலகிரியில் ஓரளவு பயிரிடப்பட்டு வந்தது. தொழில் முறையில் வாட்டில் மரங்கள் அதிகம் வேண்டும், சீக்கிரத்தில் பயிரிட்டால் அதை ஒட்டி பெரிய தொழிற்சாலைகள் அமைக்க முடியும் என்ற காரணத்தால் இவைகளை நீலகிரி மலையிலும் கொடைக்கானல் மலையிலும், கோயமுத்தூர், சேலம் ஜில்லாக்களிலுள்ள சில பிராந்தியங்களிலும் இவைகளைப் பயிரிடுவதற்கு ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அவ்வாறு தீக்குச்சி, தீப்பெட்டி இவைகளுக்கு உபயோகமான சாப்ட் உட்ர விஷயமும். அது மிகவும் அரிதானது. மத்திய சர்க்கார் கூட அதற்கு உதவி அளிக்கிறோம் என்கிறார்கள். உதவி அளிக்கிறார்கள். ஆனால் சில இடங்களிலேதான் இந்த சாப்ட் உட்ரம் பயிரிட முடியும். எந்தெங்கே சாத்தியமோ அந்த இடங்களிலெல்லாம் soft wood பயிரிடுவதற்கும் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது.

அங்கத்தினர்கள் மருந்து வகையில் சில செடிகள் பயிரிடலாம் என்றும் சொன்னார்கள். பலன் தரக்கூடிய எந்த காரியமானாலும், அதையெல்லாம் அரசாங்கம் கவனித்துக் கொண்டதான் வருகிறது என்று சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

சந்தன மரங்களைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். அதிகமாக சந்தன மரம் வளருவது இயற்கையிலேதான். அதற்குப் பறவைகள் உதவுகின்றன என்று சொன்னேன். சிலசில இடங்களில் அதற்கென்று கவனம் செலுத்தி பயிரிடலாம். கனம் அங்கத்தினர் குறிப்பிட்டது போல அதிகமான பலன் கிடைப்பது இயற்கையிலேதான். தனிப்பட்ட நபர்கள் வசமிருக்கும் மரங்கள் கூட இயற்கையாக வளருவதுதான். தனிப்பட்ட நபர்களிடம் உள்ளதையெல்லாம் அரசாங்கத்தினதை போல் சர்க்காரே விற்கவேண்டும். ஒரு முகமாக சர்க்கார் விலையை ஒட்டி விற்பனை செய்ய வேண்டும். அப்படி செய்தால் பட்டாதார்களுக்கு அதற்கு வேண்டிய விலை கொடுப்பதற்கு சாத்தியம் என்ற முறையிலே நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட்டு வருகிறது.

மைசூர் அரசாங்கத்தினர் ஒன்று தெரிவித்தார்கள். 'சந்தன மரத்திலிருந்து சாண்டல் உட்ர எண்ணெய் ஆக்கினால் அது மிக இலாபகரமானது, உலகத்திலே அது மிகத் தேவையாக இருக்கிறது. அதன் தரத்தை உயர்த்தலாம், அதனால் அதிக பலன் ஏற்படலாம்' என்று சொன்னார்கள். மைசூர்

[Sri M. Bhaktavatsalam]

[5th April 1958]

அரசாங்கத்தினர் தாங்கள் செய்தது போல் நமது அரசாங்கமும் செய்தால் நல்லது என்ற யோசனையைத் தெரிவித்தார்கள். அதை நமது அரசாங்கம் பரிசீலனை செய்து வருகிறார்கள்.

இந்த சந்தனைக் காடுகளை பொறுத்த மட்டில் திருட்டு அதிகம். ஏனென்றால் சிறு சிறு துண்டுகளாக இருந்தால் கூட அதற்கு விலை அதிகம். திருட்டுத் தனமாகக் கொண்டு போவதும் சலபமாக இருக்கிறது. இந்த திருட்டை தவிர்க்க அரசாங்கம் தீவிரமாக கவனம் செலுத்தி வருகிறது. அவ்வப்பொழுது கேசுகள் போடப்படுகின்றன. சில நிறுபிக்கவும் படுகின்றன. சில நிறுபிக்கப்படாமல் போகலாம். இங்கிருந்து பம்பாய் வரை கொண்டு போகப்படுவதை அங்கத்தினர்கள் கவனித்திருப்பார்கள், சமீபத்தில் ஒரு பெரிய வேசை போஸ்சார் புலன் விசாரித்து செஷன் கோர்ட்டு வரை போய் குற்றம் நிறுபிக்கப்பட்டு தண்டனையும் விதிக்கப்பட்டது. அவ்வாறு சந்தனை மரங்களைப் பாதுகாப்பதிலே பொதுமக்களுக்கும் நிரம்ப அக்கறை இருக்கிறது. அக்கறை வேண்டுமென்று கூறுவேன். சில இடங்களில் இவைகளைப் பட்டாபோட்டுக் கொடுத்தால் என்ன என்கிறார்கள். ஆனால் அந்தக் கோரிக்கையை பரிசீலனை செய்து பார்த்தால் விலை மதிக்கத்தக்க சந்தனை மரங்கள் அங்கே வளருவதாகத் தெரிகிறது. காட்டிலாகா நிலங்களை விவசாயத்திற்குப் பயன் படுத்தும் விஷயத்தில் சர்க்காருக்கு அதை பயன் படுத்தக்கூடுமானால் தடுப்பதாக நோக்கம் இல்லை. எங்கெங்கே அவை காட்டு வளர்ச்சிக்கு பயன் படாதோ அதை விவசாயத்திற்குக் கொடுக்க ஆட்சேபம் இல்லை. சில இடங்களிலே கொடுத்தும் இருக்கிறோம். ஆனால் முதல் கவனம் காட்டுச் செல்வத்தை வளர்ப்பதற்குத்தான். எங்கே காடு வளருமோ அந்த இடங்களில் இதில் தான் முதல் கவனம் செலுத்த வேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம்.

ஜவ்வாது மலைக் காடுகளைப் பற்றி வெட்டுப் பிரேரணையை பிரேரேபித்த கனம் அங்கத்தினர் குறிப்பிட்டார்கள். அவர்கள் பல நல்ல யோசனைகளும் சொன்னார்கள். காட்டுச் செல்வத்தை வளர்ப்பது பற்றிப் பாராட்டி பேசினார்கள். அந்த இடங்களிலே நிலங்களை மலை ஜாதிநினருக்கே கொடுத்து விடுங்கள் என்கிறார்கள். முன்பு இதைப் பரிசீலனை செய்து பார்த்ததில் அவை சந்தனை மரக் காடாக இருந்தது. மலை ஜாதியினருக்கு வேண்டிய வசதிகள் செய்யப்படுவதில் எனக்கு மிகவும் ஆர்வம் உண்டு. நான் அடிக்கடி சொல்வதுண்டு, அவர்களுக்கும் அவர்கள் சார்பாக வருபவர்களுக்கும் காட்டுச் செல்வ வளர்ச்சிக்கு குந்தகம் இல்லாமல் எல்லா வசதிகளும் செய்ய முடியும். காட்டு மரங்களைப் பாதுகாத்துக் கொண்டே நடப்பும் மரங்களுக்கிடையே பயிர் செய்யலாம். இதற்கு “சூடர் கல்டிவேஷன்” என்று பெயர். அதைச் செய்ய முன் உந்தால் ரொம்ப நல்லதாக இருக்கும்.

11-30
a.m.

கனம் அங்கத்தினர் ஸ்ரீ செல்வராஜ் அவர்கள் சொன்னார்கள், குதிரை மொழி காடு பற்றி, இங்கே பயிர் செய்வதில் கஷ்டம் இருக்கிறது. மண் நனியிப்பு ஏற்படுகிறது. இவையெல்லாம் கவனிக்கப்பட்டு வருகிறது. ஆனால் ‘நிலமில்லாதவர்கள் ஆகிய நாம் பயிரிடக்கேட்கிறோம். இவர்கள் பிடிவாதம் பிடிக்கிறார்களே, கொடுக்கமாட்டேன் என்கிறார்களே’ என்று நினைக்கிறார்கள். அங்கீகாரம் இல்லாமல் ஆக்கிரமித்தவர்களை வெளியே போ என்று சொல்லுகிறார்களே என்று வருத்தம் ஏற்படுகிறது.

SRI S. M. ANNAMALAI : பாயிண்டு ஆப் இன்பர்மேஷன், சார்.

MR. SPEAKER : இன்பர்மேஷன் கடைசியில் கேளுங்கள்.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM. கனம் அங்கத்தினர்கள் கவனித்திருப்பார்கள், கேரள அரசாங்கம் கூட இம் மாதிரிதான் காட்டுச்செல்வம் பாதிக்கப்படுகிறதே என்று கவலை கொள்ளுகிறார்கள். ஏராளமான காட்டுச்செல்வம் அவர்களுக்கு உண்டு. அதை பாதுகாத்துக்கொள்வதற்கு அவர்கள் எவ்வளவோ நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ளுகிறார்கள். காடுகளில் ஏதாவது ஆக்கிரமிப்பு இருந்தால் அதன் பேரில் அவர்கள் தக்க நடவடிக்கைகளை எடுத்துக்கொண்டு வருகிறார்கள்.

5th April 1958]

[Sri M. Bhaktavatsalam]

அப்படிப்பட்ட ஒரு செய்தியை கனம் அங்கத்தினர்கள் இன்று பத்திரிகைகளில் பார்த்திருப்பார்கள். மொத்தத்தில் காட்டு வளர்ச்சிக்குக் குந்தகம் இல்லாத வகையில் அங்கே வசிக்கிற மக்களுக்கு வேண்டிய சலுகைகளை அவர்களுக்கு நாம் அளிக்கலாம். இதற்கு ஒதுக்கி வைத்த பணம் போதாது” என்று குறிப்பிட்டார்கள். முதலாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் நம்முடைய ராஜ்யத்திற்கு காடு வளர்ப்புக்கு என்று அதிகமாக ஒன்றும் ஒதுக்கி வைக்கவில்லை. எனக்கு இப்பொழுது கொஞ்சம் நினைவு இருக்கிறது. இதற்கு என்று சென்ற வருஷம் ஐந்து லட்சம் ரூபாய் செலவிடப்பட்டது. காட்டு வளர்ச்சிக்கு என்று இரண்டாவது ஐந்து வருஷத் திட்டத்தில் பெரிய திட்டம் போட்டு பணம் ஒதுக்கி வைத்திருக்கிறார்கள். பிளானிங் கமிஷனும் நாம் போட்டுக்கொடுத்த திட்டத்தை அப்படியே ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிறது. அதற்காக எந்த வகையிலும் பணம் ஒதுக்கப்பட்டு வருகிறது. ஒவ்வொரு வருஷமும் பரிபூர்ணமாகத் திட்டங்கள் வகுக்கப்பட்டு அவைகளும் நிறைவேற்றப்பட்டு வருகின்றன. இருந்தாலும் இப்பொழுதுள்ள திட்டம் போதாது என்பதை நான் ஒப்புக்கொள்ளுகிறேன். ஒவ்வொரு திட்டத்தையும் எவ்வளவு தூரம் நிறைவேற்றுவதற்கு சாத்தியமோ அவ்வளவு தூரம் நிறைவேற்றி வருகிறோம். ஒவ்வொன்றிலும் எவ்வளவு தூரம் கவனம் செலுத்தவேண்டுமோ அவ்வளவு தூரம் கவனம் செலுத்திக் கொண்டு வருகிறோம். பணம் ஒதுக்கிவைப்பது மட்டும் அல்ல. அதை நிறைவேற்றி வைக்க வேண்டியதாக இருக்கிறது. சற்று முன்பு நான் சொன்னேன்.

MR. SPEAKER: Will the Hon. Minister please excuse me. At the end of two hours allotted for the Demand the Speaker has to put the Demand to the vote of the House unless the Hon. Minister moves that the discussion be extended for a specific number of minutes. That means that the next Demand will also be extended by that time.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: Yes, Sir. I may require five more minutes. I move—

“That the time allotted for Demands IV and XXXIV be extended by five more minutes.”

The motion was put and carried.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: ஆகவே திட்டங்களை நிறைவேற்றுவதற்கு நாம் நடவடிக்கைகளை எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும். முன்பே சொன்னேன். போள்ளாச்சி தாலுகாவில் ஆனைமலை பிராந்தியத்தில் குளந்தி என்ற இடத்தில் ரோடு போடவேண்டும் என்று சொன்னார்கள். அங்கு ரோடு போடவேண்டியதாகத்தான் இருக்கிறது. இதுவரையிலும் ரோடு போடப்படவில்லை. இனிமேல் அதை எடுத்துக்கொள்ளலாம். அந்த வகையில் கொஞ்சம் காலதாமதம் ஆகிறது. பல துறைகளிலும் பணம் ஒதுக்கி செலவு செய்யப்பட்டு வருகிறது.

ரப்பரைப்பற்றி குறிப்பிட்டார்கள். இது முக்கியமானதுதான். அதை நான் ஒப்புக்கொள்ளுகிறேன். ரப்பர் முக்கியமானதுதான். நிலங்களை விவசாயிகளுக்கு ரப்பர் பயிரிடுவதற்கு விட்டுவிடவேண்டும் என்று சொன்னார்கள். நமக்கு ரப்பர், டி, எல்லாம் வேண்டியதுதான். கன்யாகுமரியில் பயிரிடப்பட்டு ரப்பரைப்பற்றி சொல்லப்பட்டது. அதைப்பற்றி பரிசீலனை செய்து வருகிறார்கள். மத்திய சர்க்காரும் இதில் அக்கறைகாட்டி வருகிறார்கள். அவர்களுடைய உதவியும் நமக்கு இது விஷயமாகக் கிடைக்கும் என்று தோன்றுகிறது. கன்யாகுமரியில் எப்படி ரப்பரை பயிரிடுவது, எவ்வாறு அதை அங்கே அதிகப்படுத்துவது என்பதிலெல்லாம் கவனம் செலுத்தப்பட்டு வருகிறது. டிம்பர் டிரான்சிபி ரூல்களைப்பற்றி எதிர்க்கட்சித் தலைவர் குறிப்பிட்டார். இப்பொழுது விதிகளைக் கொஞ்சம் தளர்த்தி இருக்கிறோம். இருந்தாலும் இன்னும் சிரமம் இருக்கிறது என்று அவர்

[Sri M. Bhaktavatsalam]

[5th April 1958]

குறிப்பிட்டார். அவர் சொல்லியபடி ரேஞ்சர்களும் இதைப்பற்றி பரிமிட்டுகள் கொடுக்கலாமா, கொடுத்தால் கஷ்டமாக இருக்கிறது என்றும் சொன்னார்கள். அதைப்பற்றி மேற்கொண்டு பரிசீலனை செய்து பார்க்கிறோம். அதற்கு வேண்டிய பரிசாரத்திற்கு வழி தேடுகிறோம். இன்னும் காட்டுத் தேனி வளர்ப்புக்கு கவனம் செலுத்திக்கொண்டு வருகிறோம். பல அங்கத்தினர்கள் பல அறிய யோசனைகளைச் சொன்னார்கள். அவைகளிலெல்லாம் கவனம் செலுத்தி வருகிறோம். மற்ற யோசனைகளுக்கும் கவனம் செலுத்த முயலுகிறோம். நீலகிரியில் நெல் சாகுபடி செய்வதைப்பற்றிக் குறிப்பிட்டார்கள். அதைக் குறிப்பிட்ட கனம் அங்கத்தினருக்கு நான் சொல்லிக்கொள்வது, அங்கே நெல் பயிரிட்டால் விவசாயம் செய்யமுடியாது. அதனால் உருளைக்கிழங்கு போன்றவைகளைப் பயிரிடுவதற்கு முடியாமல் போய்விடும். ஏதோ ஓர் இடத்தில் நெல் பயிரிட்டதை வைத்துக்கொண்டு எல்லா இடங்களிலும் பயிர் செய்வது என்பது முடியாத காரியம். மற்றவைகள் பாதிக்காமல் இருப்பதற்கு பார்த்துக்கொள்ளவேண்டியதாக இருக்கிறது. இந்தக் குறுகிய காலத்திற்குள் சிலவற்றைப்பற்றிக் குறிப்பிட்டேன். இதற்கு மேல் உங்களுடைய அறிய காலத்தை எடுத்துக்கொள்ள விரும்பவில்லை. எவ்வளவோ அங்கத்தினர்கள் அறிய கருத்துக்களை வெளியிட்டார்கள். அவைகளையெல்லாம் பரிசீலனை செய்கிறோம். இவ்வளவு தூரம் இந்த மானியத்திற்கு அக்கறை காட்டிய அங்கத்தினர்கள் ஏக மனதாக இந்த மானியத்தை ஆதரிப்பார்கள் என்று நம்பிக்கொண்டு என்னுடைய வார்த்தைகளை இத்துடன் முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

* **SRI V. K. RAMASWAMY MUDALIYAR:** கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, சவுக்கு வைப்பதைப்பற்றி கனம் மந்திரி அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். தனிப்பட்டவர்களுக்குச் சவுக்கை காட்டுப்பிரதேசத்தில் வைப்பதற்குச் சலுகை கொடுத்தால் நல்லது என்று சொன்னேன். என்னுடைய அபிப்பிராயத்தை நான் மீண்டும் வலியுறுத்த விரும்புகிறேன். அரை நிமிஷம் கொடுத்தால் அதற்குள் சொல்லிவிடுகிறேன். இப்பொழுது காட்டிலாகாவுக்குப் போதுமான வேலை இருக்கிறது. செடிகளை வைத்து அவைகளைக் காப்பாற்ற வேண்டியதாக இருக்கிறது. இன்னும் பல நல்ல மரங்களை வைத்தும் அவர்கள் காப்பாற்றவேண்டியதாக இருக்கிறது. இப்படி அவர்களுக்கு அநேகவிதமான வேலைகள் இருப்பதால் சவுக்கு வைப்பதை ஏழை குடியானவர்களுக்கு விட்டு விடலாம். சவுக்கு மரம் வைப்பதற்கு காட்டிலாகா இவ்வளவு தூரம் கவனம் செலுத்தவேண்டியதில்லை. அதற்குச் செலவிடும் கவனத்தை மற்ற செடிகளை விருத்தி செய்வதற்குச் செலவிடலாம். அதைப்பற்றித்தான் நான் சொன்னேன்.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: நான் குறிப்பிட்டது சவுக்கு வைப்பதாக இருந்தால் ஒரு முறை நூற்று வைத்து விட்டால் அப்புறம் வேலை இல்லை. தண்ணீர் தான் ஊற்றவேண்டும். தினம் தண்ணீர் ஊற்ற வேண்டியதில்லை. ஏதாவது ஒரு நாளைக்குத் தண்ணீர் ஊற்றினால் போதுமானது. அதன் பின் சமுதாயத்திற்குப் பரிபூர்ணமாகக் கிடைக்க வேண்டும் என்பதுதான் என்னுடைய அபிப்பிராயம். சாதாரணமாக ஒரு ஏக்கர் அல்லது ஒன்றரை ஏக்கர் தான் வைத்துக்கொண்டிருப்பார்கள் தனிப்பட்டவர்கள். அப்படிப்பட்டவர்கள் அதைக் காட்டுப் பிரதேசங்களில் வைத்துக்கொள்ளவேண்டும் என்று சொல்வது அவ்வளவு சாத்தியம் அல்ல என்ற வகையில்தான் நான் சொன்னேன்.

SRI S. M. ANNAMALAI: ஸார், ஆன் எ பாயின்ட் அப் இன்பர்மேஷன் : சந்தனக்கட்டை பயிராகாத இடங்களில் சிலர் பத்து அல்லது பதினைந்து வருஷங்களாக வேறு தானியங்களைப் பயிரிட்டு வருகிறார்கள். அப்படிப்பட்ட இடங்களை அவர்களுக்கே பட்டா செய்து கொடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அப்படிப் பட்டா செய்து கொடுக்க நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளுவார்களா? இப்பொழுது குமரி கல்டிவேஷன் செய்கிறார்கள். அப்படி இரண்டு அல்லது மூன்று ஏக்கர் செய்கிறார்கள். அதற்குத் தண்ணீர் இரவு பகலாக மொண்டு வந்து ஊற்றுகிறார்கள். அத்துடன் மற்றவைகளையும் பயிரிடுகிறார்கள். அப்படி மற்றவைகளைப்

5th April 1958] [Sri S. M. Annamalai]

பயிரிட்டு அதன் மகசூல் வருகிற வரைக்கும் அவர்களுக்கு மாதம் பத்து அல்லது பதினைந்து ரூபாய் கிடைக்கும்படியான ஏற்பாடுகளை அரசாங்கம் செய்வார்களா? அப்படிக் கொடுத்தால் அவர்கள் குமரி கல்டிவேஷனை வளர்க்கத் தகுதியாக இருக்கும் அல்லவா? இதைச் செய்ய அரசாங்கம் முன் வருவார்களா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : கனம் அங்கத்தினர் அவர்களுடைய கருத்துக்களை மேற்கொண்டு பரிசீலனை செய்யலாம்.

MR. SPEAKER : Is the hon. Member withdrawing his cut motion?

SRI S. M. ANNAMALAI : I am pressing the motion, Sir.

MR. SPEAKER : The question is—

“ That the allotment of Rs. 56,56,400 under Demand IV—Forest Department be reduced by Rs. 100.”

The cut motion was put and lost.

MR. SPEAKER : The question is—

“ That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 56,56,400 under Demand IV—Forest Department.”

The Demand was put and carried and the Grant was made.

MR. SPEAKER : Is the hon. Member Sri Sattanatha Karayalar withdrawing his amendment?

SRI K. SATTANATHA KARAYALAR : I am pressing my motion, Sir.

MR. SPEAKER : The question is—

“ That the allotment of Rs. 19,13,000 under Demand XXXIV—Capital Outlay on Forests—be reduced by Rs. 100.”

The cut motion was put and lost.

MR. SPEAKER : The question is—

“ That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 19,13,000 under Demand XXXIV—Capital Outlay on Forests.”

The Demand was put and carried and the grant was made.

DEMAND VI—MOTOR VEHICLES ACTS ADMINISTRATION.

THE HON. SRI V. RAMIAH : Mr. Speaker, Sir, on the recommendation of the Governor, I move—

“ That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 11,19,800 under Demand VI—Motor Vehicles Acts Administration.”

I have already circulated a note on the working of the Department.

[5th April 1958]

MR. SPEAKER : I understand that all the opposition parties have agreed that the cut motion standing in the name of the hon. the Leader of the Opposition should be moved. The hon. the Leader of the Opposition may move his cut motion. Now we will sit till 1-30 p.m. May I know how long the Hon. Minister takes to reply to the debate?

THE HON. SRI V. RAMIAH : About 15 to 20 minutes, Sir.

MR. SPEAKER : I understand also that on behalf of the opposition, the hon. Member Sri Chinnadurai will speak. The hon. the Leader of the Opposition may move his cut motion.

SRI V. K. RAMASWAMY MUDALIYAR : Mr. Speaker, Sir, I move—

“That the allotment of Rs. 11,19,800 under Demand VI—Motor Vehicles Acts Administration be reduced by Rs. 100.”

MR. SPEAKER : The Demand and the cut motion are before the House for discussion.

11-40
a.m.

SRI V. K. RAMASWAMY MUDALIYAR : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, நான் கொண்டு வந்திருக்கும் வெட்டுப் பிரேரேபணியின் பேரில் அநேக விஷயங்கள் பற்றிப் பேசவேண்டியிருந்த போதிலும், எனக்குக் கொடுத்திருக்கும் அவகாசம் குறைவாக இருப்பதன் காரணத்தினால், முக்கியமாக சில விஷயங்களை மாதிரி நான் எடுத்து சொல்லிவிட்டு என்னுடைய பேச்சை முடித்துக்கொள்ள அபிப்பிராயப்படுகிறேன். இந்த இராஜ்யத்தில் போக்குவரத்து இலாகா பஸ்கள், இலாரிகள் இவைகளுக்கு லைசென்ஸ் வழங்குவது பற்றி இன்னும் ஒரு திட்டமான முடிவுக்கு வரவில்லை என்பதுதான் என்னுடைய தாழ்மையான அபிப்பிராயம். இதில் பலவித ஊழல்கள் இருக்கின்றன. முன்பு “ரோட் டிரான்ஸ்போர்ட் அதாரிட்டி” என்று ஒரு கமிட்டியைப் போட்டு அதன் மூலம் இந்தப் பெர்மிட்டுகள் வழங்கப்பட்டு வந்தன. அந்தக் கமிட்டிக்கு கலெக்டர் சேர்மனாக இருந்தார். மற்றபடி ஜில்லா போர்டு தலைவர், பேரலீஸ் ரூபரின்டென்டென்ட், இன்னும் ஒன்றிரண்டு நான்-அபீஷ்யல்ஸ் இவர்கள் அந்தக் கமிட்டியிலே அங்கத்தினர்களாக இருந்தார்கள். நம்முடைய ஜனநாயக சர்க்கார் என்று சொல்லிக்கொண்டு நடத்திக்கொண்டு வரும் இந்த சர்க்கார் கலெக்டர் அவர்களுக்கே இது விஷயமாகப் புரா அதிகாரத்தையும் கொடுத்து, அவர்களே இந்த பெர்மிட் கொடுக்கும் விஷயம் பற்றி எல்லா வற்றையும் கவனித்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று இப்பொழுது உத்தரவு போட்டு, சில காலமாக அம்மாதிரி நடந்துவருகிறது. இது ரொம்பவும் வருந்தத்தக்க விஷயம். முன்பு இருந்த கமிட்டியில் ‘நான்-அபீஷ்யல்ஸ்’ இருந்தார்கள். அதாவது முனிசிபல் சேர்மன், ஜில்லா போர்டு தலைவர் அங்கத்தினர்களாக இருந்தார்கள். தற்காலிகமாக இப்பொழுது சில காலமாக ஜில்லா போர்டு இல்லை. இருந்தபோதிலும், நம்முடைய ஜனநாயக சர்க்கார் என்று சொல்லிக்கொண்டிருக்கும் சர்க்கார் கலெக்டர் அதாவது ஒரு ‘அபீஷ்யலிடம்’ நம்பிக்கை வைத்து, மற்றவர்களிடம் நம்பிக்கை வைக்காததன் காரணம் என்னவோ எனக்குத் தெரியவில்லை. மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட பிரதிநிதிகள் ஜில்லா போர்டு தலைவர், முனிசிபல் சேர்மன். அதைத் தவிர டிரான்ஸ்போர்ட் அனுபவம் பெற்றவர்கள் அநேகம் பேர்கள் ஜில்லாக்களில் இருக்கிறார்கள். ஆளும் கட்சியைச் சேர்ந்த அனுபவம் பெற்ற எம்.எல்.ஏக்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்களை யாவது இந்தக் கமிட்டியில் போட்டிருக்கலாம். அதுபற்றி ஆட்சேபணையாவது இல்லை. இப்படி மக்களுடைய பிரதிநிதிகளான ‘நான்-அபீஷ்யல்ஸ்’ பேரில் நம்பிக்கை வைக்காமல், கலெக்டர் பேரில் நம்பிக்கை வைத்து அவர்களே இந்த லைசென்சுகளைக் கொடுத்து பராமரித்து வரவேண்டும் என்ற முறையை அமுலுக்குக் கொண்டு வந்திருப்பது ரொம்பவும்

5th April 1958] [Sri V. K. Ramaswamy Mudaliyar]

வருந்தத்தக்கது. கலெக்டர்கள் இவைகளை நல்ல முறையில் நடத்திவந்த போதிலும், அவர்கள் பேரிலும் இன்னும் சில குறைகள் இருக்கின்றன. 'மார்சிங் லிஸ்ட்' த்தைப் பற்றி தாம் பரிசீலித்துக்கொண்டு வருவதாக கனம் அமைச்சர் அவர்கள் தன்னுடைய அறிக்கையிலே கூறியிருக்கிறார். 'மார்சிங் லிஸ்ட்' என்ற அடிப்படையில் பெர்மிட்டுகள் வழங்கப்பட்ட போதிலும், அது நல்ல முறையில் நடக்கவில்லை என்றுதான் சொல்ல வேண்டியிருக்கிறது. சிறிய ஆபரேடர்களுக்கு பெர்மிட்கள் கொடுக்கிறார்கள் என்றால், இல்லை. அதிலும் முக்கியமாகப் புதியதாக ஒருவர் இந்தத் தொழிலை எடுத்து நடத்தவேண்டுமென்றால் அவருக்குச் சலுகை ஒன்றும் கிடையாது. சிறு ஆபரேடர்களுக்கு, ஒரு வண்டி வைத்திருப்பவர்களுக்கு இரண்டு, இரண்டிற்கு மூன்று, மூன்றிற்கு நான்கு, நான்கிற்கு ஐந்து இம்மாதிரியாகப் பெர்மிட்கள் கொடுக்கவேண்டுமென்று சொன்னார்கள். அதுவும் சரிவர நடத்தப்படவில்லை. பெரிய ஆபரேடர்களுக்கு, 30,40 வண்டிகள் வைத்திருப்பவர்களுக்கு கொடுப்பதில்லை என்று ஒரு பக்கத்தில் பிரசாரம். அவர்களுக்குக் கொடுக்கவேண்டுமென்று மற்றொரு பக்கத்தில் பிரசாரம். இம்மாதிரியெல்லாம் நிலைமை இருந்துகொண்டு வருகிறது. இது விஷயமாக சர்க்காரின் கொள்கை என்ன என்பததான் நிச்சயமாக எல்லா அங்கத்தினர்களுக்கும் தெரியவேண்டும். சிறு ஆபரேடர்களுக்கு 'ஆர்கனைஸேஷன்' இல்லை என்றெல்லாம் அமைச்சர் அவர்கள் அறிக்கையில் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். பார்க்கப்போனால் அநேக இடங்களில் சிறிய ஆபரேடர்கள் நல்ல முறையில் சர்வீஸ்களை நடத்தி வருகிறார்கள். அவர்கள் பேரில் ஒருவித குறையும் இல்லை. பெரிய ஆபரேடர்ஸ், 'பிளிட் ஒனர்ஸ்' நன்றாக நடத்துவது ஒரு பெரிய காரியம் அல்ல. இந்தத் தொழிலை நம்பி பிழைத்துக்கொண்டிருக்கும் சிறிய ஆபரேடர்கள் சர்வீஸ்களை நல்ல முறையில் நடத்திக்கொண்டு வருகிறார்கள். ஒரு வண்டி ஒரு இடத்தில் 'பிரேக்டவுன்' அதாவது கெட்டுப்போய் விட்டால், 24 மணி நேரத்திற்குள்ளேயே, 'இன்னும் குறுகிய காலத்திற்குள்ளேயே, வண்டியை ரிபேர் செய்து 'லைனிங்' விடுவதற்கு முயற்சி செய்கிறார்கள், சிறு ஆபரேடர்களுக்கு நல்ல சலுகைகள் கொடுத்து, அவர்கள் இந்தத் துறையில் முன்னேறுவதற்குச் சர்க்கார் வழி செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். எப்படி பெர்மிட் கொடுக்கவேண்டுமென்பது பற்றி சர்க்கார் தீர்க்கமாக ஆலோசித்து திட்டவட்டமான ஒரு முடிவுக்கு வர வேண்டுமென்பது என்னுடைய தாழ்மையான அபிப்பிராயம்.

தென் ஆற்காடு, வட ஆற்காடு, சேலம் போன்ற மற்ற மாவட்டங்களிலிருந்து சென்னைக்கு வரும் பஸ்களுக்கு முன்பு சென்னை நகரத்திற்குள் 30 பஸ் ஸ்டாப்புகள் இருந்தன. இப்பொழுது கிண்டிக்கு அருகாமையிலுள்ள கத்திப்பாரா ஸ்டாப்பிலிருந்து பிராட்டே வரைக்கும் 6 பஸ் ஸ்டாப்புகள்தான் இருக்கின்றன. எதற்காக சர்க்கார் இம்மாதிரி பஸ் ஸ்டாப்புகளைக் குறைத்திருக்கிறார்கள் என்றால், சர்க்கார் டிரான்ஸ்போர்டு பாதிக்கப்படுகிறது என்பதற்காக. அதனால் சர்க்கார் டிரான்ஸ்போர்டுக்கு வருமானம் குறைந்துவிடுகிறது என்ற காரணத்தினால். இம்மாதிரி பஸ் ஸ்டாப்புகளைக் குறைத்திருக்கிறார்கள். இதனால் திண்டிவனம், வட ஆற்காடு, போளூர் இம்மாதிரி இடங்களிலிருந்து சென்னைக்கு பிரயாணம் செய்யும் மக்கள், கற்பஸ்திரிகள், நோயாளிகள் இறங்குவதற்கு கத்திப்பாரா ஸ்டாப்பிற்கு விட்டால் சர்க்கார் டிரான்ஸ்போர்டு வொரர்க்ஷப் வரையிலும் நடுவில் ஒரு ஸ்டாப்பிங் கூட இல்லை என்றால் கஷ்டப்படுவார்கள். ஆகவே மக்கள் மூட்டை முஞ்சக்களை வைத்துக்கொண்டு மறுபடியும் அதிகக் கட்டணம் கொடுத்து சர்க்கார் டிரான்ஸ்போர்டு பஸ்ஸில் பிரயாணம் செய்து தாங்கள் போகவேண்டிய இடத்திற்குப் போய் இறங்கவேண்டியதாக இருக்கிறது. இதனால் அவர்கள் மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். இது பற்றி எங்கு பார்த்தாலும் எதிர்ப்பு இருந்துகொண்டு வருகிறது. மேலும் 'கான்ஸ்டிடியூஷன்' இம்மாதிரி செய்வதை 'அலவ்' செய்யுமா என்பதையும் சர்க்கார் போசிக்க வேண்டும். சர்க்கார் என்ற முறையில் அவர்களால் நடத்தப்படும் டிரான்ஸ்போர்டுக்கு அதிகமான வருமானம் வரவேண்டுமென்பது ஒரு பக்கத்தில் இருந்தாலும், சர்க்கார் பஸ்களுக்கு ஒரு வித விதிகள், தனி நபர் பஸ்களுக்கு வேறு விதிகள் என்று ஏற்படுத்தலாமா என்பதைச் சர்க்கார் தீர்க்கமாக ஆலோசிக்கவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இதை உடனடியாக அமைச்சர் அவர்கள் கவனிக்கவேண்டும்.

[Sri V. K. Ramaswamy Mudaliyar] [5th April 1958]

தவிர, ஒரு லாரி ஓட்டுவதற்கு பெர்மிட் வேண்டுமென்று மனு போட்டால் குறைந்தது 6 மாதம் அல்லது ஒரு வருஷம் இல்லாமல் பெர்மிட் வருவது கிடையாது. இதன் காரணம் என்னவோ தெரியவில்லை. அதிலும் ஒரு ஜில்லாவிலிருந்து மற்றொரு ஜில்லாவிற்குப் போக பெர்மிட் வேண்டுமென்றால், அதில் பலவித ஊழல்கள், லஞ்சம் இவைகளெல்லாம் மலிந்து இருக்கின்றன. இவைகள் பர்மிட் கொடுப்பதற்கு தொழிலாளர்த் அமெரிக்காவிலிருந்து சவுத் அமெரிக்காவிற்கும் பிளேஸிலுக்கு லாரிகள் போகவேண்டுமென்றால் 24 மணி நேரத்தில் ஒரே பெர்மிட் கிடைத்துவிடும். மாகாணம் பூராவிற்கும் ஒரு பெர்மிட் கிடைத்துவிடும். வரிகளெல்லாம் உயர்த்தப்பட்டிருக்கிறது. எண்ணெய் விலை ஏறிவிட்டது. வண்டி விலை ஏறிவிட்டது. அப்படியிருக்கும்பொழுது பெர்மிட் கொடுப்பதற்கு காலதாமதம் ஆனால் ரொம்பவும் கஷ்டப்படவேண்டியிருக்கிறது. சென்னையிலிருந்து கன்யாகுமாரி வரைக்கும், கோயம்புத்தூர் வரைக்கும் போவதற்கு சென்னையில் ஒரு அதிகாரியை வைத்து மாகாணம் பூராவிற்கும் ஒரே பெர்மிட்டாக இருக்கும்படி லாரி பெர்மிட்டுகள் கொடுக்கப்படவேண்டும். இந்த ஸோனல் லிஸ்டம் சரிவர வேலை செய்யவில்லை. செங்கல்பட்டு மாவட்டத்திலிருந்து தென் ஆற்காடு மாவட்டத்திற்குப் போக வேண்டுமானால், வேறு பெர்மிட் வேண்டும். ஆனால் போஸ்டாருக்கு மாமூல் கொடுத்துக்கொண்டு பெர்மிட் இல்லாமல் போய்க் கொண்டுதான் இருக்கிறார்கள். ஒரு ஸோனேவிட்டு உதாரணமாக புதுச்சேரிக்குப் போகவேண்டுமானால் வேறு பெர்மிட் வாங்கியாகவேண்டும். மாகாணம் பூராவிற்கும் லாரிகளுக்கு ஒரே பெர்மிட் கொடுத்தால்தான் இது நன்றாக வேலை செய்யும். அதுவும் ஒரு இடத்திலிருந்து எவ்வளவு சீக்கிரம் கொடுக்கமுடியுமோ அவ்வளவு சீக்கிரம் கொடுக்கும்படி சந்தர்ப்பத்தை ஏற்படுத்திக்கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இது ரொம்பவும் முக்கியமான சமாசாரம். இதில் அரசாங்கம் தீவிரமாகக் கவனம் செலுத்தவேண்டுமென்று வற்புறுத்துகிறேன்.

தவிர, 25 சத விசைத் அதிகமான பெர்மிட்டுகள் கொடுப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது என்று சொல்லப்படுகிறது. சில பிராந்தியங்களில் நான் போய் பார்த்தேன். ஒன்றிரண்டு போய்க்கொண்டிருந்த வண்டிகளையும் நிறுத்திவிடும்படியான தருணத்தில் இருந்துகொண்டு வருகிறது. மேலும் அதிக வண்டிகளை ஒரு ஸ்டாப் விலேவேண்டுமென்று சொன்னால், மற்ற ஆபரேடர்கள் ஆக்சுபனை செய்கிறார்கள். இதற்காக சர்க்கார் ஒரு அதிகாரியை நியமித்து அந்தப் பிராந்தியங்களில் அந்த அதிகாரி சுற்றுப்பிரயாணம் செய்து, மனுக்கள் வாங்கி எந்த இடத்தில் ஜனங்கள் பல்களை அதிகப்படுத்தவேண்டுமென்று சொல்கிறார்களோ அந்த இடங்களிலெல்லாம் 25 சத விசைத் அதிகமான பஸ்களை விடுவது பற்றி நன்றாகப் பரிசீலனை செய்து, அந்த இடங்களில் பஸ் போக்குவரத்தை விலை தரிக்க வேண்டும். அதிலும் ஒரு ஆர். டி. ஓ. வை நம்பி இதைச் செய்ய முடியாது என்பது என்னுடைய தாழ்மையான அபிப்பிராயம். மேலும் ஒரு ஆர். டி. ஓ. வை நம்பி இதைச் செய்யமுடியாது என்பதுதான் என் அபிப்பிராயம். அதிகமாக வேண்டிய இடங்களுக்குப் பஸ் பெர்மிட்டுகள் கொடுக்கப்படுவதில்லை. எங்கள் ஜில்லாவில் பல இடங்களில் பஸ் ஸ்டாடுகளை மூடிவிட்டார்கள். அந்த இடங்களில் மேலும் 25 சதவிசைத் போடுவதென்றால், அது எப்படி முடியும்? இதையெல்லாம் தீர்க்கமாக ஆலோசிக்க வேண்டுமென்று சர்க்காரைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

MR. SPEAKER : The hon. Leader of the Opposition is now speaking as a Member of the House and therefore his time is also fixed.

SRI V. K. RAMASWAMY MUDALIYAR : ஸீஸன் டிக்கெட்டுகள் கொடுப்பது சம்பந்தமாகவும் சர்க்கார் நன்றாக ஆலோசிக்க வேண்டும். இதில் பல கஷ்டங்கள் இருக்கின்றன. “Season tickets holders are not allowed to travel in express trains” என்று சொல்லப்படுகிறது. எந்த எந்த பிராந்தியங்களில் அதிக பஸ்களை விடவேண்டுமென்று ஆலோசித்து, அவசியமான பிராந்தியங்களில் அதிக பஸ்களை விடவேண்டுமென்று சர்க்காரைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். சில இடங்களில் “ரிக்கெட்டில்” பஸ்கள் ஓடுகின்றன. அவைகளில் சிலவற்றின் சொந்தக்காரர்களுக்கு நோட்டீஸ் கொடுக்க

5th April 1958] [Sri V. K. Ramaswamy Mudaliar]

கப்பட்டதால் அவர்கள் அவைகளை எடுத்துவிட்டு புதிய பஸ்களைப் போட்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் புதிய பஸ்களைப் போட்டிருக்கும்போது உடனே பஸ்தொழிலை தேசியமயமாக்கி விட்டால் அவர்களுக்கு நஷ்ட ஈடு கொடுக்கப் படுமா? இப்படிப்பட்ட ஸ்திரமில்லாத நிலைமையில் பஸ் முதலாளிகள் இருக்கிறார்கள். எந்த எந்த ரூட்டுகளை எடுத்துக் கொள்ள தாங்கள் உத்தேசித்திருக்கிறார்கள் என்பதைத் தெரிவித்து சர்க்கார் ஒரு அறிக்கை வெளியிட வேண்டும். அவ்வாறு செய்தால் பஸ் முதலாளிகளுக்குச் சௌகரியமாக இருக்கும். அறிக்கை வெளியிட்ட பிறகு, தங்களால் எடுத்துக்கொள்ள முடிந்த ரூட்டுகளை சர்க்கார் எடுத்துக்கொள்ளலாம்; எடுத்துக்கொள்ள இயலாத ரூட்டுகளை விட்டுவிடலாம். எப்படி இருந்தாலும், முதலில் தங்கள் தேசியமயமாக்கும் ஏற்பாட்டைச் சர்க்கார் அறிவிக்க வேண்டும். இதையும் சர்க்கார் தீர்க்கமாக ஆலோசிக்க வேண்டுமென்று சொல்லிக் கொள்கிறேன்.

சில பஸ்களை வாங்கினால், உடனே “ஸ்பேர் பார்ட்ஸ்” (spare parts) வருவதில்லை. காரணம் இறக்குமதி லைசென்ஸ் கொடுக்கப்படுவதில்லை. சில பஸ்களை வாங்கியவுடன் அவை ஆறு மாதங்கள் ஓடுகின்றன, அதற்குப் பிறகு “ஸ்பேர் பார்ட்ஸ்” போடவேண்டியிருந்தால், சாமான் கிடைக்காத காரணத்தினால் அவைகள் நின்றுவிடுகின்றன. ஏனென்றால், அந்தச் சமயத்தில் அவர்களிடம் இறக்குமதி லைசென்ஸ் இருப்பதில்லை. மத்திய சர்க்காரிடம் தெரிவித்து, எல்லா பஸ் முதலாளிகளுக்கும் இறக்குமதி லைசென்ஸ் வாங்கிக்கொடுக்க வேண்டுமென்று சர்க்காரைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். நான் சொன்ன எல்லா விஷயங்களையும் கவனித்து ஆவன செய்து வேண்டுமென்று கனம் அமைச்சரைக் கேட்டுக்கொண்டு என் வார்த்தையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

SRIMATHI KAMALAMBUJA AMMAL : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, கனம் அமைச்சர் பிரேரேபித்திருக்கும் மானியக் கோரிக்கையை ஆதரிக்கிறேன். இப்போது போதிய பஸ்கள் இல்லை என்று சொல்லுகிறோம். இன்னும் 72 பஸ்களுக்கூட அரசாங்கத்திற்குத் தேவையாக இருக்கிறது என்று சொல்லப்படுகிறது. சென்னை நகரத்தில், சில பஸ் ரூட்டுகளில் போதிய பஸ்கள் இல்லை. உதாரணமாக, 2-ம் நெம்பர் ரூட்டிலும், 4-ம் நெம்பர் ரூட்டிலும் போதிய பஸ்கள் இல்லை. இந்த இரண்டு ரூட்டுகளுக்கும் அதிக பஸ்கள் தேவை.

MR. SPEAKER : நீங்கள் தேசியமயமாக்கப்பட்ட போக்குவரத்தைப் பற்றி பேசுகிறீர்கள். அதுசம்பந்தமாக மானிய கோரிக்கை இன்று பிரேரேபிக்கப்படவில்லையே!

SRIMATHI KAMALAMBUJA AMMAL : லாரிகளுக்கும் பஸ்களுக்கும் பெர்மிட்டுகள் கொடுப்பதைப்பற்றி சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். சென்னை மாநிலத்திலும் ஆந்திர மாநிலத்திலும் லாரியை ஒட்டுவதற்குச் சிலர் பெர்மிட் வாங்கிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய லாரிகள் சென்னையிலிருந்து ஆந்திராவிற்கு போகின்றன. சென்னையிலிருந்து ஆந்திராவிற்குப் போகும்போது அந்த லாரிகள் செல்லும் வேகம் சொல்லத்தரமன்று. சென்னையிலிருந்து கல்கத்தாவுக்குப் போகும் ரோடில் ஏற்படும் லாரி விபத்துக்கள் அதிகமாகிக்கொண்டே போகின்றன. அதற்குக் காரணம் என்னவென்றால், அந்த ரோடில் போகும் லாரிகளின் டிரைவர்கள் அவைகளை வேகமாக ஒட்டுவதுடன் மட்டுமின்றி, சேர்த்தாற்போல் இரண்டு மூன்று நாட்கள் இரவு பகலாகக் கண்விழித்து வண்டி ஒட்டுகிறார்கள். அந்த ரோடில் சாதாரணமாக விபத்துக்கள் காலை 3-4 மணிக்குத்தான் ஏற்படுகின்றன. இரண்டு-மூன்று நாட்களாகத் தூங்காததால் டிரைவர்கள் அந்த நேரத்தில் தூங்கிவிழிந்துகொண்டே லாரிகளை ஒட்டுகிறார்கள். அந்த வேளையில் விவசாயிகள் தங்கள் பொருள்களை வண்டிகளில் மூட்டை மூட்டையாக நகரங்களுக்கு அந்த ரோடுகளின் மூலம் கொண்டுபோகிறார்கள். அப்போது, தூங்கிக்கொண்டே லாரி ஓட்டும் டிரைவர்களின் லாரிகள் விவசாயிகளின் வண்டிகளின் மேல் மோதி அந்த வண்டிகளையும், வண்டி மாடுகளையும், விவசாயிகளையும் சுக்கு நூறாக ஆக்கிவிடுகின்றன. ஆகவே ரோடுகளில் போதிய செக்கிங் இன்ஸ்பெக்டர்களைப் போடவேண்டும். இப்போது 30 மைல்களுக்கு ஒருவர் வீதம் செக்கிங் இன்ஸ்பெக்டர்கள் போடப்படுகிறார்கள். இது போதாது. 10 மைல்களுக்கு ஒருவர் வீதம் செக்கிங் இன்ஸ்பெக்டர்கள்

[Srimathi Kamalambuja Ammal] [5th April 1958]

டர்களைப் போடவேண்டும். அப்படிச் செய்தால்தான் லாரி டிரைவர்கள் வேகமாக லாரியை ஓட்டமாட்டார்கள். 30 மைல்கள் வரை செக்கிங் இன்ஸ்பெக்டர்கள் இல்லாவிட்டால் லாரி டிரைவர்கள் பல இடங்களில் வெகு வேகமாகப் போவார்கள். 10 மைல்களுக்கு ஒருவர் வீதம் செக்கிங் இன்ஸ்பெக்டர்களைப் போட்டால் அவர்கள் வேகமாக லாரியை ஓட்ட முடியாதபடி செய்யலாம். செக்கிங் இன்ஸ்பெக்டர்களை அதிகரிக்காவிட்டால், இரவு 10 மணிவிலிருந்து காலை 4 மணி வரை லாரிப் போக்குவரத்திற்குத் தடை விதிக்க வேண்டும். அவ்வாறு செய்யுமா முடியாத காரியம் என்பது எனக்குத் தெரியும். ஆகவே 10 மைல்களுக்கு ஒருவர் வீதம் செக்கிங் இன்ஸ்பெக்டர்களைப் போட வேண்டுமென்று சர்க்காரைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இப்போது நம் ஊரில் மாட்டு வண்டிகளும் லாரிகளைப்போல் இரண்டு ராப் சக்கரங்களுடன் போகின்றன. லாரிகளுக்கு வரி விதிக்கப்படுவதைப் போல் இவைகளுக்கு வரி விதிக்கப்படுவது கிடையாது. இவைகளை ஓட்டுவதற்கு லைசென்ஸ் மட்டும் வாங்க வேண்டியிருக்கிறது. சாதாரணமாக லாரிகள் எடுத்துச்செல்லும் பரத்தில் பாதிக்கு மேற்பட்ட பாரத்தை இந்த மாட்டு வண்டிகள் எடுத்துச் செல்கின்றன. ஆகவே இம்மாதிரியான மாட்டு வண்டிகளுக்கும் வரி விதிக்க வேண்டியது அவசியம். இவைகளுக்கும் வரி விதிக்க வேண்டுமென்று அரசாங்கத்தாரைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, சாதாரண மக்களுக்கு ஆட்டோ ரிக்ஷாக்களிலுள்ள மீட்டர்களை வாசிக்கத் தெரியவில்லை. டாக்ஸிகளிலுள்ள மீட்டர்களை சாதாரண மக்கள் வாசிக்க முடிகிறது; அந்த மீட்டர்கள் சாதாரண மக்களுக்குப் புரிகிறது. இதன் காரணமாக, ஆட்டோ ரிக்ஷாக்களில் பிரயாணம் செய்யும் சாதாரண மக்கள் ஏமாற்றப்படுகிறார்கள். ஆகவே ஆட்டோ ரிக்ஷாக்களிலும் டாக்ஸிகளில் வைக்கப்படுவது போன்ற மீட்டர்களை வைக்க வேண்டுமென்று உத்தரவு போடவேண்டுமென்று அரசாங்கத்தாரைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, ஒன்றிரண்டு பஸ்களை வைத்துக்கொண்டிருப்பவர்கள் இன்னும் பல பஸ்களுக்குப் பெர்மிட் கேட்டால் அவர்களுக்குப் பெர்மிட் கொடுக்கப்படுவதில்லை என்றும் அதிக பஸ்களை வைத்துக்கொண்டிருப்பவர்களுக்குத்தான் மேலும் மேலும் பெர்மிட்டுகள் கொடுக்கப்படுகின்றன என்றும் கனம் எதிர்க்கட்சித் தலைவர் கூறினார். குறைவான பஸ்களை வைத்துக்கொண்டிருப்பவர்களுக்கு மேலும் பெர்மிட்டுகள் கொடுக்கப்படுவதில்லை என்று கருதுவது தவறு. சம்பந்தப்பட்ட விதிகளுக்கு உபப்டிருந்தால் குறைவான பஸ்களை வைத்துக் கொண்டிருப்பவர்களுக்கும் மேலும் பெர்மிட்டுகள் கொடுக்கப்படுகின்றன. விதிகளுக்கு புறம்பாக இருந்தால் தான் பெர்மிட் கொடுக்கப்படுவதில்லை. சாதாரணமாக, குறைவான பஸ்களை வைத்துக்கொண்டிருப்பவர்களுக்குத்தான் அதிகமாகப் பெர்மிட்டுகள் கொடுக்கப்படுகின்றன. 5-10க்கு மேற்பட்ட பஸ்களை வைத்துக்கொண்டிருப்பவர்களுக்குத்தான் பஸ் பெர்மிட்டுகள் எளிதில் கொடுக்கப்படுவதில்லை.

அடுத்தபடியாக, ஆர்.டி.ஏ-யில் உத்தியோகப்பற்றற்றவர்களுக்கு (non-officials) இடம் கொடுக்க வேண்டுமென்று சொல்லப்படுகிறது. உத்தியோகப்பற்றற்றவர்களுக்கு அதில் இடம் கொடுத்தால் சில கஷ்டங்கள் ஏற்படும். உத்தியோகப்பற்றற்றவர்கள், பலரிடம் தயவுதாட்சண்யம் பார்க்கிறார்கள். சாதாரணமாக, மக்களுடைய வோட்டுகளைப் பெற்றவர்கள், வோட்டளித்த மக்களின் தேவைகளையும் விரும்பங்களையும் பூர்த்திசெய்யாவிட்டால் அவர்களுடைய வெறுப்பை சம்பாதித்துக்கொள்வார்கள்.

12 noon. அதுபோல, இம்மாதிரி ட்ரான்ஸ்போர்ட்டிலே பர்மிட்களுக்கு யாராவது அங்கத்தினர்களைக் கொண்டு சிபார்சுக்குப் போகிறார்கள். அந்த அங்கத்தினர் அதைச் செய்யவில்லையென்றால், வெளியே வந்தவுடனே கஷ்டம் ஏற்படுகிறது. ஆகவே, இப்படிப்பட்ட சலுகை அங்கத்தினர்களுக்கே பாதகம் ஏற்படக்கூடிய அளவுக்குக் கொடுக்காத வகையில், ஆபீசர்களைப் போட்டு இதை நிர்வாகம் செய்யவேண்டும் என்ற முடிவு செய்திருக்கிறது நன்மை என்றுதான் நான் உத்தேசிக்கிறேன்.

ஆகவே இப்படிப்பட்ட சில திருத்தங்களை அரசாங்கம் ஏற்றுகொண்டு இன்றைக்கு ஆவனசெய்யவேண்டுமென்று அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக் கொண்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்ளுகின்றேன்.

5th April 1958]

SRI M. R. KANDASWAMI MUDALIYAR : சபாநாயகர் அவர்களே, இப்பொழுது அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டுவந்திருக்கும் ட்ரான்ஸ்போர்ட் மான்யத்தின் மீது சில விஷயங்களைக் கூற நினைக்கிறேன். இப்பொழுதுள்ள போக்குவரத்து இலாகா நல்ல நிலைமையிலே நிர்வகிக்கப்பட்டு பொதுஜனங்களுக்கு அனுசூலமான முறையில் பல காரியங்களைச் செய்து வருகிறதைப்பற்றி நான் மிகவும் அந்த இலாகாவைப் பாராட்டுகிறேன்.

அதோடு இன்னும் சிற்சில விஷயங்களையும் கவனித்து நல்ல முறையிலே அவைகளைச் சீர்த்திருத்தி அமைக்கவேண்டுமென சில விஷயங்களை நான் சொல்ல எண்ணுகிறேன்.

(இத்தருணத்தில் ஸ்ரீ கே. சட்டநாத கரையாள் தலைமை வகித்தார்.)

இப்பொழுது நாம் சோஷலிச சமுதாயத்தை நாட்டிலே கொண்டுவர வேண்டுமென நினைத்து, தேசியத்தை ஓர் அளவுக்கு அந்த நிலைக்குக் கொண்டுவரக்கூடிய முறையிலே இப்பொழுது கனம் பெரியார் அவர்கள் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்களே. அந்த முறையிலே பஸ் ஆபரேட்டர்களாக, அதிகமாக பஸ் வைத்திருக்கக் கூடியவர்களுக்கு மேலும் சில பஸ்கள் ஒட்டுவதற்குப் பர்மிட் கொடுக்கக்கூடிய நிலைமையில், இந்த நாட்டில் பொருளாதாரம் ஒரே இடத்தில் குவியக் கூடிய நிலைமை ஏற்படுகிறது. அதைத் தவிர்க்க வேண்டிய சில ஷரத்துகள் அதில் இருக்கின்றன. அவை சரியாக அமுலாக்கப்படவேண்டும். சட்டத்தின் குறைபாட்டின் காரணமோ என்னவோ தெரியவில்லை. புதிதாக விண்ணப்பிக்கக் கூடியவர்களுக்கு சான்ஸ் கிடைக்கவில்லை என்று பொது ஜனங்களிடத்திலிருந்து அபிப்பிராயங்கள் தெரிவிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அதையொட்டி நம்முடைய அரசியல் முறைக்கு ஏற்ப பத்து பஸ்களுக்குமேல் ஏற்கெனவே வைத்திருக்கக்கூடியவர்களுக்கு எந்த பஸ் முதலாளிகளானாலும், அவர்களுக்கு புதியதாக இனிமேல் பர்மிட் கொடுக்க வேண்டிய அவசியம் ஏற்படாத அளவுக்கு இப்பொழுது இருக்கும் முறையை ஓரளவு நீக்கவேண்டுமென்று நான் கருதுகிறேன்.

நல்ல நிர்வாகத் திறமையுள்ளவர்கள் புதிதாக விண்ணப்பித்தாலும் அவர்களுக்கும் சந்தர்ப்பம் கொடுத்து பொருளாதாரத் துறையில் அவர்கள் முன்னேறி வர அவர்களுக்கு வாய்ப்பு கொடுக்கவேண்டுமென்று மிகவும் தாழ்மையுடன் அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதோடு, இந்த லாரிகள் இப்பொழுது போகக்கூடிய நிலைமையில் பல இடங்களில் விபத்துகள் ஏற்படுகின்றன. அவர்களுக்கு எந்த விதமான கண்டிஷனும் இல்லை என்று நினைக்கிறேன். இரவு பகல் எந்த நேரத்திலும் போகக்கூடிய சந்தர்ப்பம் இருப்பதால் அவர்கள் தூக்கத்தினால்—அவர்கள் மது வகைகள் என்று சொல்லுகிறார்களே அதை அருந்துவதன் காரணமாகக் கூட—பல இடங்களில் தவறுதலான விபத்துக்கள் நடக்கின்றன. பட்டப் பகலில் சமீபத்தில் ஆத்தூர் ரோடில் ஒரு இரட்டை மாட்டு வண்டி நடு ரோடில் வந்துகொண்டிருக்கும் நேரத்திலே லாரியொன்று அதன் மீது மோதி, அந்த இடத்தில் சமார் ரூபாய் 250 முதல் 300 பெறுமான முள்ள மாடுகள் வண்டியின் நேர் பக்கத்தில் அடிபட்டு நடுரோட்டிலே கிடக்கின்றன. இம்மாதிரி விவசாயிகள் தங்களிடத்தில் உள்ள சிறு தொகையை வைத்துக்கொண்டு தொழிலை நடத்தும் நேரத்தில் இவ்வளவு பெரிய விபத்துக்கள் ஏற்படுமானால் அதை நம்பி வாழக்கூடிய விவசாயிகளின் நிலை மிக துடிமமாகப் போய் அவர்களைப் பாதிக்கும் நிலைமையில் போகும். இந்த ஆபத்தைத் தடுப்பதற்கு அவசியமான நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும். எனக்கு முன் பேசிய கனம் அங்கத்தினர், சொல்லிய மாதிரி 50 மைல், 60 மைல் வேகம் சென்றால், அதைத் தடை செய்யக்கூடிய வகையில் ஆபிசர்களை நியமிக்க வேண்டும். எந்தந்த இடங்களில் எத்தனை மைல் வேகம் போக வேண்டுமோ அந்த அளவுக்குக் கண்காணிக்க ஒரு டைமிங் லிஸ்டம் இருக்கவேண்டும்.

அதோடு, இரவு காலங்களில் லாரிகள் 12 மணி அல்லது ஒரு மணிக்கு மேல் போகக்கூடாதென்ற ஒரு தடையையும் விதித்தால்கூட நன்றாக இருக்கும். அதனால் இந்த விபத்துக்களும் ஓரளவு தவிர்க்கக்கூடும்.

[Sri M. R. Kandaswami Mudaliyar] [5th April 1958]

சென்னையிலிருந்து சேலம் வரக்கூடிய இடங்களில், இரவு காலங்களில் வண்டிகளில் செல்வதற்கு ஆபத்தான நிலைமை இருக்கிறது. அவர்கள் வரக்கூடிய காலங்களில் எதிரில் வரக்கூடிய வண்டிகள் எந்தத் திசையிலிருந்து வருகின்றன. எந்தத் திசையில் திரும்பப் போகின்றன என்று தெரிந்துகொள்ள முடியாத அளவுக்கு லாரிகளில் உள்ள விளக்கு ஸ்விட்சுகளை ஆப் செய்யாமலிருக்கிறார்கள். அதனால் விபத்துக்கள் விளைகின்றன. அதை அமைச்சர் அவர்கள் கூர்ந்து கவனித்து விபத்துக்கள் ஏற்படா வண்ணம் என்ன செய்யவேண்டுமோ அதைச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

பஸ் மார்க்கங்களில் ஒவ்வொரு பஸ் நிலையத்திலும் டிக்கட் புக் செய்யும் புக்கிங் ஆயில் பல இடங்களில் இல்லை. சேலத்திலிருந்து திருச்செங்கோடு போகவேண்டுமானால், குறைந்தது 32 மைல் இருக்கிறது. டிக்கட் கொடுக்கும்போது நேராக திருச்செங்கோட்டுக்குத்தான் டிக்கட் கொடுக்கிறார்களே தவிர, சேலத்திலிருந்து 12வது மைலில் உள்ள ஆட்டாம்பட்டிக்கு டிக்கட் வேண்டுமானால் கொடுப்பது குறைவாக இருக்கிறது. சேலத்திலிருந்து போகும்போதும் சரி, திருச்செங்கோட்டிலிருந்து வரும்போதும் சரி நூற்றுக்கணக்கான பிரயாணிகள் ஆட்டாம்பட்டியிலே உட்கார்ந்துகொண்டிருக்கிறார்கள். ஆட்டாம்பட்டியிலிருந்து சேலத்திற்கோ, திருச்செங்கோட்டுக்கோ போகவேண்டுமானால் பஸ் கிடைப்பதில்லை. பஸ் வந்தவுடன் 100 பேர்கள் ஒட்டோடியும் வந்து ஒரே பஸ்வரில் ஏறுவதற்கு வருகிறார்கள். ஆண், பெண் வித்தியாசமின்றி எல்லோரும் ஒருவரோடொருவர் அடித்துக் கொண்டு போகக்கூடிய காலங்களில் அங்கே திருடர்கள் காத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள், பிக் பாக்கட் அடிப்பதற்கு, திருட்டுகள் நடப்பதோடு கூட, அங்கே பல அவமானகரமான செயல்களும் ஏற்படுகின்றன. இம்மாதிரி சங்கடங்கள் எல்லாம் இருப்பதால், பிரயாணிகளுக்கு நல்ல வசதிகள் செய்துகொடுப்பதற்கான முறையில் சேலத்திலிருந்து 12 மைலுக்கு அப்பாலுள்ள இடங்களைப் போன்று, அதிக ஜனக்கூட்டங்கள் ஏறக்கூடிய இடங்களில், மேஜர் பஞ்சாயத்துப் போன்ற இடங்களில், பஸ் நிலையங்கள் வைத்து, அங்கே வரிசைக் கிரமமாக புக்கிங் செய்யக்கூடிய முறையை ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று நான் மிகவும் பணிவுடன் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

என்னுடைய தொகுதியில் ஆட்டாம்பட்டியிலிருந்து சேலம் போகவேண்டுமென்றால், நூற்றுக்கணக்கான பேர்கள் ஒவ்வொரு பஸ்ஸும் வரக்கூடிய சந்தர்ப்பத்தில் உட்கார்ந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். இதை ட்ராபிக் போர்டாரிடம் தெரிவித்தால், பஸ் முதலாளிகள் அங்கே சென்று, “அங்கே வேறு பஸ் தேவை இல்லை, ஜனங்களுக்குப் போதிய வசதிகள் இருக்கின்றன புதியதாக பஸ் றூட் கொடுக்கவேண்டியதே இல்லை” என்று சொல்கிறார்கள். முதலாளிகளின் அபிப்பிராயத்திற்கு பஸ் விடப்படுகிறதா அல்லது பொதுஜனங்களுடைய செளகரியத்திற்கு விடப்படுகிறதா என்று நான் கேட்க விரும்புகிறேன். முதலாளிகளின் அபிப்பிராயத்தின்படித்தான் ட்ராபிக் போர்ட் நடக்கவேண்டுமா என்று நான் கேட்கிறேன். முதலாளிகள் சொல்வதை அந்த அதிகாரிகள் கேட்டு அதன்படி நடப்பாரானால், பொது ஜனங்களுடைய செளகரியம் என்ன ஆவது? பொது ஜனங்களுக்காக நடக்கக்கூடிய பஸ் என்று சொல்லக்கூடிய முறையில், வியாபாரிகளுக்கும், விவசாயிகளுக்கும் கோர்ட்டுக்குப் போகக்கூடியவர்களுக்கும் செளகரியமாக இருக்கிறதா என்று அரசாங்கம் கவனித்து, அங்கே உடனடியாக பஸ் விடுவதற்கு ஏற்பாடுகளைச் செய்யவேண்டும். அந்த பஸ் முதலாளிகள் அதை ஆட்சேபிக்கிறார்கள் என்று சொன்னால், அங்கு போதிய ஜன நெருக்கடி இருக்கிறதா என்பதைப் பார்க்க தனியாக ஒரு அதிகாரியைப் போட்டு விசாரிக்க வேண்டும். தினசரி எவ்வளவு பாசஞ்சர்கள் அந்த இடத்தில் பஸ்ஸுக்காகக் காத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள், எத்தனை பேர்களுக்கு இடம் கிடைக்கிறது, எத்தனை பேர்கள் இடம் கிடைக்காமல் ஏமாற்றத்துடன் திரும்புகிறார்கள் என்பதையெல்லாம் விசாரித்து நேரிடையாகத் தெரிந்து கொள்வதற்கு ஒரு தனி அதிகாரி நியமிக்கப்பட்டு, அவருடைய யோசனையின்படி எந்த எந்த இடங்களில் பஸ் போக்குவரத்து புதியதாக ஏற்படுத்த வேண்டும் என்று நிர்ணயித்து பஸ் பரமிட்டுகள் கொடுக்கக்கூடிய முறையில் சட்டங்களைத் திருத்தவேண்டுமென்று மிகப் பணிவோடு நான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

5th April 1958] [Sri M. R. Kandaswami Mudaliyar]

முதலாளிகள் தங்களுடைய லாபத்தை மட்டும் கருதி, அந்த இடத்தில் இருக்கும் பஸ்களைத் தவிர வேறு ஒன்றும் ஓடாமல் இருந்தால் தங்களுக்கு லாபம் வரும் என்று கருதுவார்கள், பொதுஜனங்களுடைய வசதியை அவர்கள் நினைக்கவேமாட்டார்கள். மீண்டும் ஒரு பஸ் விட்டு, ஜனங்கள் வசதியாகப் பிரயாணம் செய்வதற்கான வழியை அவர்கள் தேடவே மாட்டார்கள். ஆகவே, பொது ஜனங்களுடைய சௌகரியத்திற்கான முறையில் அந்த இடத்திற்குப் போதிய பஸ் போக்குவரத்து வசதியை ஏற்படுத்தவேண்டுமென்று நான் மிகவும் பணிவுடன் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

இந்த பஸ்களில் டிக்கட் கொடுக்கும் முறையில் சில தவறுதல்களும் ஏற்படுகின்றன. சேலத்திலிருந்து திருச்செங்கோட்டுக்கு ரூ. 1-2-0 கட்டணம் என்றால், கூட்டம் அதிகமாக இருக்கும் காலங்களில் இவ்விரண்டு ஊர்களுக்கும் நடுவில் இருக்கும் ஊர்களுக்கு டிக்கட் கொடுப்பதே இல்லை. பஸ் புறப்பட்ட இடத்திலிருந்து 12-வது மைலிலிருக்கும் ஏழை கட்டணத்தில் இருக்கும் ஒரு ஊருக்கு டிக்கட் வேண்டுமென்றால் டிக்கட் கொடுக்காமல் பஸ் எந்த இடத்திற்குப் போய்ச் சேருகிறதோ அந்த இடத்திற்குத் தான் டிக்கட் வழங்குகிறார்கள். அதன் மூலம் 12-வது மைலில் இறங்குபவன் பஸ் கடைசியாகச் செல்லும் இடத்திற்கான முழுக் கட்டணம் செலுத்தி டிக்கட் வாங்கி, ஏழை கட்டணத்தில் இருக்கும் தன்னுடைய ஊரில் இறங்கிச் செல்ல வேண்டிய நிலைமை ஏற்படுகிறது. ஆகவே, ஒரு பஸ்விலே 40 பிரயாணிகள் ஏறலாம் என்றால், 10, 15 டிக்கட்டுகள் காலியாக வைத்து 12, 15, 18-வது மைல்களில் ஏறுபவர்களுக்கு இடம் அளிக்கவேண்டிய ஏற்பாட்டை கண்டிப்பான உத்தரவினை மூலம் ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இந்த மாதிரியாக இருந்தால் தான் ஓரளவுக்கு 12-10 p.m. பத்து மைல் பன்னிரண்டு மைல் என்று இடையிலுள்ள ஊருக்குப் போகிறவர்களுக்கு வசதி ஏற்படும் என்று தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன். அது இல்லாத காரணத்தினால் நெடுந்தூரம் போவதற்குரிய சார்ஜை வாங்கிக் கொண்டு குறைந்த தூரத்தில் இறக்கிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்த நிலைமையை நமது சர்க்கார் மாற்றிச் அமைத்தாக வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

பர்மிட் வழங்கும் முறையிலும் சமதர்மக் கொள்கையை அனுசரித்து அதிகமான பஸ்கள் இருக்கக்கூடியவர்களுக்கே ரூட்டுகளைக் கொடுக்காமல் பரவலாகப் பொருளாதாரத் துறையில் யாவரும் முன்னேற்றம் அடைவதற்கு வேண்டிய நிலைமையில் புதிதாக வரும் அப்ளிகேஷன்களை எல்லாம் கவனித்து ரூட்டுகளை வழங்கவேண்டும் என்பதாகக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். அதேபோல் ஹரிஜனங்களுடைய நிலைமையை உயர்த்துவதற்கும் அவர்கள் ஒரு பங்கு கொடுத்தால் சர்க்கார் ஒரு பங்கு கொடுத்தோ அல்லது அவர்களுக்கு முதல் இல்லாவிட்டால் இவர்களே மூலதனம் கொடுத்தோ பஸ் தொழிலில் அவர்களும் ஈடுபட வாய்ப்பு அளிக்கவேண்டும் என்பதாகக் கேட்டுக் கொண்டு என் உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* SRI M. SELVARAJ : மதிப்பிற்குரிய சார்மென் அவர்களே, மோட்டார் வாகன மான்யத்தின் மீது எதிர்க்கட்சித் தலைவர் கொடுத்து இருக்கும் வெட்டுப் பிரேரணையை ஆதரித்து நான் சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். மந்திரி அவர்கள் கொடுத்திருக்கும் அறிக்கையில் “Provision has been made for the constitution of a claims tribunal to settle claims arising out of accidents involving motor vehicles” என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். இந்த நஷ்டஈடு மோட்டார் ஓட்டுகிற டிரைவர், கண்டெக்டர், சரக்குகளை ஏற்றிச் செல்கிற முதலாளி இவர்களுக்கு இதில் என்ன கொடுக்கப்படுகிறது என்பதை அமைச்சர் அவர்கள் தம் பதிலில் விளக்கவேண்டும் என்பதாகத் தாழ்மையுடன் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதற்கடுத்தபடியாக ரூட்டுகளை வழங்குவதில் மார்க்கிங் லிஸ்டம்படி வழங்கப்படுகிறது. “status experience, workshop facilities, sector qualification”, என்பதாக அவர்களுக்குள்ள தகுதியை அளவிட்டு மார்க் லிஸ்டம் வழங்கி அதன் மூலமாக பஸ் ரூட்டுகள் வழங்கப்படுகின்றன. குறிப்பாக ஒரு புது ரூட் ஒபன் செய்யப்படுகிறதென்றால் நூறு அப்ளிகேஷன்கள் வருகின்றன. யாரோ ஒருவருக்கு ரூட் கிடைக்கிறது.

[Sri M. Selvaraj]

[5th April 1958]

பாக்கி 99 பேர்களுக்கு கிடைப்பதில்லை. அவர்கள் ஹைகோர்ட்டுகளில் கேஸ் போடுகிற காரணத்தினால் பத்தாயிரம் இருபதாயிரம் என்று முதலீடு செய்திருக்கிற பஸ் ஸ்டட் கிடைத்தவரும் கூட ஆறு மாதம், எட்டு மாதம் பஸ் விடமுடியாமல் போய்விடுகிறது. அவரும் பஸ்விட முடியாதபடி தடை உத்தரவு வாங்கிவிடுகிறார்கள். கேஸ் நடந்து அவருக்கு ஏராளமான நஷ்டம் ஏற்படுகிறது. ஆனால் இந்தவகையில் திட்டவட்டமாக முடிவு காண வேண்டுமென்றால் கலெக்டரை விட ஜூடிஷியல் அதிகாரியை வைத்து பர்மிட் வழங்குவதற்கு ஏற்பாடு செய்தால் அதை மாற்றவேண்டுமென்றால் ஹைக்கோர்ட்டுக்குப் போகவேண்டியதில்லை. அப்படிப்பட்ட மனப் பாண்மை குறையும். இதையும் கவனிக்கவேண்டுமென்பதாகக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

குறிப்பாக என்னுடைய வட்டாரத்தில் சிதம்பரத்திலிருந்து பெரம்பலூருக்கு பஸ் விடும் ஸ்டட் இதுவரையில் ஒன்பது பேர்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இப்போது அது ஒன்பதாவது ஆசாமியிடத்தில் இருக்கிறது. முதலில் பர்மிட் கொடுக்கப்பட்டவர் என்ன ஆண்டு என்று தெரியவில்லை. இப்படியில்லாமல் ஒருவருக்குப் பர்மிட் கொடுத்தால் அது அவர் கையை விட்டு மாறாமலிருக்கக் கூடிய நிலைமையை உண்டாக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மேலும் பர்மிட் வழங்குவதற்காக விதிக்கப்பட்டிருக்கும் தகுதியில் ஒன்று கூட இல்லாதவர்கள் சிலருக்குக் கூட பர்மிட் வழங்கப்பட்டிருக்கிறது. குறிப்பாக வளவனூர் தொகுதியில் ஸ்ரீ கோவிந்தசாமிக்கு எதிராகத் தேர்தலில் நின்று தோற்றுப்போன காங்கிரஸ்காரர் கிருஷ்ணன் என்பவருக்கு ஸ்டட் வழங்கப்பட்டிருக்கிறது. அவரை விட அதிகமான மார்க் ராணுவத் தொழிலாளர்களுக்கு—எக்ஸ் சர்வீஸ்மென்—இருந்தும் அவர்க்கு வழங்காமல் இவருக்கு வழங்கப்பட்டிருப்பதிலிருந்து ஸ்டட் வழங்குவதை காங்கிரஸ்காரர்களுக்குத் தான் கொடுப்பது என்கிற நிலைமையை அரசாங்கத்தார் வைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்களோ எனச் சந்தேகிக்க வேண்டியிருக்கிறது. அதோடு நகர பஸ்களில் ஸ்பானாடிப் பாசஞ்சர்கள் அனுமதிக்கப்படுகிறார்கள். மொபஸல் பஸ்களில் கிடையாது. குறைந்தது ஐந்தாறு பேர்களாவது நின்றுகொண்டு பிரயாணம் செய்வதை அவற்றிலும் அனுமதிக்க வேண்டும், அதனால் வருமானம் அதிகம் வரும் என்று தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக லாரிக்கு வெயிட்டர் எட்டு டன்னிலிருந்து 9 டன்னுக்கு உயர்த்தியிருப்பதாகச் சொல்லப்படுகிறது. ஏற்கெனவே கொடுக்கப்பட்ட அளவுப்படி எப். பாரத்தில் பதினெட்டாயிரம் என்று தான் இருந்திருக்கிறது. இப்போது உள்படி பழைய ப. பாரத்தில் காணப்படுகிற வெயிட்டையும் அதிகரித்துக் கொடுக்கவேண்டுமென்பதாகக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதோடு லாரி டிரைவர் 70 மைலுக்கு ஓர இடத்தில் போலீஸ் ஸ்டேஷனில் கையெழுத்து வாங்கிக் கொண்டுபோகவேண்டுமென்று சொல்லியிருக்கிறது. நடைமுறையில் யாரும் அப்படிச் செய்வதில்லை. அந்த விதியையும் நடைமுறைக்குக் கொண்டுவர ஏற்பாடு செய்வதோடு அந்த லாரியின் லோட என்ன, அதில் உள்ள சரக்கு என்ன என்பதையும் கவனிக்கவேண்டும் என்பதாக அதற்குத் தக்க ஏற்பாடுகளைச் செய்ய வேண்டும் என்பதாகக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

குறிப்பாக திருவிழாக்காலங்களில் களம்பூர் திருவண்ணாமலைக்கு 13 அணுசார்ஜ் என்றால் ஒரு ரூபாய், 1½ ரூபாய் வசூல் செய்கிறார்கள். ஆர்.டி.ஏ. விடம் கேட்டால் 'நாங்கள் என்ன செய்வது? செக் பண்ணும்போது சரியாகத்தான் இருக்கிறது. நடுவழியில் இது மாதிரியாக தவறான காரியம் செய்தால் போலீஸ்காரர்கள் தக்க நடவடிக்கை எடுத்துச் கொள்ளலாம்' என்கிறார்கள். அதாவது ஆர்.டி.ஏ.க்களுடன் போலீஸ் இலாகா சரியான முறையில் ஒத்துழைப்பது இல்லை என்ற புகார் வருகிறது. ஆகவே இந்த இரண்டு தரப்பாருக்கும் நல்ல ஒத்துழைப்பு இருக்கும்படியாகச் செய்ய வேண்டும் என்பதாகக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மேலும் மந்திரி அவர்களுடைய அறிக்கையில் புதிதாக 25 சதவிகிதம் ஸ்டாட்களை அதிகப்படுத்தப்போவதாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதை வர வேற்கிறேன். மேலும் நான் போன ஆண்டிலேயே விழுப்புரத்திற்கும்

5th April 1958]

[Sri M. Selvaraj]

மாம் பழப்பட்டிக்கும் பஸ் ரூட் போடவேண்டும் என்பதாகக் குறிப்பிட்டேன். அது இன்னும் வரவில்லை. அதோடு விருத்தாஜலத்திலிருந்து சென்னைக்கு எக்ஸ்பிரஸ் பஸ் விட்டால் அது ஒரு ஜங்ஷன் ஆனதால் ரயில் கூட்டங்களில் இருக்கும் அதிக நெருக்கடியைக் குறைக்க வசதி ஏற்படும். அதேபோல் விழுப்புரத்திலிருந்து அன்னியூர், விருத்தாஜலத்திலிருந்து நெய்வேலி முதலிய இடங்களுக்கு புதிய ரூடுகளை ஏற்படுத்தவேண்டும். நெய்வேலி நிலக்கரிச் சாங்கத்தினால் அது இப்போது அதிக முக்யத்துவம் பெற்று வருகிறது. அதோடு இப்போதே கிராமங்களில் கட்டப்படும் காஸ்வேக்களை பாலங்கள்—அகலமானதாகக் கட்டிவிட்டால் பிற்பாடாவது அங்கெல்லாம் தொடர்ச்சியாக பஸ் போக்குவரத்தை ஏற்படுத்துவதற்கு வசதி இருக்கும் என்று தெரிவித்துக் கொள்ளவிரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக மூன்று மாதத்திற்கு ஒருமுறை குவார்டர்லி டாக்ஸ் பஸ் முதலாளிகள் 1,912 ரூபாய் வரையில் கட்டவேண்டியிருக்கிறது. அதுவும் 7-ந் தேதிக்குள் கட்டவேண்டும் என்று இருக்கிறது. அதனால் அந்த மாதத்தில் தொழிலாளர்களுக்கு அவர்கள் 7-ந் தேதிக்குள்ளாக சம்பளம் கொடுப்பதில்லை. குவார்டர்லி டாக்ஸ் கட்டிவிட்டுத்தான் சம்பளம் என்பதாக அந்த மாதம் பதினைந்து, இருபது தேதி வரையில் தவிக்கவிட்டுவிடுகிறார்கள். ஆகவே இந்த குவார்டர்லி டாக்ஸ் பதினைந்து இருபது தேதிக்குள் கட்டலாம் என்பதாகச் செய்தால் முதலாளிக்கும் செளகரியமாகக் கட்ட முடியும். தொழிலாளர்களுக்குச் சரியானபடி சம்பளம் கொடுப்பதற்கு வசதி ஏற்படும் என்பதாகச் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அதற்கடுத்தபடியாக ஸ்டேட் அட்வைசரி கமிட்டி இருக்கிறது. அதன் மூலம் சில சிபார்சுகள் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அந்த சிபார்சுகளை தெரிவிக்கவேண்டும் அதாவது ஆந்திரா டாக்ஸ் 1/3 ஆக இருக்கிறது. தெலுங்கானாவிலும் அப்படித்தான். மைசூர் மாகாணத்தில் மாததிரம் இரட்டிப்பு டாக்ஸ் வாங்குகிறார்கள். அந்தச் சர்க்காருடன் நமது சர்க்கார் கலந்து பேசி அதையும் 1/3 ஆக்கவேண்டுமென்பதாகக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மேலும் குறிப்பாக நமது சென்னை நகரத்தில் மூன்று பேர்களுக்கு மேல் ஒரு சின்னக் குழந்தையிருந்தாலும் பேபி டாக்ஸியில் அனுமதிப்பதில்லை. ஐந்து வயது குழந்தையை அழைத்துக் கொண்டு வந்துவிட்டார்கள் அனால் அந்தக் குழந்தையை பேபி டாக்ஸியில் ஏற்றமாட்டார்களே என்பதற்காக பெரிய டாக்ஸி வைக்கவேண்டி ஏற்படுகிறது. இது நியாயமல்ல. மூன்று பேர்களுக்கு மேல் ஒரு குழந்தையை அதாவது 5 வயதுக்குள் இருக்கிற குழந்தையை ஏற்றிக்கொள்ளலாம் என்பதாக டாக்ஸிக்காரர்களுக்கு அனுமதி அளிக்கவேண்டுமென்பதாகவும் கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதோடு ஒரு டாக்ஸியில் சென்று ஒரு ஹோட்டல் வாசலில் நிறுத்தி காரைவிட்டு இறங்கி உள்ளே போவதற்குள் அந்த டாக்ஸிக்காரனை போலீஸ் காரர்கள் சார்ஜ் பண்ணுகிறார்கள்.

அதனால் அவர்களுக்கு 25 ரூபாயில் இருந்து 50 ரூபாய் வரை அபராதம் போடுகிறார்கள். குறிப்பாக, பாலஞ்செர்ஸ் இறங்குகிறார்கள் என்றால் ஒரு ஐந்து நிமிஷத்திற்கு மேல் இருந்தால் சார்ஜ் செய்யலாம், இல்லாவிட்டால் கூடாது என்று சட்டம் கொண்டு வர வேண்டும். பேபி டாக்ஸியில் செல்லக் கூடிய டிரைவர்கள் குல்லாய் வைக்காவிட்டால் 25 ரூபாய் அபராதம் போடுகிறார்கள். அவர்கள் தினசரி 4, 5 ரூபாய்தான் கூலி வாங்கிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். பாட்டா எல்லாம் சேர்த்து அவர்களுக்கு நான்கு ரூபாய்தான் கிடைக்கிறது. இந்நிலையில் அவர்களுக்கு 25, 50 ரூபாய் என்று அபராதம் போட்டால் அவர்கள் ஐந்தல்லது பத்து நாட்கள் பட்டினி கிடக்க வேண்டியதுதான். இதைத் தவிர்க்க வேண்டும். அவர்களின் தொழிலை சாஸ்வதமாக ஒரு சட்டம் கொண்டு வர வேண்டுமென்று அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். மேலும் நம் மாநில அமைச்சர்கள் வெளியூர்களுக்குச் செல்லும்போது அவர்கள் பஸ் முதலாளிகளின் கார்களில் பிரயாணம் செய்யவேண்டாமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். அப்படி அவர்கள் பிரயாணம் செய்வதால், அந்த வட்டாரத்தில் உள்ள அதிகாரிகள் அந்த பஸ் ஓனர்களைக் கண்டிக்க, கண்டித்துக் கேட்க பயப்படுகிறார்கள். ஆகவே, நான் சொன்னதையெல்லாம் நினைவில் கொண்டு வேண்டியதைச் செய்ய வேண்டுமென்று சொல்லிக் கொண்டு எனது உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

12-20 p.m.

[5th April 1958]

* **SRI A. MARIAPPAN :** சபாநாயகர் அவர்களே, அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வந்ததிருக்கும் இந்த மான்யக் கோரிக்கையை ஆதரிப்பதோடு இரண்டொரு வார்த்தைகள் கூற விரும்புகிறேன். அமைச்சர் அவர்கள் இந்த இலாகாவை ஏற்ற பிறகு ஆங்காங்கு பஸ்கள் ஜனங்களுக்கு செளகரியமான முறையில்தான் ஓடிக்கொண்டிருக்கிறது. அதே நேரத்தில் சிறு பஸ் சொந்தக்காரர்களின் குறைகள் தீர்க்கப்பட்டிருந்த போதிலும், இன்னும் சில குறைகள் தீர்க்கப்படாமல், சென்ற பட்ஜெட் கூட்டத்தில் பேசிய குறைகள் தீர்க்கப்படாமல் இருக்கின்றன. அதற்குக் காரணம், சிறு பஸ் சொந்தக்காரர்களுக்கு அரசாங்கம் போதிய அளவு ஊக்கம் கொடுக்காததுதான். ஐந்து பஸ்களுக்கு மேல் உள்ளவர்களுக்கு கொடுக்கக்கூடாது அல்லது ஐந்து பஸ்கள் தான் வைத்துக்கொண்டிருக்கலாம் என்று சொல்லப்பட்டிருந்தும் கூட அது அநேகமாக ட்ரிப்ப்யூனலுக்கு வரும்போது அடிபட்டுப் போகிறது. கலெக்டர் முதலியவர்கள் சிறு பஸ் சொந்தக்காரர்களுக்கு நல்ல முறையில் ஊக்கம் கொடுக்கிறார்கள். ஒரு வருஷத்தில் இன்னென்ன பேர்களுக்கு ரூட்கள் கொடுப்பது, அடுத்தாண்டு அவர்களுக்கு கிடையாது என்று நியாயம் வழங்கும் முறையில் நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட்டு வருகின்றன. ஆனால் ட்ரிப்ப்யூனலுக்கு வரும்போது அது அடிபட்டுப் போகிறது. சேலம் ஜில்லாவை எடுத்துக் கொண்டால் சிறு பஸ் சொந்தக்காரர்களுக்குக் கொடுக்கப்படுவது இன்று 30, 40 பஸ்கள் வைத்துக் கொண்டிருப்பவர்களுக்கு போய் விடுகிறது. 30,000, 40,000 என்று சொல்லி தங்கள் நிலம் எல்லாவற்றையும் விற்று விட்டு சிறு பஸ் சொந்தக்காரர்கள் பஸ் தொழிலில் ஈடுபடும்போது அவர்களின் காரியம் ட்ரிப்ப்யூனலுக்கு வரும் போது அடிபட்டுப் போகிறது. அவர்கள், லாபம் சம்பாதிக்க வேண்டும் என்று பஸ் தொழில் ஆரம்பிக்க கடைசியில் அவர்கள் மிகவும் ஏழைகளாகிவிடுகிறார்கள். அப்படி அவர்கள் மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். குறிப்பாக சேலம் ஜில்லாவை எடுத்துக்கொண்டால் ஹரிஜனங்களுக்குக் கொடுக்க வேண்டுமென்ற நல்லெண்ணத்தில் ஹரிஜனங்களுக்குக் கூட ரூட் கொடுத்திருக்கிறார்கள். ஆனால் அந்தச் சிறு பஸ் சொந்தக்காரர்கள் தங்கள் நிலம் முதலியவைகளை விற்று பஸ் தொழிலில் ஈடுபட்டு பணக்காரர்களாகி விடலாம் என்று நினைத்து உள்ளதும் போய் அவர்கள் கடனாளியாகி விடுகிறார்கள். அவர்களுக்கு உதவி புரிய வேண்டுமென்ற நல்லெண்ணம் சர்க்காருக்கு இருந்தாலும் அவர்கள் காரியம் ட்ரிப்ப்யூனலுக்குப் போகும் போது அடிபட்டுப் போகிறது. ஆகவே, சர்க்காரின் எண்ணம் என்ன, சர்க்காரின் திட்டங்கள் என்ன என்பதை அறிந்து அதற்கனுசரித்து ட்ரிப்ப்யூனல்களுக்குப் போக வேண்டிய நடவடிக்கைகளை அரசாங்கம் எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஹைக்கோர்ட்டில் சமீபத்தில் கொடுத்த ரெலிங்க் பிரகாரம் இன்று சிறு பஸ் சொந்தக்காரர்கள் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். இது சமார் ஒன்பது மாத காலமாக நீடித்துக் கொண்டிருக்கிறது. ஆகவே, சிறு பஸ் சொந்தக்காரர்களுக்கு உதவி செய்யாவிட்டாலும் கூட அவர்களுக்குக் கெடுதலாவது செய்யாமல் இருக்க வேண்டுமென்றும், உடனடியாக அவர்களுக்காக வேண்டி சட்டத்தில் வேண்டிய மாறுதல் செய்ய வேண்டுமென்றும் நான் அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். புதிதாக பஸ் தொழில் ஆரம்பிப்பவர்களுக்கு பஸ் ரூட் கிடைப்பதற்குண்டான ஏற்பாடுகள் செய்ய வேண்டும். ஒரு ஆண்டில் 10 சதவிகிதமாவது, புதிதாக வரக்கூடியவர்களுக்கு ரூட் கிடைக்க சர்க்கார் முன் வர வேண்டும். அதோடு, பஸ்களில் அடிப்பட்டுச் சாக கூடியவர்களின் விஷயத்தில் நம் சர்க்கார் நல்ல முறையில் நீதி வழங்குகிறது என்றிருந்தாலும் கூட அதிகாரிகளின் தொல்லைகள் காரணமாக பஸ்வரில் அடிபட்டு இறந்து போகிறவர்களுக்கு நஷ்டயீடு கிடைப்பதில்லை. பலயிடங்களில் நான் இதைப் பார்த்திருக்கிறேன். குறிப்பாக, ஒரு இடத்தில் இருந்து எனக்குத் தகவல் வந்திருக்கிறது. அதை நான் இங்கு பேசாது அமைச்சர் அவர்களிடம் தனியாகச் சொல்லலாம் என்று நினைக்கிறேன். ட்ரைவர் செய்யும் தவறினால் ஒருவர் அடிபட்டு இறந்தாலும் கூட அவரது குடும்பத்தினருக்கு இன்று நஷ்டயீடு கிடைப்பதில்லை. காரணம், அங்குள்ள அதிகாரிகள், ட்ரைவரின் மீது தவறில்லை, அடிபட்டவர்கள் மீதுதான் தவறு என்று எழுதி விடுகிறார்கள். பஸ் சொந்தக்காரர்கள் தங்கள் செல்வாக்கை உபயோகித்து, அல்லது இன்ஷூரன்ஸ் கம்பெனிகள் தங்கள் செல்வாக்கை உபயோகித்து பஸ் டிரைவரின் மீது தவறில்லை, அடிபட்ட ஆள் மீதுதான் தவறு என்று சொல்லி அடிபட்ட

5th April 1958]

[Sri A. Mariappan]

டவருக்குப் பஸ் சொந்தக்காரரிடமிருந்தோ அல்லது இன்ஷூரன்ஸ் கம்பனியில் இருந்தோ நஷ்டபீடு கிடைக்க வழியில்லாமல் செய்து விடுகிறார்கள். ஆகவே, நான் சர்க்காரை மன்றாடிக் கேட்டுக் கொள்கிறேன், இது விஷயத்தில் தீவிர கவனம் செலுத்தி இப்படித் தவறு செய்யும் அதிகாரிகளைத் தண்டிக்க வேண்டும். அதோடு நான் வேறு ஒரு ஆலோசனை கூறலாம் என்று நினைக்கிறேன். ஒருவர் அடிப்பட்டு இருந்து போனால் அவர்களின் குடும்பம் மிகவும் அல்லல் படுகிறது. ஆகவே, இந்த விஷயத்தில் சர்க்கார் மிகவும் ஜாக்கிரதையாக சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகளை எச்சரிக்கை செய்து அப்படி அடிபட்டவர்களுக்குத் தகுந்த நஷ்டபீடு கிடைக்கும்படி செய்ய வேண்டும். அதோடு, பலயிடங்களில் புதிய பஸ் ரூட்டுகளை ஆரம்பிக்க அதிகாரிகள் தயங்குகிறார்கள். காரணம், பெரிய முதலாளிகள் தங்கள் செல்வாக்கை உபயோகப்படுத்தி 'அந்தயிடங்களில் அதிகம் பஸ்கள் தேவையில்லை, இப்பொழுதுள்ள பஸ்களே போதும்' ஆகவே புது ரூட்கள் ஆரம்பிக்க வேண்டாம்' என்று சொல்லி புது ரூட்கள் ஆரம்பிப்பதைத் தடுத்தா விடுகிறார்கள். குறிப்பாக, கள்ளக்குறிச்சிக்கும்-சென்னைக்கும் இடையே பஸ் போட வேண்டுமென்று பல ஆண்டுகளாக முயற்சிசெய்து வருகிறார்கள்.

(Mr. Speaker in the Chair).

ஆனால் அவர்களின் கோரிக்கை நிறைவேறாமல் இருக்கின்றது. இம்மாதிரி நிலைமை பலயிடங்களில் இருக்கின்றன. குறிப்பாக அந்த இடத்தைச் சொன்னேன். பலயிடங்களிலும் மக்களுக்குப் போக்குவரத்து சௌகரியம் இல்லாது கஷ்டப்படுகிறார்கள். அந்தயிடங்களில் பெரிய முதலாளிகள் தங்கள் செல்வாக்கைப் பயன்படுத்திக் கொண்டு அங்கு பஸ் ரூட்கள் கொடுக்கப்படாமல் பார்க்குக்கொள்கிறார்கள். அம்மாதிரியிடங்களை எல்லாம் சர்க்கார் கண்காணித்து அங்கெல்லாம் புதிய ரூட்கள் ஏற்படுத்த சர்க்கார் முன் வர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். குறிப்பாக சேலத்திற்கும்-சென்னைக்கும் இடையே ஒரு புதிய பஸ் ரூட் ஏற்படுத்தவது மிகவும் அவசியம் என்று நான் கருதுகிறேன். சேலத்திற்கும்-சென்னைக்குமிடையே உள்ள தூரம் சுமார் 210 மைல்களாகும். சேலத்தில் இருக்கும் மக்கள் சென்னைக்கு வருவதற்கு ரெயில் வசதி மிகவும் குறைவாக இருக்கிறது. ஆதலால் இப்படி ஒரு ரூட் வருமானால் நிச்சயம் மக்கள் பஸ் வழித்தான் பிரயாணம் செய்ய விரும்புவார்கள். ஆகவே, சேலம்-சென்னை, சேலம்-நெய்வேலி இந்தயிடங்களில் புதிய பஸ் ரூட்கள் ஆரம்பிக்கப்படுமானால் நிச்சயம் அதனால் நாம் மக்களுக்கு சௌகரியம் செய்தவர்களாவோம். அதன் மூலம் சர்க்காருக்கு நல்ல வருமானமும் கிடைக்கும். எடுத்தபடியாக, ரூட்களை தேசியமயமாக்க வேண்டுமென்று சொல்லப்படுகிறது. அதே நேரத்தில் ஏற்கெனவே ரூட் வைத்திருப்பவர்களிடம் இருந்து எடுக்காமல், புதிதாக ஆரம்பிக்கப்படும் ரூட்களை தேசியமயமாக்கினால் இப்பொழுதுள்ள பஸ் சொந்தக்காரர்களுக்கும் சிரமம் இருக்காது. ஆகவே, சர்க்கார் திட்டவட்டமான ஒரு முடிவிற்கு வந்து புதிதாக ஆரம்பிக்கப்படும் ரூட்களை தாங்களே எடுத்துக் கொள்வது என்ற ஒரு நிலை வந்தால் அதனால் யாரும் பாதிக்கப்படமாட்டார்கள் என்று சொல்லிக் கொள்கிறேன். ட்ரைவிங் லைசென்ஸ் மூன்று வருடத்திற்கு ஒரு முறை எடுக்க வேண்டுமென்றிருக்கிறது. அப்படியிருப்பதால், ட்ரைவர்கள் அடிக்கடி அந்த ஆபிசுக்கு போக வேண்டியிருக்கிறது. அதை ஐந்து வருடங்கள் என்று வைத்துக் கொண்டால் ட்ரைவர் போன்றவர்களுக்கு அதிகமாக சங்கடங்கள் இராது என்றுக் சொல்லிக் கொள்கிறேன். அதே நேரத்தில் 12-30 மாகாணத்தில் பல இடங்களில் பஸ் பெர்மிட்டுகளை எடுத்து வைத்துக் கொண்டு காலாகாலங்களில் பஸ்களை ஒட்டாமல் இருந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். இதனால் பொதுமக்களுக்கு அதிக சிரமங்கள் ஏற்படுகின்றன. ஆதலால் இந்த விஷயத்தை சர்க்கார் கவனிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். செல்வாக்குள்ள மனிதர்கள் தான் இவ்விதம் செய்து வருவதாகச் சொல்லப்படுகிறது. இதனால் செல்வாக்கு உள்ளவர்களுக்குத் தான் சர்க்காரில் மதிப்பு இருக்கிறது என்று பொது மக்கள் கருதி சர்க்காரின் மீது தவறான எண்ணம் கொள்ளுகின்றனர். சர்க்கார் இதற்குக் கடுமையான நடவடிக்கை எடுக்கவில்லை யென்றால் மக்களுக்கு சர்க்கார் பேரில் அவநம்பிக்கை ஏற்பட்டு விடுகிறது. செல்வாக்குள்ள மனிதர்கள் தங்களுக்கு மாதிரிமே வேண்டிய பர்மிட்டுகள் வாங்கிவிட்டு அதிகாரிகளைச் சரிகட்டி விடுகிறார்கள் என்கிற கருத்து

[Sri A. Mariappan]

[5th April 1958]

பொது மக்களிடத்தில் இருந்து வருகிறது. ஆகவே இந்த விஷயத்தில் சர்க்கார் தீவிர கவனம் செலுத்தவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். எங்கள் ஜில்லாவை எடுத்துக் கொண்டால், எங்கள் ஜில்லா கலெக்டர் நல்ல முறையில்தான் ரூட்டுகள் எல்லாம் கொடுத்து வருகிறார். ஆனால் ட்ரிபூனல் வரும்பொழுது சர்க்காருக்கு விரோதமாகத் தீர்ப்பு அளிக்கப்படுகிறது. இதன் காரணமாகச் சிறிய பஸ் சொந்தக்காரர்கள் கஷ்டப்படுகிறார்கள். ஆகவே மந்திரி அவர்கள் இந்த விஷயத்திலும் கவனம் செலுத்தவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* **SRI V. K. KOTHANDARAMAN :** கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, நாலரை கோடி ரூபாய் வருமானம் சர்க்காருக்குக் கிடைக்கிற இந்த டிமாண்ட் மிக முக்கியமானது என்பது அமைச்சர் அவர்களுக்கும் மற்றவர்களுக்கும் தெரிந்த விஷயம். ஆகவே இது போன்ற ஒரு டிமாண்டைப்பற்றி பார்ச்சுமப்போது இந்த வகையில் எந்த அளவுக்கு இதில் கவனம் செலுத்தப்பட்டு வருகிறது என்பதை நாம் பார்க்க வேண்டும். அவ்விதம் பார்க்கும் பொழுது இதில் நல்ல முறையில் கவனம் செலுத்தப்படவில்லை என்பதைப்பற்றி ஒரு சில அபிப்பிராயங்களைச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். இன்றைக்குக் கொடுக்கப்படுகிற பஸ் ரூட்கள் எப்படியிருக்கிறது என்றால் ஒரு சில ஏக போக முதலாளிகளிடத்தில் இவைகள் ஏகபோகமாக அனுபவிக்கப்பட்டு வருகிற அளவில்தான் இருக்கிறது. அதேநேரத்தில் இரண்டு மூன்று பஸ்களை வைத்து நடத்திக் கொண்டு இருப்பவர்கள் அதிகமாக ரூட்கள் கேட்கால் சரியாகக் கொடுப்பதில்லை. புதியதாக ரூட்கள் வேண்டும் என்று கேட்டாலும் கொடுப்பதில்லை. அது மாத்திரமல்ல, பஸ் ரூட்களை வாங்கி வியாபாரம் செய்யக்கூடிய அளவில் நிலைமை இருந்து கொண்டிருக்கிறது. ஒரு சில மனிதர்கள் தங்களுக்குள்ள செல்வாக்கை உபயோகித்து பஸ் ரூட்களை வாங்கி 50 ஆயிரம் ரூபாய், ஒரு லட்சம் ரூபாய் என்று பஸ் ரூட்களை வாங்கி மற்றவர்களுக்கு விற்பனை செய்யக்கூடிய அளவுக்கு நிலைமை இருக்கிறது என்று சொன்னால், இன்றைக்கு நாட்டில் எவ்வளவு கேவலமான முறையில் இந்த பஸ் ரூட்கள் கொடுக்கப்பட்டு வருகிறது என்பதை நாம் பார்க்க வேண்டும். இதுபோன்ற நிலைமை நீடித்துக்கொண்டிருக்கும்படியான பணக்காரர்கள்தான் மேலும் பணக்காரர்களாக ஆக முடியுமே தவிர சாதாரண மத்திய தர மக்கள் இதனால் பலன் அடைய முடியாது. அது மட்டுமல்ல. பொது மக்கள் இதனால் ஒரு பலனையும் அடைய முடியாது. இன்றைக்கு பஸ் ரூட்களை அதிகமாக வைத்துக் கொண்டிருக்கிறவர்கள் பெரிய பணக்காரர்களாக இருப்பதால் அவர்கள் அரை மையிலிலிருந்து ஒரு மைல் தூரத்திற்குப் போவதற்கும் 4 அணு, 5 அணு சார்ஜ் வாங்கக் கூடிய நிலைமை இருந்து கொண்டிருக்கிறது. ஆகவே இதை மாற்றி குறைந்த பட்சம் மூன்று மைலுக்கு இரண்டு அணு என்று சார்ஜ் நிர்ணயிக்கவேண்டும். எந்த ரூட்டிலும் ஏகபோக உரிமை என்பது இருக்கக் கூடாது என்ற நிலைமை இருந்தாகவேண்டும். இன்றைய தினம் இதைப் பற்றி கேட்கும் போது பஸ் விரைவதற்கு அந்தஸ்து இருக்கிறதா பஸ் விரைவதற்கு ஷேட் இருக்கிறதா என்றெல்லாம் கேட்கப்படுகிறது. இதெல்லாம் இருக்கவேண்டும் என்று இருப்பது எல்லாம் இன்று வெறும் எட்டளவில்தான் இருந்து கொண்டிருக்கிறது. உண்மையில் இது சரியான முறையில் அமுல் நடத்தப்படவில்லை என்பதை திட்ட வட்டமாகச் சொல்ல முடியும். குறிப்பாக வட ஆற்காடு ஜில்லாவை எடுத்துக் கொண்டு பார்த்தால் அங்கு “முருகன் பஸ் சர்வீஸ்” நடத்துகிறவர்களுக்கு பஸ் விரைவதற்கு ஷேட் கிடையாது. வொர்க் ஷாப்பும் கிடையாது. இந்த அளவு இருந்து கொண்டிருக்கிற நிலையில் பஸ் ரூட்களை வாங்கி மற்றவர்களுக்கு விற்பனை செய்யக்கூடியவர்கள் அனேகம் பேர் இருக்கிறார்கள் என்றால் அதை சர்க்கார் கண்டிப்பாகக் கவனித்தாக வேண்டும். இதன் மூலம் பெரிய பணக்காரர்கள் மேலும் பணக்காரர்களாக மாறிக் கொண்டே போவார்கள். இன்றைக்கு பஸ் சர்வீஸ் நடத்துவதிலுள்ள லாபத்தை எடுத்துப் பார்த்தால், தொழிலாளர்களுக்குக் கொடுக்கப்படுகிற சம்பளம், வண்டிக்கு ஏற்படுகிற தேய்மானம், மற்றும் பல செலவுகள் இவையெல்லாம் போக பஸ் ஒன்றுக்கு வருடம் ஒன்றுக்கு 45 ஆயிரம் ரூபாய் லாபம் கிடைக்கிறது என்ற அளவுக்கு இருக்கிறது. ட்ரைவர்களாக

5th April 1958] [Sri V. K. Kothandaraman]

இருந்தவர்கள் எல்லாம் இன்றைக்குப் பெரிய ப்ளீட் ஒளர்களாக இருந்து வருகிறார்கள். யார் யாருக்கு எல்லாம் பஸ் விடுவதற்கு வசதி இருக்கிறதோ அவர்களுக்கு எல்லாம் பஸ் ஸ்டாண்டுகள் கொடுத்ததாக வேண்டும். குறிப்பாக இதிலிருந்து மத்திய சர்க்கார் தப்பித்துக்கொள்வதற்காக, மத்திய சர்க்கார் ஆர். டி. எ. and S.T.A. அமைப்பதற்கு எம். எல். எ. க்களும், அதிகாரிகளும், அதிகார பற்றற்றவர்களும் இருக்கவேண்டும் என்று சொல்லியிருந்தாலும், இந்த மாகாணத்தில் மட்டும் கலக்டர் மாத்திரம் ஆர். டி. எ. ஆக இருக்கவேண்டும் என்றும், அதற்கு மேலே அமைச்சர் அவர்களுடைய சிபார்சு பேரில் ஸ்டாண்டைக் கொடுப்பது என்றும் அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதைப்பற்றி கேட்கும் போது அமைச்சர் அவர்கள் மத்திய சர்க்கார் இவ்விதம் சட்டம் போட்டிருக்கிறார்கள் என்று சொல்லிவிடுகிறார்கள், அல்லது அதிகாரிகள் அப்படி செய்து விடுகிறார்கள் என்று சொல்லுகிறார்கள். இவ்விதம் கேட்கக்கூடியவர்களை ஏமாற்றுவதற்காக, சமாதானம் சொல்லுவதற்காக இவ்விதமெல்லாம் அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது. வர்க்க அடிப்படையில் பணக்காரர்களுக்குச் சாதகமாக இருக்கவேண்டும் என்கிற நிலைமையில்தான் இவ்விதம் அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதில் மத்திய சர்க்கார் ஒன்று சொல்லியிருந்தாலும் மற்ற இடங்களில் எல்லாம் இவ்வாத முறையில் லிங்கில் ஆர். டி. எ. என்றும் லிங்கில் எஸ்.டி. எ. என்றும் அமைக்கப்படுவதற்காக பல முறை டெல்லிக்குப் போய் அவர்களிடம் சலுகை அளிக்கவேண்டுமென்ற முறையில் கேட்டு இதை கொண்டு வந்திருக்கிறது இந்தச் சர்க்கார். இவ்விதம் பல சலுகைகளைப் பெறுவதற்காக இவ்விதம் அமைக்கப் பட்டிருக்கிறது. ஆனால் இன்றைக்கு யாரும் இதை கட்டுபடுத்தவில்லை. இந்த ராஜ்யத்தில் இருக்கக்கூடிய அதிகாரிகளுக்கும் இதில் பங்கு உண்டு என்பதை நாம் பார்க்க வேண்டும் பஸ் ஸ்டாண்டுகள் எல்லாம் 25 சதமானம் அதிகப்படுத்தவேண்டும் என்று சர்க்கார் உத்தரவு போட்டது. ஆனால் அதன் படி 25 சதமானம் ஸ்டாண்டுகளை அதிகப்படுத்தினார்களா என்பதைப்பார்த்தால் அதுதான் கிடையாது. அப்படி 25 சதமானம் அதிகப்படுத்தினால் சர்க்காருக்கும் அதிக பணம் கிடைக்கும். இந்த விஷயத்தில் எதற்கும் சொல்லுகிற மாத்திர சர்க்கார் இடத்தில் பணம் இல்லை என்று சொல்ல முடியாது. இப்போது நாலரை கோடி ரூபாய் வருமானம் கிடைப்பதாக இருந்தால் இன்னும் 25 சதமானம் அதிகப்படுத்தினால் சர்க்காரின் வருமானம் இன்னும் ஒரு கோடி ரூபாய் அதிகமாகும். அதோடு இவ்விதம் அதிகப்படுத்தும்போது மக்களுக்கும் நல்லது செய்ததாகவும் இருக்கும். லாரிகளைப் பொறுத்த வரையில் ஸ்டேட் பூராவுக்கும் இப்போது லைசென்ஸ் கொடுக்கப்படுகிறது. லாரிகள் எல்லாம் அநேகமாக இராத்திரி காலங்களில்தான் போகிறது. பங்களூர் முதல் மதராஸ் வரை லாரிகள் இராத்திரி காலங்களில் போய்க் கொண்டிருப்பதைப் பார்த்தால் ஒவ்வொரு நாளும் ஒரு மனிதன் செத்தான், ஒரு மாடு செத்தது, லாரி உடைந்து போனது என்கிற நிலைமையை நாம் பார்க்கும்கொண்டிருக்கிறோம். இந்த மாத்திர நிலைமைக்குக் காரணம் என்ன? இராத்திரி கண் விழித்துக்கொண்டு லாரி ஓடுவதுதான். ஆகவே இராத்திரி 10 மணிக்கு மேல் போக கூடாது என்று உத்தரவு போட வேண்டும். அப்போதுதான் இது போன்ற ஆக்ஸிடண்டுகளை நிறுத்த முடியும். அதே போன்று தான் டிரைவர்களுக்கு ஐந்து வருடத்திற்கு ஒரு முறை லைசென்ஸ் கொடுப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். அவர்களுக்கு இன்றைக்கு கொடுக்கப்படுகிற சம்பளம் போதாது. அவர்களுடைய சம்பள விஷயத்தையும் மற்றுமுள்ள குறைகளையும் விசாரணை செய்வதற்காக ஒரு கமிட்டி அமைக்கவேண்டும். அவர்களுடைய டாஸ் இப்போது காக்கியாக இருப்பதால் அவர்கள் வெயில் காலத்தில் கஷ்டப்படுகிறார்கள். எப்போதும் அவர்கள் தொப்பி அணிந்து கொள்ளவேண்டும் என்ற நிலைமையும் இருக்கிறது. இதையெல்லாம் சர்க்கார் கவனம் செலுத்திப் பார்க்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இதற்காக இந்த 12-46 அட்டைசரி கமிட்டி கூட ஒரு சிபாரிசு செய்து அனுப்பியிருக்கிறது. அது புறக்கணிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று நினைக்கிறேன். அதையும் கவனத்தில் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். ஆகவே, இப்பொழுதுள்ள நிலைமையில் உடனடியாக 25 சத விசதம் பஸ் ஸ்டாண்டுகளை அதிகப்படுத்த வேண்டும். லாரிகளுக்கு மாகாணம் பூராவும் அனுமதி

[Sri V. K. Kothandaraman]

[5th April 1958]

கொடுக்க வேண்டும். குறைந்தபட்சம், முதல் தர முனிசிபல் எரியாக்க எலிவாது பஸ் ஸர்வீஸை தேசியமயமாக்கவேண்டும். அதன் மூலம் சர்க்காருக்கு பலவிதத்தில் வருமானம் கிடைக்கும். “Single man” எஸ்.டி.ஏக்குப் பதிலாக குறைந்தபட்சம் ஐந்துபேர்களைக்கொண்ட கமிட்டியை அமைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, என்னுடைய பேச்சை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

SRIMATHI T. N. ANANDANAYAKI : கனம் சபாநாயகர்

அவர்களே, இந்த மோட்டார் வெகிள்ஸ் அட்மினிஸ்ட்ரேஷன் மான்யத்தின் மீது பேசுகையில் ஒரு சில விஷயங்களை அமைச்சருடைய கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். மத்திய சர்க்காரில் இதே மான்யக் கோரிக்கையைப் பற்றிப் பேசும்பொழுது ஸ்ரீ இராய் பகதூர் அவர்கள், சென்னை மாகாணத்தில் போடுகின்ற வரியில் 75 சதவிகிதத்தை அகில இந்திய ரீதியிலே எல்லா மாகாணங்களுக்கும் பொருத்துப்படி அமைத்துவிடலாம் என்று சொன்னார்கள். அதைப்பார்க்கும்போது இந்த மோட்டார் வாகன வரி இங்கு அதிகமாக இருக்கிறது என்பதைப் புரிந்துகொள்கிறோம். ஆகவே அதையும் கனம் அமைச்சர் அவர்கள் கவனத்தில் வைத்து அகில இந்திய ரீதியிலே மத்திய சர்க்கார் கொண்டு வருவதற்கு முன்னதாகவே, நாமே 75 சத விகிதமாகக் குறைத்துவிட்டால் நலமாயிருக்குமென்று நினைக்கிறேன். சற்று வரிப்பணத்தைக் குறைத்துக் கொடுத்தால், ஓவர் லோடிங்கைக் குறைப்பார்கள் என்று நினைக்கிறேன்.

பஸ் பெர்மிட்டுகளைக் கொடுப்பது எப்படி, எப்படி வழங்கிக் கொண்டிருக்கிறோம். அதற்காக எப்படி சட்டங்களையும் விதிகளையும் வைத்துக் கொண்டிருக்கிறோம் என்று பார்க்கும்போது ஆக்ட் 150/1956-ஐ மத்திய சர்க்கார் இந்தியா பூராவக்கும் மோட்டார் வாகனங்கள் அட்மினிஸ்ட்ரேஷனை அந்த சட்டத்தின் அடிப்படையில் அமல் செய்யவேண்டுமென்பதற்காக கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். அதே சட்டத்தில் அந்தந்த மாகாணங்களின் சூழ்நிலைக் கெற்ப அந்தச் சட்டத்துக்கு உட்பட்டு மாகாணங்கள் விதிகளைச் செய்துக் கொள்ளலாம் என்ற “Rule making power” அதிகாரம் இருக்கிறது. அப்படி விதிகளைச் செய்யும் அதிகாரத்தை நமக்குக் கொடுத்திருந்த போதிலும், இன்னும் நம்முடைய மாகாணத்தில் அந்த விதிகள் ஏற்படுத்தப்படவில்லை. அதன் காரணமாக மத்திய சர்க்கார் சட்டத்திற்கும் நம்முடைய விதிகளுக்கும் முரண்பாடு ஏற்படும் சூழ்நிலை இருப்பதால், கனம் அமைச்சர் அவர்கள் இதை உடனடியாகக் கவனித்து, இந்த விதிகளை ஏற்படுத்துவதற்குத் தக்க நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, பஸ் பர்மிட்டுகளை வழங்குவது எப்படி, எப்படி வழங்கிக் கொண்டிருக்கிறோம் என்பதைப் பார்க்கும்பொழுது, தவறான வழியிலே தோற்கடித்துவிட்ட காங்கிரஸ்காரருக்கு பெர்மிட் கொடுக்கப்பட்டது என்று ஒரு சிலர் சொன்னார்கள். அப்படிக் கொடுக்கப்பட்டது என்றால், அவரைக் கெடுப்பதற்காகத்தான் கொடுக்கப்பட்டிருக்கும் தவிர, அவர் வாழ்வதற்காக அல்ல. பஸ் பெர்மிட் கொடுப்பது ஆர்.டி.எ.-யோடு நின்றுவிடுவது அல்ல. அதற்கு மேல் எஸ்.டி.எ.-க்குப் போகிறார்கள். அதற்குப் பிறகு ஹைகோர்ட்டுக்குப் போகிறார்கள். அதற்கும் மேலே சப்ரீம் கோர்ட்டுக்குப் போகிறார்கள். இன்றைக்கு ஏதாவது ஒரு கேஸ் சப்ரீம் கோர்ட்டுக்கு தவறாமல் போகிறது என்றால் அது பஸ் பர்மிட் சம்பந்தமான வழக்காகத்தானிருக்கும். வேறு எதுவும் இருக்காது. அந்த வகையிலே கீழே ஆர்.டி.எ. காங்கிரஸ்காரருக்கு பர்மிட் கொடுத்திருந்தாலும், அவர் ரூபாய் 40,000 போட்டுப் பஸ் வாங்கி விட்டாலும் மேலே அப்பீலுக்கு போகும்பொழுது அவர் கதி “அதோகதி” யாகிறது. அவர் வழக்குத் தள்ளுபடியாகிறது. 40,000 ரூபாய் முதல் போட்டு, கடைசியில் அதை ரூபாய் 20,000-க்காவது விற்க வழியிருக்கிறதா என்று திண்டாடவேண்டிய நிலைமை ஏற்படுகிறது. நிலைமை அப்படி இருக்கிறது என்றால், அவர் வாழக்கூடிய சூழ்நிலை இருக்கிறதா என்று கேட்கிறேன். ஆகையால், தவறான முறையில் கட்சிப் பற்றோடு பெர்மிட்டுகள் வழங்கப்படுகின்றன என்று சொன்னால், அவர்கள் அனுபவக்

5th April 1958] [Srimathi T. N. Anandanayaki]

குறைவினால் தான் அப்படி பேசுகிறார்களேயொழிய வேறு எந்தக் காரணத்தாலும் அல்ல என்றே என் போன்ற தேசியவாதிகள் முடிவுக்கு வரவேண்டியிருக்கிறது.

பஸ் பெர்மிட்டுகள் சம்பந்தமாக ஜி.ஓ. நெ. 1298 போட்டு, 1956-ம் ஆண்டு ஏப்ரல் 26-வயிலிருந்து அமுலில் இருக்கிறது. அதாவது ஐந்து பஸ்கள் வரை ஒருவர் செளகரியமாக வைத்திருக்கலாம், அப்படியிருந்தால் தான் அது “viable unit” என்று வைத்திருக்கிறார்கள். பொருளாதாரத் துறையிலே இந்த பஸ் தொழிலை ஒருவர் நல்ல முறையில் நடத்த வேண்டுமென்றால், குறைந்த அளவு ஐந்து பஸ்கள் வரை சலுகைகள் காட்ட வேண்டுமென்று இருக்கிறது. இதற்காக “மார்க் லிஸ்டம்” என்ற ஒரு முறையை வைத்திருக்கிறார்கள். ஏற்கெனவே பஸ் வைத்து நடத்து பஸ்களுக்கு அவர்களுடைய “technical experience”-க்காக மார்க் கொடுக்கப்படுகிறது. தவிர, அவர் வொர்க்ஷாப் வைத்திருந்தால் அதற்கு மார்க் கொடுக்கப்படுகிறது. அப்புறம் “Place of business” என்பதற்காக, பஸ் ஓடும் வழியில், ரூட்டின் மேல் இருந்தாலும் சரி, அல்லது டர்மினஸில் இருந்தாலும் சரி, அதற்காக மார்க் போடுகிறார்கள். “All things being equal viable unit must be taken into consideration” என்று ஜி.ஓ.-வில் இருக்கிறது. இதையெல்லாம் பார்த்து மார்க்கை வைத்துக்கொண்டு கொடுக்கிறார்கள். இதன்படி 5 பஸ்களுக்கு மேலிருந்தால் “0” போடுகிறார்கள். ஐந்துக்குக் குறைவாக இருந்தால் அவர்கள் பஸ்கள் வைத்திருக்கும் எண்ணிக்கைக்குக் தக்கவாறு, 1, 2, 3, என்று மார்க் போடுகிறார்கள், அப்புறம் மேலே சொன்ன விதிகளின்படி மார்க் கொடுத்து, அந்த இரண்டையும் கூட்டி யாருக்கு மார்க் அதிகமாக வருகிறதோ அவருக்கு பெர்மிட் கொடுக்கிறார்கள். அதிலே ஒன்றும் தவறு கிடையாது. வைத்து சட்டமாக இருக்கக்கூடாது என்று “மார்க்கிங் லிஸ்டம்” முறையை வைத்து சர்க்கார் அப்போதைக்கப்போது உத்தரவிட்டு, அதன்படி நடக்கவேண்டுமென்ற உன்னத எண்ணத்தினால் ஒரு ஒழுங்கு முறையை ஏற்படுத்தியிருக்கிறார்கள். ஆனால் இதை அமல் நடத்தும்போது பல சங்கடங்கள் ஏற்படுகின்றன. ஐந்துக்குக் கீழே பஸ்கள் இருந்தாலும் அவருக்கு பெர்மிட் கிடைப்பதில் சங்கடங்கள் இருக்கின்றன. ஏனென்றால் அவருக்கு “workshop facilities” கிடையாது. டி.வி.எஸ்.ஐ. போன்ற குறிப்பிட்ட பெரிய ஆப்பரேட்டர்கள் தான் மாகாணம் பூராவிலும் வொர்க்ஷாப் வைத்துக்கொள்ள முடிகிறது. அதற்காக அவர்களுக்கு இரண்டு மார்க் கொடுக்கிறார்கள். அந்த வொர்க்ஷாப்பில் எந்தெந்த அங்கங்கள் இருக்கவேண்டுமோ, அவைகள் எல்லாம் இருந்தால் தான் இரண்டு மார்க்குகள் கொடுக்கப்படும். குறைவாக இருந்தால் “பிராக்ஷன்” மார்க் கொடுக்கிறார்கள். 1-7/8, 1-5/8 என்றெல்லாம் மார்க் கொடுக்கிறார்கள். 1 மார்க்குக்காக ரூபாய் 40,000 போட்டு பஸ் வாங்குகிறவரின் வழக்கு கடைசியில் தள்ளப்படுகிறது. உயர் நீதி மன்றத்திலே. நல்லெண்ணத்தான் இந்த முறைக்கொண்டு வந்திருந்தாலும், பெரிய பெரிய “Fleet operators”-க்குத் தான் அது அனுகூலமாக இருக்கிறது. அவர்களுக்குத்தான் வொர்க்ஷாப் facilities இருக்கிறது. அதிகமான பஸ்களை வைத்திருப்பவர்கள் “sector qualification”-க்காக மார்க் வாங்கிவிடுகிறார்கள். ஒரு மார்க்கை அடித்துக்கொண்டு போகிறார்கள். அப்புறம் “place of business” க்காகவும் மார்க்கை வாங்கிக்கொண்டு போகிறார்கள். ஐந்துக்கு மேலே பஸ் வைத்திருப்பவர்கள் “0” மார்க் வாங்கினாலும் கூட, 5-க்குக் கீழே பஸ் வைத்திருப்பவர்களைவிட அவர்களுக்கு மற்ற வசதிகள் இருப்பதினால், அதிக மார்க்கைப் பெற்று பெர்மிட் கிடைத்துவிடுகிறது. “சோஷலிஸ சமுதாயம் அமையவேண்டும்” என்ற முறையில் 5 பஸ்களுக்கு மேல் வைத்திருப்பவர்களுக்கு ஆதரவு காட்டக்கூடாது என்று தான் இப்படியெல்லாம் கொண்டு வந்திருக்கிறோம். ஆனால் அதை அமல் நடத்து வதில் இருப்பதன் சங்கடங்கள் காரணமாக, 5 பஸ்களுக்கு மேல் வைத்திருக்கும் முதலாளிகளுக்குத்தான் சலுகைகள் கிடைக்கின்றன. “புதிதாக வருபவர்கள்” (new entrants) என்று கூறுகிறோமே அவர்களுக்கு வழியே கிடையாது. புதிதாகத் தொழிலுக்கு வந்தால் அவர்கள் மொட்டைதான் அடிக்கப்படுகிறார்கள். ஆகையினால்

[Srimathi T. N. Anandanayaki] [5th April 1958]

தான் யாரும் இந்தத் தொழிலுக்குப் புதிதாக வருவது கிடையாது. “செக்டர் குவாலிபிகேஷன்”, இன்னும் இதர வசதிகளும் இருப்பதால் “fleet operators-க்குப் போக மிஞ்சினால்தான் புதிதாக வருபவருக்குக் கிடைக்கிறது. இந்த சங்கடங்களின் காரணமாக ஹைகோர்ட்டில் ஒரு ரிட் பெட்டிஷன் வந்து அந்த ரிட் பெட்டிஷன் (W.P. 964/57) பேரில் ஸ்ரீ பால கிருஷ்ணய்யர் அவர்கள் தீர்ப்பளித்திருக்கிறார்கள். புதிதாக வருபவர்களைத் தனியாகப் பிரித்து அவர்களுக்கு மார்க் கொடுத்து அவர்களில் சிறந்தவரைத் தேர்ந்தெடுக்கலாம், அதேமாதிரி மற்ற யூனிட்களை எல்லாம் ஒன்றாக வைத்து அவர்களுக்கு மார்க் கொடுத்து அவர்களில் அதிகம் மார்க்கு வாங்குகிறவர்களைத் தேர்ந்தெடுக்கலாம் என்று சொல்லியிருக்கிறார். புதிதாக வருபவர்களையும் ஏற்கெனவே தொழில் செய்துகொண்டிருப்பவர்களையும் ஒன்றாகச் சேர்ப்பது நியாயமில்லை என்று அவர் சொல்லியிருக்கிறார். அப்படிப் பார்த்தாலும் fleet operators-க்குத் தான் போகும். ஏனென்றால் அவர்களுக்குத் தான் “செக்டர் குவாலிபிகேஷன், place of business, workshop facilities, technical experience” வசதிகள் எல்லாம் இருக்கின்றன. ஆகையால் புதிதாக வருபவர்களுக்கு 25 சதவிகிதம், அதாவது புதிதாகக் கொடுக்கிற ரூட்டுகளிலே 25 சதவிகிதம் அவர்களுக்கு ஒதுக்கி வைத்தால் அவர்கள் முன்னேறுவதற்கு வழியிருக்கும். அது முடியவில்லையென்றால், புதிதாக வருபவர்களுக்கு அதிகமான குவாலிபிகேஷன் இல்லாமல் இருந்தாலும்கூட, அவர்கள் ஐந்துக்குக் குறைவாகப் பல்கள் வைத்திருந்தால், அவர்களைத்தான் “prefer” பண்ணவேண்டும். இந்த ஜி.ஓ.-வை நாம் அடிக்கடி மாற்றிக்கொண்டிருக்கிறோம். ஆகவே இதற்காக ஒரு கமிட்டியைப் போட்டு, நடைமுறையில் இருக்கிற தொந்தரவுகளைல்லாம் பரிசீலனை செய்து அதைத் திருத்தி அமைத்தால் நல்லது. நான் வக்கீல் தொழில் ஆரம்பித்தபோது 3 பல்கள் வைத்துக்கொள்ள லாமென்று இருந்தது. அப்பறம் அது 10 ஆகி, இப்பொழுது 5 ஆகி விட்டது. இப்படிச் சும்மா சும்மா இதை மாற்றிக்கொண்டிருந்தால் ஆர்.டி.ஏ.-க்கே கஷ்டமாக இருக்கும். இதை எல்லாம் ஆலோசித்து சிறந்த முறையில் ஒரு ஏற்பாட்டை அமைச்சர் அவர்கள் காலத்திலேயே செய்தால் நன்றாக இருக்கும் என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

இன்னொரு விஷயத்தையும் சொல்ல விரும்புகிறேன். இப்பொழுது லாரிகள் சம்பந்தப்பட்ட வரையில் ரூட்டுகளை எல்லாம் ஸ்டான்டர்ட்டைச் செய்து ஸோனல் லிஸ்டம் என்று வைத்திருக்கிறார்கள். ஒரு உதாரணம் சொல்லுகிறேன். இப்பொழுது ஸ்டான்டர்ட்டைச் செய்திருக்கிற ரூப்படி பார்த்தால் அரந்தாங்கி, தஞ்சாவூர், திருச்சி, திண்டுக்கல், பழனி என்று வருகிறது. ஆனால் லாரி ஆப்பரேட்டர்கள் கேட்டிருக்கும் ரூட் என்னவென்றால், அரந்தாங்கி, புதுக்கோட்டை, மேலூர், மதுரை. இப்படிப் போனால் 85 மைல் தான் ஆகும். அவர்கள் சொல்லுகிற ரூப்படி 150 மைல் ஆகிறது. லாரிகள் குறைந்த அளவு தூரம் பிரயாணம் செய்தால் தான் செலவு கம்மியாகும். இதை விட்டுவிட்டு மூக்கை சுற்றித் தொடவேண்டும் என்று சொன்னால் பலவிதமான தகராறுகள் ஏற்படுகின்றன. அமைச்சர் அவர்கள் இவைகளையெல்லாம் ஆராய்ந்து பார்த்து லாரி சொந்தக்காரர்கள் எந்த ரூட்டை கேட்கிறார்களோ அந்த ரூட்டை கொடுக்கவேண்டும். அவர்கள் கேட்கின்ற ரூட்டிற்கு பெர்மிட் கொடுக்காமல் சுற்றிப் போகக்கூடிய ரூட்டுக்கு பர்மிட் கொடுத்தால் பண்டங்களை எடுத்துக்கொண்டு போவதில் தாமதம் ஏற்படும். லாரிக்கு எந்த ரூட்டில் லோட் கிடைக்கும் என்பது லாரிக்காரர்களுக்குத்தான் தெரியும். இதை யெல்லாம் ஆராய்ந்து பார்த்து, வியாபாரம் சரியான சூழ்நிலையில் நடக்கும்படியான முறையில் பெர்மிட்டுகள் வழங்குவதற்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். இன்னும் ஒரு பாயின்ட் . . .

(ஸ்பீகர் மணி அடிக்கவே, அங்கத்தினர் பேச்சை முடித்துக் கொண்டார்.)

SRI P. VEDAMANICKAM : தலைவர் அவர்களே, அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கும் மோட்டார் வாகன மான்யத்தை ஆதரித்துச் சில வார்த்தைகள் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். இப்பொழுது மோட்டார் வாகன வசதிகள் மிகவும் முன்னேறி இருக்கின்றன. குறிப்பாக என்னுடைய மாவட்டத்தில் 5 புதிய ரூட்டுகள் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அரை

5th April 1958] [Sri P. Vedamanickam]

மணிக்கு ஒரு பஸ் ஓடிக்கொண்டிருக்கிறது. இதற்காக நான் நன்றி தெரிவிக்கிறேன். அது மட்டும் அல்ல. 200, 300 மைல்களுக்கு—திருச்சியிலிருந்து திருவண்ணாமலைக்கும், சிதம்பரத்திலிருந்து மதராசு கும்—எக்ஸ்பிரஸ் பஸ்கள் ஓடிக்கொண்டிருக்கின்றன. அதில் உட்கார நல்ல வசதிகள் இருக்கின்றன. 'ரெஸ்ட்' எடுப்பதற்குச் சௌகரியமாக இருக்கிறது. 'ரேடியோ' வசதியும் செய்யப்பட்டிருக்கிறது.

ஜில்லாவாரியாகப் பர்மிட்டுகள் கொடுக்கும் முறையை மாற்றவேண்டும். இப்பொழுது எனது மாவட்டத்தில் கலெக்டரும், ஆர்.டி.ஓ.-ம் இதைச் செய்கிறார்கள். இதல் சில 'நான்அபிஷியல்ஸ்' இருக்கவேண்டும். சில பேர்களுக்கு அதிகாரிகளை அணுக முடிவதில்லை. அதிகாரிகளும் சர்வாதிகார ரோரணையிலேயே இருந்துகொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகையால் அந்த கமிட்டிகளில் 'நான்அபிஷியல்ஸ்' இருந்தால் அவர்கள் மூலமாக பல நன்மைகள் கிடைக்கும்.

இந்த பஸ் பெர்மிட்டுகள் கொடுக்கும் விஷயத்தில் தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் மிகவும் மோசமாக நடத்தப்படுகிறார்கள். திருச்சிராப்பள்ளி, வட ஆற்காடு மாவட்டங்களில் இரண்டு தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்குப் பெர்மிட்டுகள் கொடுக்கப்பட்டன. சர்க்கார் நல்ல நோக்கத்தோடு இப்படிச் செய்தாலும் பெரிய பஸ் முதலாளிகள் எல்லோரும் சேர்ந்து இந்த பஸ் பர்மிட்டுகளை காண்சல் செய்யும்படி அப்பீல் செய்துவிட்டார்கள். இதனால் அந்தத் தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் கடன்பட்டு, பிச்சை எடுக்கும் நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஆகையால் அரசாங்கம் இந்த ரூட்டுகளை கொடுக்கிற போதே சில சத விதம் தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கு என்று கொடுத்து, அவர்கள் முன்னேற்றம் அடையும்படி செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அது மட்டும் அல்ல. அரசாங்க உத்தியோகங்களிலும் மற்ற இடங்களிலும், தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்குச் சலுகை அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

எங்கள் தாலுகாவில் 'காமாட்சி கம்பெனி' என்று ஒரு பஸ் கம்பெனி இருக்கிறது. அதில் 25 பஸ்கள் இருக்கின்றன. நூறு தொழிலாளிகள் இருக்கின்றனர். ஆனால் ஒரு ஹரிஜன்கூட அதில் இல்லை. நான் அனேக தடவை சிபாரிசு செய்தும் ஒரு ஆனைக்கூட எடுத்துக்கொள்ளவில்லை. ரூட் பர்மிட்டுகளை கொடுக்கும்போது ஓரளவு தாழ்த்தப்பட்ட மக்களையும் ஏழை மக்களையும் எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும் என்று சர்க்கார் ஓர் உத்தரவு போடவேண்டும். அதைச் செய்தால் தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கு இந்த கம்பெனிகளில் வேலை கிடைக்கும். அரசாங்கத்திற்குப் போதுமான வருமானம் வேண்டுமானால் லாபகரமான பஸ் நிர்வாகத்தை ஓரளவு ஏற்று நடத்தவேண்டும். சென்னை நகரத்தில் பஸ்களை எடுத்து நடத்துவதுபோல் வெளியூர்களிலும் 100-க்கு 25 பங்காவது அரசாங்கம் எடுத்து நடத்தவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய பேச்சை முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

Sri P. S. CHINNADURAI : மதிப்பிற்குரிய சபாநாயகர் அவர்களே, மோட்டார் நிர்வாக மான்யத்திற்கு எதிராகப் பிரேரேயைச் செய்யப் பட்ட வெட்டுப் பிரேரையை ஆதரிக்கிற முறையில் ஒரு சில வார்த்தைகளை சொல்ல விரும்புகிறேன். நம்முடைய ராஜ்யத்தில் இப்போது சுமார் 4,196 பஸ்கள் இருப்பதாகத் தெரிகிறது. 7,333 லாரிகள் இருப்பதாகத் தெரிகிறது. ஆகமொத்தம் 12,000 மோட்டார் வாகனங்கள் பெரும்பாலும் தனிப்பட்ட முதலாளிகள் கையில் தான் இருந்து வருகிறது. இவர்கள்கூட சர்க்கார் வாகன வரியை சரியானபடி செலுத்துகிறார்களா என்பது எனக்குச் சந்தேகம். அப்படி வரியை அவர்கள் சரியானபடி செலுத்தியிருந்தால் இப்போது கிடைக்கக்கூடிய 4½ கோடி ரூபாயை விட அதிகப்படியாக வருமானம் கிடைக்கும் என்பது தான் என் நம்பிக்கை. 12,000 மோட்டார் வாகனங்கள் தனிப்பட்ட முதலாளிகள் கையில் தான் இருக்கிறது. அவைகள் பல புதிய ரூட்டுகளில் ஓடுகின்றன. இந்த ரோடுகள் யாருக்குச் சொந்தம்? இந்த ராஜ்ய மக்கள் அனைவருக்கும் தான் சொந்தம். இந்த ரோடுகளைப் பழுதுபார்ப்பதற்குப் புது ரோடுகளைப் போடுவதற்கும் யாருடைய பணம் செலவழிக்கப்படுகிறது. பொது மக்களுடைய பணம்தான் செலவழிக்கப்படுகிறது.

[Sri P. S. Chinnadurai]

[5th April 1958]

புதிய ரோடுகளைப் போடுவதற்கும், பழைய ரோடுகளைச் சீர்படுத்தி வதற்கும், அதிகப் பணம் செலவழிக்கப்படுகிறது. மோட்டார் வாகன வரி மூலம் எவ்வளவு பணம் கிடைக்கிறதோ அதைவிட அதிகமான தொகையை நாம் செலவழிக்கிறோம். ஆகையினால் பொதுமக்கள் மோட்டார் வாகனங்களை எந்த முறையில் கட்டுப்படுத்தி நிர்வகிக்கவேண்டும் என்று சொல்வதற்கு அவர்களுக்கு நிச்சயமாக உரிமை இருக்கிறது என்று இந்த நேரத்தில் நான் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இந்த மோட்டார் வாகனங்கள் அத்தனையும் ஏன் அரசாங்கம் உடைமையாக்கிக் கொள்ளக் கூடாது? இந்தப் பிரச்சினையைப்பற்றி இந்தச் சபையில் பல முறை பேசப் பட்டிருக்கிறது. இந்த ஆண்டிலும் பேசியிருக்கிறார்கள். சோஷலிஸ்கொள்கையை ஏற்றுக்கொண்டிருப்பதாக அமைச்சர்கள் இந்தச் சபையிலும், வெளியிலும் சொல்லுகிறபோது ஏன் 12,000 மோட்டார் வாகனங்களை தனிப்பட்டவர்களின் நிர்வாகத்தின் கீழ் இருப்பதற்கு அனுமதிக்கவேண்டும் என்று எனக்குப் புரியவில்லை. சாதாரண காலங்களிலும் கூட மோட்டார் வாகனங்களின் மூலமாக ஆண்டு ஒன்றுக்கு 10 கோடி ரூபாய் வருமானம் வரும் என்று எதிர்பார்க்கலாம். இப்பொழுது கிடைக்கிற 4½ கோடி ரூபாய் வரி போக மேலும் 10 கோடி ரூபாய் அவர்களுக்கு வருமானம் வருகிறது. இந்த லாபம் தனிப்பட்டவர்களுக்குக் கிடைத்து வருகிறது. மிகப் பெரிய வருமானம் வருகிற இந்தத் தொழிலை ஏன் சர்க்கார் தனிப்பட்டவர்கள் கையில் விட்டுவைத்திருக்கவேண்டும் என்று எனக்கு புரியவில்லை. அரசாங்கம் சோஷலிஸ்ட் கொள்கையை அனுஷ்டிப்பவர்களானால், அதை நடைமுறையில் நிறுபிக்கவேண்டும். ஆகையால் பஸ் போக்குவரத்தை, லாரி போக்கு வரத்து—இவைகளை தனிப்பட்டவர்களுக்கு விட்டு வைத்திருப்பது கொஞ்சம்கூட பொருந்தாது என்று நான் மிகவும் வலியுறுத்திச் சொல்ல விரும்புகிறேன். அரசாங்கம் இதை ஏற்று நடத்துவதில் பல கஷ்டங்கள், சிக்கல்கள் இருக்கலாம் என்று கூறப்படுகிறது. பஞ்சாயத்துகளுக்குப் போதிய வருமானம் இல்லை. முனிசிபாலிட்டிகளுக்குப் போதிய வருமானம் இல்லை என்று சொல்லப்படுகிறது. இந்த பஸ் போக்குவரத்தையும் லாரி போக்குவரத்தையும் பஞ்சாயத்துகளும், முனிசிபாலிட்டிகளும் நடத்துவதற்கான உரிமையை ஏன் வழங்கக்கூடாது.

I p.m. கோவை நகர சபை பஸ் போக்குவரத்தை எடுத்து நடத்துவதற்கான ஒரு திட்டத்தை இந்த அரசாங்கத்திற்குச் சமர்ப்பித்திருக்கிறது என்று நான் அறிகிறேன். அதன் மூலமாக அவர்கள் வருமானத்தை பெருக்கிக் கொள்வதோடு நகர மக்களுக்கும் நன்மை செய்யலாம் என்று அவர்கள் கருதுகிறார்கள். இதை அவர்கள் ஏன் அனுமதிக்கக்கூடாது. இந்த ராஜ்யத்தில் ஜில்லா போர்டுகள் ஒழிக்கப்பட்டு, அதற்குப் பதில் பஞ்சாயத்து யூனியன்கள் வரப்போவதாகத் தெரிகிறது. இந்த நிலையிலே, வருமானம் வரும் என்ற நிலையில் பஞ்சாயத்துகளும், முனிசிபாலிட்டிகளும் சேர்ந்து ஒரு டிரான்ஸ்போர்ட்டு கார்ப்பரேஷன் ஏற்படுத்திக்கொண்டு பஸ் போக்குவரத்தை லாரி போக்குவரத்தை நிர்வகிக்க அரசாங்கம் ஏன் ஏற்பாடு செய்யக்கூடாது என்று கேட்கிறேன். அப்படிச் செய்தால் பல கோடி ரூபாய் தனியார் பெட்டகங்களுக்குப் போவதற்குப் பதிலாக மக்களின் பொது பெட்டகத்திற்குச் செல்வது சாத்தியமாகும். இது தனிப்பட்டவர்களுடைய இலாபத்திற்குத் தான் என்று இருக்கக்கூடாது என்பதை வலியுறுத்திச் சொல்ல விரும்புகிறேன். ஏன் தனிப்பட்டவர்களுடைய ஏகபோகமாக இருக்க விதிகள் இருந்துகொண்டு இருக்கின்றன? ஐந்து பஸ்களுக்கு மேல் ஒருவருக்கு கொடுக்கக்கூடாது என்று இருந்தபோதிலும் பிரத்தியட்சமாக ஒரே குடும்பத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் பலர் வைத்துக் கொள்கிறார்கள்.—அண்ணன், தம்பிகள், மாமன், மைத்துனர்கள், மனைவி மக்கள் என்று பல பேர்கள் பகிர்ந்து கொள்கிறார்கள். ஐந்து பஸ்களுக்கு மேல் இருக்கக்கூடாது என்பதைச் சாமர்த்தியமாக சட்ட வல்லுனர்களை வைத்துக்கொண்டு தங்களுக்கு இலாபகரமாக செய்துகொள்ளுகிறார்கள். இந்த ஏகபோக முறையானது ஒழியவேண்டுமென்று குறிப்பிடக்கொள்கிறேன்.

பர்மிட் கொடுக்கும் முறையிலே கொஞ்சம் தாராளத் தன்மையை அனுசரிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். யார் கேட்டாலும், ஏழை கேட்டாலும் பணக்காரர் கேட்டாலும் பர்மிட்டுகள் கொடுக்கப்படவேண்டும்.

5th April 1958]

[Sri P. S. Chinnadurai]

ஆனாலும் எனக்கு நம்பிக்கை இல்லை. ஒரு பஸ் வாங்க ரூ. 40 அல்லது 50 ஆயிரம் வேண்டும். எந்த ஏழையும் தனியாக இவ்வளவு தொகை வைத்து நடத்த முடியும் என்று. ஒரு சமயம் கூட்டுறவு சொஸைடி மூலமாக ஒருகால் முடியலாம். ஆகையினால் யார் நடத்த வருகிறார்கள் அவர்களுக்குத் தாராளமாக கொடுத்தால் பிரயாணிகளுக்காவது நல்ல வசதி கிடைக்கும். இப்பொழுது கிராமப் புறங்களில் ஓடும் பஸ்கள் “கன்டர்” பண்ணவேண்டிய நிலையிலே இருக்கின்றன. இங்கெல்லாம் ரேட்டு க்வின் போன்ற அழகான பஸ்களில் செல்லுகிறோம். அப்படி இங்கே பிரயாணம் செய்துவிட்டு கிராமப்புறங்களிலே செல்லும்போது அவைகள் ரொம்ப கேவலமாக இருப்பது தெரிகிறது. அங்கெல்லாம் நல்ல பஸ்களை வைத்து ஓட்டுவதற்கு சர்க்கார் கவனம் செலுத்தவேண்டும்.

பர்மிடபடி 150 மைல் ஓட்டலாம் என்று இருக்கிறது. ஏற்கெனவே 100 அல்லது 50-வது மைலுக்கு மட்டும் வைத்திருந்தவர்களுக்கும், புதிதாக ஓட்டுபவர்களோடு இந்த அதிகமான தூரத்தைக் கொடுப்பதற்கு அமைச்சர் அவர்கள் யோசிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

டாக்ஸிகள் சம்பந்தமாக ஒரு வார்த்தை. ஒவ்வொரு நகரத்திலும் பிரைவேட் டாக்ஸிகள் இருக்கின்றன. சர்க்காரோடு இவைகளை உபயோகிக்கிறார்கள். (குறுக்கீடு) ஒன்றிரண்டாண்டு ரிப்போர்ட்டு செய்யலாம். ஆனால் ஏகமாக இருந்தால் என்ன செய்வது? அதில் வரும் வருமானம் ஏராளமென்பது என் அபிப்பிராயம். இப்படி பிரைவேட் டாக்ஸிகள் இருப்பது சரியல்ல.

ரயில் போக்குவரத்தைக் காட்டிலும் பஸ் போக்குவரத்தில்தான் மக்களுக்கு அதிக ஈடுபாடு. ஏனெனில் சீக்கிரமாக செல்லக்கூடியவை பஸ்கள். ஆகையினால் ‘துரு பஸ்கள்’ அதிகமாக விட அரசாங்கம் ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். மதுரைக்கும் திருச்சிக்கும் விட்டால் மிகவும் சிறந்ததாக இருக்கும். லாரி போக்குவரத்து ரயில் போக்குவரத்தைவிட விரைவாக சாமான்களை எடுத்துச் செல்ல வசதி இருப்பதால் மக்கள் லாரி போக்குவரத்தை அதிகமாகப் பயன்படுத்துகிறார்கள். ஒழுங்குபடுத்த துரு பஸ் ஸ்கூக்கு இருப்பதுபோல டைபிங்ஸ் வைக்கவேண்டும். சென்னையிலிருந்து கோவை, கள்ளிக்கொட்டை போன்ற இடங்களுக்குச் செல்வதற்கு டைபிங்ஸ் வைத்து குறிப்பிட்ட நேரத்தில் செல்லவேண்டுமென்று ஏற்பாடு செய்தால்—இத்தனை மணிக்குப் பிறகு போவதை தடை செய்யவேண்டுமென்று நான் சொல்லவில்லை—மக்கள் குறிப்பிட்ட நேரத்தில் கவனமாக இருந்து அவைகளில் தங்கள் சாமான்களை அனுப்ப முன்வருவார்கள். இதைக் கவனிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என் வார்த்தைகளை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* THE HON. SRI V. RAMIAH : சபாநாயகர் அவர்களே இன்று இந்த போக்குவரத்து இலாகா சம்பந்தப்பட்ட மாய்க் கோரிக்கையில் இந்த இலாகா இன்னும் திறம்பட வேலை செய்யவேண்டுமென்று நல்ல கருத்துக்கள் சொன்ன கனம் அங்கத்தினர்களுக்கு எனது மனமார்ந்த நன்றியை தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இந்த இலாகா சம்பந்தப்பட்ட மாய்க் கோரிக்கை மீது வந்திருந்த வெட்டுப்பிரேணைகளையும் பேசிய அங்கத்தினர்கள் கருத்துக்களையெல்லாம் ஆலோசனை செய்து பார்த்தால் இலாகாவின் முக்கியத்துவத்தை மறந்து குறிப்பிட்ட பிரச்சினையை வலியுறுத்திச் சொல்லி விட்டால் போதும் என்று அங்கத்தினர்கள் அபிப்பிராயப்ப்டார்களோ என்று சந்தேகிக்கிறேன். இன்று விவாதத்தில் எழுப்பப்பட்ட பர்மிட் வழங்கும் முறையில் யார் வழங்கவேண்டும் என்ற பிரச்சனை மட்டும் மிகவும் வலியுறுத்தப்பட்டது. ஆனால் போக்குவரத்து சம்பந்தப்பட்ட மற்ற பெரிய பிரச்சினைகள் ஒதுக்கி வைக்கக்கூடிய நிலைமையை பார்த்தால் எனக்கு மனக் கஷ்டம் ஏற்பட்டது. இந்த இலாகாவை பொருத்தவரை பெர்மிட் வழங்கும் வேலை மிகமுக்கியமான வேலை என்று ஒப்புக்கொண்டாலும் இந்த இலாகாவின் முக்கிய பொறுப்பு போக்குவரத்து வசதியை நாம் நல்ல முறையில் எல்லா மக்களுக்கும் பயன்தரக்கூடிய முறையிலே அமைக்கவேண்டும் என்பது தான். இன்றைக்கு கனம் கோட்டை ராமன் பேசும்போது இந்த இலாகாவிலிருந்து அரசாங்கத்திற்கு, நாலரைக் கோடி ரூபாய் கிடைக்கிறது என்று சொன்னார்கள். அது இந்த இலாகா

[Sri V. Ramiah]

[5th April 1958]

வுக்கு நேரிடையாக வரக்கூடிய வருமானம். மற்ற இனங்கள் மூலம் வரக்கூடியது ஒரு கோடி ரூபாய்க்கு மேல் இருக்கும் என்பதை சொல்லிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். அதோடு கூட தொழிலில் ஈடுபட்டிருக்கும் தொழிலாளர்கள் எண்ணிக்கையைப் பார்த்தோமேயானால் இன்றைக்கு டிரைவர்கள், கண்டெக்டர்கள் என்கிற முறையில் கிட்டத் தட்ட 4,000 ஊழியர்கள் சம்பந்தப்பட்டு இருக்கிறார்கள். மேலும் இந்தத் தொழிலுக்கு வேண்டிய சிறு தொழில்களை எடுத்துக்கொண்டால் அதிலும் ஏராளமான பொது மக்கள் சம்பந்தப்பட்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய முன்னேற்றம் வாழ்க்கை இவற்றை மனதில் கொண்டு இந்த இலாகாவை தன் வேலையை பரிசீலனை செய்யவேண்டும். இன்னும் அதிகமாக கவனம் செலுத்தவேண்டிய பகுதி பிரயாணிகள் பகுதி. அவர்கள்தான் இந்தப் போக்குவரத்தை முழுக்க முழுக்க ஆதரித்து நிற்பவர்கள். அவர்கள் சாதாரண நடுத்தர வகுப்பைச் சேர்ந்த மக்கள். அவர்களுடைய தேவைகளையெல்லாம் பூர்த்திசெய்ய இந்த இலாகா பரிசீலனை செய்து நல்ல முறையில் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். இந்த முறையிலே இந்த இலாகா இயங்கவேண்டும் என்பது என் ஆசை. இன்றைக்கு இந்த இலாகாவிலிருந்து கொடுக்கக்கூடிய பர்மிட்டை தாராளமாக எழைகளுக்கும் கொடுக்கவேண்டுமென்றும் பல அங்கத்தினர்கள் கூறினார்கள். தாராளமாகக் கொடுப்பதில் ஆட்சேபம் இல்லை. கனம் சின்னதுரை அவர்கள் சொன்னார்கள் இந்த இலாகா வின்கீழ் 4,000 வண்டிகள் ஒடிக்கொண்டு இருக்கின்ற என்று.

1-10
p.m.

இது போதாது. இதை இன்னும் குறைந்தது 25 சத விதம் அதிகப் படுத்த வேண்டும் என்று உணர்ந்து அதிகாரிகளைக் கேட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய முடிவு இன்னும் அரசாங்கத்திற்குக் கிடைக்கவில்லை. காலதாமதம் ஏற்படுகிறது. அதற்குப் பல காரணங்கள் இருக்கின்றன. அவைகள் பரிசீலனையிலிருக்கின்றன. வேகமாக ஒரு முடிவு காண வேண்டும். விஸ்தரிப்பை விரிவாகச் செய்யவேண்டும் என்ற அக்கறை எனக்கும் இருக்கிறது. இந்த இலாகா நல்ல முறையில் நடைபெறவேண்டும் என்பதற்காக நான் இந்த இலாகாவின் பொறுப்பை ஏற்றுக்கொண்ட பிறகு பல ஜில்லாக்களுக்குச் சென்று அங்கங்கே இருக்கக் கூடிய பஸ் சொந்தக்காரர்களைக்கண்டு பேசி, லாரி சொந்தக்காரரானையும் கண்டு பேசி, அந்தச் சமயத்தில் சட்டசபை உறுப்பினர்கள் வந்தால் அவர்களையும் கலந்து கொண்டு, மற்றும் கூட்டத்திற்கு வந்திருந்தவர்களையும் கேட்டு, இந்த இலாகா சம்பந்தப்பட்ட மட்டில் ஒரு நல்ல மாறுதலைச் செய்ய வேண்டும் என்று நடவடிக்கை எடுத்துக்கொண்டு வருகிறேன். தனிப்பட்டவர் விருப்பம் படி நிர்வாகம் நடக்காமல் ஒரு முறையாக நடக்கவேண்டும் ஆங்கிலத்தில் “லிம்ஸ் அண்ட் பான்சீஸ்” என்று சொல்லுவார்களே அப்படி இல்லாமல், அந்த முறையில் இந்த இலாகா தொடர்ந்து நடக்கக்கூடாது என்ற ஆசையில் இதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகளை எடுத்துக்கொண்டு வருகிறேன். இன்னும் நான் செங்கற்பட்டு ஜில்லாவிற்குப் போகவில்லை. மற்ற எல்லா ஜில்லாக்களுக்கும் சென்று எல்லோவாரையும் கலந்து ஆலோசனை செய்து அதன் மேல் வேலைகளைச் செய்து வருகிறேன். இன்னும் பல பிரச்சனைகள் பரிசீலனை செய்ய வேண்டியதாக இருக்கிறது. இந்தத் தொழிலைப் பொறுத்த மட்டில் இதற்கு ஒரு நிரந்தரமான நம்பிக்கை ஏற்பட வேண்டும். ஒரு ஸ்திரமான கொள்கையுடன் இந்தப் பிரச்சினையை நாம் அணுகிப் பார்க்க வேண்டும். இந்தத் தொழில் சம்பந்தப்பட்ட மட்டில் நல்லபோக்கு வரத்து வசதி இருக்க வேண்டும் என்ற கொள்கையில் இதற்கு வசதி செய்து கொடுக்கப்பட்டு வருகிறது. இந்தத் தொழில் நல்ல முறையில் வளர வேண்டும் என்ற அடிப்படையில் இப்பொழுது வேலை செய்து கொண்டு வருகிறேன். வையபிள் யூனிட் கண்டிப்பாக இருக்க வேண்டும். குறைந்த பட்சம் ஐந்து பஸ்களை வைத்துக்கொண்டிருக்கக்கூடியவர்களுக்கு வசதி கொடுத்து ஒரு நல்ல தரமுள்ள போக்குவரத்து இருக்க வேண்டும் என்று கருதி வேலை செய்து வருகிறோம். அந்தத் தொழிலை வளர்க்கவும், அதற்கு மற்ற சக்திகளை உண்டு பண்ணவும், அதை எந்த சூழ்நிலையில் அமைக்க முடியுமோ அந்தச் சூழ்நிலையில் அமைக்கவும் நல்ல வேலைகளைச் செய்து கொண்டு வருகிறோம். அந்த அடிப்படையில் பார்க்கும்போது இந்தத் தொழிலில் ஈடுபட்டிருக்கக்கூடிய ஸ்தாபனங்களின் எண்ணிக்கையைப் பார்த்தால் இன்றைக்கு ஒன்று முதல் நான்கு வரையில் பஸ்களை

5th April 1958]

[Sri V. Ramiah]

வைத்து நடத்தும் ஸ்தாபனங்கள் சுமார் 352 இருக்கின்றன. அவர்களுக்கு ஐந்து பஸ்களை வைத்து நடத்துவதற்கு வேண்டிய சூழ்நிலையை உண்டு பண்ண வேண்டியதாக இருக்கிறது. அந்த ரீதியில் இந்தப் பிரச்சனையை அனுக் வேண்டியதாக இருக்கிறது. அவர்களுக்கு வேண்டிய வசதிகளைச் செய்து கொடுக்க வேண்டியதாக இருக்கிறது. அப்படிப்பட்ட வசதிகளையும் அவர்களுக்குச் செய்து கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. மற்றும் அவர்களுக்கு முன்னேற்ற வேலைகளையும் செய்து கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதற்காகத் தான் இப்பொழுது மார்க்ஸ் சிஸ்டம் என்று வைத்திருக்கிறோம். இந்த மார்க்ஸ் சிஸ்டத்தைப் பற்றி நான் பல பகுதிகளில் பல மக்களைச் சந்தித்துப் பேசியதில் இது ஒரு நல்ல சிஸ்டம் என்று சொன்னார்கள். இந்த மார்க்ஸ் சிஸ்டத்தைப் பற்றி சிலர் மாறுபட்ட அபிப்பிராயம் கொண்டு ஹைக்கோர்ட்டுக்கு போய் அங்கே அதற்கு வேறு விதமாக அர்த்தம் செய்து அதன் பிறகு நாலேந்து மாத காலமாக இதில் நம்பிக்கை உள்ள அதிகாரிகள் கொஞ்சம் தைர்யமாக ஹைக்கோர்ட்டினுடைய தீர்ப்புக்கு மரியாதை கொடுத்து இதில் பெரிய பஸ் முதலாளிகள் கலந்து கொள்வதற்குச் சந்தர்ப்பம் கொடுத்து நாலேந்து மாதங்களாக மற்றவர்களுக்கும் இதில் பர்மிட் கிடைக்கக்கூடிய நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. அரசாங்கம் விரும்பக் கூடிய கொள்கை பிரகாரம் சிறு ஸ்தாபனங்களுக்கு ஆதரவு கொடுக்க வேண்டும், அதைப் பலப்படுத்த வேண்டும். அதன் வாயிலாக நல்ல முறையில் இந்தத் தொழில் நடக்க வேண்டும் என்று இந்த மார்க்ஸ் சிஸ்டத்தை நல்ல முறையில் நடத்தி வருகிறோம். இன்னும் நல்ல முறையில் சிறு பஸ் சொந்தக் காரர்களுக்கு ஆதரவு கிடைக்கும் முறையில் இது நடத்தப்பட்டு வருகிறது. இதை இன்னும் எந்த முறையில் எப்படித் திருத்தி அமைக்கலாம் என்பதையும் பரிசீலனை செய்து வருகிறோம். விரைவில் இது சம்பந்தமாக ஒரு முடிவு காணலாம் என்று தோன்றுகிறது. மார்க்ஸ் சிஸ்டம் கண்டிப்பாக இருக்க வேண்டும். அதன் மூலமாக எல்லோருக்கும் பஸ்கள் கிடைத்து விடலாம். தனிப் பட்டவர்களுக்கும் கிடைத்து விடலாம். இன்றைக்கு ஏற்பட்டிருக்கக்கூடிய பஸ் போக்குவரத்து சூழ்நிலையை கவனித்தால் யார் வேண்டுமானாலும் பஸ்களை வைத்து நடத்தலாம், நல்ல முறையில் இலாபம் கிடைக்கும் என்ற சூழ்நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. அதற்குப் பல காரணங்கள் இருந்தாலும் அதற்குப் சில முக்கியமான காரணங்களும் இருக்கின்றன. அதைப் பற்றி கூட கனம் சின்னதுரை குறிப்பிட்டார். பல கோடிக்கணக்கான ரூபாயை செலவு செய்து ரஸ்தாக்களை மராமத்து செய்து பஸ்களை போக்குவரத்துக்கு நல்ல சூழ்நிலை ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது. எந்த விதமான கஷ்டமும் இல்லாமல் பஸ் போக்குவரத்து நடப்பதை நாம் இப்பொழுது பார்க்கிறோம். அதைப்போலவே பஸ்வை நடத்தக்கூடியவர்கள், அவர்களுடைய முயற்சி இல்லாமலேயே தொழிற்சாலையிலிருந்து உற்பத்தியாகி வரும் பஸ்கள் நல்ல விசாலமாக அதிக எண்ணிக்கையுடன் வீட்டுகள் அமைக்க வசதியுடன் வருவதை நாம் பார்க்கிறோம். அதிகமான வருமானம் வந்து விடும் என்ற எண்ணத்தில் பல பஸ்கள் நடத்தப்பட்டு வருகின்றன. அவர்கள் பிரயாணிகளுடைய நலனைப் பார்ப்பது இல்லை. அவர்களுக்கு உதவி செய்ய இந்தத் திட்டமானது எந்த முயற்சியும் எடுத்துக்கொள்ளவில்லை. தொழிலாளர்களுக்கு வசதி ஏற்பட வேண்டும், முதலாளிகளுக்கு செளகரியம் ஏற்பட வேண்டும், அதே சமயத்தில் அரசாங்கத்துக்கு வருமானம் வரவேண்டும். இவைகளுக்கெல்லாம் பாதகம் ஏற்படாமல் அந்தத் தொழில் நடைபெறவேண்டும், அந்தத் தொழில் வளர வேண்டும் என்ற அடிப்படையில் இப்பொழுது வேலைகள் நடந்து வருகின்றன. பஸ் சரித்திரத்தைப் பார்த்தால் சென்ற பத்து அல்லது பதினைந்து வருஷங்களாகத்தான் இந்தத் தொழில் நல்ல முறையில் நடந்து வருவது தெரிய வரும். இதற்கு முன்பு இந்தத் தொழிலை நடத்தி வந்தவர்கள் கையில் இந்தத் தொழில் இப்பொழுது பெரும்பாலும் இல்லாமல் போய் விட்டதைக் கவனிக்க வேண்டும். இது கனம் பேருலேட்டர்ஸ் கைக்கு போய் விட்டால் நிச்சயமாக இது வளர முடியாது. எனம் அங்கத்தினர்கள் பர்மிட் வழங்கும் சம்பந்தமாக சில கருத்துக்களைத் தெரிவித்தார்கள். அவைகளையெல்லாம் ஏற்றுக் கொள்ள முடியாது. இந்தத் தொழில் நல்ல முறையில் வளர வேண்டும், சிறு ஸ்தாபனங்கள்

[Sri V. Ramiah]

[5th April 1958]

நல்ல முறையில் வளர வேண்டும் என்ற ஆசையில் தான் இப்பொழுது கவனம் செலுத்தப்பட்டு வருகிறது. அதில் வேண்டிய ஆலோசனையும் செய்து வரப்படுகிறது. பஸ் தொழில் நல்ல முறையில் நடைபெறவேண்டும் அதற்கு வேண்டிய பல யோசனைகளைச் சொல்ல வேண்டும் என்று தான் நான் எதிர் பார்க்கிறேன். இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் சில அங்கத்தினர்களுக்கு தங்களுடைய யோசனைகளைச் சொல்வதற்கு வாய்ப்பு இல்லாமல் போனாலும் இதைத் தொடர்ந்து நான் அவர்களுடைய ஜில்லாவிற்குவரும்போது கூட அவர்களுடைய யோசனைகளைச் சொல்லலாம். அப்பொழுது கனம் அங்கத்தினர்களும் சொல்லலாம், பஸ் முதலாளிகளும் சொல்லலாம், தனிப்பட்டவர்களும் சொல்லலாம். மற்ற பஸ் போக்குவரத்து சம்பந்தப்பட்டவர்களுடைய ஆலோசனையையும் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

நம்முடைய மாகாணத்தைப் பொறுத்த வரையில், மற்ற மாகாணங்களில் சுற்றிப் பார்த்து விட்டு வந்த கனம் அங்கத்தினர்கள் சின்னதுரை, கோவிந்தசாமி, எதிர்க்கட்சித் தலைவர் முதலியவர்கள், குறிப்பிட்டார்கள், மற்ற மாகாணங்களில் நடைபெறுவதை விட நம்முடைய மாகாணத்தில் பஸ் போக்குவரத்து நல்ல முறையில் நடைபெற்று வருகிறது என்று. அதையே நானும் ஒப்புக்கொள்கிறேன். ஆனால் நம்முடைய மாகாணத்திலேயே பார்த்தால் ஒரு ஜில்லாவில் நடைபெற்று வருவதைப்போல் மற்றொரு ஜில்லாவில் நடைபெறாமல் இருக்கிறது. நம்முடைய இராஜ்யத்திலேயே ஒரு ஜில்லாவிற்கு மற்றொரு ஜில்லா மாறுபாடுள்ளதாக இருக்கிறது. இதை நாம் மறந்து விடக்கூடாது. மாகாணத்தில் எல்லா பஸ்களுக்கும் அரசாங்கத்தினுடைய கண்காணிப்பு ஒரேவிதமாக இருந்த போதிலும் சில ஜில்லாக்களில் பஸ் போக்குவரத்து நல்ல முறையில் நடந்து வருகிறது, சில ஜில்லாக்களில் நல்ல முறையில் நடைபெறவில்லை. சில ஜில்லாக்களில் பஸ் போக்குவரத்தை திறமையாக, கட்டுப்பாட்டுடன் நடத்திக்கொண்டு வருகிறார்கள். நல்ல தன்மை வாய்ந்தவைகளாக நடத்தப்பட்டு வருகின்றன என்பதை நாம் பார்க்கிறோம். மற்ற ஜில்லாக்களில் பார்த்தால் சட்டத்தை எப்படி மீறவேண்டுமோ அப்படி மீறிக்கொண்டு அதிகப்படியான வருமானத்தை எதிர் பார்த்துக்கொண்டு பிரயாணிகளுக்கு எந்தவிதமான சௌகரியத்தையும் செய்யாமல் இருப்பதையும் நாம் பார்க்கிறோம். படுமோசமான நிலைமையில் இருப்பதையும் நாம் பார்க்கிறோம். இரண்டொரு ஜில்லாவைப்பற்றி எனக்கு நன்றாகத் தெரியும். சில ஜில்லாக்களில் நல்ல முறையில் சட்ட திட்டங்களுக்குக் கட்டுப்பட்டு நடைபெறுகின்றன, என்பதும் சில ஜில்லாக்களில் சட்ட திட்டங்களுக்குக் கட்டுப்பாடும் வசதிகளைச் செய்து கொடுக்காமல் நடைபெற்று வருவதையும் பார்க்கிறோம். அரசாங்கத்தின் உத்தரவினால் மட்டும் கட்டுப்பட்டு நடந்துவிடுவார்கள் என்பது அல்ல. அரசாங்கத்தின் உத்தரவினால் மட்டும் காரியத்தை சாதித்து விட முடியும் என்பது அல்ல. அந்தத் தொழிலில் சம்பந்தப்பட்டவர்களுக்கு அந்தத் தொழில் வளர வேண்டும் என்ற ஆசை இருக்க வேண்டும். சில ஸ்தாபனங்கள் வைத்து நடத்தும் பஸ்களைப் பார்த்தால் நல்ல இரகமாக இருப்பதாக இல்லை. மக்கள் போற்றக்கூடிய வகையில் அவர்கள் பஸ்களை வைத்துக் கொண்டிருக்கவில்லை. எல்லாப் பகுதிகளிலும் பஸ்கள் நல்ல ரூபத்தில் இருக்கின்றன என்று சொல்லிவிட முடியாது. ஆகவே இந்த விஷயத்திலும் பஸ் முதலாளிகள் ஒத்துழைக்க வேண்டும். பொது மக்களுக்கு நல்ல முறையில் வசதிகளைச் செய்து கொடுக்க முன் வரவேண்டும். அதைப் போலவே இன்றைக்கு பலவிதமான விபத்துக்கள் ஏற்படுகின்றன என்று பல அங்கத்தினர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். அதற்கு வேண்டிய பல ஏற்பாடுகளும் செய்யப்பட்டிருக்கின்றன. அதற்காகப் பல கட்டுப்பாடுகளையும் கொண்டு வந்திருக்கிறோம். ஒவ்வொரு லாரியும் குறைந்தது எழுபது மைலுக்கு ஒரு தடவை போலீஸ் ஸ்டேஷனில் ரிப்போர்ட் செய்து கொள்ள வேண்டும். வேகமாக ஓடக்கூடிய வண்டிகளைப் பார்த்து அவைகளின் மீது போலீஸ் அதிகாரிகள் நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். கெஜு பதிவுள்ள ஒவ்வொரு அதிகாரியும் இதைக் கண்காணிக்க வேண்டும். வேகமாக ஓடக்கூடிய வண்டிகளைக் கவனித்து ரிப்போர்ட் செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது. இந்த அளவில் அரசாங்கம் உத்தரவுகளைப் போட்டிருக்கிறது. நல்ல முறையில் இது பலன் கொடுக்கும் என்று எதிர் பார்த்துத்தான் அப்படிப்பட்ட

5th April 1958]

[Sri V. Ramiah]

உத்தரவைப் போட்டோம். ஆனால் இது வரைக்கும் எந்த விதமான நடவடிக்கையையும் யாரும் எடுத்ததாக எனக்குத் தெரியவில்லை. இதை எல்லோரும் மனதில் கொள்ளவேண்டும். இது அவரவர்களுடைய பொறுப்பு. அவரவர்களுக்கு கடமை இருக்கிறது என்கிற நிலைமையில் விபத்துக்களைத் தடுப்பதற்கு நடவடிக்கைகள் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். நல்ல ஸ்தாபனங்கள் நடத்தக்கூடிய பஸ்களோ அல்லது லாரிகளோ அதிகமாக எந்தவிதமான விபத்திற்கும் உள்ளாகாததை நாம் பார்க்கிறோம் அவர்கள் தங்கள் ஊழியர்களை நல்ல முறையில் கண்காணித்து வருகிறார்கள். தங்களுடைய ஊழியர்கள் கண்டிப்பாக குறிப்பிட்ட வேகத்தில்தான் போகவேண்டுமென்ற முறையை அவர்கள் கட்டாயமாக ஏற்படுத்தி வைத்திருக்கிறார்கள். அதே ரீதியிலே எல்லா ஸ்தாபனங்களும், எல்லா முதலாளிகளும், சிறு ஸ்தாபனங்களைச் சேர்ந்தவர்களும் ஒத்துழைக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். கனம் அங்கத்தினர் சின்னதுரை அவர்கள் எப்படி லாரி ஓட்டுவதில் அதிகமாக சிறு ஸ்தாபனங்கள் இருக்கின்றனவோ, அம்மாதிரி பஸ்கள் ஓட்டுவதிலும் இருக்கலாம் என்று சொன்னார். கண்காணிப்புக்கு மீறிய சிறு ஸ்தாபனமாக இருந்தால் அதை நடத்தக்கூடியவர்களுக்கு எந்தவிதமான அக்கரையும் இல்லாமல் இருக்கும். அவர்கள் எப்படியாவது வருமானம் வந்தால் போதும் என்ற ஒரே குறிக்கோளோடு அந்த ஸ்தாபனத்தை நடத்துவார்களேயானால், பஸ்கள், லாரிகள் அதிகமான விபத்திற்கு உள்ளாகுமே தவிர, வேறு எந்தவிதமான நல்ல பலனும் கிடைக்காது. இந்தத் தொழில் வளரவேண்டும், “வையபின் யூனிட்டுகளின்” தரத்தை கண்டிப்பாக வளர்க்கவேண்டும், நம்முடைய ராஜ்யத்தைப் பொறுத்தவரையில் இன்னும் அதிகமான பஸ்கள் போக்குவரத்திற்கு கொடுத்து உதவவேண்டுமென்பதுதான் என்னுடைய ஆசை. முதல் ஐந்தாண்டு திட்ட காலத்திலிருந்து இன்று வரையில் தொடர்ந்து மராமத்து இலாகா நல்ல ரஸ்தாக்களை அமைத்துக் கொடுத்திருக்கிறது. நூற்றுக்கணக்கான கிராமங்களுக்கு ரஸ்தாக்கள் போடப்பட்டு தொடர்பு ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது. இதன் காரணமாக கிராமங்களிலுள்ள மக்களுக்கு போக்குவரத்திற்கு நல்ல வசதி செய்துகொடுக்கவேண்டும். அப்பொழுதுதான் விவசாயம் செய்யக்கூடிய மக்கள் தாங்கள் உற்பத்தி செய்த பொருள்களை ரோடுகள் மூலம் அவைகள் தேவைப்படுகின்ற இடங்களுக்கு எடுத்துச்சென்று விற்க முடியும். இதை மனதில் கொண்டுதான் 25 சத விக்கிம் லாரி போக்குவரத்தையும், பஸ் போக்குவரத்தையும் அதிகப்படுத்த வேண்டுமென்று உத்தரவு போடப்பட்டது. ஆனால் இப்பொழுது இந்த பஸ் தொழிலில் ஈடுபட்டிருக்கக்கூடியவர்கள் பஸ் போக்குவரத்தை அதிகமாக விஸ்தரித்துவிட்டால் தங்களுடைய வருமானம் எங்கு குறைந்துவிடுமோ என்ற ஒரு பெரிய அச்சத்தால் அந்த உத்தரவை எப்படியாவது தடை செய்வதற்கு சட்ட வல்லுணர்களின் உதவியை நாடுகிறார்கள். பஸ் ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் நிறைவேற்றப்பட்ட சட்டத்தை வைத்துக்கொண்டு அதற்குள்ளான தடை அனைத்தையும் ஏற்படுத்துவதற்கு முயற்சி செய்கிறார்கள். அவர்களுக்கு ஏன் இந்த பயம் ஏற்பட்டது என்று எனக்கே புரியவில்லை. மக்களிடையே, அதிகமாக நடந்து செல்லும் பழக்கத்தை விட்டு, பஸ்களில் போகவேண்டுமென்ற மனப்பான்மை வளர்ந்துகொண்டே வருகிறது. அப்படியிருக்கும்பொழுது இன்னும் எத்தனை பஸ்கள் விட்டாலும், அதற்கு நிச்சயமாக ஆதரவு இருக்கும். ஆகையால் இதுவிஷயத்தில் இப்பொழுது இருக்கும் பஸ் முதலாளிகளுக்கு எந்த விதமான லீனை அச்சமும் வேண்டாம் என்பதை இந்த சந்தர்ப்பத்தில் வலியுறுத்திச் சொல்ல விரும்புகிறேன். எல்லோரும் நன்றாக இதை உணர்ந்து, தங்கள் தங்கள் பகுதியில் இருக்கக்கூடிய பஸ் போக்குவரத்தை இன்னும் விஸ்தரிப்பதுபற்றி பரிசீலித்து, அதை பொதுமக்களுக்கு நல்ல விதமாக பயன்படுத்தக்கூடிய ரீதியில் நல்ல ஆலோசனைகளை கூறவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் முதலில் பேசும்பொழுது இப்பொழுது அமைந்திருக்கக்கூடிய ஆர்.டி.எ. சரியான முறையில் இயங்கவில்லை, அவரால் இதை திறம்பட செய்ய முடியாது, இந்த அதிகாரம் ஒரு தனிப்பட்டவர் கையில் இருப்பதால் அரசாங்கம் அதில் குறுக்கிட்டு எதேனும் தப்பு தண்டா செய்துவிடமுடியும் என்ற ரீதியில் கொஞ்சம்

1-20
p.m.

[Sri V. Ramiah]

[5th April 1958]

அச்சக் கண்ணோட்டத்தோடு பேசினார்கள். அந்த மாதிரி அச்சக் கண்ணோட்டம் அவர்களுக்கு இருக்கவேண்டிய அவசியம் இல்லை. நான் சில மாதங்களுக்கு முன்பு இதை பரிசீலனை செய்து பார்த்து, நல்ல விதமாக நடத்த முடியுமா என்பதை பரிசீலித்து, பின்னால் என்னுடைய அபிப்பிராயத்தை சொல்லுகிறேன் என்று சொன்னேன். 12 மாதங்களுக்குப் பிறகு, இந்தப் போக்குவரத்து இலாகாவின் நடைமுறையை பரிசீலித்த பிறகு, “டிரான்ஸ் போர்ட் அதாரிட்யோடு” பொது ஊழியர் யாரையும் கலந்து அவர்களுக்கு தொந்தரவு கொடுக்கவேண்டாம் என்ற என்னுடைய ஆசை உறுதியாக வருகிறது. இதை கலெக்டர் அவர்களிடமே விட்டுவிட்டால்தான் மிகவும் நன்றாக இருக்கும், யாருக்கும் தொந்தரவு இல்லாமல் இருக்கும் என்று நினைக்கிறேன். ஆனால் அவர் எந்தப் பாதையில் எப்படி செல்லவேண்டும் என்பதற்கு வழி வகுத்துக் கொடுக்கவேண்டுமென்பதற்காக, ஓரளவுக்கு “மார்க் லிஸ்டம்” என்ற ஒரு ஏற்பாட்டை நாம் செய்திருக்கிறோம். கனம் அங்கத்தினர் செல்வராஜ் அவர்கள் பேசும்பொழுது ஆர்.டி.ஏ. இரண்டு மனுக்களின் பேரில் மார்க் போடக்கூடிய நேரத்தில் காங்கிரஸ் கட்சியைச் சேர்ந்த ஒரு மனுதாருக்கு குறைவாக மார்க் வந்தபோதிலும், அதிகமான மார்க் வந்த மற்றொரு மனுதாரை விட்டுவிட்டு குறைவாக மார்க் வந்தவருக்கு பெர்மிட் கொடுக்கப்பட்டதாக சொன்னார்கள். அது எப்படி முடியும் என்று எனக்கே புரியவில்லை. இது பகிரங்கமாக செய்யக்கூடிய ஒரு வேலை. கனம் அங்கத்தினர் செல்வராஜ் அவர்களுக்கு மற்றொரு மனுதாருக்கு அதிகமாக மார்க் வந்துவிட்டது என்று தெரிந்துகொள்ளுவதற்கு சந்தர்ப்பம் ஏற்பட்ட பிறகும் கூட, இது எப்படி ஏற்பட முடியும் என்பதை எனக்கு தெரியவில்லை. இதனால் பாதிக்கப்பட்டவர்கள் அவ்வளவு சலபமாக இதை விட்டுவிடமாட்டார்கள். கனம் அங்கத்தினர் அனந்தநாயகி சொன்னது போல், எஸ்.டி.ஏ. ஹைகோர்ட், சுப்ரீம் கோர்ட் வரையில் போய் பார்த்துவிட்டு வந்துவிடுவார்கள். தப்பான முடிவுகள் ஏற்படாமல், இந்தத் தொழிலில் சம்பந்தப்பட்டவர்கள் அத்தனை பேர்களுக்கும் ஒழுங்கானபடி நியாயம் வழங்கக்கூடிய முறையிலே பல வழிகளை வகுத்துக் கொடுக்கவேண்டுமென்பதுதான் என்னுடைய ஆசை. இன்னும் இருக்கக்கூடிய சிக்கல்களையும் தீர்த்திவிடவேண்டும் என்பதுதான் என்னுடைய அவா. அதற்கான நல்ல ஆலோசனைகளை கூறிய பல அங்கத்தினர்களுக்கும் என்னுடைய நன்றியை தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். தனிப்பட்ட முறையில் பல அங்கத்தினர்கள் தங்களுடைய கருத்துகளை சொல்லி, அவைகளையெல்லாம் பரிசீலிக்கவேண்டுமென்று வலியுருத்தியிருக்கிறார்கள். அவர்கள் சொல்லிய கருத்துகள் அனைத்தமே பரிசீலிக்கப்படும். நானே நேரிடையாக அவைகளை பரிசீலனை செய்வேன். வந்திருந்த வெட்டுப் பிரேரேபணைகளை பார்த்து அவைகளில் அடங்கியுள்ள கருத்துகளை எப்படி தெரிந்துகொண்டேனோ, அதே முறையில் அங்கத்தினர்களுடைய பேச்சுக்களில் இருக்கக்கூடிய கருத்துகளையெல்லாம் பரிசீலனை செய்யவேண்டுமென்பது என்னுடைய ஆசை. போக்குவரத்து நிர்வாகத் துறையை பொறுத்தவரையில், அதை நல்ல சீரான முறையிலே, முன்னேற்றம் அடையக்கூடிய ஒரு முறையிலே, வளர்க்கவேண்டுமென்ற ஆசையுடன் வேலை பார்க்கும் எனக்கு உங்களுடைய ஒத்துழைப்பும், ஆதரவும் அவசியமாக இருக்கவேண்டும். அதை நான் ஏற்றுக்கொள்ளுவதற்கு எப்பொழுதும் தயாராக இருக்கிறேன். அதற்குத் தகுந்தபடி வேண்டிய, அவசியமான மாறுதல்களை அப்போதைக்கப்போது செய்வதற்கு தயாராக இருக்கிறேன். போக்குவரத்து நல்ல முறையில் வளரவேண்டுமென்று ஆசையோடு இந்த மான்யத்தைக் கோரும்போது, அதில் 100 ரூபாய் குறைக்க வேண்டுமென்ற வெட்டுப் பிரேரேபணையை அங்கத்தினர்கள் வற்புறுத்த மாட்டார்கள் என்று நினைக்கிறேன். நான் கேட்கக்கூடிய மான்யம் ரூ. 11 லட்சம் தான். மிகவும் சொல்ப தொகை தான். அதிலும் ரூ. 100 குறைத்துவிடவேண்டாம் என்று கேட்டுக்கொண்டு, எல்லா அங்கத்தினர்களும், இந்த மான்யத்தை ஏகமனதாக ஆதரிக்கவேண்டுமென்று வேண்டிக்கொள்கிறேன்.

MR. SPEAKER: Is the hon. Member, Sri V. K. Ramaswamy Mudaliyar withdrawing his cut motion?

SRI V. K. RAMASWAMY MUDALIYAR: No, Sir.

5th April 1958]

MR. SPEAKER : The question is—

“ That the allotment of Rs. 11,19,800 under Demand VI—Motor Vehicles Acts Administration—be reduced by Rs. 100.”

The cut motion was put and lost.

MR. SPEAKER : The question is—

“ That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 11,19,800 under Demand VI—Motor Vehicles Acts Administration.”

The Demand was put and carried and the Grant was made.

MR. SPEAKER : I now adjourn the House till 3 o'clock this afternoon. 1-31 p.m.

The House then rose for lunch.

(After lunch—3 p.m.)

(Mr. Speaker in the Chair.)

VI.—GOVERNMENT BILLS—cont.

(2) THE MADRAS ANIMAL PRESERVATION BILL, 1958
(L.C. BILL NO. 2 OF 1958).

MR. SPEAKER : We shall now proceed with the general discussion. Sri R. Srinivasa Iyer will now speak.

SRI R. SRINIVASA IYER : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, பசு போன்ற மிருகங்களைப் பாதுகாக்க வேண்டிய மசோதா ஏற்கெனவே வந்திருக்க வேண்டும். இவ்வளவு நாட்கள் கழித்து இது வந்திருக்கும்போது, ஸ்ரீ. கல்யாணசுந்தரம் இதை உடனடியாக நிறைவேற்ற வேண்டுமென்று பேசாமல் மசோதாவை ஆட்சேபித்துப் பேசியது எனக்கு மிகவும் ஆச்சரியமாக இருக்கிறது. கால்நடைகளை 6 வயது வரை கொல்லுவதற்கு அனுமதிக்கப்பட்டது என்று அவர் சொன்னார். கால்நடைகளுக்கு எல்லாப் பற்களும் வருவதற்கே மூன்று வருஷங்கள் ஆகும். எட்டு பற்கள் வந்த பிறகு தான் அவைகளுக்கு நல்ல வயது வருகின்றன. புத்தகங்களின் படியும், என் அனுபவத்தின்படியும், அவைகளுக்கு சராசரி வயது 30. அதற்கு முன்பு இறந்தால், நாம் அவைகளை சரிவர கவனிக்காததாலோ, வியாதிகளால் பிடிக்கப்பட்டோ இருக்கின்றன என்று தான் சொல்ல வேண்டுமே தவிர, அவைகளாக வயதாகி இருக்கின்றன என்று சொல்ல முடியாது. கால்நடைகள் விவசாயத்திற்கு மிகவும் அத்தியாவசியம். அப்படியிருக்க, கால்நடைகளைப் பாதுகாப்பதற்காக சர்க்கார் இந்த மசோதாவைக் கொண்டுவந்திருப்பதை எனக்கு மிகவும் ஆச்சரியமாக இருக்கிறது. ஒரு கனம் அங்கத்தினர், புற உட்பட எல்லா ஜந்துக்களையும் இந்த மசோதாவில் சேர்க்க வேண்டுமென்று சொன்னார். பசுவைத் தவிர மற்ற சில கால்நடைகளையும் மசோதாவில் சேர்த்திருப்பதை கண்டிக்கும் முறையில் தான் அவர் அவ்வாறு கூறினார். அவர் அவ்வாறு கூறியதும் எனக்கு வியப்பாக இருக்கிறது. சென்னை ராஜ்யத்தில் 97 லட்சம் மாடுகளும் 20 லட்சம் எறும்புகளும் 70 லட்சம் செம்மறியாடுகளும் 37 லட்சம் வெள்ளாடுகளும் 3 லட்சத்திற்கு மேல் “பெளல்ஸ்”-ம் இருக்கிறது என்று தெரிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்தியாவிலுள்ள கால்நடைகளில் 7.5 சதவிகிதம் சென்னை ராஜ்யத்தில் இருக்கின்றன. இவைகளை நல்ல முறையில் பராமரிக்க வேண்டியது மிகவும் அவசியம். “அனிமல் ஹஸ்பண்டரி” இலாகா கால்நடைகளை நன்றாக வளர்க்கும் விதத்தை நமக்குக் காட்டி

* [Sri R. Srinivasa Iyer.]

[5th April 1958]

யிருக்கிறது. மாடுகளை வளர்ப்பவர்களுக்குத்தான் மாடுகளின் அருமை தெரியும். மாட்டு மாமிசம் சாப்பிடுபவர்கள்கூட இவைகளைப் பிரியமாக வளர்க்க வேண்டுமென்று சொல்வார்கள். கனம் அங்கத்தினர் ஸ்ரீ கல்யாணசுந்தரம், எஸ்.பி.சி.ஏ. இன்ஸ்பெக்டர்களைப் பார்த்தாலே பயமாக இருக்கிறதென்றும், மாட்டின் கால்களில் ஏன் லாடங்கள் அடிக்கவில்லை என்றோ வேறு ஏதாவதோ கேட்டு வண்டிக்காரர்களிடமிருந்து அவர்கள் பணம் வாங்கிவிடுகிறார்கள் என்றும் சொன்னார். பொதுமக்கள் பணம் கொடுப்பதே இதற்குக் காரணம். எஸ்.பி.சி.ஏ-க்கு பொதுஜன ஆதரவு பலமாக இருக்கிறது. அந்த ஸ்தாபனத்தை ஆட்சேபித்து வாதாவது தவறு ஆகும். நமக்கு பால் கொடுக்கும் கால்நடைகளையும் நமக்காக உழைக்கும் கால்நடைகளையும் நாம் வளர்க்கிறோம். அவைகள் எவ்வளவு காலம் உழைக்கமுடியுமோ அவ்வளவு காலம் வரையிலும் அவைகளை நன்றாகப் பாதுகாக்க வேண்டியது மிகவும் அவசியம்.

இந்த சந்தர்ப்பத்தில் என் அனுபவத்தில் கண்ட சில விஷயங்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். சென்னையில் பெருவாரியான கன்றுக்குட்டிகளைச் சாகடிக்கிறார்கள். அவைகளை வேண்டுமென்று கொடூரமாகத் துன்பப் படுத்தி சாகடிக்கிறார்கள். பால்காரர்கள் கன்றுகளை மாடுகளிடம் பால் குடிக்க விடுவதில்லை. அவைகளுக்கு வாய்ப்புட்டு போட்டுவிடுகிறார்கள். பால் கறப்பதற்கு முன்பு பேருக்கு அதைப் பால்குடிக்க விடுகிறார்கள். அது பசுவிடம் பால் குடித்துக்கொண்டிருக்கும்போது அதை இவர்கள் ஒரு கையால் அடிக்கிறார்கள். இது மிகவும் பரிதாபமாக இருக்கிறது. கன்றுகள் பிறந்து மூன்று-நான்கு நாட்கள் தான் ஆகியிருக்கும். அப்படிப்பட்ட கன்றுகளை இவர்கள் இம்மாதிரி நடத்துகிறார்கள். வாய்ப்புட்டை எடுப்பதே யில்லை. மாட்டைப் பார்த்தால் அது ஐராவதம் மாதிரித் தான் இருக்கிறது மொழு மொழுவென்று இருக்கிறது. ஆனால் கன்றுகளை இவர்கள் மிகக் கொடுமையாக நடத்துகிறார்கள். “சாக மாட்டின் எங்கிறதே!” என்று அவைகளை இவர்கள் அடிக்கிறார்கள். என்போன்ற சிலர், கன்றுக்குட்டிகளை மாடுகளிடம் போதிய அளவு பால்குடிக்க விடும் பால்காரர்களிடம் தான் பால் வாங்குவது வழக்கம். நாங்கள் பால்காரர்களிடம் கன்றுக்குட்டியை மாட்டிடம் பால்குடிக்க விடவேண்டுமென்று கண்டிப்பாகச் சொல்லி விடுகிறோம். இந்த வழக்கத்தை எல்லோரும் கைக் கொண்டால் மிகவும் நன்றாக இருக்கும். இங்கிலாந்தில் உள்ளவர்கள்—இங்கிலீஷ்காரர்கள்—கன்றுகளை கவனிப்பதே இல்லை. கன்று பிறந்தவுடனேயே அவர்கள் அதை “டிஸ்கார்ட்” பண்ணிவிடுவார்கள். கால்நடைக் கண்காட்சியில், அவ்வாறு “டிஸ்கார்ட்” பண்ணப்பட்டு அதற்குப் பிறகு ஹொஸ்டர் கால்நடைப் பண்ணையில் நன்றாக வளர்க்கப்பட்டிருந்த கன்றைக் காட்டினார்கள். மேலும், 24,000 படி பால் கொடுத்தும் 10 கன்றுகள் போட்டும் இருக்கும் ஒரு பசுமாட்டையும் கண்காட்சியில் காண்பித்தார்கள். அந்தப் பசு நன்றாக இருந்தது. அது இன்னும் 4-5 கன்றுகள்கூடப் போடக்கூடியது போல் தொன்றியது.

மேலும், மாடுகளை தோலுக்காகக் கொல்கிறார்கள். எங்கள் ஊருக்கு தோல் வியாபாரிகள் வந்தால், மாடுகள் கட்டாயம் சாகப்போகின்றன என்பதை நாங்கள் தெரிந்துகொள்வோம். மாடுகளுக்கு இவர்கள் வெள்ளைப் பாஷாணத்தை (ஆர்ஷனிக்) கொடுத்ததுவிடுகிறார்கள். அந்தப் பாஷாணம் மாடுகளை காத்தப்போல் இழுக்கும். அதை மாடுகள் சாப்பிட்டு இறக்கும். அப்படி இந்த நகரில் பாடிகார்ட் லைன்ஸ் பகுதியில் ஒரு வாரத் திற்குள் 40 மாடுகள் இறந்தன. இந்த ஊரில் செத்த மாடுகளைக்கூட விலைக்கு விற்கிறார்கள் போல் இருக்கிறது. ஒருவன் செத்த மாடுகளை விற்றுக்கொண்டிருந்ததைப் பார்த்தேன். அவைகளை ஒருவனே வாங்கிக் கொண்டு போய்க்கொண்டிருந்தான். இதன் காரணமாக அவன் யானை கவனியிலிருந்து வந்த ஒருவனிடம் வேறொருநாள் மாடுகளை விற்கப் போனான். அப்போது, தினமும் வாங்கிக்கொண்டிருந்த பேர்வழி யானை கவுனி ஆனிடம் “அடே, நான் பாசாணத்தைக் கொடுத்து இங்கே 6 மாடுகளைச் சாகடித்திருக்கிறேன். நீ எப்படியா இவைகளை வாங்கிக்கொண்டு போவாய்?” என்று கேட்டான். இந்த நிலைமை மிகவும் வருந்தத்தக்கது.

5th April 1958]

[Sri R. Srinivasa Iyer]

மாட்டு மாமிசத்தை பலர் சாப்பிடுகிறார்கள். இது மிகவும் மலிவாக இருப்பதால் பலர் அதை வாங்கிச் சாப்பிடுகிறார்கள். இதற்காக மாடுகளை வதம் செய்கிறார்கள். இது சென்னைப் பட்டணத்தில் மிகவும் கொடுமையாக இருக்கிறது. மாடுகளை வாங்குவதற்கு பால்காரர்கள் 200-300 ரூபாய் செலவுபிக்க வேண்டியிருக்கிறது. செலவுசெய்த பணத்தை மாடுகள் கொடுக்கும் பாலை விற்பனைப் பெறுகிறார்கள். இரண்டு-மூன்று வருஷங்களில் செலவுசெய்த பணத்தைத் திரும்பப் பெற்றுவிடுகிறார்கள். அதற்குப் பிறகு அவைகளை அவர்கள் சீக்கிரத்திலேயே திருவொற்றியூருக்கு அனுப்பிவிடுகிறார்கள். அங்கே அவைகள் கொல்லப்படுகின்றன. இவைகள் அடிமாடுகள் என்று சொல்லப்படுகின்றன. திருவொற்றியூரில் அடிமாடுகள் வாங்கப்படுகின்றன. அதேமாதிரி, எங்கள் பக்கத்தில் பட்டுக்கோட்டையிலிருந்து புதுக்கோட்டைச் சந்தைக்கு கொண்டுபோகப்படும் மாடுகள் கொல்லப்படுகின்றன. அவைகள் நல்ல மாடுகளாக இருக்கின்றன. புதுக்கோட்டையிலிருந்து அவைகளை பலர் இலங்கைக்கு வாங்கிக்கொண்டு போகிறார்கள். ஆகவே அவைகள் இலங்கைக்கும் போகின்றன. பலர் மாடுகளை தோலுக்காகவும் எலும்புக்காகவும் வாங்கிக்கொண்டு போகிறார்கள்.

இந்தியாவில் சுஷ்ணித்த மாடுகள் ஜாஸ்தியாக இருக்கின்றன என்றும் நல்ல மாடுகள் பாதுகாக்கப்படாமல் அழிகின்றன என்றும் ஒரு கனம் அங்கத்தினர் சொன்னார். இந்தக் காரணங்களினால், இந்த மசோதா வரவேற்கத்தக்கது. மாடுகளைக் கொல்பவர்களுக்கு அபராதம் போட்டு அவர்களை தண்டிக்கும் முறையை அமலுக்குக் கொண்டுவருவதால், நல்ல மாடுகளை அபிவிருத்தி செய்யமுடியுமா என்றெல்லாம் கேட்கக்கூடும். அபராதம் போட்டு தண்டித்துத்தானா மாட்டைக் கொல்லாமல் தடுக்க முடியும்? என்ற அந்தக் கட்சியும், ஆர்க்குமெண்டும் இருக்கிறது. ஆனால், குழந்தைகளுக்கு விளக்கெண்ணெய் புகட்டும்போது என்ன செய்கிறோம்? கட்டாயமாகத்தான் புகட்டவேண்டியிருக்கிறது. அதுபோல், மாடுகளைக் கொல்லக் கூடாது என்பதை எவ்வளவுதான் சமாதானமான முறையில் சொன்னாலும் பயன் இல்லை என்பதை உணர்ந்து, ஓரளவு அபராதத்தைப் போட்டு தண்டனை விதித்தாலாவது மாடுகளைக் கொல்லாமல் இருக்கமாட்டார்களா, மாடுகளை நல்ல முறையில் வைத்திருக்க மாட்டார்களா, அதன் மூலம் விவசாயம் நல்ல முறையில் முன்னேறுதா என்ற நல்ல எண்ணத்தோடு இச் சட்டம் கொண்டுவந்திருக்கிறது நம்முடைய அரசாங்கம். அதைப்பற்றி ஜாஸ்தி விவாதம் தேவை இல்லை. இதைப் பொறுக்குக் கமிட்டிக்கு விட்டு இன்னும் காலதாமதம் செய்யவேண்டியதவசியம் இல்லை என்று நான் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

பத்து ரூபாய் அபராதம் போடவேண்டுமென்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. மாட்டைக் கொன்று தோலைவிறனால் 30, 40 ரூபாய் கிடைத்துவிடும்போது, அதிலிருந்து பத்து ரூபாய் பணத்தை அபராதமாக விசியெறிவதில் அவர்களுக்கு என்ன கஷ்டம் இருக்கமுடியும்? தோல் விலை அதிகமாகக் கிடைப்பதால், அபராதத் தொகையை உயர்ந்தபட்சமாக நிர்ணயிக்கவேண்டும். அத்துடன் சிறைத் தண்டனையும் விதிக்கப்படவேண்டும். சிறைத் தண்டனை என்று விதித்தால் பாதகம் ஏற்பட்டுவிடாது. ஏனென்றால், ஜெடிஷியல் மாஜிஸ்ட்ரேட்டுகள் குற்றத்திற்குத் தகுந்தார்ப்போல்தான் சிறைத் தண்டனையைக் கூட்டியோ, குறைத்தோ விதிப்பார்கள். பாஷாணம் வைத்து மாட்டை ஒருவன் கொலை செய்தான் என்று நிரூபிக்கப் பட்டுவிட்டால் அவனுக்குச் சிறைத் தண்டனையை ஜாஸ்தியாகத்தான் போடபாக்கவேண்டும். அதை மாஜிஸ்ட்ரேட்டுகள் தகுந்தபடி விதிப்பார்கள் என்பதில் சந்தேகம் இல்லை.

பசுக்களையும், வேலை செய்கின்ற காளைகளையும் நல்ல முறையில் பராமரிக்க வேண்டியது அவசியம். பத்து வயதுக்குட்பட்ட மாடுகள் ஸ்லாட்டர் செய்யப்படுமானால், மாடுகளை வாங்குவதற்கும், கன்றுகளைப் பராமரிப்பதற்கும் சர்க்கார் என்ன தான் ஸப்ஸிடி கொடுத்தும் என்ன பிரயோஜனம்? கால்நடைகள் நல்ல முறையில் வளருவதற்கு சர்க்கார் ஸப்ஸிடி கொடுப்பது ஒரு புறமும், கால்நடைகள் இளவயதிலேயே ஸ்லாட்டர் செய்யப்படுவது இன்னொருபுறமும் நாம் பார்க்கும்போது, சர்க்கார் கொடுக்கும் ஸப்ஸிடி

3-10
p.m.

[Sri R. Srinivasa Iyer]

[5th April 1958]

பணம் மாடுகளை மாம்சத்திற்காக வெட்டுவதற்குத்தானே செலவிடப்படுகிறது என்று நினைக்கத் தோன்றுகிறது. கால்நடை வளர்ச்சிக்கு சர்க்கார் ஸப்ஸிடி கொடுத்து, எத்தனையோ பிரயாசை எடுத்துக்கொள்ளுகிறார்கள். அந்த எண்ணம் ஈடுபடுவதற்காக, கால்நடைகள் ஸ்லாட்டர் செய்யப்படாமலிருப்பதற்காக, இதில் போட்டிருக்கும் முறை நல்ல முறையிலே அமைந்திருக்கிறது.

அதிலே ஒருவர் மதத்தைக் கொண்டுவந்து புகுத்திவிட்டார். ஹிந்து மதத்திற்கும் கோ சம்ரட்சணத்திற்கும் இதற்கும் எந்தவிதமான சம்பந்தமும் இல்லை என்று தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். பசுக்களைவிட எருமை முக்கியமானது. எருமைப் பாலிலிருந்துதான் அதிகமாக வெண்ணெய் கிடைக்கிறது. அத்துடன் எருமைத் தோல் ஜாஸ்தி விலை போகிறது. பல வகையில் பிரயோஜனமாக இருக்கக்கூடிய எருமைகளும் கொல்லப்படாமல் அவைகளையும் காப்பது பண்ணக்கூடிய முறையில் இச்சட்டம் அமைய வேண்டும். இதை செலக்ட் கமிட்டிக்கு விடவேண்டியது அவசியம் இல்லை என்று சொல்லிக்கொள்வதோடு கூட, இதை உடனடியாக நிறைவேற்ற வேண்டியது தான் என்று சொல்லிக்கொண்டு, இந்த சந்தர்ப்பத்தைக் கொடுத்ததற்காக நன்றி பாராட்டி என்னுடைய உரையை இத்துடன் முடித்துக்கொள்ளுகின்றேன்.

***SRI S. M. ANNAMALAI :** சட்ட மன்றத் தலைவர் அவர்களே, இப்பொழுது இந்தக் கால்நடைப் பாதுகாப்பு மசோதாவை இந்தச் சமயத்தில் கொண்டுவர வேண்டிய அவசியம் இல்லை. ஏன் இதைக் குறிப்பிடுகிறேன் என்றால், கால்நடைகளைப் பாதுகாப்பதற்கு அந்தந்த விவசாயிகளுக்கு அக்கறை உண்டு. நன்றாக வேலை செய்யக்கூடிய எந்தக் கால்நடையையும் கொண்டுபோய் அறுப்பதற்கு யாரும் சம்மதிக்கமாட்டார்கள் ; விலை கூறவும் மாட்டார்கள்.

இரண்டுவித காரணங்களைக்கொண்டு கால்நடைகளை அறுக்கலாம். யாருக்கும் தெரியாமல், திருட்டுத்தனமாக—குறிப்பிட்ட இனத்தவர் ஒருவர் இருக்கிறார்கள், ஏறத்தாழ நான் நினைக்கிறேன்—முல்லிம் அங்கத்தினர்கள் கோப்பித்துக்கொள்ள வேண்டாமென்று நான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்—அவர்கள் தான் ஹிந்துக்களுடைய வீடுகளில் இருக்கும் காளை மாடுகளை ரகசியமாக, யாருக்கும் தெரியாமல், வாங்கி அறுப்பது வழக்கம். அது போல், சாதாரணமாக, கன்று போடாத பசுக்களை அவர்கள் ரகசியமாக வாங்கிச் சாப்பிடுவது வழக்கம். அதைத் தடுப்பதற்கு ஏதாவது சட்டம் வேண்டுமானால், க்ரிமினல் சட்டம் இருக்கிறது. விஷம் வைத்துக்கொல்கிறார்கள் என்றால், அதற்கு க்ரிமினல் சட்டத்தில் இடம் இருக்கிறது. க்ரிமினல் சட்டம் இருக்கும்போது, இந்தச் சட்டம் கொண்டுவரவேண்டிய அவசியமே இல்லை. அதுவும் கிராமப் புறங்களிலுள்ள மக்களுக்கு இந்தச் சட்டங்களைப் பற்றி ஒன்றுமே தெரியாது. முக்கியமாக ஒன்று சொல்கிறேன். சாதாரண கால்நடைகளுக்கு, நன்றாக இருக்கும் மாட்டுக்குக்கூட காக்கை வலி என்று வரும்போதெல்லாம் கிராம மக்கள் மாட்டின் காதை அறுப்பார்கள். காதை அறுத்தால்தான் அந்த வலி தீரும். காதை அறுப்பது என்றால், பசுக்களின் பக்கத்தில் இரண்டு நரம்புகள் வருகின்றன. அந்த நரம்புகளை அறுத்தால்தான் காக்கை வலி தீரும். சாதாரண முறையில் இந்த நிகழ்ச்சிகள் நடக்கின்றன.

அதைப்போலவே சூடு வைக்கும் பழக்கமும் உண்டு. உடல் பூராவும் சூடு வைப்பார்கள். நரம்புகள் இருக்கும் இடங்களில் எல்லாம் சூடு வைப்பார்கள். சூடு வைப்பதற்குக் காரணம் என்னவென்றால், ஒருசில குறிப்பிட்ட வலி வருகிறது. வலி வரும்போது சூடு வைப்பார்கள். நரம்புத் தளர்ச்சி ஏற்பட்டு கால்நடை நல்ல முறையில் நடக்காவிட்டால், அப்பொழுது சூடு வைத்தால் நன்றாக நடக்கும். இப்படிப்பட்ட நிகழ்ச்சிகளெல்லாம் கிராமப்புறங்களில் நடக்கின்றன. காது அறுப்பது, சூடு வைப்பது எல்லாம் குற்றம் என்று நாம் சட்டம் செய்தால், சட்டத்தைப்பற்றி ஒன்றுமே தெரியாத கிராம மக்கள் மிகவும் கஷ்டத்திற்கு உள்ளாவார்கள். ஆகவே, இந்தச் சட்டங்களெல்லாம் கிராமப்புறங்களில் நன்றாக விளம்பரப்படுத்த வேண்டும்.

5th April 1958]

[Sri S. M. Annamalai]

மேலும், இந்தச் சட்டத்தில் “கண்விக்கென்” பற்றி குறிப்பிட்டிருப்பது தேவை இல்லை என்று நினைக்கிறேன். பிரசாரத்தின் மூலமாக இப்படிப்பட்ட சட்டங்களின் நோக்கத்தை நிறைவேற்றலாம். கால்நடைச் கண்காட்சிகளை நடத்துவதன் மூலமாகவும் இந்நோக்கங்களை நிறைவேற்ற முடியும். இப்பொழுது ஏதோ கால்நடைக் கண்காட்சிகள் நடந்துவருகின்றன. இன்னும் அதிகமான முறையில், அடிக்கடி இத்தகைய கண்காட்சிகள் நடத்தினால், கால்நடைகளை நன்றாகப் பராமரிக்கவேண்டுமென்ற ஊக்கம் விவசாயிகளுக்கு ஏற்படும். இப்பொழுதே அந்த உணர்ச்சி ஓரளவுக்கு ஏற்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறது. அந்த நல்ல எண்ணம் மக்களிடையே பரவிக்கொண்டுவருகிறது. மேலும் மேலும் கண்காட்சிகள் நடத்தி மக்களிடையே நல்ல எண்ணத்தைப் பரவுவதற்கு வழி செய்யாமல், மேலும் மேலும் கிராம மக்களுக்கு இப்படிப்பட்ட சட்டங்களை இயற்றுவதினால் பாதகமேயொழிய சாதகம் இல்லை.

நண்பர் கல்யாணசுந்தரம் அவர்கள், மாட்டின் கழுத்தில் சிறு புண் இருந்தாலும் இன்ஸ்பெக்டர்கள் சாதாரணமாக பத்து, பதினைந்து என்று லஞ்சம் வாங்கிக்கொண்டு, பிறகு வாட்டிக்கொண்டு போகச் சொல்லிவிடுகிறார்கள், என்று சொன்னார்கள். எப்படியிருந்தாலும் சட்டத்தின் நோக்கத்தை அதிகாரிகளும் சரிவரப் புரிந்துகொண்டு அதன் நோக்கத்தை நிறைவேற்றப் போவதில்லை. ஆகையால், இல்லாத சட்டங்களை வேண்டுமென்று உற்பத்தி செய்து, கிராம மக்கள் மீது பல வித சட்டங்களைப் போட்டு அதன்மூலமாக பலவிதமான இக்கட்டுகளை ஏற்படுத்துவதில் பிரயோஜனம் இல்லை. இந்தச் சட்டம் இந்தச் சமயத்தில் வந்திருக்கக்கூடாது என்று சொல்லிக்கொண்டு என்னுடைய பேச்சை இத்துடன் முடித்துக்கொள்கின்றேன்.

MR. SPEAKER : இப்பொழுது ஸ்ரீ கரிய கவுண்டர் அவர்கள் பேசலாம். ஐந்தாறு கனம் அங்கத்தினர்கள் பேசிவிட்டார்கள். இன்னும் அனேகர் பேசவேண்டுமென்றால் இதற்கென்று ஒதுக்கிவைத்திருக்கும் நேரம் போதாமல் போய்விடும். ஆகவே, கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் சுருக்கமாகப் பேசினால் போதும். சொன்னதையே சொல்லவேண்டாமென்றும் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

SRI T. KARIA GOUNDER : தலைவர் அவர்களே, குறைச்சலாகப் பேசுவது என்பதுதான் எனக்கு உத்தேசம்.

MR. SPEAKER : எல்லோரும் அப்படித்தான் நினைக்கிறார்கள். என்ன செய்வது ?

SRI T. KARIA GOUNDER : சர்க்கார் கொண்டுவரும் எந்த சட்டத்திற்கும் சிலர் எதிர்ப்பைத் தெரிவிப்பதைக் கண்டு நான் ரொம்ப வருத்தப்படுகிறேன். போரூரிலிருந்து நண்பர் அண்ணாமலை அவர்கள் வந்திருக்கிறார்கள். அதன் பின் நான் வாணியம்பாடியில் அனுபவிக்கிறேன். 1948-ம் வருஷம் ஜூலை மாதத்திலே மைசூர் சர்க்கார் இம்மாதிரி சட்டம் கொண்டுவந்து பூராவும் தடை விதித்தது எல்லோருக்கும் தெரியும். ஆனால், நம்முடைய சர்க்காரின் முதல் மந்திரியாக இருந்த, கால்ம் சென்ற பூர் குமாரசாமி ராஜா அவர்களிடம் நாங்களுள்ளோரும், அவர்கள் வேலுருக்கு வந்திருந்தபோது, எங்கள் தாலாகாவில் ஸ்லாட்டர் ஹவுஸ் இருப்பதைப் பார்க்கவேண்டுமென்று மனு கொடுத்துச் சொன்னோம். அப்பொழுது அவர், “சட்டம் செய்தாலொழிய இதைத் தடுக்க முடியாது” என்று சொன்னார்கள். நமது அமைச்சர் அவர்கள் இந்தச் சமயத்தில் இந்தச் சட்டத்தைக் கொண்டுவந்ததற்காக அவர்களை நான் மனதார வாழ்த்துகிறேன் ; புகழ்கிறேன். காரணம் என்னவென்றால், எங்கள் தாலாகாவில் இரண்டு இடங்களில் மாடுகளை ஸ்லாட்டர் செய்து மைசூர் ராஜ்யத்திற்கு அனுப்புகிறார்கள். தினசரி நூற்றுக்கணக்கான மாடுகளை ஸ்லாட்டர் செய்து மாமிசத்தை மைசூர் ராஜ்யத்திற்கு அனுப்புகிறார்கள். எப்படிப்பட்ட மாடுகளை அவர்கள் அறுக்கிறார்கள் ? கனம் அங்கத்தினர் அண்ணாமலை அவர்கள் ஏதோ சொல்கிறார் காது நரம்புகளை அறுக்கிறார்கள் என்றும், சூடு வைக்கிறார்கள் என்றும். இரவில் கொட்டிலில் தூங்கிக் கொண்டிருந்த மாட்டை, காலையில் பார்த்தால் காணாமல் போய் இல்லை.

[Sri T. Karia Gounder]

[5th April 1958]

3-20
p.m.

எங்கள் கிராமத்தில் இருந்த 10 மாடுகளைத் திருடிக்கொண்டு போய்விட்டார்கள். அவைகளை அறுத்து, தோலையும், கறியையும் மைசூர் ராஜ்யத்திற்கு ஏற்றி அனுப்புகிறார்கள். இதைத் தடுக்க கனம் அமைச்சர் அவர்கள் இந்தச் சட்டத்தைக் கொண்டுவந்ததற்காக அவரை நாம் போற்றக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம். போளூரில் அம்மாதிரி ஸ்டாட்டர் ஹவுஸ் இருக்கிறதோ இல்லையோ எனக்குத் தெரியாது. இந்தச் சட்டத்தை குடியானவன் மீது புகுத்துகிறோம் என்றும், கிராம மக்கள் தண்டனைக்கு உள்ளாக்கப்படுகிறார்கள் என்றும் கனம் அங்கத்தினர் ஒரேயடியாகச் சொல்கிறார். இதிலே தப்பு இல்லை இம்மாதிரி சட்டம் கொண்டுவருவதிலே, இந்தமாதிரி சட்டத்தை திடீரென்று மைசூர் சர்க்கார் செய்துவிட்டார்கள். ராமசாமி முதலியார் திவானாக இருந்த சமயம் இதைக் கொண்டு வந்துவிட்டார்கள். இவ்வளவு நாள் நாம் பொறுத்திருந்தது தான் ஆபத்தாகிவிட்டது என்று நினைக்கிறேன். இந்தச் சட்டம் மிகவும் அவசியமானது. தண்டனையை அதிகமாக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இந்த நாட்டில் மனிதர்களைவிட மிருகங்கள் அதிகம் என்று பரீக்ஷயாணசந்தரம் சொன்னார்கள். அவர் விவசாயியோ என்னமோ தெரியாது. எப்படிச் சொன்னார்கள் என்று எனக்கு விளங்கவில்லை. நாங்கள் கால்நடைகளை கடவுளுக்குச் சமானமாக நினைக்கிறோம். காலையில் எழுந்திருந்து அதைக் குருப்பாட்டுகிறோம். அதை எத்தனை அக்கறையோடு பரிபாலிக்கிறோம் என்று சொல்வதற்கில்லை. சமார் ஒரு ஜதை மாடு வாங்க 285 ரூபாய் மானியம் கொடுக்கிறோம். 400 ஜதை மாடு வாங்க நாங்கள் எத்தனை சந்தைக்குப் போயிருக்கிறோம் என்று பார்த்தால் இந்த நாட்டில் மாடுகளுக்குள்ள கராக்கி தெரியும். திசை நூற்றுக்கணக்கான மாடுகள் அடிமாடுகளாக்கப்படுகின்றன. விவசாயத்திற்கு உபயோகப்படாத மாடுகளை அவ்வாறு செய்தால் பரவாயில்லை. அதுவும் மைசூர் ராஜ்யத்திற்கு அனுப்புவதற்காக எங்கள் தாலுக்காவில் கொல்லப்படுகிற மாடுகள் இத்தனை என்று சொல்ல முடியாது. கொல்வதைத் தடை செய்வது, மைசூர் ராஜ்யத்திற்கு அனுப்பப்படுகிற மாமிசத்தை உடனடியாகத் தடை செய்யவேண்டும் என்பதாக நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன். இதற்காக ஒரு கமிட்டியை நியமித்து பரிசீலனை செய்து தகுதியில்லாத மாடுகளை வேண்டுமானால் சட்டத்திலிருந்து விலக்களிக்க அனுமதிக்கலாம் என்று சொல்லிக் கொண்டு, தலைவருடைய உத்தரவுப்படி என் உரையைச் சுருக்கமாக முடித்துக் கொள்கிறேன்.

SRI T. S. RAMASWAMY PILLAI : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த மசோதாவின் உன்னதமான நோக்கத்தை நான் பாராட்டுகிறேன். ஆனால் இதன் நோக்கம் இரண்டுவிதமாக இருக்கலாம். ஒன்று ஜீவகாருண்ய நோக்கம். மற்றொன்று பொருளாதாரத்தைப்பற்றிய நோக்கம். ஜீவகாருண்ய நோக்கம் என்றால் கால்நடைகள் என்று சொல்லும்போது காளைகளையும், பசுவையும், எருமையையும், எருமை மாடுகளையும், ஆட்டையும், கோழியையும் கூட ஏன் சேர்க்கக் கூடாதென்பது என் அபிப்பிராயம்.

MR. SPEAKER : The hon. Member need not refer to that because when we take up his amendment, I mean asking him how it is in order. So, let the hon. Member confine himself to the other aspects of the Bill.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : He has given notice of an alternative amendment also.

MR. SPEAKER : Let him not explain them now.

SRI T. S. RAMASWAMY PILLAI : கால்நடை என்று சொல்லும் போது அதுவும் சேருகிறது.

MR. SPEAKER : His amendment includes fish also. (Laughter.)

5th April 1958]

SRI T. S. RAMASWAMY PILLAI : நமது பொய்யாமொழிப் புலவர் சொன்னதுபோல

“கொல்லான் புலானை உண்ண மறுத்தானைக் கை கூப்பி எல்லா உயிரும் தொழும்.”

என்பது நம்முடைய தமிழ் நாட்டு மரபு. அந்த மரபுக்கு ஒட்டி, பரம காருண்ய நோக்கத்தோடு எல்லா உயிர்களையும் பாதுகாக்கக்கூடிய அளவில் இந்த மசோதாவைக் கொண்டு வந்தால் நன்றாக இருக்குமென்று தெரி வித்துக்கொள்கிறேன்.

அவ்வாறு ஜீவகாருண்ய நோக்கத்தை மாத்திரம் அடிப்படையாகக் கொள்ளாமல் பொருளாதார நிலையையும் அனுசரித்து இந்த மசோதா கொண்டுவரப்படுகிறது என்றால் ஒரு விஷயத்தை கவனிக்கவேண்டும். கால் நடை பராமரிப்பு இப்படித் தடை செய்வதால் என்ன பயன்? கால்நடை களை நல்ல முறையில் பராமரிப்பதற்காக பத்து வருஷங்களுக்குப் பிறகுதான் அவற்றைக் கொல்லலாம் எனச் செய்துவிடலாம். உண்மையில் இன்றைக்கு நாம் பார்க்கிறோம். பல வெளிநாட்டு தேசங்களில் கசாப்புக்கடை அதிகமாக இருக்கின்றன. மாடுகளை அடித்துக் கொண்டு தின்கிற அமெரிக்கா, ரஷியா, ஆஸ்திரேலியா முதலியவற்றில் மிக உயர்ந்த மாடுகள் எல்லாம் இன்றைக்குப் பராமரிக்கப்பட்டு வருகின்றன. கால்நடை பராமரிப்புக்காக இந்தமாதிரியான சட்டத்தை அவர்கள் கொண்டுவரவில்லை. இருந்தாலும் அங்குள்ள மாடுகள் புஷ்பயாகவும், திடகாத்திரமாகவும்தான் இருக்கின்றன. ஆகவே ஏதோ கோ சம்வர்த்தனை இயக்கத்தாருடைய நகல் மசோதாவைப் பார்த்து இந்தச் சட்டத்தைக்கொண்டு வருவதாக இவர்கள் சொல்கிறார்கள். மசோதாவின் நோக்கத்தைச் சொல்லும்போது நமது அண்டை ராஜ்யத்தில் கசாப்புக்கடைகளை மூடிவிட்டார்கள். அதனால் இங்கே யிருந்து மாடுகளை அடித்து அனுப்புகிறார்கள். அதைத்தடுக்க இதைக் கொண்டுவருவதாகச் சொல்கிறார்கள். எனக்கு முன்னால் பேசிய ஸ்ரீ கரிய கவுடர் அவர்கள் அதைக் குறிப்பிட்டார்கள். ஏராளமான மாடுகள் கசாப்புக்கடைக்காகப் போகிறது என்று சொன்னார்கள். அதைத் தடுப்பதற்கும் இந்த மாதிரியான சட்டத்தினால் எவ்விதப் பிரயோஜனமும் இருப்பதாகத் தெரியவில்லை. பசுவை ரட்சிக்கவேண்டுமென்றால் பசுவைக் கொல்லக் கூடாது என்று செய்யலாம். அது மாத்திரம் அல்லாமல் காளைகளையும், எருமைகளையும் சேர்த்திருக்கிறோம். ஆடு கூட நல்ல பால் தரக்கூடியது. அதற்கும் விதி விலக்கு அளிக்க வேண்டுமென்பதாகக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த மசோதாவின் நோக்கம் வேலைசெய்கின்ற மாடுகளைக் கொல்லாமல் பாதுகாக்க வேண்டும் என்பதுதான். பால் அளிக்கக்கூடிய பசுக்கள், நமக்கு வேலை செய்யக் கூடிய மாடுகள் இவைகள் இரண்டும் நம்முடைய பொருளாதாரத்தில் பெரிதும் பயன்பட்டுக் கொண்டிருக்கின்றன. ஆகையால் அவைகளை அழிப்பதற்கு நாம் இடம் கொடுக்கக் கூடாது. பாதுகாக்கவேண்டுமென்பதுதான் இந்த மசோதாவின் உட்கருத்து. வேலை செய்கின்ற மாடுகளைக் கொன்றுவிட்டால் நம்முடைய வேலை பாதிக்கப்படும். மாமிசம் கிடைக்கும் என்ற நோக்கத்தோடு சிலர் ஆசைப்பட்டு அதை வாங்கலாம். அதேபோல பசுக்களையும் மரத்து இருக்கும் காலத்தில் பராமரிப்பதற்காக அஞ்சி, விற்றுவிட்டால் பணம் வரும் என எண்ணி விற்று விடுகிறார்கள். அந்த மாதிரியான எண்ணத்திற்கே நாம் இடம் கொடுக்கக் கூடாது. ஒரு பழமொழி சொல்வது உண்டு. “பொன் முட்டையிடும் வாத்தை கொல்வது” என்பதாக. அதற்கு இடம் கொடுக்கக்கூடாது என்பதுதான் நம் நோக்கம். வேறு ஒன்றும் இல்லை. கடைசியாகப் பேசிய எதிர்க்கட்சி உப தலைவர் என்ன செய்யவேண்டுமென்று யோசனை சொல்கிறார் என்றே எனக்குப் புரியவில்லை. அவர் கொடுத்திருக்கிற திருத்தங்களும் விநோதமாக இருக்கின்றன. கேள்வி நேரத்தின் போது கனம் சபாநாயகர் அவர்கள் சில உபகேள்விகளை “இன்சிஸ்யுவேடிங் க்கொச்சன்” என்பார்கள். அதுபோல இது “ரிடிகூலிங் அமெண்டுமெண்டு” விநோத

[Sri M. Bhaktavatsalam]

[5th April 1958]

மான திருத்தம் என்று தாழ்மையுடன் சொல்ல விரும்புகிறேன். மாடுகளைக் கொலை செய்வதைத் தடுப்பது இதன் நோக்கம் என்றால் ஆடுகளை ஏன் சேர்க்கக் கூடாது, மீன் ஏன் சேர்க்கக் கூடாது, என்று கேட்டிருக்கிறார்கள். அமெரிக்காவை எடுத்துக் காட்டுகிறார். அமெரிக்காவில் மாடுகள் விவசாயத்திற்குப் பயன்படுவதே இல்லை. குதிரைகளைத்தான் உபயோகிக்கிறார்கள். இங்கே அப்படி இல்லை. குதிரையைக்கட்டி யாரும் உழவது, விவசாயம் செய்வது எதுவும் நம் நாட்டில் இல்லை. மாடுகளு்தான் மிகவும் அதிகமாக உபயோகப்பட்டுக் கொண்டிருக்கின்றன. ஆகவே பொருளாதார அமைப்பில் அந்த தேசத்திற்கும், நம் தேசத்திற்கும் ஒப்பிட முடியாது. அப்படிச் செய்வதில் பயன் இல்லை. இந்த நாட்டுக்கு இந்த மசோதா அவசியம். சென்னை நகரிலேயே கனம் அங்கத்தினர் ஒருவர் சொன்னதுபோல நடக்கிறது. நகரத்திற்கு அப்பால் மாலை நேரத்தில், இருட்டு வேளையில் சென்றால் எவ்வளவு மாடுகள் மந்தை மந்தையாகக் கசாப்புக்கடைக்குப் போய்க்கொண்டிருக்கின்றன என்று தெரியும்.

3-30
p.m. அது மட்டுமல்ல. மைசூர் ராஜ்யத்தில் ஒரு சட்டம் நிறைவேற்றப் பட்டிருக்கிறது. அது அமுலில் இருக்கிறது. அதுவும், இந்தமாதிரி வதையை தடுக்கும் ஒரு சட்டமாகும். நான் சமீபத்தில் சேலத்திற்குச் சென்றிருந்தபோது குறிப்பிட்டார்கள், மைசூரில் இருக்கும் மாடுகளை அங்கு கொல்ல முடியாது என்று எல்லாம் ஹோசூருக்கு வருகிறது. அப்படி ஹோசூருக்கு ஏர்ளமாக அனுப்பி அங்கு கொல்கிறார்கள் என்று, அங்கு அப்படிக் கொல்வதை இந்தச் சட்டம் இல்லாததால் தடுக்கமுடியவில்லை. இந்தச் சட்டம் பல ராஜ்யங்களிலும் நிறைவேற்றப் பட்டிருக்கிறது என்று முன்பே சொன்னேன். சில ராஜ்யங்களில் வதை பரிபூரணமாக தடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. சில ராஜ்யங்களில், நாம் இப்பொழுது இந்த மசோதாவை எப்படி தயாரித்திருக்கிறோமோ, அந்த வகையில் சட்டம் இயற்றப் பட்டிருக்கிறது. கோ சம்பந்தத்தை சபை இந்த அடிப்படையில்தான் யோசனை தெரிவித்தார்கள். இப்பொழுது எல்லாப் பசுக்களையும் கொல்வதை நிறுத்திவிடலாம் என்றால், அந்த மாம்சத்தில் அக்கரை இல்லாமல் இருக்கலாம், அக்கரை உள்ளவர்கள் யாரும் இல்லை என்று சொல்லலாம். அதுவல்ல பிரச்சனை. தனக்கு இனி அது வேலை செய்யமுடியாது, அந்த மாட்டினால் ஒருவித பயனும் இல்லை என்றிருந்தாலும் அதைக் கட்டிக்கொண்டு தீனி போட வேண்டுமென்று சட்டம் செய்வது சரியல்ல. பால் அளிக்க பயனற்றுப் போய் விட்டதை ஏதாவது ஒரு ஸ்தாபனம் அந்த கால் நடைகளை ஏற்றுக் கொள்கிறோம் என்று வர வேண்டும். உனக்குப் பயன் இல்லை என்றாலும் அதை நீதான் வைத்துக் கொண்டிருக்கவேண்டுமென்று வற்புறுத்துவது நியாயமில்லை. ஆகவே தான், இந்த மசோதா பரிபூரணமாக தடுக்கும் விதத்தில் தயாரிக்கப்படவில்லை. வேலை செய்யும் மாடுகள் தவிர்க்கப்பட வேண்டும், மூனினிவாஸ ஐயர் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள், பத்து வருடம் வரை எந்த மாடும் நிச்சயம் வேலை செய்வதற்கு தகுதியாகத்தான் இருக்கும் என்று அதில் ஒரு ஐயமுமில்லை. பத்து வருடங்களுக்கு பிறகு என்றாலும் கூட, பல்லீயப் பார்த்தால், அதற்கு பிறகும் ஒரு சர்ட்டிபிகேட் வேண்டும். இது வேலை செய்வதற்கு லாயக்கில்லை, பால் அளிக்க இது லாயக்கில்லை என்று சர்ட்டிபிகேட்டோடு தான் அதை கசாப்புக் கடைக்கு கொல்ல அனுமதிக்க வேண்டுமென்பது சட்டம். எருமைமாடுகளைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். அதுவும் பல வகைகளில் பலன் தருகிறது. ஆகவே, மாடுகள் என்பது காளை மாடுகள், பசுக்கள், எருமைப் பசுக்கள், கன்றுகள். எல்லாம் சேர்ந்து இதில் அடங்கியிருக்கிறது. மாடுகளின் எண்ணிக்கை அதிகமாகிறது என்பது உண்மைதான். ஆகவே, அரசாங்கம் பலவகைகளிலும் கால்நடைகளின் மேல் கவனம் செலுத்தி அதன் தரத்தை உயர்த்தப் பார்க்கிறது. அதன் தரமும் உயர்ந்திருக்கிறது. சென்னையிலும் உயர்ந்திருக்கிறது என்பதை சமீபத்தில் நடந்த கால் நடைக் கண்காட்சியைப் பார்த்தவர்கள் உணர்ந்திருப்பார்கள். சட்டம் நிறைவேற்றுவதால் மட்டும் கால்நடைகளை அபிவிருத்தி செய்யப் போகிறோம் என்று சொல்லவில்லை. அதை, பல வழிகளில் அபிவிருத்தி செய்ய திட்டங்கள் நிறைவேற்றுகிறோம். எங்கு பார்த்தாலும் அவைகளின் தரம் உயர்ந்து வருகிறது. தஞ்சை ஜில்லாவில்,

5th April 1958] [Sri M. Bhaktavatsalam]

டெல்பா பிராந்தியங்களில் மாடுகளின் தரம் குறைவு என்று பெயர். அன்று கும்பகோணத்தில் ஜில்லாக் கால்நடைக் கண்காட்சியைப் பார்த்தேன். என்னுடன் வந்தவர்களும் அதைப் பார்த்து ஆச்சரியப்பட்டார்கள். மாடுகளின் தரம் அவ்வளவு உயர்ந்துவருகிறது. தனிப்பட்டவர்கள் மாடுகளில் மிகுந்த அக்கரை எடுத்து மாடுகளை நல்ல முறையில் வளர்த்து வருகிறார்கள். இப்படியெல்லாம் ஒரு பக்கம் செய்யும்போது, பலன் தரக்கூடிய மாடுகள் மற்ற ஒரு பக்கத்தில் ஏதோ மாமிசத்திற்காகவும் தோலிற்காகவும் கொல்லப்படுகிறது என்றால் நாம் இந்தத் திட்டங்களை நிறைவேற்றியும் பயனில்லை. ஆகவேதான் இந்த சட்டம் மற்ற ராஜ்யங்களில் பாசாக்கியிருக்கிறார்கள், எனினும் கொஞ்சம் காலதாமதமானாலும் பாதகமில்லை, எந்த வகையில் நிறைவேற்றுவது என்று பரிசீலித்துப் பார்த்து தான் இந்த மசோதா வந்திருக்கிறது. அதுதான் தாமதத்திற்குக் காரணம் இது நன்கு பரிசீலிக்கப்பட்டு கொண்டு வரப்பட்ட மசோதா. இதில் சிக்கலான பிரிவுகள் ஒன்றுமில்லை, என்று தாம்மையோடு சொல்லிக்கொள்வோன். ஆகவே, இதை இன்னும் பொறுக்குத் தமிழுக்கு விட வேண்டுமென்று கோருவது சரியல்ல என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன். ஆகவே, இந்த மசோதா இப்பொழுதே நிறைவேற்றப்படுவதற்கு யோசனைக்கு எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்ற பிரேரணையை கனம் அங்கத்தினர்கள் ஆதரிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு எனது வார்த்தைகளை முடித்துக்கொள்கிறேன். மற்றொன்று. எந்தச் சட்டம் கொண்டு வந்தாலும், சட்டம் அவசியம் என்றிருந்தால் அதைச் செய்கிறோம். அவசியம் என்றிருந்தால் சில செய்கைகளை குற்றம் என்று சொல்கிறோம். ஹாரஸ் மெண்ட், தொந்தரவுகள் செய்வார்கள் என்று சொல்லப்பட்டது. தவறு செய்கிறவர்கள் தொந்தரவிற்கும் தயாராகயிருக்க வேண்டும். ஆனால் அனாவசியமாக தொந்தரவு செய்வதை பார்த்துக்கொண்டிருக்கப் போவதில்லை. எஸ்.பி.சி.ஏ. யைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். கொஞ்சம் புண் இருந்தாலும் புண்ணுக்கு சிகிச்சை செய்யவேண்டும். அவை, வாயில்லா ஜீவன்களாகும். அது எப்படி சொல்லப் போகிறது. ஆகவே, நாம் தான் பார்த்துக்கொள்ள வேண்டும், அவைகளை அடுத்தது, லஞ்சம் இருக்கலாம். அங்குமிங்கும் அப்படி ஒருவர் இருவர் செய்யலாம். அதைச் சாக்காக சொல்லி சட்டம் வேண்டாம், நடவடிக்கைகள் வேண்டாம், எந்தக் குற்றம் செய்தாலும் பார்த்துக்கொண்டிருக்கலாம் என்று யாரும் கோரமாட்டார்கள். அடுத்தபடியாக, இந்த மசோதாவைப் பற்றிச் சொல்லும் போது, யார் சாப்பிடுகிறார்கள், யாருக்கும் இதில் அக்கரையில்லை, இங்கு யாருக்கும் அப்படி கொல்லவேண்டும் என்ற எண்ணமில்லை என்றெல்லாம் சொல்லப் பட்டது. அவர்கள் வாதப்படி மாடுகளை கசாப்புக் கடைக்கு கொண்டு போகவில்லை என்று சொன்னால் இந்த மசோதாவைப் பற்றி கவலைப்பட வேண்டிய அவசியமேயில்லை. தான் வைத்திருக்கும் மாடுகளை கசாப்புக் கடைக்கு கொல்ல அனுப்பும் எண்ணம் இல்லாதவர்களுக்கு இந்த சட்டம் கிட்டவே வராது. ஆகவே, அவர்கள் எந்த விதத்திலும் கவலைப்படவே வேண்டாம். பாதிக்கப்படுகிறவர்களுக்குக் கூட அனாவசியமான தொல்லையோ உபத்திரவமோயில்லாமல், விவசாயிகள் பாதிக்கப்படாமல் இந்தச் சட்டம் அமுலில் நடத்தப்படவேண்டும் என்பது தான் அரசாங்கத்தின் அவா. அவ்வாறு செய்ய அரசாங்கம் கவனம் செலுத்தும் என்று சொல்லிக் கொண்டு எனது வார்த்தையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

MR. SPEAKER: Mr. Kalyanasundaram is not in his seat. His amendment is deemed to have been withdrawn. I shall put the motion to vote. The question is:

“That the Madras Animal Preservation Bill, 1958 (L.C. Bill No. 2 of 1958) as passed by the Council be taken into consideration.”

The motion was put and carried and the Bill was taken into consideration.

[5th April 1958]

Clause 2.

MR. SPEAKER: The motion is—

“ That clause 2 do stand part of the Bill.”

SRI M. JAGANNATHAN: Sir, I move—

“ In item (a) of the clause, omit the words ‘ bullock ’, ‘ he-buffalo ’, or ‘ she-buffalo ’.”

SRI T. S. RAMASWAMY PILLAI: I second the amendment, Sir.

MR. SPEAKER: Amendment moved—

“ In item (a) of the clause, omit the words ‘ bullock ’, ‘ he-buffalo ’ or ‘ she-buffalo ’.”

* SRI M. JAGANNATHAN : தலைவர் அவர்களே, என்னுடைய திருத்தம், பசுவையும் அதன் கன்றையும் மாத்திரம் இந்த மசோதாவில் சேர்த்துக்கொண்டு மீதியிருக்கக்கூடிய எருது, ஆண் எருமை, பெண் எருமை போன்ற மிருகங்களை இந்த மசோதாவிலிருந்து விலக்கிவிட வேண்டுமென்பதுதான். அமைச்சர் அவர்கள் இப்பொழுது பேசும்போது சொன்னார்கள், யார் ஒருவன் இந்த மாடுகளை, கால்நடைகளை கசாப்புக் கடைக்குக் கொண்டு போகவில்லையோ அவர்களை இந்தச் சட்டம் பாதிக்காது என்று சொன்னார்கள். அதேபோல் நானும் அவர்களுக்கு ஒன்று சொல்ல விரும்புகிறேன். ஒரு விவசாயி இருக்கிறான் என்று வைத்துக்கொண்டால் அவனுக்கு இந்த எருது அல்லது எருமை தன் விவசாயத்திற்கு தேவைப் படுகிறதா என்றால், அவனுடைய தேவைகளைப் பற்றி முடிவு செய்ய அவனைவிட வேறு ஒரு நீதிபதியும் இருக்கமுடியாது.

3-40 ஆகவே இந்த மாதிரியான சட்டங்கள் அவனுக்காக கொண்டு வர
p.m. வேண்டுமென்று அவசியமில்லை என்பதை அமைச்சர் அவர்களுடைய கவனத்திற்கு கொண்டுவர விரும்புகிறேன். ஆகவே இந்த திருத்தத்தை அமைச்சர் அவர்கள் ஏற்றுக்கொள்வார்கள் என்று நம்புகிறேன்.

‘ There cannot be a better judge of his own requirements than the cultivator himself.’

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே நான் முன்பே குறிப்பிட்டேன். இந்த மசோதாவின் அடிப் படையான நோக்கம் வேலை செய்யக்கூடிய மாடுகளை கொல்லுவதை தடுக்கப்பட வேண்டும் என்பதுதான். ஆகவேதான் இதில் காள்கள் என்றும் எருதுகள் என்றும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இவ்விதம் யாராவது வேலை செய்யும் மாடுகளை கொல்லுவார்களா என்று கேட்கக் கூடும். நான் முன்னாலேயே சொன்னேன். பொன் முட்டையிடக்கூடிய வாத்து அத்தனை பொன் முட்டைகளையும் எடுத்துக்கொள்ளலாமே என்று கொல்லுவதும் உண்டு. அதே ரீதியில்தான் இன்றைக்கு தோலின் விலை அதிகமாக இருக்கிறது. அதற்காக கொல்லவும் கூடும், அவ்விதம் நடந்தும் வருகிறது. ஆகவேதான் இந்த மசோதாவை கொண்டுவரப் பட்டிருக்கிறது. ஆகவே நான் இந்த திருத்தத்தை ஏற்றுக்கொள்வதற்கில்லை.

5th April 1958]

MR. SPEAKER : The question is—

“ In item (a) of the clause *omit* the words ‘ bullock ’, ‘ he-buffalo ’ or ‘ she-buffalo ’.”

The amendment was put and lost.

Clause 2 was put and carried.

Clause 3 was put and carried.

Clause 4 was put and carried.

Clause 5.

MR. SPEAKER : The motion is—

‘ That clause 5 do stand part of the Bill.’

SRI M. JAGANNATHAN : Sir, I move the amendment standing in my name, namely,—

‘ *Omit* sub-clause (3).’

The amendment was duly seconded.

MR. SPEAKER : Amendment moved—

“ *Omit* sub-clause (3).”

SRI M. JAGANNATHAN : Sir, this sub-clause shuts out law Courts as Appellate Authorities and I think that that will work as a hardship to the persons concerned. The Government seem to be taken as a final authority in this matter. After all, the Government consist of human beings and they may go wrong because they have got vested interests. As the Government are bringing forward this Bill, in order to give effect to this Bill, they may decide in a particular way to suit their own convenience. Therefore, in my opinion, if law Courts are brought into play and made appellate authorities, that will meet the ends of justice. I think the Hon. Minister will see my point and accept this amendment.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : இப்போது என்ன செய்ய வேண்டும் என்பதைதான் சபை செய்திருந்தது. சட்டம் செய்யும்போது அனாவசியமான வழக்குகளுக்கு இடம் கொடுக்கக்கூடாது என்பதைதான் நாம் மிகவும் கவனிக்கவேண்டும். எவ்வளவுதான் இருந்தாலும் இப்போதுள்ள அரசியலமைப்பின்படி ரிட் இருக்கிறது. ஆகவேதான் அவசியமில்லாமல் வழக்குகள் வரக்கூடாது என்பதற்காகத்தான் இந்த பிரிவு கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே இந்த திருத்தத்தை நான் ஏற்றுக்கொள்ளுவதற்கில்லை.

MR. SPEAKER : The question is—

“ *Omit* sub-clause (3).”

The amendment was put and lost.

Clause 5 was put and carried.

Clause 6 was put and carried.

[5th April 1958]

Clause 7.

MR. SPEAKER : The motion is—

“ That clause 7 do stand part of the Bill.”

SRI M. JAGANNATHAN : Sir, I move the amendment standing in my name, namely,—

“ In sub-clause (2) in line 37, for the words ‘ shall answer ’, substitute the words ‘ may answer ’.”

SRI T. S. RAMASWAMY PILLAI : Sir, I second it.

MR. SPEAKER : Amendment moved—

“ In sub-clause (2) in line 37, for the words ‘ shall answer ’, substitute the words ‘ may answer ’.”

SRI M. JAGANNATHAN : My amendment is self-explanatory.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : சட்டம் செய்கிறபொழுது வார்த்தைகள் சரியாக இருக்கவேண்டியிருக்கிறது. “ஷல் ஆன்ஸ்வர்” என்றிருப்பதினால் பதில் அளிக்கவேண்டும் என்றாகிறது. ஆகவே “மே ஆன்ஸ்வர்” என்று மாற்றவேண்டிய அவசியம் ஒன்றுமில்லை என்று நினைக்கிறேன். ஆகவே இந்த திருத்தத்தை நான் ஏற்றுக்கொள்வதற்கில்லை.

The amendment was, by leave, withdrawn.

Clause 7 was put and carried.

Clause 8.

MR. SPEAKER : The motion is—

“ That clause 8 do stand part of the Bill.”

SRI M. JAGANNATHAN : Sir, I move the amendments standing in my name, name by,—

“ In sub-clause 1 for the words ‘ imprisonment for a term which may extend to three years or with fine which may extend to one thousand rupees or with both ’, substitute the words ‘ fine which may extend to one hundred rupees ’.”

“ In sub-clause 2 for the words ‘ imprisonment for a term which may extend to six months or with fine which may extend to one thousand rupees or with both ’, substitute the words ‘ fine which may extend to one hundred rupees ’.”

The amendments were duly seconded.

MR. SPEAKER : Amendments moved—

“ In sub-clause 1 for the words ‘ imprisonment for a term which may extend to three years or with fine which may extend to one thousand rupees or with both ’, substitute the words ‘ fine which may extend to one hundred rupees ’.”

5th April 1958]

[Mr. Speaker]

“ In sub-clause 2 for the words ‘ imprisonment for a term which may extend to six months or with fine which may extend to one thousand rupees or with both ’, *substitute* the words ‘ fine which may extend to one hundred rupees ’.”

SRI M. JAGANNATHAN : Sir, my amendments aim at reduction of the punishment provided for in the clause. The Hon. Minister might scrutinize them and try to accept them.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : சபாநாயகர் அவர்களே, இது தண்டனையைப் பற்றியது. இதை அங்கத்தினர்கள் எல்லோரும் ஏற்றுக்கொள்வார்கள் என்று நம்புகிறேன். இப்போது இதில் அதிகமாக தண்டனை ஒன்றும் அதிகமாக விதிக்கவில்லை. ஆகவே இந்த திருத்தத்தை ஏற்றுக்கொள்வதற்கில்லை.

MR. SPEAKER : The question is—

“ In sub-clause 1 for the words ‘ imprisonment for a term which may extend to three years or with fine which may extend to one thousand rupees or with both ’, *substitute* the words ‘ fine which may extend to one hundred rupees ’.”

“ In sub-clause (2) for the words ‘ imprisonment which may extend to six months or with fine which may extend to one hundred rupees or with both ’, *substitute* the words ‘ fine which may extend to one hundred rupees ’.”

The amendments were put and lost.

Clause 8 was put and carried.

Clauses 9, 10, 11, 12, 13 and 14 were put and carried.

Clause 1 and the Preamble were put and carried.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Sir, I move—

“ That the Madras Animal Preservation Bill, 1958 (L.C. Bill No. 2 of 1958) as passed by the Council be passed.”

கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த மசோதாவை சட்டமாக்குவதில் கனம் அங்கத்தினர் எல்லோரும் ஆதரவு அளித்தார்கள். இதில் திருத்தங்கள் கொடுத்த அங்கத்தினர்கள் திருத்தத்தைப் பற்றி திரும்பத் திரும்ப வற்புறுத்தாமல், இந்த மசோதாவின் உள் கருத்தை பாராட்டி இதற்கு ஆதரவு அளித்தார்கள். அதற்காக நான் அங்கத்தினர்கள் இணைவருக்கும் என் நன்றியையும் பாராட்டுதலையும் தெரிவித்துக்கொண்டு முடித்துக் கொள்கிறேன்.

MR. SPEAKER : The question is—

“ That the Madras Animal Preservation Bill, 1958 (L.C. Bill No. 2 of 1958) as passed by the Council be passed.”

The motion was put and carried and the Bill was passed.

[5th April 1958]

(3) THE MADRAS SALES OF MOTOR SPIRIT TAXATION (SECOND AMENDMENT) BILL, 1958 (L.A. BILL No. 15 OF 1958).

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Mr. Speaker, Sir, I move—

“ That the Madras Sales of Motor Spirit Taxation (Second Amendment) Bill, 1958 (L.A. Bill No. 15 of 1958) be taken into consideration.”^a

கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இது ஒரு சிறிய திருத்தம். சில நாட்களுக்கு முன்னால் இந்த சபையில் இதை நிறைவேற்று கின்றபொழுது அதனுடைய இரண்டாவது ஷரத்தில் இம்போர்ட்டர் என்றால் இந்தியாவில் இறக்குமதி செய்கின்றவர்கள் என்று பொருள்பட போட்டிருந்தது அவ்விதம் சொல்லும்பொழுது எர்ணாகுளம் போன்ற இடங்களிலிருந்து இறக்குமதி செய்து கோயம்புத்தூர் போன்ற இடங்களுக்கு கொண்டுவந்தால் நமக்கு கிடைக்கவேண்டிய விற்பனை வரி வராது. இவ்வாறு 15 இடங்களில் வெளியில் இறக்குமதி செய்து நமது ராஜ்யத்தில் விற்பனை செய்யப்படுகின்றது என்று நமக்கு தகவல் கிடைத்ததினால் அதைத் தடுப்பதற்காக இந்த திருத்தத்தை உடனடியாக கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது: அதாவது இம்போர்ட்டர் என்று சொல்லும் பொழுது வெளி நாட்டிலிருந்து கொண்டு வந்தாலும், இந்தியாவுக்கு உள்ளேயிருந்து, அதாவது சென்னை ராஜ்யத்திற்கு வெளியே யுள்ள இடங்களிலிருந்துகொண்டு வந்தாலும் அவ்விதம் கொண்டு வருவதை இந்தியாவில் இம்போர்ட் செய்வது என்று பொருள்படும் வகையில் திருத்தம் அமைத்திருக்கிறது. இந்த திருத்தத்தை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். மேலும் இந்த சட்டம் இப்போது அமுலுக்கு வந்து விட்டது. பல இடங்களில் வரி வசூல் செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள். இந்த வரி நியாயமாக சர்க்காருக்கு கிடைக்கவேண்டியது. ஆகவே இவ்விதம் பிரிக்கப்பட்ட பணத்தை சர்க்காருக்கு கட்டவேண்டும் என்றும் கேட்டுக் கொள்வது இன்னொரு திருத்தம். இவைகளை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

MR. SPEAKER : The question is—

“ That the Madras Sales of Motor Spirit Taxation (Second Amendment) Bill, 1958 (L.A. Bill No. 15 of 1958) be taken into consideration.”

The motion was put and carried and the Bill was taken into consideration.

Clauses 2 and 3 were put and carried.

Clause 1 and the Preamble were put and carried.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Sir, I move—

“ That the Madras Sales of Motor Spirit Taxation (Second Amendment) Bill, 1958 (L.A. Bill No. 15 of 1958) be passed.”

MR. SPEAKER : The question is—

“ That the Madras Sales of Motor Spirit Taxation (Second Amendment) Bill, 1958 (L.A. Bill No. 15 of 1958) be passed.”

The motion was put and carried and the Bill was passed.

5th April 1958]

(4) THE MADRAS CATERING ESTABLISHMENTS BILL, 1957
(L.A. BILL NO. 18 OF 1957)

3-50
P.M.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Sir, I move—

“That the Madras Catering Establishments Bill, 1957 (L.A. Bill No. 18 of 1957) as amended by the Select Committee be taken into consideration.”^a

கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, ஹோட்டல் தொழிலாளர்களுக்குச் சட்டம் கொண்டுவரவேண்டுமென்ற அடிப்படையிலே ஒரு மசோதா தயாரிக்கப்பட்டு இந்த சபை முன்னால் சென்ற வருஷத்திலேயே வைக்கப்பட்டது. அப்பொழுது பல அங்கத்தினர்கள் இதிலே சில திருத்தங்கள் செய்யவேண்டுமென்று பல நல்ல யோசனைகளைக் கூறினார்கள். அதை ஒட்டி நான் இந்த மசோதாவை திருத்தக் கமிட்டிக்கு அனுப்பவேண்டுமென்று பிரேரேபித்ததன்படி, அதற்கு அனுப்பி, அந்தக் கமிட்டியின் பல்வேறு ஆலோசனைகளைக் கேட்டு, இந்த மசோதாவை இப்பொழுது திரும்ப இந்த சபை முன்னர் கொண்டுவந்திருக்கிறேன். திருத்தக் கமிட்டியில் சாட்சியம் கூறுகிற முறையில், பல ஹோட்டல் முதலாளிகளும், பல ஹோட்டல் தொழிற்சங்கப் பிரதிநிதிகளும் வந்து அபிப்பிராயங்களைக் கூறினார்கள். அவற்றை யெல்லாம் கேட்டு, நல்ல முறையில் இப்பொழுது இருக்கக் கூடிய நிலைமைக்கு உகந்தவாறு, தொழிலுக்கும், தொழிலாளர்களுக்கும் அதிகமான கஷ்டங்களையும், தொந்தரவுகளையும் கொடுக்காத முறையிலே இந்த மசோதா சமர்ப்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதில் முக்கியமான அம்சம் என்னவென்று சொன்னால், இந்த மசோதா ஏகமனதாக திருத்தக் கமிட்டியில் நிறைவேற்றப்பட்டு இந்த சபை முன் வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்த மசோதாவில் திருத்தக் கமிட்டியால் செய்யப்பட்ட திருத்தங்களை மட்டும் நான் இப்பொழுது எடுத்துச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

முதலாவதாக முன்னால் கொண்டுவந்த மசோதாவிலே இந்த சட்டம் நகரசபைகளுக்கும் சென்னை நகருக்கும் பொருந்தும் என்று சொல்லியிருந்தோம். திருத்தக் கமிட்டியிலே இதைப் பரிசீலனை செய்து, சர்க்கார் விரும்பினால் இதை மேஜர் பஞ்சாயத்து இடங்களுக்குக் கூட விஸ்தரிக்க முடியுமென்ற திருத்தத்தை செய்யவேண்டுமென்று அபிப்பிராயம் சொல்லப்பட்டது. அதன்படி திருத்தப்பட்டிருக்கிறது.

அடுத்தபடியாக ஏதாவது நாடகக் கொட்டகைகளில் ஹோட்டல்கள் வைத்திருந்தால், அது ஹோட்டல் சட்டப்படி உள் வராது என்று கண்டிருந்தது. ஏன் நாடகக் கொட்டகைகளில் உள்ள ஹோட்டல்களுக்கு விதிவிலக்கு அளிக்கவேண்டுமென்று எல்லோரும் தெரிவித்தபடியால், அதையும் எடுத்துவிட்டு, இப்பொழுது நாடகக் கொட்டகைகளிலும், சினிமாக்கொட்டகைகளிலும் ஹோட்டல்கள் வைத்திருந்தால், அவையெல்லாம் சட்டத்தின் கீழ் வருமென்று திருத்தப்பட்டிருக்கிறது.

அடுத்தபடியாக, ஹோட்டல் வைத்திருப்பவர்கள் எல்லோரும் தங்கள் ஸ்தாபனத்தை ரெஜிஸ்தர் செய்துகொள்ள வேண்டும். அதோடு அல்லாமல் வருஷா வருஷம் அந்த ரெஜிஸ்ட்ரேஷனை மீண்டும் புதுப்பிக்க வேண்டுமென்றும் திருத்தம் செய்யப் பட்டிருக்கிறது.

தொழிலாளர்கள் வேலை செய்கின்ற நேரத்தை “ஸ்பிரெட் ஓவர்” 14 மணி நேரமாக வைத்திருந்தது. அந்தமாதிரி வைத்திருந்தால், தொழிலாளர்களுக்குப் பாதகமான முறையில் இரண்டு, இரண்டு மணி நேரமாக வேலை வாங்கி அவர்களை கஷ்டத்துக்குள்ளாக்க முடியுமென்று யோசனை கூறியதனால், அதைத் தவிர்க்கும் பொருட்டு, 14 மணி நேரம் வேலை செய்கிற பொழுது இடைவேளை இரண்டு மணிக்கு மேல் இருக்கக்கூடாது என்று மாற்றப்பட்டிருக்கிறது. இதன்படி மூன்று ஷிப்டுகள் தான் ஒரு நாளைக்கு இருக்க முடியும். அதற்கு மேல் இருக்க முடியாது.

^a Published in the Fort St. George Gazette, dated 25th October 1957.

[Sri R. Venkataraman]

[5th April 1958]

மேலும் ஹோட்டல் தொழிலாளிகளுக்கு பண்டிகை விடுமுறைகள் எல்லாம் அனுமதிக்கப்படவில்லை. ஆகையால் அவர்களுக்கு ஒரு வருஷத்தில் சம்பளத்துடன் 7 விடுமுறை நாட்கள் அளிக்கவேண்டுமென்று சட்டத்தில் கண்டிருக்கிறோம். முக்கியமாக, சுதந்திர தினமும், குடியரசு தினமும் நிச்சயமாக விடுமுறையாக இருக்க வேண்டும். அதற்கு மேல் ஐந்து பண்டிகை நாட்களுக்கு வீலு கொடுக்கவேண்டுமென்று சட்டத்தில் கண்டிருக்கிறது. அவ்வாறு விடப்படு விடுமுறை நாட்களிலே வேலை செய்கிற தொழிலாளர்களுக்கு, அவர்கள் விருப்பப்படி, வேண்டுமானால் இரட்டிப்புச் சம்பளமும், அப்படி இல்லாவிட்டால் ஒரு நாள் சம்பளமும், ஒரு நாள் அதற்காக “substitute holiday” யும் கொடுப்பதற்கு இந்த சட்டத்தில் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. வேலையை இழப்பவர்கள் அப்பீல் செய்வதற்கு வழிவகை செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அவ்வாறு அப்பீல் செய்து அதில் வெற்றி அடைவார்களானால், அந்தத் தீர்ப்பை சாதாரண நீதிமன்றங்களிலே தடுத்து எந்த விதமான நடவடிக்கையும் எடுக்கக் கூடாது என்று கண்டிருக்கிறோம். இதனால் ரிட் ஜூரிஸ்டிக்ஷன் எடுபடவில்லை. ரிட்கள் போடக்கூடிய அதிகாரம் யாருக்கும் இருக்கிறது. தொழிலாளர்களுக்கும் இருக்கிறது. முதலாளிகளுக்கும் இருக்கிறது. ஆனால் கோர்ட்டுகளிலே இதைப் பற்றி தாவாக்களைப் போட்டு நீண்டகாலம் போவதற்கு முடியாத முறையிலே சட்டம் மாற்றியமைக்கப்பட்டிருக்கிறது. வேலைக்குத் திருப்பி எடுத்துக்கொள்ளாவிட்டால், அந்த தவறைச் செய்கிற முதலாளிகள் எந்த நாள் வரையிலும் திரும்ப வேலைக்கு எடுத்துக் கொள்ளவில்லையோ அந்த நாட்களுக்கு அவர்கள் “பைன்” கட்டவேண்டுமென்றும், அவ்வாறு கட்டித் தொகையில் ஒரு பகுதியையோ அல்லது முழுவதையுமோ உரிமையுள்ள தொழிலாளர்களுக்குக் கொடுக்கவேண்டுமென்றும் சட்டம் திருத்தியமைக்கப்பட்டிருக்கிறது.

தொழிலாளிகள் வேலை செய்கின்ற இடங்களை சுகாதார வசதியுள்ளதாகவும், சுத்தமாகவும் வைத்துக்கொள்ளவேண்டுமென்பதற்காக விதிகள் போடுவதற்கு இந்தச் சட்டம் இடமளிக்கிறது. சில தொழிலாளர்கள் இந்தச் சட்டத்தில் கண்டுள்ளதைவிட அதிகமான சலுகைகளைப் பெற்றுக்கொண்டிருந்தால் அது இந்தச் சட்டத்தினால் பாதிக்கப்படமாட்டாது என்றும் கண்டிருக்கிறது. மேலும் இந்தச் சட்டம் கன்னியாகுமரி ஜில்லாவிற்கும் விஸ்தரிக்கப்படுமென்று கண்டிருக்கிறது.

இந்த விதமான மாறுதல்கள் எல்லாம் பழைய மசோதாவில் இருந்ததைவிட முற்போக்கான முறையில் அமைந்திருக்கின்றன. அவற்றையெல்லாம் திருத்தக் கமிட்டி நன்றாக ஆராய்ந்து பரிசீலனை செய்து ஏகோபித்த முடிவுக்கு வந்திருப்பதனால் இந்த மசோதாவை சட்டசபை அங்கீகாரம் செய்யவேண்டுமென்று தாழ்மையுடன் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

MR. SPEAKER : Motion moved—

“That the Madras Catering Establishments Bill, 1957 (L.A. Bill No. 18 of 1957) as amended by the Select Committee be taken into consideration.”

SRI T. S. RAMASAMY PILLAI : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, ஹோட்டல் தொழிலாளர்களுடைய முன்னேற்றத்திற்காக கொண்டு வந்திருக்கும் இந்த மசோதாவை எதிர்க்கட்சியிலுள்ள நாங்கள் மனப்பூர்வமாக ஆதரிக்கிறோம், வரவேற்கிறோம். ஆதி மசோதாவில் ஹோட்டல் தொழிலாளிகளுக்கு நடைமுறையில் பலவித குறைபாடுகள் இருந்தன. அமல் நடத்துவதிலும் பலவித குறைபாடுகள் இருந்தன. ஹோட்டல் முதலாளிகள் சட்டத்திற்கு புறம்பாக நடந்தபோதிலும், தொழிலாளர்களுக்கு நீதி வழங்கவேண்டும் என்ற ஷரத்தாகும் இருந்தன. இவைகளை யெல்லாம் நன்றாகப் பரிசீலனை செய்து, தொழில் துறையில் நல்ல அனுபவம் வாய்ந்த அமைச்சர் அவர்கள், எல்லாக் கட்சியிலுள்ள அங்கத்தினர்களையும் கலந்து கொண்டு இந்தத் தொழிலில் ஈடுபட்டிருக்கும்

5th April 1958] [Sri T. S. Ramasamy Pillai]

முதலாளிகள் தரப்பிலும், தொழிலாளர்கள் தரப்பிலும் கொடுக்கப்பட்ட சாட்சியத்தைக் கேட்டு, இத்தகைய மசோதாவைக் கொண்டுவந்துள்ளார்கள்.

இன்னும் முன்னேற்றம் செய்ய முடியாதா என்று கேட்டால், நிச்சயமாகச் செய்ய முடியுமென்று தாம் சொல்லுவேன். அதிலும் குறிப்பாக ஒரு விஷயத்தை நாங்கள் மனப்பூர்வமாக வரவேற்கிறோம். அநீதியாக வெளியேற்றப்படும் தொழிலாளர்களுக்கு, அவர்களைத் திரும்ப எடுத்துக் கொள்ளவேண்டுமென்று சொன்னபிறகு, அவ்வாறு திரும்பி எடுத்துக் கொள்ளாவிட்டால், அவ்வாறு மறுத்த நாட்களுக்கு அன்றாடம் சம்பளம் கொடுக்கவேண்டுமென்ற ஷரத்தை நான் மிகவும் வரவேற்கிறேன். நடைமுறையில் பார்த்து இன்னும் அதிகச் சலுகைகளை வழங்கக்கூடுமென்றாலும் இப்பொழுதுள்ள நிலையில் இந்த மசோதாவை வரவேற்கிறேன் என்று சொல்லிக்கொண்டு என்னுடைய பேச்சை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

SRI J. MATHA GOWDER : சபாநாயகர் அவர்களே, ஒட்டல் தொழிலாளருக்கான சட்டத்தை இன்று நாம் சட்டமாக்கப் போகிறோம். இந்த சட்டத்தை கொண்டு வந்த அமைச்சர் அவர்களுக்கு ஒட்டல் தொழிலாளர் சார்பில் என் நன்றியை தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன். முதலாளிகள் செய்யக்கூடிய எல்லா கஷ்டங்களையும் பொறுமையுடன் சகித்துக் கொண்டிருந்த ஒட்டல் தொழிலாளர்களுக்கு இன்றைய தினத்திலிருந்து விடுதலை கிடைத்ததைக் குறித்து மிகவும் சந்தோஷம். இந்தத் தொழிலில் ஈடுபட்டிருக்கக்கூடிய தொழிலாளிகளுக்கு இன்னும் சௌகரியமாக பல சட்டங்களை அடிக்கடி கொண்டு வரவேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன். அதில் எனக்கு நம்பிக்கை இருக்கிறது.

“இன்றைக்கு பல பலகாரங்கள் கெட்டுவிட்டன; நாளைக்கு புதிதாக போட வேண்டுமானால், நஷ்டம் அதிகம் வருகிறது” என்று ஒட்டல் முதலாளிகள் சொல்லலாம். தொழிலாளிகளுக்கு நல்ல பாதுகாப்பு கொடுத்தால், அவர்களை முதலாளிகள் நம்புவதாக இருந்தால், அவர்களுக்கு ஊக்கம் கொடுத்து வேலை செய்யச் சொன்னால், முதலாளிகளுக்கு லாபம் சம்பாதித்து கொடுப்பார்களேயல்லாமல் நஷ்டம் வரும்படி செய்ய மாட்டார்கள் என்பது உறுதி.

தொழிலாளர்களை வேலைக்கு எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்று தீர்ப்பு கொடுத்த பிறகும் அவர்களை வேலைக்கு எடுத்துக் கொள்ளவில்லை என்றால், வேலைக்கு எடுத்துக் கொள்ளாமல் இருக்கும் நாட்களுக்கு சம்பளம் கொடுக்க வேண்டும் என்று இருப்பதை நான் சந்தோஷத்தோடு வரவேற்கிறேன். லேபர் ஆபீசர்களுக்கும், லேபர் கமிஷனருக்கும் ஒரு உத்தரவு பிறப்பித்து உடனடியாக நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ள சொல்ல வேண்டும். ஏதாவது சர்க்கு வைத்துக் கொண்டு 1 மாதம், 2 மாதம் என்று தள்ளிப்போட்டால், தொழிலாளி பண வசதி இல்லாத காரணத்தினால் வேறு மாகாணத்திற்கே போய்விட நேரிடும். அவனைக் கண்டுபிடிப்பதே மிகவும் கஷ்டம். ஆகையால் உடனே ஆட்களை எடுக்கும்படி செய்ய வேண்டும். ஒரு மாதத்திற்குள் எடுக்கவில்லை என்றால் அவர்களுக்கு தகுந்த தண்டனை கொடுக்க வேண்டும். இந்த விஷயத்தில் லேபர் ஆபீசர்களுக்கும், லேபர் கமிஷனருக்கும் ஒரு திட்ட வட்டமான சர்க்குரை போடவேண்டும். சில லேபர் ஆபீசர்கள், சட்டத்தை சரியாக புரிந்துகொள்ளாமல் எமாந்து விடுகிறார்கள். ஒரு மாதத்திற்குள் ஆட்களை எடுக்க வில்லை என்றால் லேபர் ஆபீசர்கள் நடவடிக்கை எடுப்பதற்கு உரிமை இருக்கிறது. அந்த விதமான ஒரு ரிபோர்ட்டை லேபர் கமிஷனர் சர்க்காருக்கு அனுப்ப வேண்டும் என்று ஒரு உத்தரவு பிறப்பிக்க வேண்டும் என்று சொல்லிக் கொண்டு இந்த மசோதாவை ஆதரிக்கிறேன்.

SRI N. K. PALANISAMI : சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த மசோதாவை நான் வரவேற்கிறேன். பொறுக்கு கமிட்டியில் கனம் மந்திரி அவர்கள் பல திருத்தங்களை ஏற்று சரியான முறையில் மசோதாவை திருத்தியதற்காக என் நன்றியையும் பாராட்டுதலையும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். ஆனாலும் அதில் சில குறைகள் இருக்கின்றன. அவைகளை

[Sri N. K. Palanisami]

[5th April 1958]

திருத்தாவிட்டால் இந்த சட்டம் ஒட்டல் தொழிலாளர்களுக்கு பூரண பலன் அளிக்காது. இன்றையத் தினம் ஒட்டல்களில் வேலை செய்யக் கூடிய தொழிலாளர்களின் நிலைமை எல்லோருக்கும் நன்றாகத் தெரியும். குடியிருப்பதற்கு கூட வசதி இல்லாமல் ஒட்டலையே நம்பி இருக்கும் தொழிலாளர்களுக்கு, நிரந்தரமான வேலை இல்லை யென்றால், இந்த சட்டத்தின் மூலம் அனுகூலம் கிடைக்க வில்லை என்றால், அவர்கள் நிலை மிகவும் பரிதாபகரமாகத் தான் இருக்கும். “கீதா கபே”யில் 5 பிராஞ்சுகள் இருக்கின்றன. ஒவ்வொரு பிராஞ்சிலும் 100 தொழிலாளர்கள் இருக்கிறார்கள். இந்த 100 பேரில் 5 தொழிலாளர்கள் கூட நிரந்தரமானவர்கள் இல்லை. சிலர் தினம் கூலி பெற்றுக் கொள்கிறார்கள். சிலர் தினம் 12 அனு கூலி என்று கணக்கிட்டு ஒரு வாரத்துக்கு உண்டான தொகையை வாரா வாரம் பெற்றுக் கொள்கிறார்கள். ஆறு மாதம் தொடர்ந்து வேலை செய்தால்தானே அவர்களுக்கு பெர்மனென்ட் செய்ய வேண்டும் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. தினம் கூலி வேலை செய்யக்கூடியவர்களை அப்படி செய்ய வேண்டிய அவசியம் இல்லை.

“கீதா கபே”யில் தொழிலாளர்களுக்கு 8 நாட்கள் லீவு கொடுத்து அதற்குப் பிறகு அவர்கள் வந்து சேரும்போது புதிதாக எடுத்துக் கொள்வதுபோல் வேலைக்கு அமர்த்திக் கொள்கிறார்கள். இப்படிச் செய்வதால் 6 மாதம் தொடர்ந்து வேலை செய்யவில்லை என்று சொல்லி பெர்மனென்ட் செய்யாமல் இருக்கிறார்கள். செக்ஷன் 22-க்கு ஒரு திருத்தம் செய்ய வேண்டும். மோட்டார் சட்டத்தைப் போல் ஒரு தொழிலாளி வேலைக்கு வந்து சேர்ந்தவுடன் அவருக்கு என்ன வேலை, எவ்வளவு சம்பளம் என்பதைதெல்லாம் “அப்பாயிண்ட்மெண்டு ஆர்டரில்” திட்டவாட்டமாக சொல்ல வேண்டும். அப்படிச் செய்யாவிட்டால் இந்த தொழிலாளர்களுக்கு ஒரு விதமான பிரயோசனமும் இல்லை. எல்லா தொழிலாளர்களும் “தாற்காலிகமாகவே” வேலை செய்ய வேண்டி இருக்கிறது. அவர்களுக்கு “பர்மனென்ட்” ஆவது கிடையாது.

விசேஷ காலங்களில் அதிகப்படியான ஆட்களை வேலைக்கு அமர்த்திக் கொள்ளும் பிரச்சனை வரும். முதலில் சர்க்காருடைய “பர்மிஷனை” வாங்கிக் கொண்டு, வேலையிலிருந்து நீக்கிவிடுவது என்பது நல்ல முறையாக இருக்கும்.

ஆறு மாதம் என்று இருப்பதை 3 மாதம் என்று திருத்தி அமைக்க வேண்டும். “அப்பாயிண்ட்மென்ட்” ஆர்டரில் இதைப்பற்றி குறிப்பிட வேண்டும். ஒட்டல் முதலாளிகள் ஒட்டலை மூடிவிட்ட 10 நாட்களுக்குப் பிறகு தான் சர்க்கார் இன்ஸ்பெக்டருக்கு தகவல் தெரிகிறது. ஆகையால் சர்க்கார் இன்ஸ்பெக்டர் மூடுவதற்கு முன்பு அதை பரிசீலனை செய்ய முடியாமல் இருக்கிறது. ஆரிய பவனில்.

MR. SPEAKER : Why should the hon. Member mention individual names? While giving examples, he may be passing adverse remarks against them and they may not be able to defend themselves and the Minister also may not be willing to defend them.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : We may not even know.

MR. SPEAKER : I was about to object when the hon. Member was referring to Geeta Cafe. I definitely object to the hon. Member mentioning individual names. He may say in a general way that some people are doing this and that. I will allow it.

SRI N. K. PALANISAMI : சில ஒட்டல்களை அண்ணன் நடத்திக் கொண்டு இருந்து, அதை தம்பி எடுத்து நடத்தும்போது 100, 150 ஆட்களுக்கு சம்பளம், கிராஜுவட்டி கொடுக்கிறார்களா என்று பார்ப்பது இல்லை.

5th April 1958] [Sri N. K. Palanisami]

தம்பியின் கைக்கு மாறும்போது வேலை ஆட்களை வேலையிலிருந்து நீக்கி விடுகிறார்கள். அவர்களுக்கு உள்ள பாக்கியை சரியாக கொடுப்பதில்லை. அவர்களை மறுபடியும் வேலைக்கு எடுப்பது கிடையாது. இம்மாதிரி முறை இருக்கக்கூடாது. ஒட்டல் மூடுவதற்கு ஒரு மாதம் முன்னதாகவே தகுந்த அதிகாரிகளுக்கு தெரிவிக்க வேண்டும். ஒட்டல் மூட வேண்டிய அவசியம் ஏற்பட்டிருக்கிறதா, வேலை செய்கின்றவர்களுக்கு “ரிட்ரென்ச்மென்ட் காம்ப்ன்லேஷன்”, “கிராஜுவெட்டி” முதலியவைகள் கொடுக்கப்பட்டனவா என்று பார்க்கும் வகையில் சட்டத்தை திருத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

லீவு வசதிகளைப் பொருத்த மட்டில் அவர்களுக்கு 22½ நாட்கள்தான் கிடைக்கிறது. “ஷாப் அலிஸ்டெண்ட் ஆக்ட்” படி மொத்தம், தொழிலாளர்களுக்கு 36 நாட்கள் லீவு கிடைக்கின்றது. ஆகவே இந்த ஒட்டல் தொழிலாளர்களுக்கு அதை விட குறைவாகத்தான் லீவு கிடைக்கிறது என்பதைத்தான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

இப்பொழுது வாரத்திற்கு ஒரு முறை ஒட்டல்களை மூடுகிறவர்கள் இந்த சட்டம் இயற்றின உடனே அப்படி மூட மாட்டார்கள். அவர்கள், ஒட்டலையே மூடாமல் வைத்திருப்பார்கள். “டர்ன் ஓவர்” லீவு என்பதன் மூலமாக 4 பேர் செய்யக்கூடிய வேலையை 3 பேர் செய்யவேண்டி வரும். ஆகவே அவர்களுக்கு “ஒர்க் லோட்” அதிகமாகும். “டர்ன் ஓவர்” லீவு என்பது நடைமுறையில் தொழிலாளர்களுக்கு லீவு இல்லாமல் போகும் படி ஏற்படும் ஆகையால் வாரத்திற்கு ஒரு முறை கட்டாயமாக ஒட்டல்களை மூடும் வகையில் சட்டத்தை திருத்தவேண்டும். இன்னும் அவர்களுக்கு குறைந்த பட்ச சம்பளம் நிர்ணயிக்கவேண்டும். திருச்சியில் பேசும்போது கனம் அமைச்சர் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள் ஹோட்டல் தொழிலாளிகளுக்கு குறைந்த பட்ச சம்பளம் கொண்டுவரப்போவதாக நரசிம்மலு அவார்டுபடி சில ஹோட்டல்களில் ரூ. 2-2-0 கொடுக்கிறார்கள். ஆனால் அந்த மாதிரி எல்லா ஹோட்டல் தொழிலாளிகளும் அடைவதற்கு சர்க்கார் உடனடி நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இன்னும் தொழிலாளர்களுக்கு பிராவிடட் பண்டு வசதி, ஊறுக்கு போய் வர வேண்டிய பண வசதி இவைகளெல்லாம் கிடைக்கும்படி சட்டத்தை திருத்தி அமைக்கவேண்டும். ஹோட்டல் தொழிலாளிகளுக்கு ஹெல்த் இன்ஸூரன்ஸ் சட்டத்தை விஸ்தரிக்கவேண்டும். அவர்களுக்கு விளையாட்டு வசதி இருக்க அறை வசதி இவைகளெல்லாம் செய்துகொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு என் வார்த்தைகளை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

4-10
P.m.

SRI V. K. KOTHANDARAMAN : சார், இந்த ஹோட்டல் தொழிலாளிகளுக்கு வேண்டிய மசோதா 10 வருஷங்களுக்கு பிறகாவது இப்பொழுது வருவதைப்பற்றி பாராட்டுவது மட்டும் இன்றி இந்த சட்டத்தை கொண்டுவருவதற்கு தூண்கோலாக இருந்த ஹோட்டல் தொழிலாளிகளையும் பாராட்டியாகவேண்டும். ஏனெனில் அவர்களுடைய எதிர்ப்பு கிளர்ச்சி இல்லாமல் இருந்திருந்தால் இந்த பத்து வருஷத்திற்கு பிறகும் கூட இந்த சட்டத்தை துரிதமாக கொண்டுவந்து இருக்கமுடியாது. தொழிலாளர் தலைவரான கனம் வெங்கட்டராமன் அவர்களும் இது விஷயத்தில் கவனம் செலுத்தி கொண்டுவந்திருப்பதற்கு நமது பாராட்டுதலை தெரிவித்துக்கொள்ளவேண்டும்.

இதில் பல குறைபாடுகளை அங்கத்தினர்கள் எடுத்து காட்டினார்கள். அமைச்சர் அவர்கள் பதினாலுமணி நேரம் ஸ்பெக்டேபர் டைம் என்றும் அதில் 2 முறை இடைவேளை என்றும் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். இதனால் தொழிலாளிகளுக்கும் முதலாளிகளுக்கும் தகராறுகளும் குழப்பங்களும் தான் ஏற்படும் என்பது என் அபிப்பிராயம். ஒரு ஹோட்டல் காலே ஐந்து மணிக்கு திறக்கவேண்டுமென்றால் அதற்கு முன்பாகவே வேலை துவங்க வேண்டும். ஐந்து மணி முதல் பத்து மணி வரை டிபன் ஸெக்ஷன் வேலை செய்யவேண்டி இருக்கும். இதற்கு பிறகு இடைவேளை ஒரு மணியோ இரண்டு

[Sri V. K. Kothandaraman] [5th April 1958]

மணியோ, பிறகு சாப்பாடு போடுவதற்கு பரிமாறுவதற்கு ஆரம்பித்து விடுவார்கள். இந்த இரண்டு முறை இடைவேளையை அவர்களால் அனுபவிக்க முடியாது. அவர்களுக்கு தனியாக வீடு கிடையாது. ஹோட்டலிலேயே தான் எங்கேயோ பாத்திரங்களோடு காய்கறிக் கிடக்கும் நாத்தம்பிடிச்ச இடத்திலோ படுத்திருப்பார்கள். அப்படிப்பட்ட நிலையிலே முதலாளி தொழிலாளியை வேலைக்கமைத்தால் அவனால் மறுக்க முடியாது. ஆகவே தயவு செய்து இந்த இடைவேளையை ஒரு வேளையாக மாற்றி தொழிலாளிகளுக்கு உதவி செய்யவேண்டுமென்று விரும்புகிறேன்.

வாரம் ஒரு நாள் லீவு விடவேண்டும் என்று இருக்கிறது. எதற்காக? ஹோட்டல் தொழிலாளிகளின் சுகாதாரத்திற்காக மட்டும் அல்ல. அவர்களுக்கு அது அவசியம்தான். எப்பொழுதும் அடுப்பங்கறையில் உட்கார்ந்து கொண்டு தண்ணீரிலே கையையுங் காலையுங் எப்பொழுதும் விட்டுக்கொண்டு இருப்பவர்களுக்கு இந்த ஓய்வு மிக முக்கியமானது; ஆனால் அது அவர்களுக்கு ஓய்வு மட்டும் அல்ல. அந்த ஹோட்டலுக்கு ஒரு நாள் லீவு கொடுத்து அந்த இடங்கள் வெய்யிலிலே காயவும் பாத்திரங்கள் கட்டிடம் இவைகள் சுகாதாரமாக இருக்க வசதியாகும். ஹோட்டல் முதலாளிகளுக்கும் இந்த ஓய்வு அவசியமே. அவர்கள் ஓய்வு எடுத்துக்கொள்ளலாம் அல்லது வேறு அலுவல்களை கவனிக்கலாம். ஆகவே தொழிலாளிகளுக்கும் சரி முதலாளிகளுக்கும் சரி சுகாதாரம் பாதிக்கப்படுவதன் மூலம் இந்த ஒரு நாள் கண்டிப்பாக லீவு கொடுத்து மூடுவது என்பது தான் நன்மையாக இருக்க முடியும்.

ஹோட்டல் தொழிலாளியின் நன்மைக்காக ரிஜிஸ்டர்கள் வைக்கவேண்டுமென்று இருக்கிறது. சில தொழிற்சாலைகளில் போக்கன் அல்லது டிக் கட்டு வழங்கப்படுகிறது. அதிலிருந்து அவர்கள் போக்கன் கொண்களா பிரசண்டா, ஆபிசண்டா, லீவா என்பதையெல்லாம் தெரிந்துக்கொள்ளலாம். அதைப்பார்த்து ரெஜிஸ்டர் வைத்துக்கொள்ளவேண்டும்.

மற்ற சில குறைபாடுகளைப்பற்றி கிளாசுகளுக்கு திருத்தங்களில் கொடுத்திருக்கிறேன். அவைகள் முக்கியமான திருத்தங்கள் அவைகளை அமைச்சர் அவர்கள் ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

* SRI A. GOVINDASAMY : சட்ட மன்றத்தலைவர் அவர்களே, இந்த ஓட்டல் தொழிலாளர் நன்மை மசோதாவை கொண்டுவந்திருக்கும் அமைச்சர் அவர்களை எதிர் தரப்பில் இருக்கும் எல்லா கட்சிகளும் பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறார்கள். தொழிலாளர்களிடையே தலைவராக நீண்ட காலம் இருந்து அவர்களுடைய குறைகளை சிறுசுச் சிறு நக்குவதற்கு நடவடிக்கை எடுக்கும் நேரத்தில் நாம் அவர்களை பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம். ஹோட்டல் தொழிலாளிகள் விஷயத்தில் பாதுகாப்பில்லாது இருந்த நிலைமையை நீக்கி பாதுகாப்பு அளிக்கும் முறையிலே அமைந்திருக்கும் இந்த சட்டத்தை பார்த்து ஹோட்டல் வேலை செய்யும் தொழிலாளிகள் மகிழ்ச்சி அடைகிறார்கள். ஆனால் முதலாளிகளுக்கு இந்த சட்டம் வருவது சங்கடமாக இருக்கும். ஒரு முதலாளி கொடுத்திருக்கும் மகனில்—நான் அதைப்படித்தேன்—தொழிலாளிகளை டிஸ்டிங் செய்வதற்கு அதிகாரம் வேண்டும் என்று கேட்டிருக்கிறார். உள்ளபடியே இது தொழிலாளிகளிடம்தான் நம்பிக்கை இன்றமையபற்றி தெளிவுப்படுத்தியது. ஹோட்டல் வளர்ச்சியடைய அவர்கள் போட்ட முதலுக்கு லாபம் அடைய முதலாளி தொழிலாளிகளிடையே நல்ல உறவு வேண்டும். இந்த மனப்பான்மை வருந்தத்தக்கது. இத்தகைய முறையில் முதலாளிகள் இருக்கிறார்கள். தொழில் துறையைப்பற்றி அமைச்சர் அவர்கள் நன்கு உணர்வார்கள். மான்யத்தின் பேரில் பேசும்போது கூறினேன். அந்தந்த பிரச்சினையிலே அனுபவம் அடைந்தவர்களுக்கே அந்தந்த போர்ட்டு போலியா கொடுக்கவேண்டும் என்று சொன்னேன். அன்று அமைச்சர் அவர்கள் இங்கிலா. இப்பொழுது சொல்லுகிறேன். தொழிலாளிகள் பிரதிநிதியான அமைச்சர் அவர்களுக்கு அவர்கள் குறைகள் உள்ளபடியே நன்கு தெரியும். தொழிலாளிகளுக்கு

5th April 1958] [Sri A. Govindasamy]

வேண்டிய முழுபரிசாரமும் தேடிக்கொடுக்க முடியாத நிலைமையில் அவர்கள் இருக்கிறார்கள் என்றால் அது அவர்கள் இருக்கும் இடந்தான் காரணம். அதில் சந்தேகம் இல்லை.

இந்த பில்லிலே சாமான்கள் உடைந்தால் பொறுப்பு கட்டப்பட்டிருக்கிறது. தற்செயலாக கிளாஸ்டம்ளர்போன்ற சாமான்கள் ஒடைக்கப்பட்டால் அதற்கு தொழிலாளிகளிடம் பணம் வாங்கக்கூடாது.

உட்லன்ஸ், ஸ்பென்ஸர் போன்ற பெரிய ஹோட்டல்களிலே வேலை செய்யும் தொழிலாளிகளுக்கு உடைகள் கொடுக்கப்படுகின்றன. அங்கே சாப்பிடும்போது பெருமையும் சந்தோஷமும் ஏற்படுகிறது. இங்கே நம் ஹோட்டல்களிலே சென்னையிலோ மற்ற நகரங்களிலோ நிலைமை மிக மோசமாக இருக்கிறது. தொழிலாளிகள் ரொம்ப அழுக்கு படிந்த வியர்வை நாற்றம் விசும் உடுபுகளை அணிந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். இது ரொம்ப அருவருப்பாக இருக்கிறது. ஆகவே இந்த ஹோட்டல் முதலாளிகளே உடுபுகளை தைத்துக்கொடுக்க கட்டி இடவேண்டும்.

நல்ல முறையில் அவர்கள் படுத்துக்கொள்வதற்கு வேண்டிய வசதி செய்துகொடுக்கவேண்டும். அந்தத் தொழிலாளர்களுக்கு குடியிருப்பு வசதி அந்த ஓட்டலிலேயே இருக்கவேண்டும். கனம் கோதண்டராமன் சொல்லியதுபோல் உருளைக்கிழங்கும், வெங்காயமும் அழுக்கிடிக்கும் இடங்களில் அவர்களும் அழகிக் கிடக்கும்படியான நிலை இருக்கக்கூடாது. அவர்களுக்கு குடியிருப்பு வசதி செய்துகொடுக்கவேண்டும்.

இந்தச் சட்டத்தில் எட்டு மணி நேர வேலை செய்யவேண்டும் என்று சட்டத்தை இயற்றுகிறார்கள். எட்டு மணியானவுடன் முதலாளிகள் தொழிலாளர்களை ஓய்வு எடுத்துக்கொள்ளுங்கள் என்று சொல்லப்போவது இல்லை முதலாளிகள் சொல்லக்கூடிய நிலைமை இருக்காது. உண்மையிலேயே தொழிலாளர்களுக்கு பாதுகாப்பு. அளிக்கக்கூடிய நிலைமையில் சட்டம் இருக்கவேண்டும். நான்கு மணி நேரம் ஆனவுடன் ஓய்வு எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று சொன்னால் நான்கு மணியானவுடன் ஓய்வு எடுத்துக் கொள் என்று முதலாளி தொழிலாளர்களைப் பார்த்துச் சொல்லப்போவது இல்லை. நான்கு மணியானவுடன் தொழிலாளி தன்னுடைய வேலையை திடீரென்று விட்டு விட்டு போய் விடமுடியாது. தொழிலாளி ஒன்று அல்லது இரண்டு மணி நேரம் அதிகமாக வேலை செய்தால்தான் அவன் நீண்ட நாட்கள் வேலையில் இருக்கமுடியும். அப்படி இல்லாமல் தொழிலாளி திட்ட வட்டமாக நான்கு மணி நேரங்கள் ஆகிவிட்டன என்று சொன்னால் அவனை வேலையை விட்டு நீக்குவதற்கு சந்தர்ப்பம் கொடுக்கிறது. அப்படிப்பட்ட ஒரு ஓட்டை இந்தச் சட்டத்தில் இருக்கிறது என்பதை நான் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

ஆறு மாதங்கள் ஆனால் தொழிலாளியை நிரந்தரமாக வைத்துக்கொள்வதாகக் கருதப்படும் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அதனால் அந்தத் தொழிலாளிக்கு ஒரு மாதம் இரண்டு மாதங்களானதும் அவனை வேலையை விட்டு நீக்குவதற்கு உள்ள நிலைமை ஏற்படுகிறது. அந்த வேலைக்கு வந்து ஒரு மாதம் அல்லது இரண்டு மாதங்களானவுடன் அவன் அந்த வேலையில் உள்ள பழக்க வழக்கங்களைத் தெரிந்துகொண்ட பிறகு அவனை வேலையை விட்டு நீக்கக்கூடாது என்ற முறையில் இந்தச் சட்டத்தை அமைக்க வேண்டும் என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

நமது தொழில் அமைச்சர் அவர்களுக்கு எந்த விதங்களில் தொழிலாளர்களுக்கு பாதுகாப்பு அளிக்க முடியும் என்பது நன்றாகத் தெரியும். அந்த இடங்களில் எல்லாம் அவர்களுக்கு பாதுகாப்பு அளிப்பதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகளை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று கனம் அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இப்பொழுது பத்து நாள் அவகாசம் நோட்டீஸ் கொடுக்கவேண்டும் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. குறைந்த பட்சம் மூன்று மாதம் அல்லது ஒரு மாதம் நோட்டீஸாவது கொடுக்க வேண்டும் என்ற அளவில் திருத்தம் செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன், திடீரென்று வேலையை விட்டு நீக்கி விட்டால் தொழிலாளி எங்கே போய் பிழைப்பான் என்பதை சிந்திக்கவேண்டும்.

4-20
p.m.

[Sri A. Govindasamy]

[5th April 1958]

தொழிலாளர்களுக்கு முதலாளிகள் அடையும் லாபத்தில் பங்கு இருக்க வேண்டும். அப்படி இருந்தால் தான் முதலாளிகள் சரியானபடி முன் நேறுவதற்கு வசதியாக இருக்கும். தனக்கு லாபம் கிடைக்கிறது என்ற அடிப்படையில் தொழிலாளர் உற்சாகத்துடனும் ஊக்கமாகவும் வேலை செய்ய முற்படுவான். தனக்கு லாபத்தில் பங்கு இருக்கிறது என்ற நிலையில் அவன் நன்றாக வேலை செய்ய முற்படுவான். திறமையாகவும் வேலை செய்ய முன் வருவான். தொழிலில் அவனுக்கு அக்கரையும் ஏற்படும். அந்த முறையிலும் திருத்தம் செய்யவேண்டும் என்றும் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். 240 நாட்கள் வேலை செய்தால் அடுத்த வருஷத்தில் இருபது நாட்களுக்கு ஒரு நாள் லீவு என்றும், வாலிபர்களாக இருந்தால் பதினைந்து நாட்களுக்கு ஒரு நாள் லீவு என்றும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இரண்டு வருஷங்களில் தொடர்ந்தால் போல் லீவு எடுக்காவிட்டால் அதை அடுத்த வருஷ லீவுடன் சேர்த்துக்கொள்ளலாம் என்றும், முப்பது நாட்களை அப்படி சேர்த்துக்கொள்ளலாம் என்றும், வாலிபர்களாக இருந்தால் நாற்பது நாட்களை அப்படிச் சேர்த்துக்கொள்ளலாம் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது அப்படி இல்லாமல் எவ்வளவு நாட்களுக்கு அவர்கள் லீவு எடுத்துக்கொள்வதற்கு உரிமை இருக்கிறதோ அந்த அளவுக்கு லீவு எடுத்துக் கொள்ளலாம் என்ற ஒரு நிலைமையை ஏற்படுத்தவேண்டும். அதற்கு வேண்டிய வழிவகையையும் செய்யவேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

மற்றும் முதலாளிகள் தொழிலாளிகளிடத்தில் அதிகப்படியான அக்கரை காட்டுவதற்கு வேண்டிய வசதிகளைச் செய்து கொடுக்கவேண்டும். கால நிலையை அனுசரித்து தொழிலாளர்களுக்கு முதலாளிகள் சில வசதிகளைச் செய்துகொடுக்கவேண்டியது அவசியமாக இருக்கிறது. குறிப்பாகச் சொல்லுகிறேன், வெய்யில் காலங்களில் ஓட்டலில் வேலை செய்யக்கூடியவர்களுக்கு சில கஷ்டங்கள் இருக்கின்றன. சித்திரை, வைகாசி மாதங்களில் தொழிலாளர்கள் அடுப்பங்களையில் கஷ்டப்பட்டுக்கொண்டு வெந்துகொண்டு வேலை செய்யவேண்டியதாக இருக்கிறது. அந்த மாதங்களில் அவர்களுக்கு அதிகப்படியான சம்பளத்தை உயர்த்தித் தருவதற்கு நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ளவேண்டும். இப்படிப்பட்ட குறிப்பிட்ட சில மாதங்களுக்கு அதிகப்படியான சம்பளத்தைக் கொடுக்க முன் வரவேண்டும். அதேபோல் குளிர் காலங்களில் அவர்கள் காலீ 5 மணிக்கு வரவேண்டியதாக இருக்கிறது. 5 மணிக்கு வந்து பச்சைத் தண்ணீரில் வேலைகளைச் செய்யவேண்டியதாக இருக்கிறது. அதனால் அவர்கள் குளிரினால் பாதிக்கக்கூடியதாக இருக்கிறது. ஆகவே இந்தக் காலங்களில் அவர்களுக்கு அதிகப்படியான ஓய்வு கிடைக்கக்கூடிய அளவில் வழிவகை செய்து தர வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

சாதாரணமாக முதலாளிகள் தொழிலாளர்களுக்கு மீதப்படுகிற பல காரங்களைக் கொடுத்து சாப்பிடச் சொல்லுகிறார்கள். சில சமயங்களில் ஊசிப்போன பதார்த்தங்களையும் கொடுத்துச் சாப்பிடச் சொல்லுகிறார்கள். இதனால் சில தொழிலாளர்கள் முதலாளிகளுக்குச் தெரியாமல் சாப்பிடுகிறார்கள். இப்படிப்பட்ட நிலைமையை தவிர்ப்பதற்கு அவர்களுக்கு வேண்டிய உணவு கொடுப்பதற்கும், அவர்களுடைய குடும்பத்தைச் காப்பாற்றுவதற்கு வேண்டிய உணவைக் கொடுக்கவும் முதலாளிகள் முன் வரவேண்டும். இந்த விதத்திலும் முதலாளிகள் தொழிலாளிகளுக்கு வசதி செய்து கொடுக்க ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். அப்படிப்பட்ட வசதியைப்பெய்து கொடுத்தால் தொழிலாளர்கள் அன்புடன் நீண்ட காலம் அந்த முதலாளியினிடம் வேலை செய்வதற்கு முன் வருவான். இப்படிப்பட்ட வசதிகளைச் செய்து கொடுப்பதுடன் அவர்களுக்கு குடியிருப்பு வசதியும் செய்து கொடுக்க ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். மற்றும் பிராவிடென்ட் வசதியும் செய்துகொடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

இந்த சட்டத்தின் அடிப்படையில் முதலாளிகள் அதிலும் பெரும் முதலாளிகள் லேபர் கோர்ட்டுக்குப் போனால் அங்குள்ள லேபர் கோர்ட் லேபர் இன்ஸ்பெக்டருடைய தகுதியும் அந்தஸ்த்தும் குறைவாக இருப்பதால் பெரிய ஓட்டல் முதலாளிகள் அவர்களை மதிப்பதாக இல்லை. அதனால்

5th April 1958]

[Sri A. Govindasamy]

அப்படிப்பட்ட இன்ஸ்பெக்டருடைய அந்தஸ்தை உயர்த்தவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அவர்கள் சாதாரணமாக 150 அல்லது 200 ரூபாய் சம்பளம் வாங்குவதால் உட்காண்டல் போன்ற பெரிய ஓட்டல் முதலாளிகள் இப்படிப்பட்டவர்களுக்கு பணியமாட்டேன் என்கிறார்கள். இவர்களுக்கு பயப்படுவதும் இல்லை. சாதாரணமாக இவர்கள் என்ன 150 அல்லது 200 ரூபாய் சம்பளக்காரர்கள் தானே என்று அவர்களை லட்சம் செய்வதில்லை. அதனால் அவர்களுடைய அந்தஸ்தை உயர்த்தவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அந்த நிலைமையிலும் தொழிலாளர்களுக்கு பாதுகாப்பு அளிக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இப்படிப்பட்ட கஷ்டங்கள் இருப்பதாலும் அடிக்கடி தொழிலாளர்கள் கோர்ட்டு களுக்குப் போக வேண்டியதாக இருப்பதாலும் நல்ல முறையில் அடிக்கடி இந்தச் சட்டத்தை திருத்தி அமைக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். எந்தந்த சந்தர்ப்பங்களில் இந்தச் சட்டத்தை திருத்துவதற்கு சந்தர்ப்பம் ஏற்படுகிறதோ அந்தந்த சமயங்களில் இதைத் திருத்தி அமைக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

MR. SPEAKER : கனம் பழநிசாமிக்கு நான் சொல்லியதை கனம் அங்கத்தினர் கேட்கவில்லை என்று தோன்றுகிறது. அப்படி கேட்டு நுந்தாலும் அதை மறந்து விட்டார் என்றே நினைக்கிறேன்.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த மசோதாவை ஆதரித்து வரவேற்றுப் பேசிய கனம் அங்கத்தினர்கள் எல்லோருக்கும் எனது நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். நீண்ட காலமாக எந்தச் சட்டத்தின் கீழ் இவர்கள் அமுல் நடத்த படுகிறார்கள் என்பது கூட தெரியாமல் ஹோட்டல் தொழிலாளர்கள் இருக்கிறார்கள். இதனால் பல கஷ்டங்களுக்கு ஆளாகி இருக்கிறார்கள். இன்றைக்கு முதல் முதலாக தனியாக அவர்களுக்கான பிரதேசமான ஒரு சட்டத்தை கொண்டு வந்திருப்பது அவர்களுடைய வேலை நேரம், அவர்களுக்கு வேலை செய்கிற “கண்டிஷன்ஸ் அப் எம்ப்ளாய்மென்ட்” இவற்றையெல்லாம் சரியான முறையில் பாதுகாப்பதற்குத்தான். இந்தச் சட்டத்தின் மூலமாக ஓட்டல் தொழிலாளர்களுடைய பிரச்னைகள் எல்லாவற்றையும் தீர்த்து விடலாம் என்று நான் நினைக்கவில்லை. ஓட்டல் தொழிலாளர்களுக்கு பொதுவாக பாதுகாப்பு அளிக்கக்கூடிய முறையில், அடிப்படையில் எல்லோரும் ஒப்புக்கொள்ளக்கூடிய முறையில் இந்தச் சட்டம் அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதைப்பற்றி பேசுகிறபோது நமது அங்கத்தினர்கள் சில முக்கியமான பிரச்னைகளைப்பற்றி குறிப்பிட்டார்கள். அதாவது அவர்களுக்குக் குறைந்த பட்ச கூலி நிர்ணயம் செய்யவேண்டும், ப்ராவிடென்ட் வசதி செய்து கொடுக்கப்படவேண்டும், இன்னும் எம்ப்ளாயிஸ் ஸ்டேட் இன்ஷூரன்ஸ் வசதிகள் முதலியவைகளை அவர்களுக்கு விஸ்தரிக்கவேண்டும், முதலாளிகளுடைய லாபத்தில் தொழிலாளர்களுக்கும் பங்கு இருக்கவேண்டும் என்று பல அரிய யோசனைகளெல்லாம் சொல்லப்பட்டன. இவைகள் எல்லாம் கொஞ்சம் கொஞ்சமாக படிப்படியாக நாளடைவில் அவர்களுக்குக் கிடைக்கும் என்று நான் நம்புகிறேன். இந்தச் சட்டத்தின் முக்கியமான நோக்கம் என்னவென்றால் அவர்களுடைய வேலை நேரத்தை ஒழுங்குப்படுத்துவதும், அவர்களுடைய வேலையில் இருக்கக்கூடிய பல சிக்கல்களை தவர்ப்பதற்குத் தான் இந்தச் சட்டத்தைக்கொண்டு வந்ததன் நோக்கம். ஆகவே இந்த அடிப்படையில் இந்தச் சட்டம் ஒரு பாக்டரி ஆக்ட் என்ற முறையில் பாக்டரியில் வேலை செய்கிற தொழிலாளர்களுக்கு வேலை நேரம் ஓய்வு நேரம் இவைகளையெல்லாம் எப்படி நிர்ணயம் செய்யப்படுகிறதோ அதே முறையில் தான் இதிலும் நிர்ணயம் செய்யப்படுகிறது. அந்த அளவில் இது நல்ல முறையில் அமைந்திருக்கிறது என்பதை மிகத் தாழ்மையுடன் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

இதில் குறிப்பாக கனம் பழநிசாமி அவர்கள் சொன்னார். ஆறு மாதம் வேலையில் இருப்பவர்களுக்குத்தான் வேலையை விட்டு நீக்காமல் இருக்க பாதுகாப்பு அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதனால் சிலர் மூன்று மாதங்களை வேலை தொழிலாளர்களை வேலையை விட்டு நீக்குவதற்கு நடவடிக்கை

[Sri R. Venkataraman]

[5th April 1958]

எடுத்துக்கொள்ளுவார்கள். அதனால் அப்படிப்பட்டவர்களுக்கு பாதுகாப்பு இல்லாமல் போய் விடுகிறது என்று சொன்னார். இந்தச் சட்டத்தில் மூன்று மாதம் என்று திருத்தி அமைத்து விட்டால் அவர்களுக்கு பாதுகாப்பு கிடைத்து விடுமா என்பதை கொஞ்சம் சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும். அப்படி மாற்றினால் அதை தவிர்க்க முடியுமா என்பதையும் பார்க்கவேண்டும். மூன்று மாதங்கள் என்றாரைத்தால் மூன்று நாட்களிலேயே வேலையை விட்டு நீக்குவதற்கு நடிவடிக்கை எடுத்துக்கொள்வார்கள். அதனால் எதைச் செய்வது என்பதுதான் புரியவில்லை. ஆறு மாதம் என்று வைத்தால் தொழிலாளர்கள் ஆறு மாத காலமாவது தொடர்ந்து வேலையில் இருக்கக்கூடிய ஒரு வாய்ப்பு இருக்கிறது. அதன் மூலம் அவர்களுக்கு ஒரு சந்தர்ப்பமும் அவகாசமும் அளிக்கப்படுகிறது என்று நினைக்கிறேன். இன்னொன்றையும் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். ஆறு மாதங்களுக்கு முன்னதாக அதாவது பழி வாங்கும் நோக்கத்துடன் தொழில் சங்கங்களில் ஈடுபட்டதற்காக அவர்கள் மீது குற்றம் சாட்டி அவர்களை வேலையிலிருந்து நீக்கினார்கள் என்று சொன்னால் “இன்டஸ்ட்ரியல் டிஸ்பூட்டல் ஆக்ட்” பிரகாரம் வேலையிலிருந்து நீக்கியதை சர்க்காருடைய கவனத்திற்கு கொண்டு வருவதற்கு முடியும் என்பதை தாழ்மையுடன் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். ஆறு மாதங்களுக்குள் வேலையை விட்டு நீக்கினால் சர்க்காரிடம் நேரடியாக அப்பீல் செய்துகொள்வதற்கு இதில் உரிமை கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ட்ரேட் யூனியன் அலுவல் காரணமாக லிக்குமைஸ் செய்திருக்கிறார்கள் என்று சர்க்காருக்குத் தகவல் கொடுத்தால் சர்க்காருடைய அபிப்பிராயத்தில் அப்படி செய்யப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்று தோன்றினால் ஆறு மாதங்களுக்குக் குறைவான சர்வீஸ் போட்ட தொழிலாளராக இருந்தாலும் கூட அவர்களுக்கு இன்டஸ்ட்ரியல் டிஸ்பூட்டல் ஆக்ட் பிரகாரம் பாதுகாப்பு அளிப்பதற்கு இன்றைக்கு இருக்கிற சட்டம் இடம் கொடுக்கிறது என்பதை நான் தாழ்மையுடன் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

4-30
p.m.

அடுத்தபடியாக வாரத்திற்கு ஒரு நாள் ஹோட்டல்களை முடிவிடவேண்டுமென்று கனம் பழனிசுவாமி அவர்களும் இன்னும் பல அங்கத்தினர்களும் கூறினார்கள். இது செலக் கமிட்டியிலேயே நன்றாக பரிசீலிக்கப்பட்டு விவாதிக்கப்பட்டது. அப்பொழுதும் கனம் பழனிசாமி அவர்கள் ஹோட்டல்களை ஒரு நாள் மூடுவது நல்லது என்று சொன்னார்கள். நான் அதற்கு பதில் சொன்னேன். நம்முடைய நாட்டிலே இன்றைக்கு வேலையில்லாத இண்டாட்டம் இருக்கிற நிலைமையிலே, வாரத்திற்கு ஒரு நாள் ஒரு தொழிலாளிக்கு லீவு கொடுக்கவேண்டுமென்று முடிவு செய்தால், ஏழு நாட்களும் ஹோட்டல் திறந்திருக்கவேண்டிய காரணத்தினால் ஒரு நாளைக்குக்கூட வேலை செய்வதற்காக இன்னொரு தொழிலாளியை அதிகமாக வேலைக்கு வைத்துத்தான் ஆகவேண்டும். அதனால் வேலை வாய்ப்பு அதிகரிக்கும் தன்மையில் இருக்கிறது. அத்துடன் பொதுமக்களில் சிலர் ஹோட்டலில் அவசியமாக சாப்பிடவேண்டிய நிலைமையில் இருப்பதால் வார விடுமுறை என்று ஹோட்டல் முடிவிட்டால், அவர்கள் வேறு இடத்திற்கு செல்ல வேண்டிய நிலைமை ஏற்படும். ஆகவே, பொது மக்களுக்கும் இது சௌகரியமாக இருக்கும், தொழிலாளிகளுக்கும் வேலை வாய்ப்பு அதிகமாக கிடைக்கும் என்று சொல்லி, வாரத்திற்கு ஒரு நாள் ஷிப்டு முறையிலே எவ் கொடுப்பது நல்லது என்பதை எடுத்துக் காட்டினேன். அதை ஒட்டித்தான் செலக் கமிட்டியில் எல்லோரும் ஏகோபித்து “யுனினிம்ஸ்ஸாக” இதை ஏற்றுக்கொண்டார்கள். இதில் ஏதாவது தவறுகள் ஏற்படுமானால், பின்னால் சட்டத்தை திருத்திக்கொள்ளலாம். இப்பொழுது இதைப்பற்றி அதிகமாக சர்ச்சை செய்ய தேவையில்லை. இதன் மூலம் வேலை வாய்ப்புகள் அதிகமாக கிடைக்கும் என்ற நிலைமை ஏற்படுமானால் அது வரவேற்கத்தக்கது என்று சொல்லி, இந்தத் திருத்தத்தை நான் இப்பொழுது ஏற்றுக்கொள்ள இயலாது என்பதை தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, கனம் பழனிசுவாமி அவர்கள் 22 நாட்கள் லீவு தான் இந்தச் சட்டத்தில் கிடைக்கிறது. ஷாப் சட்டத்தில் 36 நாட்கள் லீவு கிடைக்கிறது என்று சொன்னார்கள். எட்டுச் சகரக்காய் என்று சொன்னால், அது கனம் பழனிசுவாமி அவர்கள் சொன்னதுதான். ஹோட்டல் தொழிலாளிகளுக்கு ஷாப் சட்டத்தை அமுல் செய்யவேண்டுமென்று சொன்னால் இவர்கள் ஷாப் சட்டத்தின் கீழ் வரமாட்டார்கள், இவர்கள் அடுப்பணை

5th April 1958]

[Sri R. Venkataraman]

வேலை செய்யவர்கள், மாவு அறைப்பவர்கள், பாக்கரி சட்டத்தின் கீழ் வருவார்கள் என்று சொன்னார்கள். பாக்கரி சட்டத்தின் கீழ் இவர்களைக் கொண்டு வரலாம் என்று சொன்னால், பாக்கரி சட்டத்தின் கீழ் கொண்டுவர முடியாது, பவரில் ஒன்றும் வேலை செய்யவில்லை. மின்சார சக்தி உபயோகப்படுத்தப்படவில்லை, இவர்களின் எண்ணிக்கையும் குறைவு, ஆகவே இவர்களுக்கு பாக்கரி சட்டத்தையும் அமுல் நடத்த முடியாது என்று சொன்னார்கள். திருச்சுக்கு சொர்க்கத்தில் எந்த சட்டத்தின் கீழும் இவர்கள் கொண்டுவரப்படாமல் இருந்தார்கள். ஆகவே அவர்களுக்கு எந்த சட்டத்தின் நன்மையும் கிடைக்கவில்லை. அப்படியிருக்கும்பொழுது ஏதோ ஏற்கனவே அவர்களுக்கு கிடைத்த 36 நாட்கள் லீவை நான் குறைத்து விட்டதாகச் சொல்லுவது சரி அல்ல. முன்னால் ஒரு நன்மையும் பெறாத நிலைமையிலே இந்த 22 நாட்கள் லீவு கொடுப்பது ஒரு பெரிய நன்மையாகத்தான் செய்யப்பட்டிருக்கிறது.

அடுத்தபடியாக, 14 மணி நேரம் “ஸ்பேரே ஓவர்” இருப்பதில், இரண்டு முறை தான் இடவேளை கொடுக்கவேண்டுமென்ற திருத்தம் செலக்ட் கமிட்டியிலே நிறைவேறியது. அதற்கு காரணம் என்னவென்றால், 14 மணி நேரத்திற்கு வேலை “ஸ்பேரே ஓவர்” ஆக இருக்கலாம் என்று சொல்லுகிறபொழுது, ஒரு தொழிலாளி காலை யில் 5 மணியிலிருந்து 7 மணி வரை, 9 மணியிலிருந்து 11 மணி வரை, 1 மணியிலிருந்து 3 மணி வரை, 5 மணியிலிருந்து 7 மணி வரை இவ்விதமாக 8 மணி நேரத்திற்கு பல முறைகள் தொடர்ந்து வேலை செய்யும்படியான நிலைமை ஏற்படக்கூடும் என்பதைத் தவிர்ப்பதற்காக இந்த விதமான மாறுதல் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. இதை சரியாக அமுல் நடத்தவில்லை என்று சொன்னால், அது சட்டத்தினுடைய தவறு அல்ல, அவர்கள் வைத்துக்கொண்டிருக்கிற சங்கங்களுடைய தவறு என்று நான் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். எந்த சட்டத்தையும் நடைமுறையில் நல்ல முறையில் அமுல் நடத்தவேண்டுமென்று சொன்னால், சட்டத்திலே மாத்திரம் அதை செய்துவிட முடியாது. அப்படிச் செய்யவேண்டுமென்று சொல்லும்பொழுது, தொழிற் சங்கங்களும் கண்காணிப்பாக இருந்து சட்டத்தை சரியாக அமுல் நடத்தாத இடங்களில் அதை சர்க்காரின் கவனத்திற்கு கொண்டுவரவேண்டும். சர்க்கார் சட்டத்தின் மூலம் செய்துகொடுக்கிற பலவிதமான சலுகைகளை தொழிலாளிகள் பெறுவதற்கு தொழிற் சங்கங்கள் முன்அணியில் நின்று, அவர்களுக்கு எல்லாவிதமான காரியங்களையும் செய்து கொடுக்கவேண்டும். தொழிற் சங்க இயக்கம் பலமாக இல்லாவிட்டால், எவ்வளவு சட்டங்களை சர்க்கார் இயற்றினாலும், அது தொழிலாளிகளுக்கு நன்மை பயக்காது என்பதை நான் தாழ்மையுடன் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, கோவிந்தசுவாமி அவர்கள் ஹோட்டல் தொழிலாளிகளுக்கு உடை கொடுக்க வேண்டும், இன்னும் அவர்கள் வசிப்பதற்கு நல்ல சுகாதாரமான இடம் அளிக்கவேண்டும், அவர்களுக்கு லாபத்தில் பங்கு கொடுக்கவேண்டுமென்றெல்லாம் சொன்னார்கள். இவைகளெல்லாம் நல்ல யோசனைகள்தான். ஆனால் இன்றைக்கு திடீரென்று எல்லாவற்றையும் செய்துவிட முடியாது என்று அவர்களே சொல்லிவிட்டார்கள். இந்த வசதிகளெல்லாம் காலக்கிரமத்தில் தொழிலாளர்களுக்கு கிடைக்கும்படியாக நாம் எல்லோரும் ஒன்றாகச் சேர்ந்து பாடுபடுவோம் என்பதை நான் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

இந்த மசோதாவை நல்ல முறையிலே வரவேற்று பேசிய கனம் அங்கத்தினர்கள் எல்லோருக்கும் என் நன்றியை தெரிவித்துக்கொண்டு, இந்த மசோதாவை இப்பொழுது பரிசீலனைக்கு எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்ற என்னுடைய பிரேரேபணையை நிறைவேற்றவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

MR. SPEAKER: The question is—

“That the Madras Catering Establishments Bill, 1957 (L.A. Bill No. 18 of 1957), as amended by the Select Committee, be taken into consideration.”

The motion was put and carried and the Bill was taken into consideration.

[5th April 1958]

Clause 2.

MR. SPEAKER : The motion is—

“That clause 2 do stand part of the Bill.”

Hon. Members Sri V. K. Kothandaraman, Sri A. R. Muthu, Sri M. Kalyanasundaram and Sri M. Jagannathan have given notice of amendments. They can move their amendments one by one.

SRI V. K. KOTHANDARAMAN : Sir, I move—

“Add the following at the end of sub-clause 1 ‘or lodging house or hostels’.”

SRI N. MARUDACHALAM : I second the amendment, Sir.

MR. SPEAKER : Amendment moved—

“Add the following at the end of sub-clause 1 ‘or lodging house or hostels’.”

SRI V. K. KOTHANDARAMAN : இரண்டாவது கிளாவில் “ரெஸ்டாரண்டு, ரெஸிடென்ஷியல் ஹோட்டல்” என்று மாத்திரம் கூறப் பட்டிருக்கிறது. இப்பொழுது ஹோட்டல் இல்லாமல் வெறும் லாட்ஜிங்காக, அதாவது மக்கள் தங்கி இருக்கக்கூடிய இடங்கள் பல இருக்கின்றன. அது போல ஹாஸ்டல்களும் இருக்கின்றன. அவைகளும் ஹோட்டல் போல்தான். இந்த இடங்களில் வேலை செய்யக்கூடிய தொழிலாளிகளும் பல விதத்தில் பாதிக்கப்படுகிறார்கள். ஆகவே, அதோடு கூட “லாட்ஜிங் ஹவுஸ் ஆர் ஹாஸ்டல்ஸ்” என்பதையும் சேர்த்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று நான் திருத்தம் கொடுத்திருக்கிறேன். இது ரொம்பவும் நியாயமான திருத்தம் என்பதை கனம் அமைச்சர் அவர்கள் ஒப்புக்கொள்ளுவார்கள். ஆகவே என்னுடைய திருத்தத்தை தயவுசெய்து ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

SRI M. JAGANNATHAN : Sir, I move—

In item 1 substitute the following :—

“(1) ‘Catering establishment means all premises where boarding and/or lodging are provided on payment of money’.”

In item 11 after the words “supply of meals”, insert the words “or refreshments”.

The amendments were duly seconded.

MR. SPEAKER : Amendments moved—

“(1) ‘Catering establishment’ means all premises where boarding and/or lodging are provided on payment of money’.”

In item 11 after the words “supply of meals”, insert the words “or refreshments”.

SRI M. JAGANNATHAN : Sir, In clause 2, sub-clause (1). ‘catering establishment’ is defined as ‘a restaurant or residential hotel’. I have moved my amendment for the purpose of clearly defining ‘catering establishment’. I believe my amendment is more comprehensive than the definition given in this clause. I hope the Hon. Minister will realize this and accept my amendment.

5th April 1958]

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Mr. Speaker, the Bill is not intended to cover hostels. Because, we want to provide facilities for the students and it would be very difficult to enforce the hours of work in hostels. So far as lodging houses are concerned, Sir, there is no catering, there is no preparation of meals or other refreshments and therefore it will be outside the scope of this Bill. I am therefore unable to accept the amendment.

So far as Mr. Jagannathan's amendment is concerned, if it wants anything more than is already contained in the clause, I have to oppose it. But, even the explanation does not clarify the position as well as the present clause. Because, 'catering establishment' is defined in two places. At one place, the definition includes 'restaurant' and in sub-clause (12), 'restaurant' is defined. They will cover all cases.

MR. SPEAKER : I shall now put the amendments one by one to the vote of the House. The question is—

“ Add the following at the end of sub-clause 1 :—

‘ or lodging house or hostels.’ ”

The amendment was put and lost.

MR. SPEAKER : The question is—

“ In item 1 *substitute* the following :—

‘ (1) “ Catering establishment ” means all premises where boarding and/or lodging are provided on payment of money.’ ” 4-40 p.m.

The amendment was put and lost.

MR. SPEAKER : The question is—

“ In item 11 *after* the words ‘ supply of meals ’, *insert* the words ‘ or refreshments ’.”

The amendment was put and lost.

Clause 2 was put and carried.

Clause 3.

MR. SPEAKER : The motion is—

“ That clause 3 do stand part of the Bill.”

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Sir, I find that Sri V. Sankaran's amendment is an improvement on the Bill. I would therefore like to move it myself.

MR. SPEAKER : I have no objection. You may move.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Sir, I move—

“ In sub-clause (1), *after* the words ‘ Section 21 ’, *add* the words ‘ and section 22 ’.”

[5th April 1958]

MR. SPEAKER : Amendment moved—

“ In sub-clause (1) after the word ‘ section 21 ’ add the words ‘ and section 22 ’.”

The amendment was put and carried.

Clause 3 as amended was put and carried.

Clause 4 was put and carried.

Clause 5.

MR. SPEAKER : The motion is—

‘ That clause 5 do stand part of the Bill.’

SRI M. JAGANNATHAN : Sir, I move my amendment, namely—

“ After the words ‘ registration certificate if necessary ’, add the following ‘ within a period not exceeding one month ’.”

SRI N. K. PALANISAMI : Sir, I second the amendment.

MR. SPEAKER : Clause 5 and the amendment are now before the House for discussion.

SRI M. JAGANNATHAN : I wish to say that my amendment seeks to provide a time-limit of one month for the issue of the certificate. I think there will be no difficulty in accepting it.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Sir, this can be provided in the rules. It is not necessary to provide for it in the section.

MR. SPEAKER : The question is—

“ After the words ‘ registration certificate if necessary ’, add the following ‘ within a period not exceeding one month ’.”

The amendment was put and lost.

Clause 5 was put and carried.

Clause 6.

MR. SPEAKER : The motion is—

“ That clause 6 do stand part of the Bill.”

Sri N. K. Palanisami has given notice of an amendment. But before I allow him to move it, I would like Sri Palanisami to satisfy me about this amendment which reads “ The Inspector shall, on receiving such notice and on being satisfied about the necessity for such closure, remove such catering establishments from the register of Catering Establishments ”. The Government motion reads : “ The Inspector on receiving such notice and on being satisfied about its correctness.” According to Article 19 of

5th April 1958]

[Mr. Speaker]

the Constitution of India "Every citizen has the right to practise any profession or carry on any occupation, trade or business or to acquire, hold and dispose of property". I should like to point out that there are decisions of the Court in this land and it is the practice that an employer can close his business provided he gives sufficient compensation according to the rules. If Sri Palanisami would therefore satisfy me that this does not violate the fundamental principle, I shall allow it.

SRI N. K. PALANISAMI: Sir, I move the following amendment:—

"For clause 6, substitute the following, namely:—

'6. An employer before closing a Catering Establishment shall notify a month in advance to the Inspector in writing of such proposed closure. The Inspector shall on receiving such notice and on being satisfied about the necessity for such closure remove such catering establishments from the register of Catering Establishments and cancel the Registration Certificate.'"

The amendment was duly seconded.

MR. SPEAKER: Amendment moved—

"For clause 6, substitute the following, namely:—

'6. An employer before closing a Catering Establishment shall notify a month in advance to the Inspector in writing of such proposed closure. The Inspector shall on receiving such notice and on being satisfied about the necessity for such closure remove such catering establishments from the register of Catering Establishments and cancel the Registration Certificates.'"

SRI N. K. PALANISAMI: ஹோட்டல் முதலாளி, தன் ஹோட்டலை மூடிய 10 நாட்களுக்குள் இன்ஸ்பெக்டருக்கு அடைப்பறித்தெரிவிக்கவேண்டுமென்று ஏன் சொல்லப்படுகிறது என்று, எனக்குத் தெரியவில்லை. இதை விளக்கினால் என் திருத்தத்தை வாபஸ் வாங்கிக் கொள்கிறேன்.

MR. SPEAKER: I would like the Hon. Minister also to help me in this because I am not quite sure about this.

SRI V. K. KOTHANDARAMAN: கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, மசோதாவின் 6-வது பிரிவில் ஹோட்டல்களை மூடுவது சம்பந்தமாக விதி வகுக்கப்பட்டிருக்கிறது.

" . . . Removal of catering establishment from the register. An employer closing a catering establishment shall within three days of his doing so, notify to the Inspector in writing of such closure . . . "

என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ஹோட்டலை மூடுவதற்கு 10 நாட்களுக்குள் நோட்டீஸ் கொடுக்கவேண்டுமென்று சொன்னால், ஹோட்டல்காரர்கள் இன்று நோட்டீஸ் கொடுத்துவிட்டு நாளை மூடிவிடுகிறார்கள். ஆகவே, "before one month" என்ற வார்த்தைகளை அங்கே போட வேண்டும். இன்னொரு விஷயம் சொல்ல விரும்புகிறேன். அதாவது, இன்று "கிருஷ்ண லஞ்சு ஹோம்" என்ற பெயரில் இருக்கும் ஹோட்டல்

[Sri V. K. Kothandaraman]

[5th April 1958]

நானே “ராமா லாட்ஜ்” என்ற பெயரில் நடக்கும். சென்னை நகரில் ஹோட்டல்களின் பெயர்கள் இம்மாதிரி மாறுவது சர்வசாதாரணமாக இருக்கிறது என்பது கனம் அமைச்சருக்கே தெரியும். ஒரே ஹோட்டலின் பெயர் எத்தனை தரம் மாற்றப்பட்டாலும், அல்லது அதன் முதலாளி எத்தனை தரம் மாறினாலும், அதில் வேலை செய்யும் தொழிலாளர்களின் உத்தியோக உரிமைக்கும் ஸ்ரீஸ்ரீ உரிமைக்கும் பங்கம் ஏற்படக்கூடாது; அவர்கள் வெளியேற்றப்படக்கூடாது. அதற்கு வகைசெய்வதற்காக 6 (a) என்ற ஷரத்தைச் சேர்க்க வேண்டுமென்பது என் திருத்தம். என்னுடைய திருத்தம் நியாயமானது என்பதை கனம் அமைச்சர் ஒத்துக்கொள்வார் என்று நம்புகிறேன். தயவுசெய்து அதை ஒத்துக்கொள்ளவேண்டுமென்று அவரைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

SRI A. GOVINDASAMY : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, ‘within ten days’ என்ற வார்த்தைகளுக்குப் பதிலாக ‘within one month’ என்ற வார்த்தைகளைப் போட வேண்டுமென்று ஸ்ரீ கோதண்டராமனின் திருத்தத்தை சர்க்கார் ஒத்துக்கொள்ளாவிட்டாலும், ‘within one month’ என்ற வார்த்தைகளைப் போட வேண்டுமென்ற திருத்தம் சர்க்கார் தரப்பிலிருந்து பிரேரேபிக்கப்பட்டால் நன்றாக இருக்கும் என்றும், சர்க்கார் தரப்பிலிருந்து அந்தத் திருத்தம் பிரேரேபிக்கப்பட வேண்டுமென்று எதிர்பார்க்கிறேன் என்றும் சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, 6-வது பிரிவின் நோக்கத்தை கனம் அங்கத்தினர்கள் சரியாகப் புரிந்து கொள்ளவில்லை என்று நினைக்கிறேன். ஹோட்டல்களை ரெஜிஸ்டர் செய்ய வேண்டுமென்று 4-வது பிரிவில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ஹோட்டல் மூடப் பட்டுவிட்டால் அது ரெஜிஸ்டரிலிருந்து நீக்கப்படவேண்டும். அதற்கான விதிகள் 6-வது பிரிவில் வகுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. ஹோட்டலை மூடலாமா, மூடக்கூடாது என்பது சம்பந்தமான விதிகள் இந்தப் பிரிவில் வகுக்கப் பட்டவில்லை. ஹோட்டலை மூடுவதைப் பொறுத்தவரையில், தொழில் தகராறுச் சட்டத்தின் 25-F (f) பிரிவினுள்ள விதிகள் அமுலாகும். அதற்கான விதிகள் இந்த மசோதாவில் வகுக்கப்படவில்லை. ரெஜிஸ்டர் பண்ணிக்கொள்ளாமல் ஹோட்டல் நடத்தக்கூடாது. ரெஜிஸ்டர் பண்ணிக்கொண்டு ஹோட்டல் நடத்துபவர்கள் ஹோட்டலை மூடிவிட்டால் உடனே சம்பந்தப்பட்ட ரெஜிஸ்டரிலிருந்து தங்கள் பெயர்களை நீக்கிக்கொள்ள வேண்டும். அதற்கு வகை செய்வதற்காகத் தான் இந்தப் பிரிவு அமைக்கப் பட்டிருக்கிறது. ஆகையால்தான் பொருக்குக் கமிட்டிக்ஸ் இந்தப் பிரிவின் தலைவங்கத்தை ‘Removal of catering establishment from the register’ என்று மாற்றியமைத்திருக்கிறது. இந்தப் பிரிவு ‘Closure of catering establishment’ சம்பந்தமாக அமைக்கப்படவில்லை. ஹோட்டல்களை மூடுவதைத் தடுப்பதற்கான ஷரத்துக்கள் தொழில் தகராறுச் சட்டத்தில் இருக்கின்றன. அந்த ஷரத்துக்கள் ஹோட்டல்களையும் கட்டுப்படுத்தும் என்று சொல்லிக்கொண்டு இந்தத் திருத்தத்தை நான் எதிர்க்கிறேன்.

MR. SPEAKER : இப்போது ஸ்ரீ பழனிசாமி தம் திருத்தம் சம்பந்தமாக என்ன சொல்ல விரும்புகிறார்?

He wants to examine whether the closure is necessary or not. Is it relevant to this. That is the point I want to know.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்தத் திருத்தம் அரசியல் சட்டத்திற்கு உட்பட்டதா, இல்லையா என்ற சர்ச்சைக்கு இடமிருக்கிறது. அதைப்பற்றி நான் அபிப்பிராயம் சொல்ல விரும்பவில்லை. இதுவரை கொடுக்கப்பட்டிருக்கும் தீர்ப்புகளின்படி எந்த ஒரு நபருக்கும், தன் தொழிலை (தொழிற்சாலையை) தன் இஷ்டப்படி மூடுவதற்கு அதிகாரம் இருக்கிறது. அவ்வாறு ஒருவர் தன் தொழிற்சாலையை மூடும்போது பாதிக்கப்பட்ட தொழிலாளர்களுக்கு நஷ்டயீடு கொடுக்க வேண்டுமென்றுதான் சொல்ல முடியும் தவிர, அவர் தொழிற்சாலையை மூடக்கூடாதென்று சொல்வதற்கு யாருக்கும் அதிகாரம் இல்லை.

5th April 1958]

[Sri R. Venkataraman]

உதாரணமாக “ஸ்ரீ பழனிசாமி பாடவேண்டும்” என்று உத்திரவு போட முடியாது; ஆனால் “ஸ்ரீ பழனிசாமி பாடக்கூடாது” என்று உத்திரவு போட முடியும். **Specific performance of a personal practice of service is not enforceable, but a prevention of a personal service is possible.** ஆகையால் இந்தத் திருத்தத்தை ஏற்றுக்கொள்ள முடியாது என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

MR. SPEAKER : Is Sri Palanisami pressing his amendment?

SRI N. K. PALANISAMI : Yes, Sir.

MR. SPEAKER : I rule it out of order, because I see that it offends the Constitution.

SRI V. K. KOTHANDARAMAN : Sir, I move—

“In clause 6, for the words ‘within ten days’, *substitute* the words ‘before thirty days’ and *add* the following at the end of the clause as new clause 6-A :—

‘*Clause 6-A* On the reopening of a catering establishment either in the erstwhile existing name or otherwise the employee shall be liable for the claims of workers unsettled by the former employer, if the employer is a member of the family or dependent or relative of the former employer and the Inspector shall have such powers as may be prescribed to verify at the time of issue of fresh registration certificate and to settle the claims of the workers.’ ”

The amendment was duly seconded.

MR. SPEAKER : The question is—

“In clause 6, for the words ‘within ten days’, *substitute* the words ‘before thirty days’ and *add* the following at the end of the clause as new clause 6-A :—

‘*Clause 6-A.* On the reopening of a catering establishment either in the erstwhile existing name or otherwise the employee shall be liable for the claims of workers unsettled by the former employer, if the employer is a member of the family or dependent or relative of the former employer and the Inspector shall have such powers as may be prescribed to verify at the time of issue of fresh registration certificate and to settle the claims of the workers.’ ”

The amendment was put and lost.

Clause 6 was put and carried.

Clause 7.

MR. SPEAKER : The motion is—

“That clause 7 do stand part of the Bill.”

SRI V. K. KOTHANDARAMAN : Sir, I move my amendment, namely :—

“In sub-clause (2), for the word ‘nine’, *substitute* the word ‘eight’.”

[5th April 1958]

SRI N. K. PALANISAMI : I second the amendment, Sir.

MR. SPEAKER : Amendment moved—

“ In sub-clause (2), for the word ‘ nine ’, substitute the word ‘ eight ’.”

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, பாக்கரி சட்டத்தில் இருப்பதை அப்படியே இந்த சட்டத்தில் வைத்திருக்கிறோம். ஒரு நாளைக்கு ஒன்பது மணி நேரம்தான் வேலை செய்யவேண்டும் என்ற ஒரு அளவு அவர்களுக்கு அனுமதி இல்லாவிட்டால் எட்டு மணி நேரத்திற்குள்ளாக எல்லா வேலையையும் முடித்து விடுவது அசாதாரணமாகப் போய்விடும். ஓவர்டைம் கொடுப்பதற்குக் கூட பாக்கரி சட்டத்தில் ஒரு நாளைக்கு ஒன்பது மணி வேலை செய்யலாம் என்ற அனுமதி கொடுத்திருக்கிறோம். இந்தச் சட்டத்தில் அதைக் கட்டுப்படுத்துவது சரியாகாது. மொத்தத்தில் 48 மணி நேரம் ஒரு வாரத்தில் வேலை செய்யவேண்டும் என்று விதித்திருக்கிறோம். ஐந்து நாட்களில் ஒன்பது மணி வீதமும், 6-வது நாள் 3 மணி நேரமும் வேலை செய்யலாம். அல்லது 6 நாட்களும், தினமொன்றுக்கு 8 மணி வீதமும் வேலை செய்யக்கூடிய அனுமதி அவர்களுக்கு இருக்கவேண்டும்.

MR. SPEAKER : The question is—

“ In sub-clause (2), for the word ‘ nine ’, substitute the word ‘ eight ’.”

The amendment was put and lost.

Clause 7 was put and carried.

Clause 8.

MR. SPEAKER : The motion is—

“ That clause 8 do stand part of the Bill ”.

SRI V. K. KOTHANDARAMAN : I move my amendment, namely :—

“ In line 2, for the word ‘ nine ’ substitute the word ‘ eight ’ ”

and

“ In the explanation to the clause after the words ‘ and other articles ’ add the words ‘ or food and tiffin ’.”

SRI N. MARUDACHALAM : I second the amendment, Sir.

MR. SPEAKER : Amendment moved—

“ In line 2, for the word ‘ nine ’, substitute the word ‘ eight ’ ”

and

“ In the explanation to the clause after the words ‘ and other articles ’ add the words ‘ or food and tiffin ’.”

SRI V. K. KOTHANDARAMAN : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, 8-வது ஷரத்திலே கண்டுள்ளபடி ஹோட்டல் தொழிலாளிகளுக்கு ஓவர்டைம் வேஜஸ் கொடுக்கும் அதே நேரத்தில், அவர்களுக்கு எப்போதும் ஹோட்டலில் சாப்பாடு போடுவார்கள், சம்பளத்தோடு. அந்த அளவுக்கு

5th April 1958] [Sri V. K. Kothandaraman]

இருந்துகொண்டு வருகிறது தெரிந்த விஷயம். இங்கே என்ன போட்டிருக்கிறதென்றால், ஓவர்டைம் வேஜஸ்ஸோடு food grains and other articles என்று போட்டிருக்கிறது. Food grains என்றால், தானியம் என்று எனக்குத் தெரிந்த அளவில் அர்த்தம். இதற்குப் பதிலாக food and tiffin என்று போட்டால் ரொம்ப நன்றாக இருக்கும். கோர்ட்டுகளில் இம்மாதிரி வார்த்தைகளை வைத்துக் கொண்டு வக்கீல்கள் எந்த அளவுக்கு வாக்குவாதம் பண்ணுவார்கள் என்று தெரியும். தயவு செய்து என்னுடைய திருத்தத்தை ஏற்றுக்கொண்டால் நன்றாக இருக்கும்.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, ஹோட்டலில் சாப்பிட்டுக்கொண்டு வேலை செய்கின்றவர்களுக்கு ஓவர்டைம் கொடுக்கின்றபோது வழக்கம்போல் அவர்கள் சாப்பிட்டுவிடுவதினால் அவர்களுடைய சம்பளத்தில் மாத்திரம் ஓவர்டைம் கொடுக்கவேண்டுமென்பது இதனுடைய பொருள். அவர்கள் லீவ் வாங்கிக்கொண்டு வெளியே போய்விட்டால், அவர்களுக்குச் சம்பளம் கொடுத்துக்கொண்டு அத்துடன், அவர்கள் சாப்பிடுகிற அளவுக்கு மதிப்பிட்டு சம்பளம் கொடுக்கப்படும். Foodgrains என்று போட்டது எதற்காக என்றால், ஏதாவது இவ்விதமான 'கன்ஸெஷன்', யாவாவது கொடுத்தால் அது கிடைக்காமல் போகக்கூடாது என்பதற்காக சேர்க்கப் பட்டிருக்கிறது. அதை எடுத்துவிட்டால் தொழிலாளர்களுக்கு நஷ்டம் என்றுதான் நான் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

MR. SPEAKER : The question is—

"In line 2 for the word 'nine' substitute the word 'eight'."

and

"In the explanation to the clause after the words 'and other articles' add the words 'or food and tiffin'."

The amendment was put and lost.

Clause 8 was put and carried.

Clause 9.

MR. SPEAKER : The motion is—

"That clause 9 do stand part of the Bill."

SRI V. K. KOTHANDARAMAN : Sir, I move the amendment, namely—

"In the clause for the word 'five' substitute the word 'four'."

and

"For the words 'at least half an hour' substitute the words 'at least one hour'."

SRI N. MARUDACHALAM : I second the amendment, Sir.

MR. SPEAKER : Amendment moved—

"In the clause for the word 'five' substitute the word 'four'."

and

"for the words 'at least half an hour' substitute the words 'at least one hour'."

[5th April 1958]

SRI V. K. KOTHANDARAMAN : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, 9-வது ஷரத்திலே தொழிலாளர்களுக்கு அரை மணி நேரம் ஓய்வு கொடுக்க வேண்டும் என்று இருக்கிறது. அதை ஒரு மணியாக்கவேண்டும் என்பது என்னுடைய திருத்தத்தின் நோக்கம். எதற்காகச் சொல்கிறேன் என்றால், நாம் ஹோட்டலுக்குச் சென்று டிபன் சாப்பிடும்போது பார்க்கிறோம், ஹோட்டல் சிப்பந்திகள் ஓடி ஓடி சப்ளை செய்வதை. அருப்பங்கரையில் அவர்கள் வேலை செய்வதிலும் சிரமம் இருக்கிறது. இதில் பல விதமான கஷ்டங்கள் இருப்பதால், ஐந்து மணி நேரம் வேலை செய்துவிட்டு, அதற்குப் பிறகுதான் அரை மணி நேரம் ஓய்வு என்று இதில் கண்டிருப்பதை எடுத்துவிட்டு, அதற்குப் பதிலாக, நான்கு மணி நேரம் வேலை செய்யக் கூடிய அளவுக்கு நிலைமை இருந்தால் நல்லது. ஏனென்றால், ஐந்து மணி என்றால் அவர்கள் உடல் நலம் அந்த அளவுக்கு பாதகம் அடைகிறது என்று கனம் மந்திரி அவர்களுக்குத் தெரிந்த விஷயம்.

ஸ்பீகர் அவர் டைம் 14 மணி நேரம் என்றும், இரண்டு இடை வேளை என்றும் இருப்பதில் ஒன்றுக்கொன்று முரண்பாடு இருக்கிறது. இது நமக்கே கொஞ்சம் குழப்பமாக இருக்கிறது. இதையும் கொஞ்சம் தயவு செய்து விளக்கவேண்டும். அரை மணி ஓய்வு நேரத்தை ஒரு மணி என்று டெம்பரரி யாகவாவது சேர்த்துக்கொள்ளவேண்டும்.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, பாக்கி சட்டத்தைப் போலவே ஒரு யூனியார்மிடி இருக்க வேண்டுமென்பதற்காக இது கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது. பாக்கி சட்டத்தில் அரை மணி நேரம் என்று இருக்கிறது. அரை மணி நேரம் என்பது குறைந்தபட்ச அவகாசம். அரை மணி நேரத்திற்குமேல் ஓய்வு நேரம் கொடுக்கக்கூடாது என்று அல்ல. கூடுமான அளவு எல்லா சட்டங்களும் யூனியார்மாக, ஒரேமாதிரியாக இருக்க வேண்டும் என்ற நோக்கத்துடன் செய்யப்பட்டிருக்கிறது.

14 மணி நேரத்திலே நாம் இரண்டு தடவைதான் ஓய்வு கொடுக்க வேண்டுமென்று போட்டிருப்பதானது தொழிலாளர்களுக்கு பாதகாப்பு அளிப்பதற்காக போடப்பட்டிருக்கிறது. முதலில் விளக்கிச் சொல்லும்போது இந்த விவாதத்திலே சொன்னேன், மூன்று நான்கு ஷிப்டாகப் பிரித்து வேலை வாங்கினால்தான் அவர்கள் பாதிக்கப்படுவார்கள் என்று. இரண்டு ரெஸ்டுக்குமேல் இருக்கவேண்டுமென்று சொன்னால், ஐந்து ஷிப்டுகளுக்கு மேல் வேலை செய்ய வேண்டிய அவசியம் ஏற்படும், நடைமுறையில் இன்னும் கொஞ்ச நாள் கழித்து மாறுதல் செய்யவேண்டுமென்று சொன்னால் பின்னால் பார்த்துக்கொள்ளலாம் என்று தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

MR. SPEAKER : The question is—

“In the clause for the word ‘five’ substitute the word ‘four’”

and

“for the words ‘at least half an hour’ substitute the words ‘at least one hour’.”

The amendment was put and lost.

Clause 9 was put and carried.

Clause 10.

MR. SPEAKER : The motion is—

“That clause 10 do stand part of the Bill.”

5th April 1958]

SRI V. K. KOTHANDARAMAN: Sir, I move the amendment, namely—

“In the clause for the word ‘fourteen’ substitute the word ‘Twelve’.”

SRI N. MARUDACHALAM: I second the amendment, Sir.

SRI P. S. CHINNADURAI: Sir, I move the amendment, namely—

“For the word ‘fourteen’ substitute the word ‘twelve’.”

The amendment was duly seconded.

MR. SPEAKER: Amendments moved—

“(1) In the clause for the word ‘fourteen’ substitute the word ‘twelve’.

(2) for the word ‘fourteen’ substitute the word ‘twelve’.”

SRI V. K. KOTHANDARAMAN: கனம் தலைவர் அவர்களே பதினான்கு மணி நேரம் ஸ்பீரேட் ஓவர் டைம் இருப்பதை பன்னிரண்டு மணி நேரம் என்று மாற்றிக்கொள்ளவேண்டும் என்பதுதான் என்னுடைய திருத்தம். காரணம், காலையிலே ஆறு மணிக்கு ஓட்டலுக்கு வந்து ஒரு நிமிஷம்கூட ஓய்வு பெறாமல் வேலை செய்வதாக இருந்தாலும், 14 மணி நேரம் இரவு எட்டு மணி வரைக்கும் அங்கே இருந்துதான் ஆக வேண்டும். இப்படி ஓய்வு இல்லாமல் வேலை செய்துகொண்டிருக்கும் ஓட்டல் தொழிலாளிக்கு ஒருவேளை தப்பித் தவறி கல்யாணம் ஏற்பட்டு, மனைவி மக்கள் என்று ஏற்பட்டுவிட்டால் கஷ்டம் தான். கல்யாணம் ஆகாதவராக இருந்தால், அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னதுபோல், ஒன் நிரண்டு வேளை ஓய்வு கொடுத்தால்கூட அங்கேயே படுத்து உறங்கிக்கொண்டிருப்பான். மனைவி மக்கள் இருந்தால், அவர்களைப் பார்த்துவிட்டு வருவதற்கு நேரம் அதிகமாகிவிடும். சென்னை நகரத்தைப் பொறுத்த வரை ஓட்டலுக்குப் பக்கத்திலேயே அந்தத் தொழிலாளிக்கு வீடு கிடைக்காது. வெகு தூரத்தில் குடிசை இருக்கலாம். அங்கு போய்விட்டு வருவது மிகவும் சிரமமாக இருக்கும். ஆகையால், இந்த விதமாக பல விதமான அசௌகரியங்கள் இருக்கிறதென்பதைக் கணக்கில் வைத்துப் பார்க்கவேண்டும். ஜெயிலில் வார்டர்கள் இரவோடு இரவாக மனைவி மக்களைப் போய் பார்க்கிறார்கள். அதுபோன்ற நிலைமை ஓட்டல் தொழிலாளிக்கு ஏற்படக்கூடாது என்பதற்காக வேண்டித்தான் அதிகப்பட்சம் குறைக்கவில்லையென்றாலும், 12 மணி நேரமாகவாவது குறைக்க வேண்டும் என்ற திருத்தத்தைத் தயவு செய்து ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

SRI P. S. CHINNADURAI: கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, பாக்கரி சட்டத்திலே, வேலைசெய்யும் நேரம், ஓய்வு நேரம், எல்லாம் கூட்டி ஸ்பீரேட் ஓவர் டைம் பத்தரை மணி என்று தான் வரையறுக்கப்பட்டிருக்கிறது. சில சந்தர்ப்பங்களில் அது 14 மணி நேரம் என்ற அளவுக்கு விதிவிலக்காக உயர்தர அதிகாரியால் கொடுக்கப்படலாம் என்றும் பாக்கரி சட்டத்தில் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. விதி விலக்கு கொடுப்பதற்குரிய அந்த அதிகாரத்தை உயர்தர அதிகாரிகளுக்கு எந்த அளவுக்கு வரையறுத்துக் கொடுத்திருக்கிறதோ அதையே சட்டத்தில் கொண்டுவருவது முறையானதாக என்று நான் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

சட்டத்தில் 14 மணி நேரம் ஸ்பீரேட் ஓவர் டைம் கொடுத்து விட்டால் அதைத் தவறுதலாகப் பயன்படுத்துவதற்கு சில மோசமான ஓட்டல் முதலாளிகள் முயலுவார்களானால் அதைத் தடுப்பதற்கு சிறிய அதிகாரிகளால் முடியாத நிலைமை ஏற்படும். அந்தச் சங்கடங்களை வரவழைக்க

[Sri P. S. Chinnadurai]

[5th April 1958]

வேண்டாம். ஆகையால், ஸ்பீக்கர் ஓவர் டைம் என்பதைக் குறைத்து என்னுடைய திருத்தத்தின்படி 12 மணி நேரம் என்று வைத்துக்கொள்வது நல்லது என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

5 p.m. **THE HON. SRI R. VENKATARAMAN :** கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இதே பிரச்சனையின் மீது தான் கமிட்டியிலும் கூட நீண்ட நேரம் விவாதித்தார்கள். அதில் முதலாளிகளுடைய சார்பில் அபிப்பிராயம் கொண்டவர்களும், தொழிலாளர்களுடைய சார்பாக அபிப்பிராயம் கொண்டவர்களும் நீண்ட நேரம் விவாதம் செய்து புதிதாக இந்தத் தொழிலுக்குச் சட்டம் கொண்டுவருகிறோம், இது எந்த முறையில் அமுல் நடத்தப்படுகிறது, அதிலுள்ள லாப நஷ்டங்கள் என்ன என்பதையெல்லாம் கொஞ்ச காலம் பொறுத்திருந்து பார்ப்பதற்கு முன்னால் இப்போதுள்ள நேரத்தைக் குறைப்பது சரியல்ல என்று முடிவு எடுக்கப்பட்டது. அவர்களது ஏகோபித்த முடிவை மாற்றுவதற்கு நான் தயாராய் இல்லை. அவர்களுடைய முடிவை நிறைவேற்ற நான் கடைப்பிடிக்கிறேன். ஆகவே இந்தத் திருத்தங்களை நான் ஏற்றுக்கொள்ள முடியவில்லை என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

MR. SPEAKER : The question is—

“(1) In the clause for the word ‘fourteen’ *substitute* the word ‘Twelve’.”

(2) for the word ‘fourteen’ *substitute* the word ‘twelve’.”

The amendments were put and lost.

Clause 10 was put and carried.

Clause 11.

MR. SPEAKER : The motion is—

“That Clause 11 do stand part of the Bill.”

SRI N. K. PALANISAMI : Sir, I move the amendment standing in my name, namely,—

“For sub-clause (1) *substitute* the following :—

“(1) Restaurant in which is carried on the business of the supply of refreshments only, shall be closed for one whole day in each week.”

SRI A. GOVINDASAMY : Sir, I second it.

MR. SPEAKER : Amendment moved—

“For sub-clause (1) *substitute* the following :—

“(1) Restaurant in which is carried on the business of the supply of refreshments only, shall be closed for one whole day in each week.”

SRI V. K. KOTHANDARAMAN : Sir, I move the amendments standing in my name, namely,—

“In sub-clause (1) *add* at the end the following ‘when the catering establishment shall remain closed’ :—

“In sub-clause (2) *after* the figure and word “15th August” *add* the following figure and word “1st May”.”

5th April 1958]

SRI N. MARUDACHALAM : Sir, I second the amendments.

MR. SPEAKER : Amendments moved—

“ In sub-clause (1) *add* at the end the following ‘ when the catering establishment shall remain closed ’.”

“ In sub-clause (2) *after* the figure and word ‘ 15th August ’ *add* the following figure and word ‘ 1st May ’.”

MR. SPEAKER :

Now the clause and the amendments are before the House for discussion—

SRI V. K. KOTHANDARAMAN : செக்ஷன் 2-லே ஏழு நாட்கள் பண்டிகை நாள் லீவு என்று இருக்கிறது. ஆகஸ்டு 15, ஜனவரி 26 என்பவை இதில் குறிப்பிட்டிருப்பது போல் உலகத் தொழிலாளர் தினம் என்று சொல்லக்கூடிய மேதினமும் சேர்க்கப்படவேண்டும். இந்த வருஷம் 57-வது தினத்தில் நமது அமைச்சர் அவர்களும் பங்குகொண்டு சிறப்பான முறையில் சொற்பொழிவு ஆற்றினார்கள். அப்படிப்பட்ட உலகப் பொது தொழிலாளர் தினமாகிய மே தினத்திற்கும் விடுமுறை அளிக்கவேண்டும் என்பதை இதில் சேர்க்கவேண்டும் என்பதாக நான் திருத்தம் கொடுத்திருக்கிறேன். இதையும் ஏற்றுக் கொள்ளவேண்டுமென்பதாக கேட்டுக் கொள்கிறேன். (Mr. Sri Palanisamy rose.)

MR. SPEAKER : I think the Hon. Minister has already answered the point mentioned in the amendment moved by the hon. Member Sri Palanisami. I have no objection if he has got any new point to make.

SRI A. GOVINDASAMI : வாரத்திற்கு ஒரு நாள் ஹோட்டலை மூடுவதுனால் எவ்வித இடையூறும் வராது. அதற்குமாறாகத் தொழிலாளர்களுக்கு ஓய்வு ஏற்படும். விசேஷ காலங்களில் வேண்டுமானால் அந்த ஹோட்டலை மூடாமல் அதைத் திறப்பதற்கு அனுமதி அளிக்கலாமே தவிர வாரத்தில் ஒரு நாள் கட்டாயம் மூடவேண்டும் என்பதாகச் செய்யவேண்டும். சாப்பாட்டு ஹோட்டலில் டேர்ன் ட்யூட்டியாகப் போட்டு வாரத்திற்கு ஒரு நாள் லீவு இல்லாதவாறு வேண்டுமானால் செய்யலாம் என்பதாகச் சொல்லிக் கொள்கிறேன்.

MR. SPEAKER : If the Hon. Member Sri Palanisami wants to speak, he can do so.

SRI N. K. PALANISAMI : இந்தச் சட்டத்தில் 22 நாட்கள் அவர்களுக்கு கொடுத்திருக்கிறார்கள். இது போதாது என்று சொல்லவில்லை. ஆனால் ஏற்கெனவே அமுலில் உள்ள ஷாப்பு ஆக்ட் சட்டத்தின்படி 36 நாட்கள் தொழிலாளர்களுக்கு லீவு வசதி கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதேமாதிரியாக இவர்களுக்கும் செய்யவேண்டும் என்பதாகக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இன்னொன்று. வாரத்திற்கு ஒரு நாள் லீவு என்பது அவசியம் கொடுத்தாகவேண்டுமென்று வற்புறுத்த விரும்புகிறேன். சாப்பாட்டு ஹோட்டலுக்கு வேண்டுமானால் விதி விலக்குக் கொடுக்கலாம். பாக்கியுள்ள ரெஸ்டொரண்டுகளுக்கு வாரத்திற்கு ஒரு நாள் அவசியம் லீவு கொடுக்க வேண்டுமென்பதாகக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். வாரத்திற்கு ஒரு நாள் லீவு விடாவிட்டால் வேலையில்லாததின்பாட்டம் ஓரளவு குறையும், என்று அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். அது சரியல்ல. ஆகவே கண்டிப்பாக வாரத்திற்கு ஒரு நாள் லீவு அளிக்கவேண்டுமென்பதாகக் கேட்டுக் கொண்டு முடித்துக்கொள்கிறேன்.

[5th April 1958]

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, நான் ஆரம்பத்திலேயே சொன்னேன். எட்டளவில்தான் இந்த லீவுகள் இருக்கின்றன. இந்தச் சட்டம் அவர்களுக்கு அமுலாகிறதா இல்லையா என்பது சர்ச்சையில் இருக்கிறது. பாக்டரி சட்டத்திலுள்ள லீவுகளைவிட இதில் அதிகமாகத்தான் இருக்கிறது. இதை நன்றாகத் தெரிந்து கொள்ள வேண்டும். புதிதாக நாஷனல் ஹாலிடே மசோதா வருகிறது. இந்த ஏழு நாட்களைத் தவிர பாக்டரி சட்ட லீவும் இவர்களுக்கு பொருந்தும். ஆகவே இது இப்போது இருக்கிற நிலைமையைவிட முன்னேற்றகரமான நிலைமை என்பதைச் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக மே தினத்திற்கு ஏன் லீவு விடக்கூடாது என்று சொன்னார்கள். தொழிலாளர்கள் லீவு வேண்டுமென்றால் அன்றைய தினம் லீவு விட்டுவிட்டு, இன்னொரு நாள் அதற்குப் பதிலாக வேலை செய்யும்படியாகச் செய்யலாம் என்பதாக நான் வருஷாவருஷம் அறிக்கைவிட்டுக் கொண்டிருக்கிறேன். எந்த இடங்களில் எல்லாம் ஏழு நாட்களில் ஒன்றாக மே தினத்தையும் வைத்துக்கொள்ளவேண்டுமென்று தொழிலாளர் கேட்கிறார்களோ அங்கெல்லாம் அவ்வாறு வைப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்யப்படுகிறது. சமீபத்தில் கோவையில் இந்தப் பிரச்சனை எழுந்தபோது அந்த அந்த மில்லினுடைய தொழிலாளர்கள் விரும்பினால் முதலாளிகளோடு முடிவு செய்து மே தினத்தையும் ஏழு நாட்களில் ஒன்றாக சேர்த்துக் கொள்ள வசதி அளிக்கும்படியாக உத்தரவிடப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே அதைப்பற்றி கவலைப்படவேண்டியதில்லை என்று தாழ்மையுடன் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக வாரத்திற்கு ஒரு நாள் மூடவேண்டுமென்பதைப்பற்றி என்னுடைய திடமான அபிப்பிராயமாக வேண்டுமா வேண்டாமா என்று சொல்வதற்கில்லை. கனம் அங்கத்தினர்கள் என்ன விரும்புகிறார்களோ அதை நன்றாகப் பரிசீலனை செய்து முடிவு செய்யவே விரும்புகிறேன். ஒரு வாரத்திற்கு ஒரு நாள் லீவு விடாமல் ஆனால் எல்லாத் தொழிலாளர்களுக்கும் வாரத்திற்கு ஒரு நாள் லீவு கிடைக்கும்படியாக ஷிப்ட் முறையில் வேலை செய்யும்படியாகச் செய்தால் இப்போது இருக்கும் தொழிலாளர்களை விட இன்னும் ஒன்றிரண்டு பேர்களுக்கு வேலை கிடைக்கும். அதாவது வாரத்திற்கு ஒரு நாள் மூட வேண்டும் என்றால் 6 தொழிலாளர்கள் வேலை செய்வார்கள். லீவு இல்லாது ஷிப்ட் முறைப்படி என்றால் 7 பேர்கள் வேலை செய்ய முடியும். இது வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தை ஓரளவு குறைக்க உதவலாம் என்று நான் பொறுக்குக் கமிட்டியில் சொன்னேன். அதை அவர்களும் ஏகமனதாக ஏற்றுக்கொண்டார்கள். இப்போதும் அதையே ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்பதாகக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

MR. SPEAKER : I shall now put the amendment to the vote of the House.

The question is—

“ For sub-clause (1) substitute the following :—

‘ (1) Restaurant in which is carried on the business of the supply of refreshments only, shall be closed for one whole day in each week.’ ”

The amendment was put and lost.

MR. SPEAKER : The question is—

“ In sub-clause (1) add at the end the following :—

‘ when the catering establishment shall remain closed ’.”

“ In sub-clause (2) after the figure and word ‘ 15th August ’ add the following figure and word ‘ 1st August May ’.”

The amendment was put and lost.

Clause 11 was put and carried.

5th April 1958]

Clause 12.

MR. SPEAKER: The motion is "that clause 12 do stand part of the Bill."

SRI S. M. ANNAMALAI: Sir I move the following amendments which stand in my name.

"In sub-clause 1 for the figure '240' substitute the figure '200'."

"In sub-clause 1 (i) for the figure '20' substitute the figure '15'."

"In sub-clause 1 (ii) for the figure '15' substitute the figure '10'."

"In Explanation 2 (c) of sub-section 1 (ii) for the figure '240' substitute the figure '200'."

"In sub-clause 2 for the words 'two-thirds' substitute the words 'three-fifths'."

SRI M. SELVARAJ: Sir, I second the amendments

MR. SPEAKER: Amendments moved—

"In sub-clause 1 for the figure '240' substitute the figure '200'."

"In sub-clause 1 (i) for the figure '20' substitute the figure '15'."

"In sub-clause 1 (ii) for the figure '15' substitute the figure '10'."

"In Explanation 2 (c) of sub-clause 1 (ii) for the figure '240' substitute the figure '200'."

"In sub-clause 2 for the words 'two-thirds' substitute the words 'three-fifths'."

SRI N. K. PALANISAMI: Sir, I move the amendment standing in my name, namely—

"After sub-clause (5) add the following new sub-clause:—

'(5-A) Every employee shall be allowed 12 days sick leave and 12 days casual leave in a calendar year with full wages.'"

SRI V. K. KOTHANDARAMAN: Sir, I second it.

MR. SPEAKER: Amendment moved—

"After sub-clause (5) add the following new sub-clause:—

'(5-A) Every employee shall be allowed 12 days sick leave and 12 days casual leave in a calendar year with full wages.'"

[5th April 1958]

SRI P. S. CHINNADURAI : Sir, I move the amendment standing in my name, namely—

“ After sub-clause (5) add the following sub-clause and re-number the subsequent sub-clauses—

‘ (6) Every employee shall be allowed during every calendar year leave with wages for a period not exceeding 12 days, on the ground of any sickness incurred or accident sustained by him.’ ”

SRI N. K. PALANISAMI : Sir, I second it.

MR. SPEAKER : Amendment moved—

“ After sub-clause (5) add the following sub-clause and re-number the subsequent sub-clauses :—

‘ (6) Every employee shall be allowed during every calendar year not exceeding 12 days, on the ground of any sickness incurred or accident sustained by him.’ ”

Now the clause and the amendments are before the House for discussion.

SRI S. M. ANNAMALAI : இந்த க்ளாஸ் 12-ல் 240 நாட்கள் வேலை செய்தால்தான் 20 நாட்களுக்கு ஒரு நாள் லீவு கிடைக்கும். இல்லையேல் லீவு கிடைக்காது என்று இருக்கிறது. 240 என்று இருப்பதை 200 ஆக்க வேண்டுமென்று சொல்லியிருக்கிறேன். அதேபோல் பதினைந்து நாட்கள் என்று இருப்பதை 10 நாட்கள் என்று சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறேன். அதேபோல் திருத்தம் 51-லே இதைப்பற்றி சொன்னேன். அதாவது ஜனவரி மாதம் தவிர மற்ற மாதங்களில் வேலைக்கு அமர்ந்திருந்தால் இரண்டு பாகம் வேலை செய்ய வேண்டுமென்று இருக்கிறது. அது அதிகமாக இருப்பதால் ஐந்தில் மூன்று பாகம் என்று கொடுத்திருக்கிறேன். அதையும் அமைச்சர் அவர்கள் ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டுமென்பதாகக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

SRI P. S. CHINNADURAI : மதிப்பிற்குரிய கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, ஹோட்டல் சாப்பாட்டைத் தொடர்ந்து சாப்பிடுவதனால் உடம்புக்கு நோய் வருகிறது, ஹோட்டல் சாப்பாடு ஒத்துக் கொள்வதில்லை என்பதாக நான் சிறு கதைகளில் படித்திருக்கிறேன். என்னைப் பொருத்தவரையிலும் அடிக்கடி ஹோட்டலிலேயே சாப்பிடுவதால் உடல் சுகக்குறைவு வருகிறது. ஹோட்டல் சாப்பாடு இல்லாமலிருந்தால் இன்னும் கூட ஆரோக்கியமாக இருப்பேன். ஹோட்டல் சாப்பாடு பலமுறையில் ஆரோக்கியத்தைக் கெடுத்து விடுகிறது என்பதை பொதுவாக எல்லோரும் ஒப்புக்கொள்கிற விஷயம். அதே சாப்பாட்டைச் சாப்பிடுகிற நிர்ப்பந்தம் தொழிலாளர்களுக்கு இருக்கிறது. ஆகையால் அவர்களுக்கு சிக் லீவு வசதி நல்லமுறையில் இருக்க வேண்டுமென்பதுதான் என்னுடைய திருத்தம். இதைப்பற்றி கனம் அமைச்சர் அவர்கள் நன்றாகக் கவனிக்கவேண்டும். ஏதோ ஒரு காரணத்தினால் அதை விட்டிருக்கிறார்கள். செலக் கமிட்டியில் அது விடப்பட்டாலும் இந்த சபையில் அது ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது என்ற முறையில் இந்த லிக் லீவ் சம்பந்தமான திருத்தத்தை ஏற்றுக்கொள்ளும்படி வேண்டிக்கொள்கிறேன்.

5-10
p.m.

SRI A. GOVINDASAMY : 240 நாளை 200 நாளாக திருத்திக்கொள்வதில் பெரிய சங்கடம் ஒன்றும் இருக்காது. சில சந்தர்ப்பங்களில் அமைச்சர் அவர்கள் ஷாப் ஆக்ட்டை துணைக்கு அழைப்பதும் சில சமயத்தில் அதில் இருந்து தப்பித்துக் கொள்வதுமான வழியைக் கையாள்கிறார்கள். ஏதாவது ஒன்றை கையாளவேண்டும். இந்தத் திருத்தத்தில் சங்கடம் ஒன்றுமில்லை.

5th April 1958]

SRI V. K. KOTHANDARAMAN : 240 நாட்கள் வேலை செய்தால் 20 நாட்களுக்கு ஒரு நாள் லீவ் என்று திருத்தம் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது. இந்த நேரத்தில் நான் அமைச்சர் அவர்களின் கவனத்திற்கு கொண்டு வர விரும்புவது என்னவென்றால், ஆறு மாதம் என்பதை மூன்று மாதங்களாக குறைக்கவேண்டுமென்று சொன்னபோது அவரை சொன்னார், ஆறு மாதம் நிலைத்து வேலை செய்தாலே போதும் என்று. ஆகவே, ஆறுமாதமாக இருக்கட்டும் என்று சொல்லும் நேரத்தில் இது தொழிற்சாலையல்ல, அல்லது மில் ஒன்றுமில்லை, ஆகவே 240 நாட்கள் வேலை செய்ய முடியுமா? அப்படியிருந்தால், ஒரு தொழிலாளிக்கும் லீவ் வாங்க முடியாது. நீ 240 நாட்கள் வேலை செய்யவில்லை, ஆகவே லீவ் கிடையாது என்று சொல்லி விடுவார்கள். ஆகவே, இந்த லீவையாவது பெறக்கூடிய தன்மையில் எவ்வளவு நாட்கள் வேலை செய்திருக்கிறார்கள் என்று கணக்கிட்டு 20 நாளுக்கு ஒரு நாள் லீவ் என்று சொல்லி, தயவு செய்து இதை ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டும், இல்லாவிடில் அவர்களுக்கு ஒரு நாள் கூட லீவ் வாங்க முடியாது என்பது அமைச்சர் அவர்களுக்கும் தெரியும்.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : கோவிந்தசுவாமி அவர்கள் சொன்னார்கள், நான் ஏதோ ஷாப் சட்டத்தை அடிக்கடி துணைக்கு அழைத்துக் கொள்வதாக. ஷாப் சட்டத்தை நான் துணைக்கு அழைப்பதே யில்லை. அந்தச் சட்டத்தால் எந்தவிதமான பயனும் இந்தத் தொழிலாளர்களுக்கு கிடைக்காது என்று எடுத்து சொல்லிவிட்டு பாக்கி சட்டத்தின் கீழ் இன்றுள்ள நிலைமைப்படி எல்லர்த் தொழிலாளர்களுக்கும் எந்த அளவுக்காவது ஒரு யூனிபார்மிட்டி ஏற்படுத்தவேண்டும். அதற்காகத்தான் அந்த அடிப்படையில் இந்த ஷரத்துக்கள் எல்லாம் வகுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று சொன்னேன். இப்போதுள்ள பாக்கி சட்டப்படி 240 நாள் வேலை செய்தால்தான் 20 நாளைக்கு ஒரு நாள் லீவ் என்ற முறையில் லீவ் கொடுக்கப் படுகிறது. இதுவரை எந்தவிதமான வரையறைக்கும் உட்படாமல் இருந்த தொழிலாளர்களுக்கு இதை ஒரு பெரிய முன்னேற்றமாகவும். அடுத்த படியாக, லீவ் கொடுக்கவேண்டுமென்று சின்னத்தை அவர்கள் சொன்னார்கள். அது, அகில இந்திய ரீதியில் முக்கூட்டு மகாநாட்டில் இது சம்பந்தமான ஏதாவது ஒரு முடிவு எடுக்கப்படுமானால் அதை வைத்துக்கொண்டு நாம் எல்லாச் சட்டங்களையும் திருத்திக்கொள்ள முடியும். சிறு சட்டங்களைச் செய்யும்போது இந்த மாறாதல் செய்துவிட்டால் அதனால் தொழிலாளர்களுக்கு பாதகம் ஏற்படும் என்று நான் பயப்படுகிறேன். ஆகவே, இதை இப்பொழுதிருக்கிற நிலையில் ஏற்றுக்கொள்ள முடியவில்லை என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

MR. SPEAKER : I shall put all amendments to vote.

The amendments were put and lost.

Clause 12 was put and carried.

Clauses 13, 14, 15, 16 and 17 were put and carried.

Clause 18.

MR. SPEAKER : The motion is "that clause 18 do stand part of the Bill."

SRI M. JAGANNATHAN : Sir, I move—

"For the figures and words '9 p.m. and 5 a.m.' substitute the figures and words '8 p.m. and 6 a.m.'."

The amendment was duly seconded.

MR. SPEAKER : Amendment moved—

"For the figures and words '9 p.m. and 5 a.m.' substitute the figures and words '8 p.m. and 6 a.m.'"

[5th April 1958]

SRI M. JAGANNATHAN : Sir, clause 18 provides for prohibition of employment of women or young persons during night. This is very laudable. No woman or young person should be allowed to work in hotels during night time. If they are allowed to work as late as 9 p.m. or as early as 5 a.m. the very object or intention of this clause will be defeated. My amendment seeks to give a little concession in this respect to women and young persons. I think the Hon. Minister realises this humanitarian aspect of my amendment and I hope he will accept it.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : சபாநாயகர் அவர்களே, இது கூட திருத்தக் கமிட்டியில் நன்கு ஆலோசிக்கப்பட்டது. பெண்களை எந்த வேலைக்கு உபயோகப்படுத்துகிறார்கள் என்று சொன்னால், சாதாரணமாக எலவ் எடுத்துப் போடுவதற்குத்தான் உபயோகப்படுத்துகிறார்கள். எட்டு மணிக்கு மேல் அவர்களை வேலைக்கு வைக்கக்கூடாது என்று சொன்னால் இப்பொழுதுள்ள வேலைக்கு அவர்களை அமர்த்த முடியாது. ஆகவே, அவர்களுக்கு வேலை கிடைக்கும் சந்தர்ப்பம் குறைந்து விடும். ஆகவே, இரவு 9 மணிக்கு பிற்பாடும் காலை 5 மணிக்கு முன்பும் வேலைக்கு அமர்த்த கூடாது என்று நடைமுறையில் உள்ள பழக்கத்தைப் பொறுத்து இது இருக்கிறது.

MR. SPEAKER : The question is—

“ For the figures and words ‘ 9 p.m. and 5 a.m.’ substitute the figures and words ‘ 8 p.m. and 6 a.m.’ ”

The amendment was put and lost.

Clause 18 was put and carried.

Clause 19.

MR. SPEAKER : The motion is ‘ that clause 19 do stand part of the Bill.’

SRI M. JAGANNATHAN : Sir, I move—

“ In sub-clause (1) after the words ‘ evidence recorded at an insert the word ‘ impartial ’.”

The amendment was duly seconded.

MR. SPEAKER : Amendment moved—

“ In sub-clause (1) after the words ‘ evidence recorded at an insert the word ‘ impartial.’ ”

SRI V. K. KOTHANDARAMAN : Sir, I move—

“ In sub-clause (1) add at the end the following words ‘ by the Inspector.’ ”

The amendment was duly seconded.

MR. SPEAKER : Amendment moved—

“ In sub-clause (1) add at the end the following words ‘ by the Inspector.’ ”

SRI S. M. ANNAMALAI : Sir, I move—

“ In sub-clause (1) for the word ‘ six ’ substitute the word ‘ one ’.”

The amendment was duly seconded.

5th April 1958]

MR. SPEAKER : Amendment moved—

“ In sub-clause (1) for the word ‘ six ’ substitute the word ‘ one ’.”

SRI S. M. ANNAMALAI : Sir, I move—

“ In sub-clause 1 after the word ‘ held ’ insert the words ‘ by the Inspector ’.”

The amendment was duly seconded.

MR. SPEAKER : Amendment moved—

“ In sub-clause (1) after the word ‘ held ’ insert the words ‘ by the Inspector ’.”

SRI M. JAGANNATHAN : Sir, Clause 19 provides for notice of discharge or dismissal. It says that no employer can discharge or dispense with the services of an employee without giving notice. But there is a provision which says that an employer can do so only if he establishes misconduct on the part of the employee. Before he establishes misconduct on the part of the employee, some sort of enquiry must be conducted. My amendment seeks to improve the position by saying that the enquiry should be an impartial enquiry. It should not be a mere haphazard enquiry. Therefore, I think the Hon. Minister will accept my amendment.

SRI V. K. KOTHANDARAMAN : ஹோட்டலில் வேலை செய்யும் தொழிலாளியின் பேரிலே தவறான குற்றச் சாட்டுகள் எவ்வளவோ சாட்டப்படலாம். தொழிலாளி என்று சொன்னால் ஹோட்டல் தொழிலாளி மட்டுமல்ல. எந்தத் தொழிலாளியாய் இருந்தாலும் சரி. அது அமைச்சர் அவர்களுக்கும் தெரியும். குறிப்பாக, “ மில்காண்டக்ட் ” என்று, தவறான நடவடிக்கைகளில் இறங்காத தொழிலாளியாய் இருந்தாலும், அவர் ஸ்திரமமாக இருந்து தொழிலாளிகளின் உரிமைக்காக போராடுவாரேயானால், அந்தத் தொழிலாளியை எப்படியாவது வேலையில் இருந்து நீக்க, எப்படியாவது பழிவாங்க, பல சூழ்ச்சிகள் செய்கின்றனர் முதலாளிகள். எந்தத் தவறு செய்யாதவராயிருந்தாலும் சரி, போலீஸ் இருக்கவே இருக்கிறது. ஏதோ பத்தோ இரு பத்தோ கொடுத்துவிட்டு இவன் அதைச் செய்தான் இதைச் செய்தான் என்று நாலு நாளைக்கு லாக்கப்பிற்குள் போடு என்று சொல்லி எப்படியாவது அவனை லாக்கப்பில் போடச் செய்து, பிறகு அவன் வெளிவந்ததும் உன்னை போலீஸ் பிடித்துச் சென்றது, நீ ஏதோ குற்றம் செய்திருக்கிறது, ஆகவே, நீ வேண்டாம் என்று சொல்லி அனுப்பி விடுவார்கள். இதுபற்றிய புகார்கள் எவ்வளவோ அமைச்சர் அவர்களுக்கும், லேபர் கமிஷனருக்கும் வந்திருக்கின்றன. அதுபோன்று எவ்வளவோ இருக்கிறது. இந்தமாதிரி குற்றச்சாட்டுகளை ரிக்கார்டு செய்யவேண்டுமென்று சொன்னால் முதலாளிக்கு வேண்டிய தொழிலாளியும் இருப்பான். முதலாளி சொல்வதைக் கேட்டு அவர் தலையாட்டுவார். ஏதாவது எழுதி இதில் கையெழுத்து போடு என்று சொன்னால் அந்தத் தொழிலாளியும் போட்டு விடுவார். ஆகவே இதில் விசாரணை செய்யக்கூடிய விதத்தில் ஒரு இன்ஸ்பெக்டர் என்று ஏற்படுத்தவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஆகவே இந்த திருத்தத்தை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

5-20
p.m.

SRI S. M. ANNAMALAI : நான் கொடுத்திருக்கின்ற திருத்தம், இந்த சட்டத்தின்படி 6 மாதம் வேலை செய்தால்தான் தொழிலாளர்களுக்கு உபயோகம் என்று இருக்கிறது. ஆறு மாதங்களாவது வேலையில் இருக்கட்டுமே என்று சொன்னார்கள். ஆகவே ஆறு மாதங்கள்

[Sri S. M. Annamalai]

[5th April 1958]

என்றிருப்பது தொழிலாளர்களுக்கு கஷ்டம். ஆகவே இதை ஒரு மாதம் என்று ஏற்படுத்தவேண்டும் என்பதும், அதோடு இதைப்பற்றி விசாரணை செய்வது யார் என்பதில் “பை ஹூம்” என்பதில் “பை தி இன்ஸ்பெக்டர்”, ஒரு இன்ஸ்பெக்டர் என்று முறையில் இருக்கவேண்டும் என்பதுதான் என்னுடைய திருத்தங்கள். இதை அமைச்சர் அவர்கள் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : இந்த மசோதாவி லுள்ள 19-வது விதியானது இப்போது பாக்டரி ஆக்டில் இல்லாத ஒரு புது திருத்தம். இதைவிட ஒரு படி முன்னேற்றமானது. இதில் இவர்களை வேலையிலிருந்து நீக்கித் தவறு என்று எந்த விதமான பிரச்சனையும் எழுப்ப முடியும். அதோடு பாக்டரி சட்டத்தின்படி ஏற்படுத்துவதாயிருந் தால் அதற்காக ஒரு கன்சிலியேஷனும், அதற்கு மேல் டிஸ்பியூட்டுக்குப் போய் அதிலிருந்து தீர்ப்பை எதிர்பார்ப்பதுமாயிருக்கவேண்டும். ஆகவே இந்த கஷ்டங்கள் எல்லாம் வேண்டாம் என்று நினைத்துத்தான் முதலாவது முதலாளியும் அதற்கு மேல் லேபர் கமிஷனரால் நியமிக்கப்பட்டிருக்கும் ஒரு அதிகாரியிடத்தில் அப்பீல் செய்வதற்குள்ள உரிமையும் கொடுக்கப் பட்டிருக்கிறது. ஆகவேதான் இதில் இன்ஸ்பெக்டர் என்று தனியாக போடவேண்டிய அவசியம் இல்லை என்று நினைக்கிறேன். அதோடு 6 மாதம் என்றிருப்பதை ஒரு மாதம் என்று ஆக்கலாம் என்று சொன்னார்கள். அப்படி வைத்தால் ஒரு தொழிலாளியைப்பற்றி ஒன்றும் தெரிந்துகொள்ள முடியாது. ஆறு மாதம் என்று நிர்ணயிக்கும்போது ப்ரொபேஷன் என்று சொல்லுவது போல், அந்த காலத்தில் முதலாளி அந்த தொழிலாளியைப் பற்றி ஓரளவுக்குத் தெரிந்து கொள்ள முடியும். ஆகவே அதையொட்டித் தான் இவ்விதம் நிர்ணயிக்கப்பட்டிருக்கிறது. சாதாரணமாக சர்க்காரே நியமிக்கும் ஒரு இன்ஸ்பெக்டர் விசாரணை செய்துவிட்டு அதன்பின்னால் சர்க்கார் அதிகாரி ஒருவரை அப்பீல் விசாரணையும் செய்வது என்பது பொருத்தமான விஷயம் அல்ல. அதோடு இவ்விதம் இன்ஸ்பெக்டர்களை நியமிப்பதாயிருந்தால் தொழிலாளர்கள்தான் பாதிக்கப்படுவார்கள் என்பதை சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். அதாவது பல்லாயிரக்கணக்கான தொழி லாளர்கள் இருக்கின்ற இடத்தில் ஒவ்வொருவரையும் போய் இன்ஸ்பெக்டர் விசாரணை செய்யவேண்டும் என்று சொன்னால் அதனால் ஏராளமான கால தாமதம் ஆகும். மேலும் அந்த காலத்தில் தொழிலாளர்கள் வேலை யில்லாமல் கஷ்டப்படுவார்கள். ஆனால் இதில் வேலையிலிருந்து நீக்கி விட்டால் சர்க்காரால் நியமிக்கப்படுகிற உத்தியோகஸ்தரிடம் அப்பீல் செய்து கொள்ளலாம் என்று ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. கமின்த எடிமெட்டு வருஷ காலமாக இவ்வாறு இல்லாததினால் பல கஷ்டங்கள் ஏற்பட்டிருக் கிறது. ஆகவே இந்த திருத்தங்களை ஏற்றுக்கொள்ள இயலாது என்பதை தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

MR. SPEAKER : I shall now put the amendment moved by the hon. Member Sri M. Jagannathan to the vote of the House. The question is :—

“In sub-clause (1), after the words ‘evidence recorded at an’ insert the word ‘impartial’.”

The amendment was put and lost.

MR. SPEAKER : I shall now put the amendment moved by hon. Member Sri V. K. Kothandaraman to the vote of the House. The question is :—

“In sub-clause (1) add at the end the following words ‘by the Inspeceor’.”

The amendment was put and lost.

5th April 1958]

MR. SPEAKER : I shall now put the amendment moved by hon. Member Sri S. M. Annamalai to the vote of the House. The question is—

“ In sub-clause (1) for the word ‘ six ’ substitute the word ‘ one ’.”

The amendment was put and lost.

MR. SPEAKER : I shall put the other amendment moved by Sri S. M. Annamalai to the vote of the House. The question is—

“ In sub-clause (1) after the word ‘ held ’ insert the words ‘ by the Inspector ’.”

The amendment was put and lost.

Clause 19 was put and carried.

MR. SPEAKER : It is now 5-25 p.m. May I suggest that we sit for half an hour more and finish the consideration of this Bill? I hope the House and the Hon. Minister have no objection to it.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : I welcome it, Sir. Clauses 20 and 21 were put and carried.

Clause 22.

MR. SPEAKER : The motion is—

“ That clause 22 do stand part of the Bill.”

SRI N. K. PALANISAMI : Sir, I move—

“ After the word ‘ notices ’ add the words ‘ including muster rolls and payment registers in respect of all employees ’.”

The amendment was duly seconded.

MR. SPEAKER : Amendment moved—

“ After the word ‘ notices ’ add the words ‘ including muster rolls and payment registers in respect of all employees.’ ”

SRI N. K. PALANISAMI : ஸார், கனம் மந்திரி அவர்கள் சொன்னார்கள் ஆறு மாதங்கள் வேலையில் இருந்த பிறகுதான் பெர்மனன்ட் செய்யவேண்டுமென்று. எவ்வளவுதான் நல்ல சட்டத்தை கொண்டு வந்தாலும் இம்மாதிரி பிரயோஜனமில்லாத முறையில் செய்வது நல்லது அல்ல என்பதுதான் என்னுடைய அபிப்பிராயம். அதுவும் சில ஹோட்டல்களில் தினக்கூலி, வாரக்கூலி இவ்விதம் இருக்கிறது. அப்படி இருக்கும்போது பெர்மனன்ட் தொழிலாளர்களாக இருந்தால் தான் இந்த வசதிகள் எல்லாம் கிடைக்கும் என்று இதில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இது தொழிலாளர்களுக்கு பாதகமாய் இருக்கிறது. ஆகவே இதற்காக மஸ்டர் ரோல், அதாவது அப்பாயின்ட்மெண்ட் ஆன தேதியிலிருந்து அவர்களை தொழிலாளர்களாக வைக்கவேண்டும் என்று மோட்டார் வெகிக்கல்ஸ் ஆக்ட்டில் இருக்கிறது. அந்த முறையில் இங்கேயும் மஸ்டர் ரோல் ரெஜிஸ்டர் வைத்திருக்கவேண்டும் என்று சட்டம் இருக்கவேண்டும். அவர்களிடையில் ஏதாவது தகராறு ஏற்பட்டால் இதை பரிசீலனை செய்யக்கூடிய முறை இருக்கவேண்டும். ஆகவே இந்த திருத்தத்தை மந்திரி அவர்கள் ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[5th April 1958]

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : ஸார், இந்த 22-வது பிரிவின் கீழ், என்னென்ன ரெஜிஸ்டர்கள் வைத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று சொல்லப்படவில்லை. என்னென்ன ரெஜிஸ்டர்கள் வைத்திருக்க வேண்டுமென்று விதி தயாரிக்கப்பட்டு வருகிறது. அப்போது மஸ்டர் ரோல் வைக்கவேண்டும் என்பதையும் அதில் சேர்க்கப்படும் என்பதையும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். ஆகவே இந்த நிலையில் இந்த திருத்தங்களை ஏற்றுக்கொள்ள இயலவில்லை என்பதை தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

MR. SPEAKER : I shall now put the amendment moved by Sri N. K. Palanisami to the vote of the House. The question is :—

“ After the word ‘ notices ’ add the words ‘ including muster rolls and payment registers in respect of all employees.’ ”

The amendment was put and lost.

Clause 22 was put and carried.

Clause 23.

MR. SPEAKER : The motion is—

“ That clause 23 do stand part of the Bill.”

SRI M. JAGANNATHAN : Sir, I move—

“ For sub-clause (1) *substitute* the following :—

‘ (1) Any employer who contravenes any of the provisions of sections 4, 5, 6, 7, 9, 10, 11, 12 and 19, shall on conviction, be punishable with fine, which, for a first offence, may extend to two hundred and fifty rupees and, for a second or any subsequent offences, may extend to five hundred rupees ’.”

SRI T. S. RAMASWAMY PILLAI : I second the amendment, Sir.

MR. SPEAKER : Amendment moved—

“ For sub-clause (1) *substitute* the following :—

‘ (1) Any employer who contravenes any of the provisions of sections 4, 5, 6, 7, 9, 10, 11, 12 and 19, shall on conviction, be punishable with fine, which, for a first offence, may extend to two hundred and fifty rupees and, for a second or any subsequent offences, may extend to five hundred rupees.’ ”

SRI V. K. KOTHANDARAMAN : Sir, I move—

“ In sub-clause (1) for the words ‘ may extend to ’ *substitute* the words ‘ shall be ’.”

“ In sub-clause (1) for the words ‘ shall not be less than one hundred rupees or more than ’ *substitute* the words ‘ shall be ’.”

SRI N. MARUDACHALAM : I second the amendment, Sir.

MR. SPEAKER : Amendment moved—

“ In sub-clause (1) for the words ‘ may extend to ’ *substitute* the words ‘ shall be ’.”

“ In sub-clause (1) for the words ‘ shall not be less than one hundred rupees or more than ’ *substitute* the words ‘ shall be ’.”

5th April 1958]

SRI M. JAGANNATHAN : Sir, the amendment that I have moved seeks to increase the punishment. The punishment provided in the Bill is not deterrent. Because, it provides for only Rs. 100 for the first offence and Rs. 250 for the second or subsequent offences, whereas my amendment says that that for the first offence, it should be Rs. 250, and for the second and subsequent offences it should be Rs. 500. The only object of the increased punishment which my amendment proposes is that it will have a deterrent effect on unscrupulous employers. Because, it is only then, they will not attempt to contravene the provisions of this Bill. On the other hand, they will be held in check. It is only for the purpose of discouraging them from violating the provisions of the legislation and for the purpose of making them think twice before committing breaches of the law, I plead for increased punishment, Sir.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, தொழிற்சங்கச் சட்டங்களை கடுமையான தண்டனை மூலம் நிறைவேற்றவேண்டும் என்ற கொள்கையில் நான் இல்லை. போதுமான அளவுக்கு முதலாளிகள், தொழிலாளிகளின் ஒத்துழைப்பு வேண்டும், அதன் மூலமாக, நிறைவேற்றப்படுகிற சட்டங்கள் எல்லாம் அமல் நடத்தப்படவேண்டும். தண்டனைக்குப் பயந்து முதலாளி நடக்கக்கூடாது. ஆகையால் சமூகமே நியாயமாக நடக்கவேண்டும் என்ற அடிப்படையில் இதை அமல் நடத்தவேண்டும் என்ற நோக்கம் உள்ளவன். ஆகவேதான் முதலில் மசோதா கொண்டுவருகிற பொழுது அதிகமான தண்டனை விதித்திருந்தாலும், திருத்தக் கமிட்டியில், இருதரப்பினருடைய ஒத்துழைப்பு மூலமாக அமல் நடத்தவேண்டுமென்ற நம்பிக்கையுடன் அதைக் குறைத்திருக்கிறேன். அந்த நம்பிக்கை கேட்டுவிடாது என்று நினைக்கிறேன். ஆகவே அதிகமான தண்டனை கொடுக்கவேண்டுமென்ற திருத்தத்தை கனம் அங்கத்தினர்கள் வாபஸ் பெறவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

5.30
p.m.

MR. SPEAKER : The amendment is—

“ For sub-clause (1) substitute the following :—

‘ (1) Any employer who contravenes any of the provisions of sections 4, 5, 6, 7, 9, 10, 11, 12 and 19, shall on conviction, be punishable with fine, which, for a first offence, may extend to two hundred and fifty rupees and, for a second or any subsequent offences, may extend to five hundred rupees .’ ”

The amendment was put and lost.

MR. SPEAKER : The amendment is—

“ In sub-clause (1) for the words “ may extent to ” substitute the words ‘ shall be ’ .”

“ In sub-clause (1) for the words ‘ shall not be less than one hundred rupees or more than ’ substitute the words ‘ shall be ’ .”

The amendments were put and lost.

Clause 23 was put and carried.

Clause 24 was put and carried.

[5th April 1958]

*Clause 25.***MR. SPEAKER :** The motion is—

“ That clause 25 do stand part of the Bill.”

SRI V. K. KOTHANDARAMAN : Sir, I move my amendment, namely :—

“ Add the following as proviso ‘ Provided that the Inspector on such knowledge of the offence shall take such action as necessary to bring it before the court within thirty days ’.”

The amendment was duly seconded.

MR. SPEAKER : Amendment moved—

“ Add the following as proviso ‘ Provided that the Inspector on such knowledge of the offence shall take such action as necessary to bring it before the court within thirty days ’.”

SRI V. K. KOTHANDARAMAN : இந்த மசோதாவின்படி முதலாளிகள் தவறு செய்து அதன் பேரில் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டிய விஷயமாக 6 மாதம் வரையிலும் நீடிக்கக்கூடிய நிலைமை இருக்கிறது. அதற்காகத்தான் முதலாளிகளுக்கு “பைன்” போடுகிறோம் என்று ஒரு வேளை கனம் அமைச்சர் அவர்கள் சொல்லலாம். அது எவ்வளவு என்பதைச் சொல்லிவிட்டால் நன்றாக இருக்கும். அந்த “பைனை” வாங்கித் தொழிலாளர்களுக்குக் கொடுத்துவிடப்போகிறோமே, எவ்வளவு நாட்கள் நீடித்தால் என்ன என்று சொல்லலாம். அந்தத் தொழிலாளிகள் சம்பளத்தில் பாதிதான் அந்த முதலாளிக்கு “பைன” கப் போடுவார்களோ என்னமோ தெரியாது. இப்பொழுது வாங்குகிற சம்பளம் போதாது, இன்னும் அதிகப்படுத்தவேண்டும் என்று சொல்லுகிற நேரத்திலே, மாதக் கணக்கிலே நீடிக்கக்கூடிய நிலைமை இருக்குமானால், தொழிலாளிகள் பாதிக்கப்படுவார்கள். அந்தக் காரணத்தினால், 30 நாட்களுக்குள்ளே கோர்ட்டுக்குப் போய், விசாரணை செய்து தீர்ப்பு ஏற்படுகிற நிலைமை இருக்கவேண்டுமென்ற திருத்தத்தை கொண்டுவந்திருக்கிறேன். அதை ஏற்றுக்கொள்ளுமாறு கேட்குகொள்கிறேன்.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : இந்தத் திருத்தத்தை ஏற்றுக்கொண்டால், அதனால் முதலாளிகள் தப்பித்துக்கொள்ளத் தான் முடியும். காரணம் என்னவென்றால், அதிகமாக வேலையிருக்கிற காரணத்தால், 30 நாட்களுக்குள் கம்பினியின்ட் தாக்கல் செய்யா விட்டால் 30 நாட்களுக்குப் பிறகு “barred by limitation” என்று முதலாளிகள் தப்பித்துக்கொள்ள முடியும். அதனால்தான் இதை ஏற்றுக்கொள்ள முடியவில்லை.

MR. SPEAKER : The question is—

“ Add the following as proviso ‘ Provided that the Inspector on such knowledge of the offence shall take such action as necessary to bring it before the court within thirty days ’.”

The amendment was put and lost.

Clause 25 was put and carried.

Clauses 26, 27 and 28 were put and carried.

*Clause 29.***MR. SPEAKER :** The motion is—

“ That clause 29 do form part of the Bill.”

5th April 1958]

SRI V. K. KOTHANDARAMAN: Sir, I move my amendment, namely—

“ In sub-clause (2) (e) *add* at the end the following ‘ and arrangement for lodging facilities to the employees wherever they remain single ’.”

The amendment was duly seconded.

MR. SPEAKER: Amendment moved—

“ In sub-clause (2) (e) *add* at the end the following ‘ and arrangement for lodging facilities to the employees wherever they remain single ’.”

SRI V. K. KOTHANDARAMAN: தொழிலாளிகள் தங்குவதற்கு இடவசதி செய்யவேண்டுமென்பதையும் சேர்த்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, ஜாக்கை வசதிகள் செய்து கொடுக்கவேண்டுமென்று திருத்தம் இருக்கிறது. தொழிலாளிகளுக்கு இன்னும் பல சலுகைகள் காட்டவேண்டுமென்று நான் சொல்லியவற்றில் இதுவும் ஒன்று. இப்பொழுதிருக்கிற நிலையிலே கட்டாயமாகச் செய்வதற்கு முடியாது என்று நினைக்கிறேன். அதனால்தான், இந்தத் திருத்தத்தை திருத்த கமிட்டியில் பேசுகிறபொழுது கூட நான் ஏற்றுக்கொள்ள முடியவில்லை.

அடுத்தபடியாக, கனம் சின்னதுரை அவர்கள் 29 (d)-ல் “ is to be completed ” என்று அச்சிடப்பட்டிருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். அதை “ computed ” என்று வைத்துக்கொள்ளவேண்டும்.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: Mr. Speaker, Sir, there seems to be some printing mistake. In sub-clause 2 (d) it is printed as ‘ free of charge to be completed ’. It appears it must be ‘ free of charge to be computed ’.

MR. SPEAKER: In my copy, it is ‘ free of charge to be computed ’.

The question is—

“ In sub-clause (2) (e) *add* at the end the following ‘ and arrangement for lodging facilities to the employees wherever they remain single ’.”

The amendment was put and lost.

Clause 29 was put and carried.

Clause 30 was put and carried.

New clauses after clause 30.

MR. SPEAKER: Hon. Members, Sri V. K. Kothandaraman and Sri N. Marudachalam have given notice that new clauses 31 and 32 be introduced. Sri M. Jagannathan has given notice that a new clause 31 be introduced. Are they moving them?

[5th April 1958]

SRI V. K. KOTHANDARAMAN: Sir, I move my amendment, namely—

“ After clause 30 *add* the following New Clauses, viz. :—

‘ 31. The employer of a catering establishment shall maintain a muster roll and Payment Register and produce same for inspection by the authorities prescribed :—

‘ 32. The employer of a catering establishment shall make necessary arrangement for medical check up, at the employer's cost, of all the employees, at least once a year, by a Registered Medical Officer duly authorized in a prescribed manner ’.”

The amendment was duly seconded.

MR. SPEAKER: Amendment moved—

“ After clause 30 *add* the following New Clauses, viz. :—

‘ 31. The employer of a catering establishment shall maintain a muster roll and Payment Register and produce same for inspection by the authorities prescribed :—

‘ 32. The employer of a catering establishment shall make necessary arrangement for medical check up, at the employer's cost, of all the employees, at least once a year, by a Registered Medical Officer duly authorized in a prescribed manner ’.”

SRI M. JAGANNATHAN: Sir, I move the following amendment :—

“ After clause 30 *add* the following as new clause 31 :—

‘ 31. *Advisory Committee.*—The State Government shall constitute an advisory Committee consisting of representatives of labour and employer with the Commissioner of Labour as Chairman to advise and report about the working of this Act ’.”

The amendment was duly seconded.

MR. SPEAKER: Amendment moved—

“ After clause 30 *add* the following as new clause 31—

‘ 31. *Advisory Committee.*—The State Government shall constitute an advisory Committee consisting of representatives of labour and employer with the Commissioner of Labour as Chairman to advise and report about the working of this Act ’.”

SRI V. K. KOTHANDARAMAN: 31, 32-வது கிளாஸ்கள் இரண்டையும் புதிதாகச் சேர்த்துக்கொள்ளவேண்டுமென்று திருத்தம் கொண்டுவந்திருக்கிறேன். அதிலே ஒன்று டோக்கன்கள் கொடுக்கவேண்டும் என்று. எப்படி மற்ற தொழில்களிலே, தொழிலாளர்களுக்கு மாதம் ஒரு முறை டிக்கெட் கொடுக்கப்படுகிறதோ அதைப்போல டோக்கன்கள் கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இதற்காக வேண்டி ரெஜிஸ்டர்கள் எல்லாம் வைத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று இன்னொரு இடத்தில் சொல்லியிருக்கிறது என்று கனம் அமைச்சர் அவர்கள் சொல்லலாம். இருந்த போதிலும், அதிகாரிகள் வரும்பொழுது அவைகள் சரியானபடி காண்பிக்கப்படுகிறதில்லை. அது எவ்வாறு இருந்த போதிலும், மாதம் ஒரு முறை டோக்கன்கள் கொடுப்பதன் மூலமாக, தொழிலாளர்கள் எவ்வளவு நாட்கள் வேலைக்கு வந்திருக்கிறார்கள், எவ்வளவு நாள் லீவு எடுத்திருக்கிறார்கள், ஆப்சென்ட் ஆக இருக்கிறார்களா என்பதையெல்லாம்

5th April 1958]

[Sri V. K. Kothandaraman]

பரிசீலனை செய்வதற்கு உதவிகரமாக இருக்கும். அது போன்று கொடுப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். 32 வது பிரிவின்படி வைத்திய வசதிகள் கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டிருக்கிறேன். இதை இரண்டையும் சேர்த்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று கனம் அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

SRI M. JAGANNATHAN : Sir, the new clause 31 reads like this : " The State Government shall constitute an Advisory Committee consisting of representatives of labour and employer with the Commissioner of Labour as Chairman to advise and report about the working of this Act." It is easy to pass a Bill like this. But the real benefit of this Bill lies in the manner how exactly this Bill is going to be implemented; and what exactly the Government are going to provide by way of machinery for the proper enforcement of this Act. Much depends upon the provision of proper machinery. I therefore feel, Sir, that the Government should come forward at least to constitute an Advisory Committee with representatives of the labour on the one hand and the employer on the other hand, presided over by the Commissioner of Labour just to review the working of this Act from time to time and report to Government as to the efficacy with which this Act is being worked in our State. If this is done, I think, Sir, the real intention and the spirit of this Bill will be achieved. I hope the Government will find no difficulty to accept my new clause.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : கனம் வி. கே. கோதண்டராமன் அவர்கள் சொன்னது நாம் ஏற்கனவே நிறைவேற்றிய 29-வது பிரிவில் 2 (b)-ல் இருக்கிறது. 29-வது பிரிவிலே " The State Government may, by notification, make rules for the purpose of carrying into effect the provisions of the Act. " என்று போடப்பட்டிருக்கிறது. ஆகையால் அந்தப் பிரிவின் கீழ் வேண்டிய ரெஜிஸ்டர்கள் வைக்கவேண்டுமென்பதை நாம் வரையறுத்து விடலாம்.

அடுத்தபடியாக, வைத்திய வசதிகள் செய்து கொடுக்கவேண்டுமென்று சொன்னார்கள். உடனடியாக எல்லாவற்றையும் செய்ய முடியாது. இதில் எல்லாம் கொஞ்சம் கொஞ்சமாகத்தான் நான் முன்னேற்றம் காண முடியுமென்று முதலிலேயே சொன்னேன். அதை எல்லா அங்கத்தினர்களும் ஆதரித்தார்கள்.

ஆனால் " கிளாஸ் பை கிளாஸ் " வருகின்றபோது, கனம் அங்கத்தினர் கோதண்டராமன் ஒவ்வொன்றாக திருத்தங்கள் கொண்டுவந்து அதிகப்படியான சலுகைகளை கொடுக்கலாம் என்று கருதுகிறார்கள். ஆனால் இதில் கஷ்டம் என்னவென்றால் எல்லா சலுகைகளும் " பேப்பரிலேயே " இருந்து விட்டு, கனம் அங்கத்தினர் ஸ்ரீ ஜகன்னாதன் சொன்னதுபோல், கண்காணிப்பின்போது நிறைவேற்றுவதில் கஷ்டங்கள் இருக்கும். ஆகையால் நிறைவேற்றக்கூடிய அளவுக்கு சட்டம் செய்தால் நல்லது.

ஸ்ரீ ஜகன்னாதன் " ஒரு ஆலோசனை கமிட்டியின் மூலமாக இந்தச் சட்டம் எப்படி அமல் நடத்தப்படுகிறது என்பதை தெரிந்து கொள்ள வேண்டும் " என்று சொன்னார்கள். உண்மையாகவே இந்தச் சட்டம் சரியாக நடைபெறவேண்டும் என்று சொன்னால், இந்தத் தொழிலைச் சேர்ந்த தொழிற் சங்கங்கள் இந்தத் தொழிலில் உள்ள குறைகளை இதற்கென நியமிக்கப்பட்டுள்ள அதிகாரிகளிடம் சொன்னால்தான் இந்தச் சட்டம் நன்றாக நடைபெறும். இந்தக் கமிட்டிகளைப்பற்றி எனக்கு எவ்வளவோ அனுபவம் இருக்கிறது. இவ்விதமாக அமைக்கப்படுகின்ற கமிட்டிகள் மேலெழுந்தவாரியாக பேசிவிட்டு போய்விடுகின்றனர். ஒரு தொழிலில் இருக்கக்கூடிய தொல்லைகள், தொந்தரவுகள் அவர்களுக்கு தெரியாது.

5-40
p.m.

[Sri R. Venkataraman]

[5th April 1958]

இது திறமையாக நடக்க வேண்டும் என்று சொன்னால் இந்தத் தொழிலில் உள்ள அன்றாட பிரச்னைகளில் தலையிட்டு முயற்சி செய்பவர்களாக இருக்க வேண்டும். இந்த அட்வைசரி கமிட்டி இப்பொழுது தேவை இல்லை. பின்பு எப்பொழுதாவது குறைந்தபட்ச கூலி நிர்ணயம் செய்யும்போது இந்தவிதமான கமிட்டியை ஏற்படுத்தலாம். ஆகையால் இந்த அட்வைசரி கமிட்டி இப்பொழுது தேவையில்லை என்பதை தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

MR. SPEAKER: The question is—

“After clause 30 add the following New Clauses, viz.:

‘31. The employer of a catering establishment shall maintain a muster roll and Payment Register and produce same for inspection by the authorities prescribed.’

‘32. The employer of a catering establishment shall make necessary arrangements for medical check up, at the employer’s cost, of all the employees, at least once a year, by a Registered Medical Officer duly authorized in a prescribed manner’.”

The amendment was put and lost.

MR. SPEAKER: The motion is—

“After clause 30 add the following as new clause 31 :—

5-40
p.m.

‘31. Advisory ommittee: The State Government shall constitute an Advisory Committee consisting of representatives of labour and employer with the Commissioner of Labour as Chairman to advise and report about the working of this Act’.”

The amendment was put and lost.

Clause 1.

MR. SPEAKER: The question is—

“That clause 1 do stand part of the Bill.”

SRI V. K. KOTHANDARAMAN: Mr. Speaker, Sir, I move the amendment namely:—

“For sub-clause (3), substitute the following :—

‘(3) It shall come into force at once.’”

SRI N. MARUDACHALAM: I second the amendment, Sir.

SRI N. MARUDACHALAM: I move my amendment—the second part only, namely :—

“For sub-clause (3) (a), substitute the following :—

‘(3) (a) It shall come into force as follows :—

(i) at once in the case of the following Cities and Towns :
Madras, Madurai, Coimbatore, Tiruchirappalli, Salem, Tanjore, Tirunelveli and Ootacamund;

(ii) not later than three months in all the municipalities constituted under the Madras District Municipalities Act, 1920; and

5th April 1958]

[Sri N. Marudachalam]

(iii) on such date as the State Government may by notification appoint in all areas within the jurisdiction of—

(a) panchayats classified under the Madras Village Panchayats Act, 1950.

(b) panchayats constituted under the Travancore-Cochin Panchayats Act, 1950 .”

SRI V. K. KOTHANDARAMAN : I second the amendment, Sir.

SRI M. JAGANNATHAN : I move the amendment, namely :—

“ In sub-clause (3) (a) after the word ‘ appoint ’ add the words ‘ within a period of three months ’ .”

SRI T. S. RAMASWAMY PILLAI : I second the amendment, Sir.

MR. SPEAKER : Amendment moved—

“ For sub-clause (3), *substitute* the following :—

(3) It shall come into force at once .”

“ For sub-clause (3) (a), *substitute* the following :—

‘ (3) (a) It shall come into force as follows :—

(i) at once in the case of the following Cities and Towns : Madras, Madurai, Coimbatore, Tiruchirappalli, Salem, Tanjore, Tirunelveli and Ootacamund;

(ii) not later than three months in all the municipalities constituted under the Madras District Municipalities Act, 1920; and

(iii) on such date as the State Government may by notification appoint in all areas within the jurisdiction of—

(a) panchayats classified under the Madras Village Panchayats Act, 1950.

(b) panchayats constituted under the Travancore-Cochin Panchayats Act, 1950 .”

“ In sub-clause 3 (a) after the word ‘ appoint ’ add the words within a period of three months.”

SRI M. JAGANNATHAN : Mr. Speaker, Sir, sub-clause 3 (a) of clause 1 says that the Act shall come into force on such a date as the Government may notify. My amendment is that the Government may appoint any date within a period of three months from the date of passing this Act. I do not think there will be any technical difficulty for the Government to accept this amendment because I believe this is a very reasonable amendment.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : சபாநாயகர் அவர்களே; இந்தச் சட்டத்தை நிறைவேற்றிவிட்டு எவ்வளவு சீக்கிரம் அமல் செய்ய வேண்டுமோ அவ்வளவு சீக்கிரம் அமல் செய்வதற்கு நாங்கள் முயற்சி செய்துகொண்டிருக்கிறோம். இதில் காலதாமதம் ஆகாது. இதில் அநேக விதிகள் இருக்கின்றன. ஆகையால் சற்று அவகாசம் தேவை.

[Sri R. Venkataraman]

[5th April 1958]

இதை எவ்வளவு துரிதமாக அமல் செய்யவேண்டுமோ அவ்வளவு துரிதமாக அமல் செய்ய வேண்டும் என்று சர்க்கார் விரும்புகிறார்கள். இதில் கால தாமதம் செய்யவேண்டும் என்கிற அபிப்பிராயம் கிடையாது.

MR. SPEAKER: The question is—

“For sub-clause (3), substitute the following :—

‘ (3) It shall come into force at once ’.”

“For sub-clause (3) (a), substitute the following :—

‘ (3) (a) It shall come into force as follows :—

(i) at once in the case of the following Cities and Towns :
Madras, Madurai, Coimbatore, Tiruchirappalli, Salem, Tanjore, Tirunelveli and Ootacamund;

(ii) not later than three months in all the municipalities constituted under the Madras District Municipalities Act, 1920; and

(iii) on such date as the State Government may by notification appoint in all areas within the jurisdiction of—

(a) panchayats classified under the Madras Village Panchayats Act, 1950.

(b) panchayats constituted under the Travancore-Cochin Panchayats Act, 1950 ’.”

The amendments were put and lost.

The amendment of Sri M. Jagannathan was by leave withdrawn.

Clause 1 was put and carried.

The Preamble was put and carried.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: Mr. Speaker, Sir, I move—

“That the Madras Catering Establishments Bill, 1957 (L.A. Bill No. 18 of 1957), as amended, be passed.”

MR. SPEAKER: Motion moved—

“That the Madras Catering Establishments Bill, 1957 (L.A. Bill No. 18 of 1957), as amended, be passed.”

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: கனம் அங்கத்தினர்கள் ஒத்துழைத்து இவ்வளவு சுமுகமாக இந்த சட்டத்தை நிறைவேற்றி வைத்தற்காக என்னுடைய நன்றியையும் பாராட்டுதலையும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இப்பொழுது சட்டம் எதுவும் இல்லாமல் கஷ்டப்படும் ஓட்டல் தொழிலாளர்களுக்கு இந்தச் சட்டத்தின் மூலமாக நன்மைகள் கிடைக்குமென்று எதிர்பாராக்கிறேன். இதனால் ஓட்டல் முதலாளிகள் தங்களுக்கு பாதகம் ஏற்பட்டதாக நினைக்க மாட்டார்கள் என்று நான் நினைக்கிறேன். இதில் சம்மந்தப்பட்டவர்கள் சாட்சியம் சொல்லுகின்ற காலத்தில், இதில் உள்ள ஷரத்துக்களை வெகுவாக கண்டிக்க வில்லை. ஒன்றிரண்டு திருத்தங்கள் செய்யவேண்டுமென்றுதான் அபிப்பிராயம் தெரிவித்தார்கள். அவைகளையெல்லாம் பரிசீலனை செய்து எந்த அளவுக்கு ஏற்றுக்கொள்ளமுடியுமோ அந்த அளவுக்கு இந்த மசோதாவை

5th April 1958]

[Sri R. Venkataraman]

நிறைவேற்றிவைத்திருக்கிறோம். ஆகவே இதனால் ஓட்டல் தொழிலாளர்களுக்கு நன்மை ஏற்படும் என்றுதான் நினைக்கிறேன். இதைச் சட்டமாக ஆக்கிக் கொடுக்க வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

SRI P. S. CHINNADURAI : மதிப்பிற்குரிய சபாநாயகர் அவர்களே, சபை முன்பு பிரேரேபிக்கப்பட்டிருக்கும் ஓட்டல் தொழிலாளர் மசோதாவை நான் மனப்பூர்வமாக வரவேற்கிறேன். இந்த மசோதாவைக் கொண்டு வந்து நிறைவேற்றுவதற்காக கனம் அமைச்சர் அவர்களுக்குத் தனிப்பட்ட முறையில் வாழ்த்துகூற விரும்புகிறேன். இம்மாதிரி ஒரு சட்டத்தை இதற்கு முன் செய்ய முடியுமா? செய்திருக்க முடியும். ஆனால் அதிகாரத்தில் இருப்பவர்களுக்கு அப்போது மனம்தான் இல்லாமல் இருந்தது என்று நான் அறிகிறேன். கனம் அமைச்சர் அவர்கள் தொழிலாளர்களின் நலனை பாதுகாக்கவேண்டும் என்று எண்ணம் இருந்தாலும் தயங்கி தயங்கி மசோதாக்களை ஒன்றன்பின் ஒன்றாகக் கொண்டு வந்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். எதிர் கட்சியில் இருக்கும் எருக்கும் அவருக்கும் கருத்து வேறுபாடு நிறைய இருப்பினும், இந்த உண்மை நிலையை மறுப்பதற்கில்லை. இந்த சட்டம் இன்னும் தீவிரமாக அமலாக்கக்கூடிய முறையில் இல்லையே என்பதுதான் என்னுடைய குறை. இதற்கு அமைச்சர் அவர்கள் விட்டுக் கொடுத்த போதிலும், அரசியல் சூழ்நிலை விரிந்து கொடுக்கவில்லை என்றுதான் நினைக்கிறேன். இன்றைய தினம் தொழிலாளர்கள் அரசியலில் சிக்கி மிகவும் தாழ்மையான நிலையில் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் அந்தஸ்து குறைந்துபோய் இருக்கிறது. அவர்கள் ஓரளவுக்கு முன்னேற்றுவதற்கு ஒரு சிறு வாய்ப்பு ஏற்படுத்தி கொடுத்ததற்காக தொழிலாளர்களின் சார்பில், தொழிற்சங்கத்தின் ஊழியன் என்கின்ற முறையில் நான் நன்றி கூற கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். இந்த மசோதா கொண்டுவந்ததின் மூலம் கனம் அமைச்சர் அவர்கள் தொழிலாளர்களுக்கு சிறந்த சேவை செய்திருக்கிறார்கள். ஆனாலும், “புவைச் சேர்ந்த நாளும் மணம் பெறுவது போல்” அரசியல் என்ற பெயரால், கனம் அமைச்சர் சார்ந்திருக்கிற கட்சி, “நாம் தான் இந்த சட்டத்தைக் கொண்டுவந்திருக்கிறோம்” என்று சொல்லிக் கொள்ளலாம். அப்படித் தான் செய்வார்கள். ஆனபோதிலும், கனம் அமைச்சர் அவர்கள் நீண்ட நாளாக தொழிலாளர்களோடு தொடர்பு கொண்ட காரணத்தால், அவர்களிடம் அனுதாபம் இருக்கின்ற காரணத்தால், அவர்களுக்கு நன்மை செய்ய வேண்டும் என்கின்ற காரணத்தால் இந்த மசோதா கொண்டு வரப்பட்டது என்று கருதுகிறேன். ஆளுகின்ற கட்சியின் அரசியல் கொள்கைகளின் விளைவாக வந்தது என்பதை நான் ஏற்றுக் கொள்ளமாட்டேன். ஆகையால் கனம் அமைச்சர் அவர்களுக்குத் தனிப்பட்ட முறையில் வாழ்த்துகூறி இந்த மசோதாவை சட்டமாக நிறைவேற்ற வேண்டும் என்று சொன்னதை ஆமோதிக்கிறேன்.

SRI N. K. PALANISAMI : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த மசோதா சட்டமாவதைக் குறித்து இந்த நாட்டில் உள்ள எல்லா தொழிலாளர்களும் வரவேற்பார்கள். கனம் அமைச்சர் அவர்கள் விதிகளைக் கொண்டுவரக்கூடிய காலத்தில், தொழிலாளர்களுக்கு வேலை உத்தரவாதம் செய்வது அவசியம் என்று சொன்னேன்.

பொறுக்கு கமிட்டியின் முன்னால் சாட்சியம் அளிக்கும்போது முதலாளிகள் “இன்ஸ்பெக்டர்கள் அடிக்கடி வந்து தொந்தரவு கொடுக்கிறார்கள்” என்று சொன்னார்கள். இந்த இன்ஸ்பெக்டர்கள் ஓட்டலுக்குள் வந்தால் அவர்களுக்கு வேண்டிய காபிப் பலகாரம் முதலியவைகளைக் கொடுத்து இந்த முதலாளிகள் இவர்களை அனுப்பிவிடுகிறார்கள். ஆகையால் 2, 3 இன்ஸ்பெக்டர்களை வீட்டுக்கு அனுப்பினால் வேலை சரியாக நடக்கும் என்று நான் நினைக்கிறேன். சட்டத்தை சரியாக அமல் நடத்துவது இன்ஸ்பெக்டர்களின் கையில்தான் இருக்கிறது. ஏதாவது ஒரு தகராறு வந்தால்கூட அந்த இடத்திலேயே இன்ஸ்பெக்டர் வந்து சரியானபடி விசாரணை நடத்தக்கூடிய முறையில் ஒரு இன்ஸ்பெக்டரை போடவேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

[Sri N. K. Palanisami] [5th April 1958]

5-50
p.m.

மேலும் குறைந்தபட்ச சம்பளம் இந்த தொழிலாளர்களுக்கும் நிர்ணயிக்க வேண்டும். சமீபத்தில் திருச்சியில் பேசியபோது கூட, கனம் அமைச்சர் அவர்கள் குறைந்தபட்ச சம்பளம் கொண்டு வரப்போவதாகச் சொன்னார்கள். அதைச் செய்யவேண்டும். அந்த தொழிலாளர்களுக்கு பிராவிடெண்ட், ஹெல்த் இன்ஷூரன்ஸ் முதலிய சௌகரியங்களும் கொடுக்கப்படவேண்டும். அவர்களுக்கு மெடிகல் பெனிலிடிக்கும் செய்து கொடுக்க வேண்டும். இதற்கு ஒரு கமிட்டி நியமித்து ஆவன செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

SRI J. MATHA GOWDER : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, அமைச்சர் அவர்கள் தனிப்பட்டவர்கள் அல்ல. அரசியல் கட்சிலேயே இருப்பவர்கள்தான். கனம் சின்னதுரை அவர்கள் அமைச்சர் அவர்கள் ஏதோ தனிப்பட்ட முறையில் இந்த மசோதாவைக் கொண்டு வந்துது போல் பேசினார்கள். அவர்களுக்கு சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். இன்றைக்கு காங்கிரஸ் கட்சி ஆளுகிறது. அது மக்கள் சர்க்கார். அவர்கள் மக்களுடைய நன்மைக்காகவும், தொழிலாளர்களுடைய நன்மைக்காகவும் பல நல்ல காரியங்களைச் செய்கிறார்கள். எந்த அமைச்சர் எந்த முறையில் கொண்டுவந்தாலும், மக்களின் நன்மைக்காக இருந்தால் சர்க்கார் அதை ஏற்றுக்கொள்கிறது. அந்த முறையிலேதான் இன்றைக்கு தொழில் அமைச்சராகிய கனம் வெங்கடராமன் அவர்கள் மசோதாவைக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். ஆகையால், எதிர் கட்சிக்காரர்கள் காங்கிரஸ் அரசாங்கத்தைத் தனிப்படுத்தி தொழிலாளர்களைக் காப்பாற்ற யாரும் இல்லையே என்ற சூக்குரலைக் கிளப்பி காங்கிரஸ் சர்க்கார் செய்யவில்லை, அரசியல் கட்சி செய்யவில்லை என்று அவர்கள் கூறவேண்டாம் என்று சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். அமைச்சர் அவர்களும் அந்தக் கட்சியில்தான் இருக்கிறார்கள் என்பதை அங்கத்தினர்கள் மறக்கக்கூடாது. தொழிலாளர்கள் வர்க்கத்திற்கு சர்க்கார் நன்மைகள் செய்து வருகிறார்கள். முக்கியமாக தோட்டத் தொழிலாளிகளைப் பொறுத்தவரையில், எல்லாத்துறையிலும் பல சௌகரியங்களை செய்து கொடுத்து இருக்கிறார்கள். இன்றைக்கு அப்படிப்பட்ட நன்மைகளை ஹோட்டல் தொழிலாளிக்கும் விஸ்தரிக்க வேண்டும் என்ற நோக்கத்திலே இந்த மசோதாவைக் கொண்டு வந்து இருக்கிறார்கள். இந்த மசோதாவை ஆதரித்து நிறைவேற்றிய எல்லோருக்கும் என் நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொண்டு, இதை அமைச்சர் அவர்கள் உடனடியாக அமுலுக்குக் கொண்டு வர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு தொழிலாளர்களுடைய சார்பில் அவர்களுக்கு நன்றியையும் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

SRI M. JAGANNATHAN : Mr. Speaker, Sir, I rise to join the chorus of those who congratulate and praise the Hon. Minister for Industries and Labour for having brought forward this kind of beneficial legislation, which is a social and labour legislation. Sir, as hon. Members have already expressed, the Hon. Minister is wedded to a policy of helping the working classes more and more. Even yesterday, the Hon. Minister brought forward a Bill in this Assembly to help the women workers employed in factories and industrial establishments. To-day, this Bill also has been brought forward with the intention of helping the hotel workers and other employees in catering establishments who form the bulk of the population of the working classes in this State. Therefore, our Hon. Minister deserves congratulations and appreciation for his courage of conviction and for having brought forward this kind of beneficial legislation to help the working classes. I have no doubt in my mind that the Hon. Minister in spite of his party affiliation is having this attitude towards the working classes who form the proletariat of our State. The Hon. Minister, by bringing forward

5th April 1958]

[Sri M. Jagannathan]

this kind of beneficial legislation has added a feather to his cap and I hope the Hon. Minister will interest himself more and more with this kind of legislation with a view to help the working classes in our State in future. Thank you, Sir.

SRI A. GOVINDASAMY : சட்ட மன்றத் தலைவர் அவர்களே, ஹோட்டல் தொழிலாளிகள் மசோதா வந்த நேரத்தில், நாம் எல்லோரும் அதை நிறைவேற்றும் நேரத்தில் மிகுந்த பொறுப்புணர்ச்சியோடு காப்பிசூட சாப்பிடாமல், நம் கடமை என்று முறையிலே சட்டத்தை நிறைவேற்றுகிறோம் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். தொழிலாளர் பிரச்சனைக்கு கட்சி பாகுபாடு பார்க்கவேண்டிய அவசியம் கிடையாது. சபைத் தலைவர் அவர்களே, தாங்கள் தொழில் அமைச்சர் பதவியில் இருந்த வேளையில், எதிர் கட்சியின் பாராட்டுதல்களைப் பெற்று இருக்கிறீர்கள். அதே முறையில்தான் இந்த தொழில் அமைச்சர் நிலையும். அவர்கள் தொழிலாளர் பிரச்சனைகளில் நல்ல அனுபவம் உள்ளவர்கள். உள்ள படியே, தொழிலாளர் பக்கம் நின்று அவர்களுக்கு நன்மை பல செய்யவும், அவர்களுக்கு இடையூறு இருக்குமானால், அது அவருடைய கட்சியாக இருக்குமேயல்லாது, எதிர்கட்சியல்ல என்பதையும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். முதலாளி மனப்பான்மை கொண்டவர்கள் அவர்கள் பக்கத்திலே தான் இருக்கிறார்கள், இங்கு அல்ல. ஆகவே அமைச்சர் அவர்கள் தைரியமாகப் பணியாற்றவேண்டும் என்றும், எதிர்கட்சிகள் அவர்களுக்கு பக்க பலமாக இருந்து நல்ல மசோதாக்கள் வரும்போது, ஆதரவு கொடுத்து வருவார்கள் என்ற உறுதியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அந்த முறையிலே இன்றையதினம் ஹோட்டல் தொழிலாளர்கள் பாதுகாப்பு சட்டத்தை நிறைவேற்றும் நேரத்தில், சில திருத்தங்களை ஏற்றுக்கொள்ள மறுத்தாலும் சட்டமாகவரும் போது அவைகளைக் கவனித்துச் செய்கிறேன் என்று உறுதியை ஏற்றுக்கொள்கிறேன். அங்கத்தினர்கள் குறிப்பிட்ட விஷயங்களை போதுமான சாவகாசம் எடுத்துக்கொண்டு ஸ்ட்ரஸ் பிரேம் பண்ணும்போது, அவைகளும் இடம் பெரும் அளவில் செய்து அமல் நடத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, இந்த சட்டத்தை உடனடியாக அமுலுக்கு கொண்டுவரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். பணம் வரும் மசோதாக்களானால், லேஸ்ட் டேக்ஸ் போன்ற சட்டங்களானால் உடனடியாக செய்வார்கள். ஆகவே, இதைக் காலங்கடத்தக்கூடாது என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். சமையல் செய்ததைச் சடச் சடப் போட்டால்தான் நன்றாக இருக்கும். காலங்கடத்தக்கூடாது. இந்தச் சட்டத்தில் வேலை நேரம், மற்ற சலுகைகள் கொடுக்கப்பட்டு இருக்கின்றன. ஆனால், அவர்களுடைய அடிப்படைப் பிரச்சனை கூலி நிரியாம்தான். அதற்கு வேண்டிய சட்டத்தையும் அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வருவார்கள் என்று நம்பி, இந்தச் சட்டத்திற்கு திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் சார்பில் ஆதரவும் நன்றியும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

MR. SPEAKER : இன்னும் இரண்டு மூன்று அங்கத்தினர்கள் எழுந்து நிற்கிறார்கள். இப்பொழுதே, மணி ஆறடிக்கப் போகிறது. சில அங்கத்தினர்கள் பேசவேண்டுமானால் இன்னும் ஒரு அரைமணி நேரம் உட்கார்ந்தால் முடியும். எனக்கு ஆட்சேமமில்லை.

If more hon. Members want to speak, the House will have to sit for another 15 minutes. It is already two minutes to six.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, எல்லோரும் சேர்ந்து சந்தோஷமாக நிறைவேற்றும் சமயத்திலே, இதை யார் செய்தார்கள் என்ற பிரச்சனையை கிளப்பி, ஒரு குழப்பத்தை ஏற்படுத்தாமல் ஆதரவு அளித்திருந்தால் நன்றாக இருந்திருக்கும். இருந்தாலும் இந்த மசோதாவிற்கு எல்லோரும் ஆதரவளித்ததற்கு என் பாராட்டுதலைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

[Sri R. Venkataraman]

[5th April 1958]

கனம் கோவிந்தசாமி அவர்கள் ஸேல்ஸ்டாக்ஸாக இருந்தால் உடனடியாக அமல்படுத்துவார்கள். ஹோட்டல் பில்லானதால் காலங் கடந்துவார்கள் என்றார்கள். நான் இன்று ஸேல்ஸ் டாக்ஸை ஒரு வருஷம் தள்ளிப் போட்டு இருக்கிறேன். ஹோட்டல் பில்லை உடனடியாக நிறைவேற்றுகிறோம். ஆகவே, அம்மாதிரி பயம் தேவையில்லை என்று தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். தொழிலாளிக்கு எத்தனையோ வசதிகள் செய்ய வேண்டியிருக்கிறது. அவைகளெல்லாம் காலக்கிரமத்தில் செய்யலாம்.

இந்த குறைந்த பட்ச கூலி சம்பந்தமாக இப்பொழுது ஒரு நடவடிக்கையும் எடுப்பதற்கில்லை. அதை விட மிக முக்கியமான வசதிகள் இருக்கின்றன. குறைந்த பட்ச சம்பளம் நிர்ணயம் செய்ய வேண்டியது அவசியம்தான். ஆனால் எல்லாவற்றையும் எடுத்துப்போட்டுக்கொண்டு ஒன்றையும் செய்யாமல் இருப்பது எனக்கு வழக்கமில்லை. இந்த மசோதாவுக்கு ஆதரவு அளித்ததற்கு அங்கத்தினர்களுக்கு என் நன்றியையும் பாராட்டுதலையும் தெரிவித்துக்கொண்டு இந்த மசோதாவை நிறைவேற்ற வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

MR. SPEAKER : The question is —

“That the Madras Catering Establishments Bill, 1957 (L.A. Bill No. 18 of 1957), as amended, be passed.”

The motion was put and carried and the Bill as amended was passed.

MR. SPEAKER : The House will now adjourn and meet again at 8-30 a.m. on Monday, the 7th April 1958.

The House then adjourned.

VIII—PAPERS LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE.

A. Statutory rules, orders and notifications.

93. *Second Supplementary Financial Statement for the year 1957-58 of the Madras State Electricity Board.*—[Laid on the Table of the House under sub-section (3) of section 61 of the *Electricity (Supply) Act, 1948 (Central Act 54 of 1948).*]

B. Reports and other papers.

50. *Supplemental answer to the Legislative Assembly Question No. 37 asked by Sri N. K. Palaniswamy regarding concessions granted to Harijan converts.*

5th April 1958]

APPENDIX I.

[Vide answer to starred question No. 557 asked by Sri T. Veluchamy at the meeting of the Legislative Assembly held on 5th April 1958, page 133 supra.]

Copy of G.O. No. 2400, Public (General) Department, dated 12th August 1957, setting out the Terms of Reference to the Special Officer.

[*Subject.*—Public Services—Administrative set up and staff position in the State—Enquiry ordered.]

In paragraph 20 of its report, the Official Committee for the Revision of Dearness Allowance to non-gazetted Government officers had recommended that a Special Officer of the rank of a Financial Commissioner may be appointed to scrutinise the organization in each department, in consultation with the heads of departments in charge, with a view to eliminate any tendency towards flabbiness in the administrative set-up of the State. The Government have decided to accept the above recommendation and to appoint a Special Officer of the rank of a Member (Board of Revenue) to conduct the enquiry. He will examine the question of reorganization of the various departments with a view to effecting reorganization wherever necessary and economies wherever possible. He will also look into the various items of departmental expenditure and contingencies to effect economies to the extent possible. The terms of reference will be as follows :—

(1) To examine whether adequate retrenchment or re-adjustment of staff has been made in the Secretariat, the offices of heads of departments and the regional offices of various departments with reference to the reduction of work consequent on the separation of Andhra and the territorial changes brought about by the State Reorganization, after making due allowance for the increase in work due to developmental activities connected with the Five-Year Plan and the National Extension Service.

(2) To examine whether, with reference to the volume and nature of the work now to be dealt with, the staff in the various offices is in excess of reasonable requirements and if so, what retrenchment is possible.

(3) To examine whether, without affecting efficiency, any economy of expenditure could be effected by—

(a) a redistribution in territorial charges in the district or region;

(b) redistribution of functions as between district officers, regional officers and the heads of departments;

(c) delegations of administrative or financial powers; and

(d) changes in the method of organization and work in the various offices.

[5th April 1958]

(4) To review the temporary posts in existence, to see whether their continuance is justified and whether and on what criteria such of them as reflect permanent needs can be made permanent.

(5) To examine the working of any "yard sticks" in force in any department for considering proposals for increase of staff to suggest any modifications that may be necessary, and to examine whether any such "yard stick" can be laid down for any other department.

2. The Special Officer will also be requested to examine and report whether a Financial Commissioner should be appointed on a permanent basis to ensure economy in administration, and if so, in what manner, after the initial examination of such department has been completed, he should function *vis-a-vis* the Head of the Department on the one hand and the Government on the other.

3. The Special Officer will also consider and report on the need to set up a permanent Organization and Methods Division in the Secretariat and the lines on which it should function.

4. The Special Officer will also examine and report on the following two requests of the Indian Officers' Association :—

(i) Sanction of annual increments to all gazetted officers of the State Government as in the case of non-gazetted Government servants, to enable them to get a little benefit by way of higher pay for leave salary and pension; and

(ii) Merger of 50 per cent dearness allowance with pay with immediate effect.

5. Orders regarding the appointment of the Special Officer will be issued from the Public (Special) Department. He will function in the Secretariat and will work under the direction of a Committee of the Cabinet which will issue instructions as to the order in which the departments should be taken up, the target to be aimed at, etc., and pass orders on the recommendation of the Special Officer relating to each department as and when he submits his report in regard to each department.

APPENDIX II.

[Vide answer to starred question No. 571 asked by Sri A. Vedarathnam at the meeting of the Legislative Assembly held on 5th April 1958, page 138 supra.]

(a) Number of Training Schools and number of pupil-teachers undergoing training—

Name of district.	Number of training schools.	Number of pupil- teachers undergoing training.
Madras	10	1,296
Chingleput	5	469
South Arcot	9	977
Tanjore	14	1,542
Madurai	18	1,739
Ramanathapuram	12	1,473

5th April 1958]

<i>Name of district.</i>	<i>Number of training school.</i>	<i>Name of pupil teachers undergoing training.</i>
Tirunelveli	18	2,025
North Arcot	11	895
Salem	7	657
Tiruchirappalli	15	2,527
Coimbatore	12	1,320
The Nilgiris	2	115
Kanyakumari	6	340
Total ..	139	15,375

(b) & (c) The number of Training Schools under Government management is 72 and their location is indicated below :—

- 1 Madras district
- 1 Government Training School, Egmore.
 - 2 Government Training School for Muslims, Mount Road, Madras.
 - 3 Secondary Training Section attached to the Madras-I-Azam, Mount Road, Madras.
 - 4 Government Training School for Women, Royopetta, Madras.
 - 5 Basic Training Section attached to the Lady Willington Training College, Madras.
- 2 Chingleput district
- 1 Government Basic Training School, Wallajabad.
 - 2 Government Basic Training School, Chingleput.
 - 3 Government Basic Training School, Tirur.
 - 4 Government Basic Training School, for Women, Kancheepuram.
- 3 South Arcot district
- 1 Government Basic Training School, Villupuram.
 - 2 Government Basic Training School, Cuddalore N.T.
 - 3 Government Basic Training School, Chinna-Salem.
 - 4 Government Basic Training School, Vadalur.
 - 5 Government Basic Training School for Women, Tiruppapaliyur, Cuddalore N.T.
- 4 Tanjore district
- 1 Government Basic Training School, Kurukthi.
 - 2 Government Basic Training School, Vedaranyam.
 - 3 Government Basic Training School, Tiruppuvanam.
 - 4 Government Basic Training School, Tirumalaivasal.
 - 5 Government Basic Training School for Women, Vedaranyam.
 - 6 Government Basic Training School, Orthanad.
 - 7 Government Basic Training School, Tanjore.
 - 8 Government Basic Training School, Aduthurai.
- Government Basic Training School for Women, Tanjore.

[5th April 1958]

5 Madurai district	1 Secondary Training Section attached to the Government High School for Girls, Madurai.
		2 Government Basic Training School, Kalupatti.
		3 Government Basic Training School, Dindigul.
		4 Government Basic Training School, Melur.
		5 Government Basic Training School, Bodinaickanur.
		6 Government Basic Training School for Women, Dindigul.
		7 Government Basic Training School for Women, Bodinaickanur.
6 Ramanathapuram district	1 Government Basic Training School, Malliputtur.
		2 Government Basic Training School, Ramanathapuram.
		3 Government Basic Training School, Jehilpatti.
		4 Government Basic Training School, Muthanendal.
		5 Government Basic Training School, Peraiyur.
		6 Government Basic Training School, Parmakudi.
		7 Government Basic Training School for Women, Ramanathapuram.
		8 Government Basic Training School for Women, Palayamkottai.
7 Tirunelveli district	1 Government Basic Training School, Parivillikottai.
		2 Government Basic Training School, Samugarangapuram.
		3 Government Basic Training School, Udangudi.
		4 Government Basic Training School, Tirunelveli.
		5 Government Basic Training School, Kuruvikulam.
		6 Government Basic Training School, Tenkasi.
		7 Government Basic Training School for Women, Palayamkottai.
8 North Arcot district	1 Government Secondary and Training School for Women, Gudiyattam.
		2 Government Secondary and Training School for Women, Vellore.
		3 Government Basic Training School, Ranipet.
		4 Government Basic Training School, Arcot.
		5 Government Basic Training School, Katpadi.
		6 Government Basic Training School, Polur.
9 Salem	1 Government Training School for Men, Mohanur.
		2 Government Secondary and Training School for Women, Nammakkal.
		3 Government Basic Training School, Gangavalli.
		4 Government Basic Training School, Mettur Dam.
10 Tiruchirappalli district	1 Government Training School, Tiruchirappalli.
		2 Training Section attached to Government Syed Murthuza High School, Tiruchirappalli.

5th April 1958]

- 10 Tiruchirappalli—cont. 3 V. Goschen Government Secondary and Training School for Muslims, Tiruchirappalli.
 4 Government Basic Training School, Mayanoor.
 5 Government Basic Training School, Musiri.
 6 Government Basic Training School for Women, Karur.
 7 Government Basic Training School, Pudukottai.
- 11 Coimbatore district 1 Government Basic Training School, Coimbatore.
 2 Government Basic Training School, Avinashi.
 3 Government Basic Training School, Bhavan'sagar.
 4 Government Basic Training School, for Women, Erode.
 5 Government Basic Training School for Women, Coimbatore.
- 12 The Nilgiris district Government Basic Training School, Coonoor.
- 13 Kanyakumari district 1 Government Training School, Nagercoil.
 2 Government Training School, Vilavancode.
 3 Government Higher and Training School, Shencottah.
 4 Government Basic Training School, Theroor.

